8
37

U. B. BERGEN
Ms. 37 9

~~Extract~~ Excerpta

Supplementum

Historiæ

C. M. Fålsen.

Vol VII

Katalogens No. 37 9 Fol.

U. B. BERGEN
Ms. 37g

ad §1 p.1 Socrates m. Fölgen. diminutivet Sparta var i deras Ögon en fruktansvärd Stat, Innehafvaren i Athen at först ogillat Folk. Schlözer l. 1.

ad §1 p.4. Om något af dessa Planeter eller andra Himlakroppar, Maanen eller Drabanter kallade, tillsammans 10 i antalet. Om Maanen, som löper om vår Jord i 27 dagar, 7 timmar 43' 8", i en Afstånd af 51 600 Mil, är 65 gånger mindre än den. Dessa 7 Planeter, og 10 Maanen, ... ofta ... Cometerne tillsammans med Solen, de gifva [illegible] alle Omlopp, Lyse og Varme, tillsammantaget ... vårt Solsystem. Fixstjernor är en Sol, för altsaa [illegible] som Planeter, og dessa egna Maanen; är altsaa et eget Solsystem. Afstånden [illegible] man med blotta Ögon 2000, med Tubrogen og [illegible] hundra man Millioner. Afståndet mellan vår Jord og Solen, 206264 Gånger tagit, är Afståndet mellan de og närmaste Fixstjernan. Solen är 1400000 gånger större än vår Jord. Jordklotet af alla Millioner Solsystem [illegible] ... Himlens Lyse, [illegible] ... en Jord är — Ort — af vårt Solsystem. Schlözer l. 14. Hela Jordklotets [illegible] ... 24 timmar ... 225 Mil.

ad §7 p.g. ... Berga, ... Land, og ... för många ... Land från en til en annan Verldsdel. Af [illegible] Vulcaner Eruptioner, hvaraf ... många flere [illegible] ... eller ... Berget ... Land, ... 5te Verldsdel ... -gen.

III. Se dessa Lag öfverskyldiga aftäcker med nogt öfver af ... Vattnets ... ofta af ... Land, för ... genom Myriader af Aar, ... af ... Vatten og Eld, med ... Mellantider. Et ... Land ... Jorden, ... Hafvet, Sjöarne og [illegible] ... ingen Menniskor, ingen ... England ... Frankrike, Sicilien fra Neapel, Asien fra Europa, ... Atlantis ... och i ... gamle tiden.

IV. at det ... Verlden ... för ... Clima, ... Schlözer l. 18.

ad §7 p.7 ... Moses begynte sit Folks Chronik med en Skildring om den nuvarande Jord ... Om han fant denna Skildring af [illegible] ... Uppenbarelse, eller af sin Naturens ... eller af Ægyptiernes ... er ... likgiltigt; ... Indhold, ... Ursprunget.

Länge var denna ... [illegible] ... Naturbetragtningen, som ... i Moses tid allerede ... Den är ingen Allegori, ingen Hieroglyph, ... ingen ... men ... historisk Fortælling, ... i det gamle Orientens ... Schlözer l. 26.

ad §7 p.5 ... i 6 dagar: ... [illegible] ... 24 timmar ... [illegible]

2/

ad pag. #4 96 Da Menneskeslægten sin begynd for 6000 eller 10000 Aar, kan ingen historie
da nøiagtelig kunde skrives længere tilbage end Olympiadernes, eller
for 4500 Aar siden. –

---

ad p. 6. Da Eden laa i Mesopotamien, Armenien, eller mellem Euphrat,
Araxes og Oxus, vilde efterat
ad p. 9. 43. menneskeslægten atter blive ny ved Syndfloden; og alt land for
Syndfloden var nær saa Chinesisk Tatarien I. 36–38

---

ad p. 81. At første Menneskeslægt, der at dømme af Jordens og Menneske-
slegtens Forandringer i Tidsrummet, for at Grund af hvilken
Aarstal begge nævnende Oldtid. Egypten og Assyrien
maa vel allerede for længe siden blevet I. 71.

---

ad pag #3 II. Folkets Vandring, eller Menneskets.

Uden Tvivl alle Nationers Historie, saavidt den første Historieskrivning
af tilbagevendt Tanke, er det menneske 6000 Aar.

For mange Aarhundreder siden, siden; efter som man ingen, efter som,
hvis en ældre Tidsregning. Den første Fælleshed som en nye Men-
neskeslægt efterlader af Noahs Børnene; i den anden begyndte allerede
nye Skaber med det Euphrat og Tigris. – Abraham finder i Egypten
allerede at ordentlig ved enkelt Hof. Allerede mandler og handler
Kanaanæerne. Phoenicierne skulle for det første have lært at udvide
Handel og Skibsfart ved Kysten og Øerne, og grundet store Byer helt ud imod
Havet allerede i det Land, som paa nedre Del af Floden Jordan, men Midt
paa allerede i det Land, som paa nedre Del af Floden Jordan, men Midt
af Phaenicien. Delphi og Dodona, som dannede Kerne for Folkets Liv
af Phaenicien, og hvilke endnu i Navnforskrift minde Egypten. –

III. Sprogenes, eller Stammernes

fra Moses til Syrus Oldtidsperiode 1000 Aar.

Fra Begyndelsen med Moses, Hebræernes Ingivelse og Skrivelse af Pentateuch,
og med Begyndelsen fra Egypten, Assyrien, for saavidt den paa-
gældende Stammes Historie vedrører, altsaa ikke Folkeslagenes nødvendige
Historieindvirkninger fornemmelig, altsaa ikke Enkeltheder nødvendige:

a. fra Moses til Syrus Oldtidsperiode 1000 Aar

For saavidt Egyptens store gjeldende Aarstal under Pharaonerne, de Egyptologiske

Jarre, oprettet Statsliv, som endnu eksisterer. I Europa stod allerede
oprettet Riger, med al ophøjet Menneskelighed. Mandt i Sydlandet Phönicierne
som Sørøverfolk. Hebræerne grasserede deres Fjender nød Jordan. De
græske Stammer dannedes ved Indvandringer fra Østen ved Pelasgerne fra Italien, Cecrops og Danaus fra Ægypten, Cadmus fra Tyrus,
Pelops fra Phrygien; Stærk af Fjeldterræn og Floder, og ved Sundet af Ægæisk Hav
Thessalien lå Statsdannelserne allerede som Grundvold for Europæisk Kultur.

b. fra Troja til Sardanapal = 500 Aar.

Den Byggen Phæakernes Liv fremmaner, med deres omvandrende Handelsliv
Ulysses Sted ved Grænserne, og Landet Ithaka Grundlaget for Europæisk Kultur. —
Æolierne nedsatte sig i Cadix, den yderste Kant af Europa.
Hebræerne, Kimpet af Monarkiet, nølgte deres Fængsel paa Grund som Ved Siden
Athen af sin Lejlighed gjorde Archonter. — Mandt Grækenland i Helte
Æsar Syngen Homer, Salomons Vandring Tidsforvandt. Herskeren Blandt
Statsliv mellem Østerlandet Sted. Europa. — Carthago Opbyggelse.
Lycurgs mønstrede Lovgivning i Sparta og Statsliv Ægæisk Hav
gang ved Sardanapal, med Ilds Undergang.

c, fra Sardanapal til Cyrus = 500 Aar.

Af de ægæiske Riger dannedes 3 mindre Riger: Assyrien, som indlagde
Statsliv Ægæisk og israelitiske Riger; Babylon, som af Kaldæa og
som Udlagde Lydien og det gamle Tyrus; Medien, som mellemkom Assyrien
og Persien; indtil alle disse Stater igjen forenedes til et stort Ægæisk Rige
Cyrus. — Grækerne og Ægypter Aleuin, de store Kæmper, Libyerne
med Æthiopier Perser-Skaren og Jøderne, selv Aleuin deres Østerrige Kejserdømme
og riiser. — Lydierne nåede sig ved Gyges, Macedonierne ved Perdiccas
som Statsdannelse Stod. — Rom stiftet af Romulus. — Det første græske
Stater antager den Statsforfatning, som de siden beholdt. — Persernes Statsliv
store Nation forsvandt mægtig Mandighed. — Det Liv i Kæmpestaterne efter Ægæisk
Grækerne, gjorde deres Undergang til fast Undergang. Det Liv
mægtige Rige forbandte Grækerne til den Storm persiske. Ægæisk Liv
gyldt at gøre Colonier af mægtige Rige i Italien og ved Statsliv Hav;
Assyrernes Love i gjennem Overhaandet, at Grund Ægæiske.

IV. Jemes Uhrens orbis antiquus

fra Cyrus til Valerius, Dioxabel, Samuel og Muhammed 1000 Aar, omtrent 500 fra, og begynnende ved Christus Alexander, Christus og Theodosius vare for denne Inddragelsens

a. fra Cyrus til Alexander 200 Aar

Herskere Kriger Folk fra 2 Verdensdele under ret Lag; Egypten maa ikke ogsaa tælles, men ikke Grækenland. Hvilken Jamfør store gyldne Tid, vaar Dage med sig selv, og blive følgelig at lade hen for Macedonierne. — Tyrus og Carthago Jamfør ikke og hvad Krige med sine Kolonier. — Herodot Historien Lov, men Pythagoras skulde forekomme, som Herodot Historien. — Endelig indlagdes Alexander ikke græsk ikke og Tyras, og begge Verdener og Mennesker, og deres Krige for dette Inddragelse ved at forandre ikke Verdens Gang.

b. fra Alexander til Christus 200 Aar

Alexanders Krige adskilte, og deres Hensigt mellem Rom og Carthago. Carthagenienser omtales Tusinder; og Spanierne indtrykket Tyrus til Jamfør, ligge ikke i Krige med Romerne og forsvinde. Romerne bekrige Nord-Europa, Nord-Afrika og Vestasien; de gaae de ældre. Thi ikke Athenere og Rhodier nævnes, og Jamfør Hensyn til Egyptere af de Mellemindianer, de Fløjte deres Patricier, og omhyggelig det almindelige Krige Rom, med det mere Hensyn Afhandlingen. Det Hensyn af dette Afsnit er det Carthagenienser Krige som det Udgangspunkt ganske Verden. Og nærmeste man Historien af de ældre Inddragelse, som ved det mellemindiske Jamfør Krige og Nærhed Krige som det Udgangspunkt ganske Verden. Og nærmeste man Historien af de ældre Inddragelse, som ved det mellemindiske Jamfør Krige og Nærhed Krige som det Udgangspunkt ganske Verden.

c. fra Christus til Theodosius 400 Aar

Det græske Kejserdom vandt ved, det romerske gik under, Rom ødelagdes ved det militaire Anarchie. — Nye-Europæerne skrive Christus, Islam Romerne Klaver, og indtage deres Byer, deres Dalene, deres Kaster, deres Krige Jamfør ødelagdes ved Jamfør Tyranner til at misbruge dem. — Efter Ruinerne af disse Tyranner følge Christus, og Krige Mindremuslim., og Kejser deres Theodosius ikke længer mennesketomme Krige; to Dele, hvorved det Hav ved mere mindre Inddragelse ikke, ikke mindst Undervandet.

d. fra Middelalderens Begyndelse

til afslutter dem gik sin Undergang imøde. Romerske Kon-
-noisseurs, saligindtaget malede Pompejaner og Etrusker, saligindtaget Egyptens malede
Kvaer og Fætter, og Alanen og Attila afstod til, og Germanier ødelagde
omsigtigt alle usselige Jalousi. —

V. Middelalderen. Medium aevum.

fra Chlodovig a.D. til Dias, Colon og Luther, = 1000 Aar.

Middelalderen begynder med Folkevandringen. Den til Jordkloden kendte Verden bestod
af Germanien med sine Ost-Europa; og store fast Land og ingen Have delte saa-
-dant Folk. Efter den skabte d. Tamejen alle China om til et stort Lejr. Ved
Aar 622 opmarcherede Arabere, de første ildrømte Folk, opfattet Chali-
-fatet, til afslut Kejserne Byzantiner Krone, efterfulgt til sidst af Tyrkerne, som siden sine største
Fremskridt, og fristede snart efter fra Skanderbeg til de canariske Øer.

Fra samme Tid nævnes sig andre Folk: Slaver fra Finland og Ungern,
som nærmest til Polen, Rusland, og Allegrien, Tyrker Bag det caspiske Hav.
Avarer i Ungarn og Chazarer i Krim

De østlige Frankere Carl M., efterfulgt i Europa egen Aftenmarke
som under Navn Tyskland, dækkes i Skandinavien. Til Fjerdedele
Normanner over Hjerte, som egen saa blandet sig og de nordiske
nærmest nordostlige det af sine Folk, og stiftede Stat i Finland, Normandie i Skotland,
som fra i Novgorod, Polotsk og Kiew. — De aabnede Nord-Europa for, blev
stiftet og enkeltvist, dem nemt Tydskerne samlede sig paa Hanse og Frem
Ved Østersøen, i Baltikum, Livland, Danmark, Norge, Polen og Rusland; i Finnerne
Finland, Estland, Kurland og Lithauen; i China dækkes egen i mellem Kinesere,
Mantsche og Tong.

Ost Kirke. —

Europa fulgte Tungen Lejre: det Middelhavsland og Jerusalem fulgte 1073,
stærke til den almindelige Kirke, som de overfaldt ved Korstog, og
til Troskrigene, som igen nærmest den af sin Krone; det mongolske,
fulgte 1200, som efter indgydelse Kaanat af Chalifat, og regerer stiftede
efter Corea til Tschiffen, og det ottomanske-tyrkiske, fulgte 1300,
som gjorde fast paa Kysten af det østlige romerske Rige.

Smaafolkene opfandtes i Europa Europæer, Finner, Magyarer, Kurdere,
Baltere, Kjæmper, Jøder m. m. — Alle gav Mennesket et Præg og
Europæere en Grad af Kultur, de lod deres Sprog og store Kundskaber i
det gamle Romerrige, men efter en ny ældre Folk: Goter. Vi
Folk af sine Retninger, ødelagde sig, indtrængte, Enkeltvist eller ødelagde

6/

vi Tungs Verdener. Vi sagte, paa et gamelt Klebercers Grunne Overdom fremfor en dag, begynde Sprogets og Riimets i en afstand for det nærmeste foregaaende hyldnede dag, saaledes at de egentlige Menneskeslægtede i Begyndelsen af sine Tabte skattegrund, og kom i det Land, at

VI. den nye Verden, orbis novissimus, fra Aar 1500

for længst var opdaget og bebygget, hvis vi en stor Mangemands skal erindre en anden Skjønnum dag for sig Efterverden!! Det Store.

ad pag 5 & 7. Hjemfærdet kan jeg nemt afmale paa et aldeles almindelig Billede — i Begyndelsen —

ad pag 6 de dilus. Mange mægtige Folk have dunkle Dage om en med Overskrømmelse forsagt for Revolution. Den sidste Dage for Chaos for paafaldende morgen

Lyset med den Jubelske — Den almindelig Opfattelse er, at det var dage, som ved at Romantik Kreds fuldt sadnes, skjøt pludselig, ved Moses nævnen fremme Tidsl, og ved alle Dages Begyndelse i Aarene af 8de Menneskem, gjør den fuldt Menneskeforstand Indvandringer, som ingen kan forer. — Fuldstændig vor denne Opfattelse aldeles for, om den ved den sammenhæng ikke skal tro — og Bibelske Skrift. —

Ararat, hvorpaa Arken stødte, da Vandene faldt, skulde for at af de armeniske Bjerge.

ad pag 67. X Egypter ved Marathon. Spørgsmaalet maa vi altsaa besvare. — Den vare kunne fra Nubien over Egypten, den for det ikke ligge i Form Romer, som lod ved Middelhavet, hvor Athen ligger ved vore Vandfald, og hvor det første Sæde for vore nordiske; derfra maa vi søge ved i den trange, sydlige Kildal, og fandt allerede paabragt Sæder, Love, Skrift, en Negre-Religion og Præster. De fik, hvor deres ældste Overleder, Egyptologen fandt Land, deres ni Modeller i det deres Fæste, de deres præstelige Overskrift eller Egenskaber, de Pythagoræ Lærdom; det var troglodytiske. — Hvad Skjæg for hvor det fandt en bekendt Indskjønthed i den øvrige Verden, og vi skulle vi blive at skjønne Sted. I. Den Aare Mandom og Evnen blive i Forholdet, og hvilke Menneskes Lærer. II. Nilen, der produkt gaaer over sine Bredder, fremkommer Skjæn i deres Jord, Sæden Landets og Befolkningens Evne, udfalder Jorden udbredt sig ved andre Verdensdele, og i det 18de Aarh. fortjenede Menneskeslægten Lyst fra Chaina til Grønland. III. endelig

Egypten maa vi sige Verden aldeles ingenlede vi af negre-Stammen af Kiris under Naamen Schyller, Nabuerdrotte, Egyptiere, Danaiden, Perse, Macedoner, Romere, Arabere, Tyrker osv. ved vi dem ogsaa de andre Folk: ved Tredelig.

Forbindelse med Hans Jomfruelige Caracter Christendommen, da man forgjæves
blandede den i Hjembragte Asceter, Fromhed og Mandt, en saavidt skjøn,
da indbildte sig saa nicht som nogen anden, og i Pakt & Mennesketroth
stiftede, uden Haab ud i anden; saa da Myth, som Elskerinde i Med-
delelse, i en vis Forstand, ingenlunde stiftede, kunne det og med dette
Skab, Mindre stræbt, som sagt, i det Hele forsvundet. — Med hvor
disse Riges ældgamle Forbindelse med Europa stiftede, da ogsaa dette
begyndte at selvstændig med Character & Egen-Interesse. Schlözer I. 111.

ad pag 67 xx

Moses Lovgivning, efter Herodots Beretning, 900 Aar for denne. Men Mosis Lovgivning
var Kopi af Egyptens, Oprindelse, eller ogsaa Forbindelse der; og deraf Pharao Lysterning
at stifte Blodskam, som forenede Cain med Eden, og for Kæder efter sam-
mes Forvandling til Jomfruelig Renlighed, som Etymologisk Klasse.
Schlözer I. 118.

ad pag 67. ß

Rockhoris skal have regieret i Ægypten langt efter Homers Tidsalder; som gav Lovgivning
til Lycien og Athenæ. Med denne Lovgivning
sandsynligviis Ægyptens Indtrædelse i Handel og Sølv. Tabacco, en Afrikaner x Art; da saa-
vidt Ægyptens Indflydelse, Kniskud og Sølv.
som med sit Forbund med Moseas, [illegible] Israels Udvandring. efter som den
Sethos, en indvandret Hyrdekonge, valgte til Pharao, som ikke Mulig fraadsagende
at skikke mellem Kirken og Armeen. Sennacherib og Saherib fra Assyrien
vien Fredsind i Ægypten; af de gamle Ægyptiske Mennesketyper maaer ligge som navnlig
Lebbaer; ikke saa blot Ægypten ligger ikke mellem to Lande, men af disse, Sammenhængen
Jordbund ligger med Hele af gradt Forskjellighed, som den gamle indvandrede
Polarbreddes Forhold af Modsætningerne ligger, som Folkeslag paa Hemisphæren af
Fremmede til Grundtrapper. Det ligger Forskjellen klart dagen, saaledes Aarsag
Jomfruelig for Islandsk, indgik Forbindelse med Grønland, Island Klima, Indbygger
& Indskrivninger i Omgivelse, og Lovgivning ligger, med alle disse Afhængigheder fra
den gamle Ægyptiske Patriarchalske Grundforskjellighed, som Udvikling i Mosis. Schlözer I. 183

ad pag 12 T.

og Astronomien var blevet til en af de stærkeste & praktiske Jordskabe i den gamle
Verden; den Babylonske Aand var 1903 Aar ud den højeste Hyacinth. den Grund allerede
Mosis; den Babylonske Aand var 1903 Aar ud den højeste Hyacinth.
Ægypten med Cypern, Daria Forbindelse, Forskjellen mellem Babylon, da Seleucus an-
lagde Seleucia med Tigris, som lige over for det nuværende Bagdad, & var allerede
i Aarhundredet Mesopotamien, en Ørkenagtig. Nu ligger de lille Stad Helle,
14 Miles nordlig for Bagdad, paa dette Sted. — Skibet var, ligesom Ægyptens,
Kalds Skrivekunst, Kalender, Aar, Maaned, Dag, Time, Minut, Sekund; som var de Grunde, som Astronomien,
Forskjellen Astrologien. Grækerne lærte, efter Herodot, af dem at kjende
Polarisen, & af Grundene Dagen i 12 Timer.

Af Armeen paa Nabopolassars Dage var, efter Herodot, 120 Tusinde Mand stærk, efter Ctesias 1000 Tusinde. Det skulde
Lange Bataillonen, & Resten 500 Mand i Dybden. Armeen
Mand stærk. 4 Maaneder mindre
Forskjellen af 8 Maaneder ændrede
den af Ctesias. 19 Aarenes
Babylon var disse Tal
Dage.

ad pag 12. Assyrien, i nørdl. Kuadistan, vesa at af Naturen vaskynet Land, fornet til aldste Tonedele, Asien, selv Niniveh med Tyrus etc. Tyrer, ufyrd stor, som Hebræer og Grækr mistænkning forsætter; deres Navn er dl norsk, som nedad Lønn i Landbyen og Højen Nimia. Ruth kaar ete et fremmed Pladsnavn Seleucia og Ktesiphon (v. 296), og efter Arabernes Dikt, Moses. Nationen for ældre end Mosis Tid i sin fornemste Magt. Mod.

ad pag 31 ✝ Dn magtigste af deres Kolonier var Karthago. Assyrien og Babylon dennagt forsvinder den først i den dor, fordi det stikke, som i sinn Dikt Manasse Nadinus, fornet Landskabet dn ældre Nineve; Salmanassar og Nebukadnezar lod den saadt føle deres Magt. Cyrus erobret med Sidon, Alexander med Tyrus. Begge Steder blev igjen opbygget, og voxede endnu, Sidon som en Latinsk Handelsstad, men Tyrus blot som en Landborg; Ruinerne vidnefortrinsvis dan. Landet er nu en del af Syrien. Karthagos Navn d. Berygtes ved sin uforsonlige Avindsmen. I Middelalderen blev deres Samme Stad et fornemt Opbevaringssted for den levantiske Handel.

ad pag 66. de Bunas Da Abraham sigtede paa fra Ægypten, vaghet et den Grundmanuskript. Aften 600 Aar forinden dette med Evangelien skjulte det Ægyptiske Riget, fabrerne David, men et Aar under, deres Del af Naturens, Josefs navnkundige fy. Davids Gamle Troab udbyggedes den skjønt Efter 150 Aar, vandret et Aarhundrede fram, og skjønnet selv igjen deres Velstandstid. Efter Jerusalems Opbygning, sidder det og i Centrum med Simeon og Juda, og skjønt selv deres gamle Jord de Abraham, endog efterat de vare blevne Mahomedanere skjænket den dette. Ruth taabt Sæd fy blandt Abraams, og fandt den Ophav med dem i endnu dag de Arabien. Abrahams skjønne Ungom, Herodems navn fortt Dommer. Pahlg. I, 210.

ad pag 74. Cimmerier, et altgammelt Folk, saaledes ifølge Mosis i Homer, dvæd nitti ad-skjendt i Øst. Landet, som Dem i gammen Orient; med de Græker. 1100 dan p.K.c. skjønnet de for Skythierne, gammen Kaukasus, over paa Jalvinn Europe, fandt Grækr ind i Lydien og Lydien, men blev endog ødelagte af Alyattes II. Et Samfund med Cimbrerne at skjøn. —

Skythier skjønt almindt Navn paa det Land skjøn efter Mosis, 1000 Aar for Darius. Det dækket mellem Orient og Donau, paa begge Sider af Dniestr ind i Landet, altsaa i Dacien, Moldau, Walachiet og Siebenbürgen; Podolien og Øst-Rusland. Skjøn af dem, f. Eksempel Herodot, ved Byerne af Donau og de Orient; men blot Nomaden, andre i det

fængsban fordelan, og omkring Nordsiden ved Daeya, deres Ogndyrkning. 100
Aar for Cyrus, forbinder de dem Kabon Cenmaccene, og falk efter dem, som
boger Sigt af Kappa; og kun ypperman de capprisk Forsyn til Medien, Kong
Cyaxares K. 625, som ofte Skinsch, og Hjemd 28 Aar i Landet, og ødelæg-
gede Assyrerne og Folk Ker-Thar, indtil Cyaxares endelig igjen fordrev dem.
Med dette Hjemkomst maatte de flygte ifra deres Plantager. De udbredte sig
sig ikke alt af Cenmaccene forladte Land mellem Donau og Don, og etsteds
paa deres Grænser, ved Mundingerne af Dnepr og Don, grundede Kolonistæder
gjennem Aarhundreder som Land for Cyrus til Athen K. 492. Herodot Cen
til Flugt Skytter.

Goterne fandtes Hjemmehørende paa disse
og Dacierne fordrevne af Landet, paa Flugtskrift og mod dem. De
maae alt gothisk Folk af nogen Betydighed i denne Verdensdel, som
Goths og Germanernes Grændser vaaned til, saa blev ikke Mennesk-
skikkelser: gandt alle voldelige og voldsomme Folk omkring Donau og
alt sønden Jan; ligesom Spaniens vorgang endnu fandtes Vandalernes
ogsaa Navnet Florida. Alle i omkring Middelhavet boende Europæ-
ere alt Fandt Celter, mellem hvilke nogle Sarmater ind. Alt-
sammen blot grovgroede Landsmænd.

Thracier Fod vorgang alle Mennesker, som boede udenfor i vældige Fjelde mellem
Donau og alle Egeerhavet paa den anden, og Adriatisk og fjernt Jan paa den
anden Side. Hjemmet Indbyggere, siger Herodot, naar de alt Verdens fordelagtigste
Fødselsforhold, og mest ligemeget alt Jordsmon, naar de Fandt sammensat sig i ret
Naturlagsmæssighed. De Fandt midt i Midtpunkt af Europa. Blandt Barbarer
sang de første Plads; Sabinerne Fandt paa Siden Omkring af Rom, som de
Dalede; Hvor dyrkede Guld og Sølv Nabomarken. Den Thracier Kraft Ste-
phens Myndighed i Athen; Tyrannens Hovedstad Pisistratus
undfalk endnu mennesk Gothers sig som Kolonister paa deres Kyster, men dette
Hjemkomst de Fuldkomne Hjem ind i Landet, og ødelagde alt som ved Kolon-
isernes Nedbrydelse.

Endelig dannede Dacier, Illyrier, Make-
donier, Fandt alt øvrige Thracier Folkene fra K. Strymon af, til nyere,
Fjendt udbredelige Hjemkomst, som Athen Fandt at udbrede, dette Fandtsi-
delige Fabelagtige Gothers Hjemkomst i alt nuværende Bulgarien,
mens Folket Fandt Hjemkomst fra Donau efter Cyrus. Athen 1. 111.

10. ad pag 65. og norgt ud mod sin Landmands gravrolige Ligstaber; hvis ovn Donaus Kilde og Egnene om den findes ubekendte; og erklarer det ligefrem for en Fabel, at Donau skulde have sin Oprindelse af Pyrenæerne. Viser den Asien Grændse mod Nord, ved Floden Tanais med Søen, samme Navn, og Alexanders Mure ved Kaukasus, og ud mod Hyrkanien; og sætter Floden mellem Mydaspes og Hilaus Kilde, fremfarer Caucasus med Taurus, sætter Volga for en Arm af Tanais, der løb ud i det caspiske Hav, og sætter Kilde sin Sædes Hovedstæder paa sin Grændse, (Bessarien) at han ikke gik videre mod Nord end til Tanais (Byr 2 Mile Nord for Azow).

Saa er ogsaa Kilde Skyldig Ptolomæus Hovedfeil at have sat og indskrænket Indien mod Malabar og Ceylon, og endog misbrugt den hele Afrika. Men i Alle Maader, i Anseelse til Opdagelserne, staaer de endnu Ptolomæo og Strabo ikke ubetydelig efter, og have ikke saa overordentlig Haandens Fuldkommenhed og Lethed. —

Man finder ikke, at Romerne have udsendt Skibe til Opdagelser, men Kjøbmænd have vel gjort det. Hanno, Carthagos Admiral, omtrent paa Alexanders Tid, sendtes med 60 Skibe, Halfanstyve Tusinde Mand og Proviant for Seks Maaneder, ud af Gibraltar-Strædet, for at anlægge Colonier, og han kom vel til Kap Non, men ikke videre. Hanno har selv skrevet sin Reise-Beskrivelse, som findes i Geographi veteres. Hvad Hanno har seet, er ikke meget mere end hvad Phønicierne have seet, og Hannos Reise-Beskrivelse er ikke meget mere end en Fortegnelse over Steder og Afstande. Hvad Hanno har seet, er ikke meget mere end hvad Phønicierne have seet, og Hannos Reise-Beskrivelse er ikke meget mere end en Fortegnelse over Steder og Afstande.

Saa er ogsaa Kilde Skyldig Ptolomæus Hovedfeil at have sat og indskrænket Indien mod Malabar og Ceylon, og endog misbrugt den hele Afrika. Men i Alle Maader, i Anseelse til Opdagelserne, staaer de endnu Ptolomæo og Strabo ikke ubetydelig efter, og have ikke saa overordentlig Haandens Fuldkommenhed og Lethed. —

Man finder ikke, at Romerne have udsendt Skibe til Opdagelser, men Kjøbmænd have vel gjort det. Hanno, Carthagos Admiral, omtrent paa Alexanders Tid, sendtes med 60 Skibe, Halfanstyve Tusinde Mand og Proviant for Seks Maaneder, ud af Gibraltar-Strædet, for at anlægge Colonier, og han kom vel til Kap Non, men ikke videre. Hanno har selv skrevet sin Reise-Beskrivelse, som findes i Geographi veteres. Hvad Hanno har seet, er ikke meget mere end hvad Phønicierne have seet, og Hannos Reise-Beskrivelse er ikke meget mere end en Fortegnelse over Steder og Afstande.

Romerne fandt, ved deres Ankomst til Spanien, Opdagelsen og Undersøgelsen af den hele sydlige Halvdel af Europa, fra Pyrenæerne til Nord-Afrika, og fra Nord-Asien. Alle de Øer og Lande, som paa begge Sider omgives af det middelhavske Hav, og ogsaa de Øhavne og Floder i Europa (og i Spanien Tagus, Durius, Baetis, og fuldstændigere med endnu flere) vare dem, saavel ved deres Handelsmænd, som ved Krigsfolk, ved Colonier og Provincer bedre bekjendte end vi ere det nu. Men de vare ikke nysgjerrige efter at undersøge Jordens Overflade, og de vare ikke Videnskabsmænd. Plinius siger udtrykkelig: Jam vero ab Oceano totum cum spectat in orbem Nil nisi Romanum, quod tueatur, habet. Saa de have ikke søgt at udvide Grændserne, naar den Tid indtraf, at Imperiet stod paa sin Grændse, og ikke kommunikeret det, de have vidst af Germanien fra Rhin til Elben, Asien fra Holland til Caucasus, og den Jord de have taget ud

11

Brunsh og Lüneburg, den store Fabrikby var ikke af nogen Betydning, Hermann Berg
Hauptstæden, Regionen Nord for Harzen kaldes ofte Rhaden, og allerede Tacitus
Tid var nogle Romerske Leire: ingen tvivl, Rom — Jeg nu af den Romerske
Vej samt ved de Latinske Navn, at Lüneburg er det Sted som kaldes Idistaviso
Slaget ved Weser. og derfra synes det, at Indien er det Land som kaldes
Marsi ved Rhinen, og Angrivarierne ved Ruhr, og Cherusci ved Leine
den store nordlige Halvdel af Hannover som en Naturgrænse. Schlözer

ad pag 11. Naturlige Grænse, hvorfor Hungarerne og Tyrkerne, samt og Bruger deres
Magt, og Franskmænd at Rhinen, Romerne og andre Magter have anset for Europas,
og for Tydskernes og Negre til Galliens, men ikkun forbeholder mindre,
Landet til Tydskerne, at adskille ved Mennesker, ofte ved Kunstige, som Bjerge,
og at Rhin alle Historiens Folkeslag til Galliens Forstigninger.
Disse Forbere og Tungemaal samt Arbeider og Egenskaber, og dog andre
Historier, end de til Latinske, end Jeg Tacitus Germania, som Forstil
med Marathon: Jeg synes med Herodot: Jeg læste Tacitus
-phon med Herodot, Jeg læste alle 4 med Fornøjelse, eller med Menneskekundskab
Herodots Cyrus er en ganske anden Mand end Xenophons, og at denne Cyropædie
er ikke Historie, er ikke mærkelig ved Sandhedskjærlighed. Schlöz. II. 245.

ad p. 11. x Cyrus lod Babylonierne, som selv Ejendommeligheder, synes dog som de ikke formaa
det Fædreland; Thracierne troede næsten at indvandre til Galliens, og overtraf
de Græske Retskyndige. Schlözer II 250.

ad pag 75 Solidhed for det Historiske, men ofte ligger den mægtige Vanskelighed.
Historiens første Mand Jacob ogsaa alle de store Character. Byzantinerne med
Salomo og Rabba deres Forældre. Pericles Forskjønnelse, og Ved
med Nachrichter af Bygningskunst, og — Hvis dette 4 Millioner af Ko-
-vendtaxen: og for at undgaae at afslaae Begrebet, Grundlaget
deres, eller snarere deres Afstamning, de polygamiske Ting, som man de første
Aar ej Grundlaget Undersøgelse. Phidias, den gud dommelige Forsvar,
Ægt og Kamp med Kunstfærd, og Skud mod Forskjellige de mat. Demosthenes Fond-
-mod: Forskjellighedens for - græske Dorier o.s.v. Schlözer II 114

ad pag 87. Macedonier, Thracierne Nord, og endelig Forskjellige fra Oprindelse, som Kaldes
den Romerske, mange i den Græske Land omkring, forbrændt i 150 Aarene, da
Perserne fra Argos til Grækenland, omkring for A. 500, som Herodot siger, og Krigsmagt
af dem ej at undertrykke Jeg.

12. d p. 265. og dræbte med 20000 Mand og en Skare af 2000 eller 6000 Heste. Efter at Kejseren forgæves afsluttede Fred, drog han mod Nairs-sus med Kg. Claudius, mødte hans Hær ved Byen Naissus, og de capitulerede. — Men allerede under Aurelian, Tacitus Formynder, havde de igen samlet saa mange Skarer, at deres Konge, ved A. 274, kunde tilbyde Aurelian, "desperans eam posse retineri", Provincen Dacien, for at faa sig fast de for Resten.

III. Nu saa mægtig vorden det romerske Rige, blev de farer saa mægtige derudenfor. Tacitus skyder dem i Lille Asien. Probus ved 279, overlegger dem ved Baadene og Skibene, som Mithridates havde ladet gøre til Krigen mod Romerne. Endelig Maximian ødelægger de vestlige Burgundere. — Mod Galerius kæmper de A. 297, mod Constantin. — Constantin Magnus drev de endelig Endnu de allerede i lang Tid havde faaet af dennes, dem dem ud af Thracien, og ødelagde derefter Ludos gothicos. — Nu blev Rom og Gothe Navnene; medens begge Rigerne stode fjendtlige, for med Navn. Constantin overtalte af dem at stramme Kampen paa Nord Grænsen, som Mon skulde bestaa Fred, dem saaledes fastholde. at skaffe Penge.

Men A. 328 drog han til Krig med dem, for at undertvinge Sarmaterne, som Constantin skadede. 4 Aar efter Krig Søn Crispus dem atter, og led 30000 Gothe omkommer af Hunger og Pest. Gothe-Kongen Ariaric maatte gøre sin Ed til Gidsel. Saa endnu gothisk Høvdinge, Geberich fandt omvendt Vandalerne, flyttede af dem ophøjet Constantin i Pannonien. — Efter udmødte Gruthungerne Dacien, idet mindste for at Byen Ord, igjen vendte tilbage Kejseren Valens til Byzantium, stillede Nedre-Donau, over i 30 Aar fandt man dem storm til Gothernes Tilstand. Først Valens, som Medfanden Procopius i Undertrykkelsen med 2000 Mand, krigede med dem 367-69, og stillede med Athanarik en Fred netop i Donau, hvorved Valens indrettes dem til Fjende. —

IV. Vest-Gothen var dengang Folk paa sine Bred Donau, som Pest Rom truede som til Hunger Grænsen, som i mindre Gallien Kabet med sig fra Lille Asien, dernæst den første Ed blandt dem, under Constantin antagne Navnet

hagt, som fra Egypten og Judæa over fra Mesopotamien, altså Egnen Nord-
om. fra gothisk Side indskrænket Omfang i Norden. Selv gamle Ord
Gothi, Gothones, Gothiscandza, maatte Tyskere og Nordmænd nævne
Jordmagn, maatte Nicæa og Arimanen. Heraf, at det gothiske Navn,
overført Skalden paa gothisk, i Gothar, Gunnia og Frekka fået Sagn
med Hieronymus en Række Mennesker over ikke Grænsen Tapf. og
V. Med A. 369 begynder den store Folkevandring. Hunnerne
Nation samler sig, efter at Ungarn, staar endnu over Overlegen; nu
adskilt dog i under Ermerich, som sidder paa Nordsiden af Dnestr og
Dnepr, og dette i 2 Navne: I, Ostrogother, fra Grænsen fra
Don til Dnepr, som blev under Ermerich. 2, og Vestgother, fra Grænsen
fra Dnepr til Donau, som senere under Athanarich. Fra denne
sidste Aarh. følger vi endnu Stammen videre fra. Med A. 376 kom Hunnerne
omgivelser, og sidst med de af dem drevne Folkevandringer Alanerne, fra Don af over
Ostgothernes. Den gamle Ermerich døde i disse Dage: hans Søn Vithimer fortsatte:
med denne lille Mand Vidimir flygtede mægtig til Dnestr, til Grænsen mellem
følge Hunnernes Fjender, med hvis Hjælp det gothiske Kongehus dem det fornemste
Gothen Athanarich flygtede til Bjergene, og flere af Folkets Adel
sig, med hvilken, af K. Valens tilladtes at gaa over Donau, for at
undgaa dem: det vestlige Thrakien. — Sibbern II. 340

---

ad p. 265 x Vestgothernes indfald i Illyrien, i det østromerske Rige,
forlænget, med Hensyn til Hensigten, det romerske Vesterriges Undergang
Undergangen gjennemgribende. Med det øjeblikkelige dog allerede med
Adrianopel. 9 Aug. 378, mandet, under Fortegen, en afgjørende Slag ved
Adrianopel, hvor Valens faldt. Om Slagets Gang: i det nordre Hjørne,
Hær med det Østerrigske, der tidligt ved fald. Ankomsten til af hele Hærens Fod-
Fodfolket mødte Thrakerne og tidligt ved Hænderne med dem, hvorefter det Fjende-
fald. Bueskytterne til Romernes Venstre, mens i øvrige Dele og under hele Aftenen
det Fodfolk. Fjendens Kavalleri vaar fuldstændigt med
Gothernes. Hunnerne vedkommende Romerne fandt ikke andet ved Gothernes Ankomst
Romerne; men ogsaa Hjemmet-Romerne, og fandt ogsaa Tabet stort af
Gothernes. Det Folk fortsatte gennem Thrakien omkring det Østre Riges Folk, som af
Forfølgelse mødte andre gothiske Magt, som den alvorligste Fare Honorius maatte

forbigik under Luftstrøm af ung Landforvisning. Afskaffet ugyrede
Jomfru Hermosinas Ruf[ne] med Orla af Krösgaard. A 396. Hr. Jens
Hjørdal 100, med Jomfru af sin Landsmand Torbjørd, hr. under Hermos
-sen Ostropius, og fandt endog at Anklag for. Fjendskaben, som Kvinka
en under Gottes Frihom. Schlegel II, 349.

ad pag. x Hexæmeron eller Skabningens Nedskrivt i 6 Dage eller Sprog udtrykt ord
følgende Vers:

Prima dies lucem profert, locat altera cælum
Post hanc stat tellus, quarta duo lumina lucent,
Quinta replet vastum variis animalibus orbem
Adam parque deo formatur imagine sexto.

ad p. 5. Brand mod Mennesken Kamp med ulet Øjn: Jo afbrudt Gran, et ungt,
saadt Træ som regnelund lit at Jord et Øje for Linet. Ord Kvæd man
den mer Fuel af Skogen med et spidt Stykk Metal. Paalagde Klæder af Fugle-
Fjedre. Gjorde man Hængsler for Døren og Lås, at man med Hænderne
kunde lukke den eller åbne Øjn; for Nøglen blev ikke opfunden. Skogen
man skaffede ved at Skjære, for den blev ikke til Kul. Skulle nogle Træ
stykker sættes med en Skrue, eller en Øjegn. Paalagde sig man Vaaben til
at skjænke de ulet Øjn, forlagde Skjoldene Vagt.

ad p. xx Begyndte Fabrikationen i Malax efter Mester Hakans Død 1676. Den gjæstfrie
og lærde Mand 1662, den samvittighedsfulde til 1727, og skjønt den forbrændte, som
Skjæbnen for Ødelæggelse 1676, skjønt det maatte forekomme at ingen,
som nogle Øjne ikke mindre end Hænder og Fødder, den den Troen paa Mennesket
skjøn ødemyge Klæder og paa Skogbrynder, som en Fjeld af Gjæld

ad p. 83. xxx Ofsiers Mennesket Kommando. Ikke Mester Jakob paa Klædt alle omvegs
den skjønne Overflade, og Kvæd dybere efter Hjerneskallerummet, forfinske
efterlod sig, alle efter Hjernegrotationerne, Lidelse Klæder Tør. Paa denne
Maaden blev den ædle Jord i et ungt Menneske, som Øjeblikket nærmere
kunne skrabe den af alle Sorg og Afgjørelse, men Kunsten og Videnskaben
paa den nu at Forædling Øjn og Skønhedsgud, Samtlige Skjønne at skjøn
Respekten til den Lærdom, og overskrevet den Jule mystiske Dalton. Men
den Egn i det Fogord Ofsian, som i skjøn Menneskes Hænder, Lader sig paa
Gjennem og Klimaforskjel bringe, som Salen Klæder skal man be-
-skrive efter at Skjæbnen Øjne, og som Mjølkus Synlegen er Ødelæggelse med Øje
-hvidevin. Som den sidste Skal, og som for Baaden paa denne Lut Hænder,

(:Hindostan:) hvor det feinmeste Clima, den reene Luft, den frugtbare Jordbund, forbundne med de høyeste Bierge til Adkomst med Oversvømmelser fra samme af, [illegible] at hør til aldgamel Cultur i dette Land, synes igien at tale. Og fore-holde mange Naturforskere den høyeste Ryg af Asien, mellem den 40° og 55° nordlige Brede, (: nemlig af det sydlige Siberien og uafhængige Tartarie :) til op-rindelig Opholdssted for Menneskeslægten, efterdi den tidligst var beboelig og sikker for Vandflode (og Vulcaner), og tillige er [illegible] for alle nord [illegible] og [illegible] alle Floder som løbe ud i Ishavet, i det østlige Ocean, i det sydlige Hav og i det caspiske Hav, [illegible] i dette Land, og Egnen ved Paradis, efter Moses, [illegible] paa [illegible], og tillige et gammelt Sagn fra de gamle Folk gemmer Menneske-slægten sin første Ophold i Schyternes eller Tartarernes Land Eichhorn Weltg. I.10

vide pag 109

ad p. 6. — Eftersom Mennesket gik mere og mere fremad i Fornuft, saa saae det igien paa mange Ting. [illegible] at [illegible] en anden Tilstand, og længtes efter den, et udstrakte, (som den skiønne Mythus udtrykker sig:) sine Hænder efter Uvirksomhedens Frugt, og blive døelige. Saaledes tabte Uskyldighed, Salighed og Ro, men Mennesket kun stræbte til at handle efter Fornuft i den Sted, det før handlede efter Instinct. —

om det mosaiske Paradis ved Beatt-[illegible] 20 d. p 257.

ad p. 12. de Babylon. ad p. 69./ — Neden for Mesopotamien laae [illegible], som gaaer 2 a 300 Fold, hvor Hvede og en anden [illegible] 4 Finger bredt Blad, hvor [illegible] skiød sig og til Høyde som et Træ, og en Mængde Palmetræer tilbød deres Dadler til Næring, og deres Saft til Forfriskning i Heden. [illegible] Euphrat [illegible], naar Sneen smelted i Armenien, og Regntiden indfaldt, [illegible] at oversvømme Marken; [illegible] gammelt Natur forebygget at [illegible] af deres [illegible], og [illegible] som [illegible] den Hindringer i Veyen, som førte til Cultur. Mange Aarhundrede [illegible] maaske et [illegible] Semiter græssede paa Sinears Sletter, [illegible] et [illegible] til at [illegible] ; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] for [illegible], [illegible] [illegible] til at [illegible] med den [illegible] Euphrat [illegible] af Naturens [illegible] paa den [illegible]; [illegible] med [illegible] saa mange af [illegible], [illegible] byggede [illegible] ; [illegible] [illegible], som [illegible] at [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] for at understøtte deres [illegible]. Saaledes [illegible] sig lidt efter lidt [illegible] Euphrat

og paa bygge dets Bredder, en liden Stad, beskyttet af en stor Jordvold, som man blot pleyede at kalde Herrens Gaard. (Bab-bel.) Vide naae blev man, men og nem at dømme Stierne ud, og Agerdyrkningen [illegible] stadse [illegible]; de Erfaringer viiste, at det, naar visse Stierner kom sig til Syne, var Tiden at plante, pløye, saae eller høste med til andre Tider, saa sluttede man, at Landbruget stod i Forbindelse med Sol, Maane og Stierner. Siden foranstaltede man Fester for Himmellege-merne, og gav nøye Agt paa deres Forandringer; [illegible] som en Følge af Tidens Enfoldighed, faldt man ydog paa at opbygge det store Himmellegeme (Solen) en Helligdom, som, om muligt, skulde naae op til samme, for saaledes nærmere at kunne tilbede samme. Man byggede altsaa ved Bredden en meget høy af brændte og i Solen tørrede Teglsteen, som man forbandt med Jordharpix, de byggende fandtes ved Euphrat, og den Bierg[illegible], i Nærheden [illegible], og indviede det til Lysets Gud, Bel. — Allerede førend man opførte adskillige Stokværk, da man endelig indsaae, at man ikke kunde naae saa høyt man ønskede; og Taarnet kom ikke i Stand efter de første [illegible] — [illegible]. Dog blev denne Gud [illegible] som Tempel, for at give Agt paa Stiernernes Bevægelser, og begynde at meddele Indvaanerne deres [illegible] Belspræster, Tid efter anden [illegible] Astrologer. —

Agerdyrkningen voxede i Babylon umaadeligen, Tid efter anden, at stige, uden at man veed at angive, hvem Taarnet egentlig skyldes til. Fordi at [illegible] Nimrod, vælger man [illegible] at tillægge Belus [illegible] [illegible], som om blot en [illegible] af deres [illegible] eller Bel [illegible] det, hvori mange af deres [illegible], og deres [illegible] man til Babylons [illegible] Baalets Grundlæg Belus. [illegible] apotheoseret har.

Bedre forløb for Indvaanerne, ~~[illegible]~~ underskiller [illegible] af Nationen Hamm, [illegible] Nimrod bød frem. [illegible] fra Arabien, og [illegible] Babylonienserne [illegible] Agerdyrkere, [illegible] paa Mesopotamiens Grund. Vi erfare at [illegible] fra de persiske [illegible], til de armeniske Bjerge, hvori Babylon, Edessa, Nisibis og Ctesiphon var Hovedstaden. — Eichhorn. W. G. I. 56.

X

[illegible]

ad pag 11 Naboerkysterne, og stiftet endelig Sidon. — Nye Colonier af andre Cananæiske [illegible], og nedsatte sig paa andre Steder, af Oi- og [illegible] [illegible] [illegible], cultiverede og cultiverende [illegible]. De [illegible]

Egypt, som d'Land efter andre Skatter, var for dem gjemme Gaardskaber omkring
25 Mile lang, og 3 à 4 Mile bred, men Egnen besaad med Marsken, Pasch,
Landbyer, som man kalder Polonien af Indianer. Hasen med sine 3 à 4
Mile Kaas-Land til Gjelle Bad, som med den Distrikt Skibsfarts af en Overhue
og Magistrat, udnævnt paa 3 Aar. — Ikke smaa Ligheder man
der imellem Gamle og Nye Testamente paavirket ved efter den andre,
og undertiden paa andre Maader. Paulus Bekjendte sig Egypten, og de nærliggende
Øer. — Af Fornavne af disse Egyptiere var Seden og Tyrus, som d'
ældste, dem i d'store Bibel; efter Overleveringen fortæller Josephus, at
Tyrus af de mindre Sig med dem, og naar den Tid Aaret ikke slog, fortæller
d'Sig alle. Dette af Hyrde Navn omfatter den Skare alle, som Nationale-
Gudedom dyrkede, den Tyriske Hercules kaldet med Belsameus og Astartes, Do-
nus og Maianus.

Den ældste Skat var Sidon beliggende af Phoenicien, dannet omkring den Tid
indstiftet af samme Stamme, som de Agerdyrkning var ukjendt, skjønt
egnen Jord nogen anden Mark d'Kryb, med Jernalt ømmedelige Overflade. De
fulgte dette Land, og dem skjønne navn det nu skjønnede Land, som Kedmaneland faldt
Fortid dem, som nutil dem Egnen kaldt sig Kanaan. Store Kaar og Landbyer
fandt d'Sted, naaneds og fornavn de Fjerne-Egne; de fabrikkerede Glas i
Sidon, og fandtes andre Kunstarbeider. Med disse Navn fortæl d'til
Asia, Europa og Afrika, som Egn til Egn, Sø Jord til Jord, og tilbyttet sig
disse Varer Sidonierne. Libanon tilhørte dem Phønicierne, Landsmænd
arbeidet, som man dagen efter dem, skaffet dem Materier; og deres Skibe,
skaffet dem Fjerne for alle Tider, naar d'Jorden fredelig, med Kjøbet
af dem nyttige deres Kjøbmænd med Varer, eller for at kaste paa
Udstjæle Kyster. Eckh. Cd. J. I. 86.

---

ad pag 63. Jan skikket dem som Israels Drotte, som Medlemmer, endog Directeur af nye
Compagnier, som selv Kjøb som selv Udlandet de samlede; Kjøbt dem brugt de
at opmuntre dertil og Mennesker i Jorden, og de Naboernes Virksomheder.
Men som Jorden stammede endnu Jorden til mindre Dyre. Jan selv skrifter ikke
Jegetuusen, som ikke Jorden Jorden de ikke Kjøbet Jorden i Jorden, men i Kjøbmandsforhold,
udgjorde. Jorden Jorden efter en Jorden, Jorden som Europa, og Jorden
ikke dem Skandt Samuels Bøger, som allerede paa en anden Jorden dem
og dens skrift Udkast at udfolde Overdommer-Embedet. Ikke Jorden at
dannes Jorden dem anvendt i Samuels Familie, hvilken Jorden Jorden
i Aaron, og den Jorden allerede Samuels Bøger, som dem Overjordiske

10

Egyptenerne som de Egyptiske Præster. Da at blive befriet for det
skrækkelige, som de Egyptiske Plager, de havde lidt, ikke
ville Hebræerne tilskynde dem, som Mose og Aron
vilde dog med Ængstelse, at de forlode Egypten, og Pharao
af mindelig Kjær. Exodi Cap. 9 v. 105

ad p. 63 og Jehovah, Israels Gud David, en Ynglet Søn af Stammen Juda, den
udvalgte Konge — Profeterne, en Herrens mægtige Stemme kommer og fra
Saul, og sagde at Herren havde forkastet ham fra
med Mose, og Jonathans Ungdom forgrandt, at dette den Lod og Skiæbne
fra Jesse og Isai, og efter Saul Død, blev af Stammen Juda forkastet
hen, og med David skete det Stammen Juda af Ambition, for at komme Kongen
dømt; mange har dog aldrig blevet Konge uden med deres Stammes
Herren forkastet havde det Skiæbnens Kraft, og dersom det ikke havde dannet
sandt sig det, som Profeterne Moses af Egypten, Jeremias forkastet ofte
havde som de Israeliter forvarslet, og David, Salomon efter Sauls Død, blev Konge
for Israel Lib. 108

ad p. 11 og aramæiske Nationer, og Assyrer, ligesom Phoenicien, af en Familie af
Kaldæernes Rødder, som mindst Rødder med deres Sprog dannet, og som
en Kongestand i Babylonien, som ligesom Landsbyerne indskrænkede med en Rad
ørighed. — Damascus synes at have stået i Forbindelse til Nordnationerne.
Syrerne ligeledes deres Religionsbøger, som Navn fra Chaldæa, Assyrien
og Persien, og deres Lov, de kjendte som Tyrus og Babylonier forer
bygget, de havde. Deres Landsmænd gik fornemmelig til Babylon, og til
Assyrien fra deres Egnsmænd, og bygget Baalbec og Palmyra, fundet Palmyra
Deres Forbindelse deres fra Herkomst af gode Medbeskaffenhed, og fra Ældre gaaet
arabiske Riger — Lib. 141

Og Indianerne nedstammer fra Japhetiske Stamme af det arab. Ord: Japhata: Udbredelse, som ikke har eller nemlig Arabers Landsmænd

ad p. 10
de Arabia.

Det petræiske og det Arabien var befolket med fra Nordens Folkefærd af semitisk Stammen
men som de fra Nordens mægtige Nordmænd. Dette oplyses man
i den ældre Del af Arabien eller Yemen, som tidlig opfyldt en talrig
mandig Befolkning, det aldre ved sine kjække Naturegnede Dyr, med Hest, Kameler
og Løvinde, men ofte ved Drabelse Jordbrug med Kvæg fra Babylon, og Assyrien
brug og Handels fra Æthiopien. Allerede paa de Tider, da de phœniciske
Handle blomstrede, kom fra Østkysten af Arabien Aden, Magan og Marsaad og
Yemen Sanaa og Saba Varerne tilgestaaet, hvilken paa Østkysten Persien Arabien
og Tyrus, som Arabien Perm, blandt de forskjellige ved den persiske Magt. Fra disse

12 Losfer. Derdu laad Corps i 8 à 10 Dage, som 13 Centurer [illegible] i Fölge, [illegible]; i som [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] godt, [illegible] [illegible] til Bahmaad. [illegible] ad p. 39.

Ulag bliver et arabeske, indiske og æthiopiske Stamm, fra hvem denne bragte til Ser-Ægypten af Midianiter, Idumæer, og [illegible] med anden beduinske Stammer. Fra det sydlige Arabien gik Karavaner Veyen over Ægyptstaden Petra, som formedelst den Beliggenhed, [illegible] sig til Stapelstad, og over Albus pagus, (Λευκη κωμη) eller Hawara i landet Nedjed; fra det østlige Arabien over Gerra, en babylonisk Colonie. Eichh. Ud. G. I. 129

de Ægypt. religiøse Stat—

Det ægyptiske Negerfolk græssede vel allerede en rum Tid med sine Hjorder inde Nilens Bredder, som endnu ikke inddæmmet, næsten oversvömmede hele Dalen, hvorud nogle af deres Hyrder bleve Bodsfolk, og byggede sig Hytter med Bredderne. Enkelte Slægter af de æthiop. Negerslægter have imidlertid som Schamaner stedse draget efter disse Horder, og tilsidst have fundet det begvemmere (og mere passende for deres Stærre Fortun af Cultus, ogsaa at anlægge sig en Tempel i Nærheden af Hyrdernes Huler og Hytter. — Enhver Schamanefylke blev hjemme Helligdom, hvor den laar, hvorfor den ogsaa ved Dammer sikkredes mod Nilens Oversvömmelser, og til Sär-skionnelse omplantede med Cedrer, Buske, Planter og Kodder, som alle var noget adspredte med Strandbredden.— Schamanerne fandt ikke begrænset, og stede givne et refoeldt Tanker med Andagten, som forstyrrede disse Plantager.— Saaledes formerede Hytterne sig paa flere sællige Pladser i Nye-raa lød, som [illegible] at dyrke den overliggende Mark, og [illegible] Sædeland med deres Helligdom. Andre Horders Slægter fulgte ikke Exempel de forskiellige Egne af den övre Nildal, hvor de endnu vare frie Pladser; og saaledes opstod lidt efter lidt, i det af Nilen gjennemstrømmede Dal, en Mængde smaae Colonier, hver med sit Tempel, de ofte var indrettet for aldeles forskiellige Guder, enhver ansaa sin Gud for deres egen hjemlige Guddom; og for hvem og hvis Slægter dyrkede de Dyrene, med at [illegible] Deel af Afgröden. Undertiden fandt det ved at denne Nomos [illegible] Guder.

Saaledes laae Begrebet om Ægyptens ældste Tilstand, og deres eiendommelige Forfatning, hvorved det først staaer frem i Historien, combinere til at Grund, de hellige Typer som bedaterede for at forstaae og forklare alle de övrige tilsyneladende Underligheder, man treffer paa den.

Nildalen var stadse ind flattet af nomadiske Horder, og i samme Grad i Begyndelsen bestred de hellige [illegible] at [illegible]. Sag kom nogle [illegible] smaae Stater med en Præstekonge i Spidsen, de helligemed [illegible] hvorad de skal [illegible], hvorat den største Deel [illegible] som Eiendom;

Lutter afslach Løyden spraken med sine Gudommer, efter sneek Landt sjæ-
ket i mange smaa Riger, og i Rahm igjen enkelt Rathes Forstaaelig,
som ikk sjønt noget Fallerstab med sjnaak, og ikk gik omm sja ekkun
die ikk andre, endelig træffer man i Heidalen Lutter Egendjørd, som ikke
desselt ændrages, ikk en Brøndjørd, som skal Kongens og Præstens
Forgaaer. Først denne Hypothes om Naturens og Præ-
stens Rette Forhold til, som maatte Kleins ogsaa den første og fornemste
Land i Landt: næsten Kings maatte, naar et Monarki skulde sig,
som saa af Præstestaten; og saa Præsterne til arvelig Adgang
og Medregning. Heidalen maatte, efterdet skal gaa
Kongen, sjønt sjønt nok indrøm en anden Gud, end sønnet ekkun
Præsterne til Opvartning. Præstens maatte blive et mere Gund-
sjøren i Landt, sjønt ei overlook Kings ønskte det til at skjerm
sin Præstat, og Landt maatte blive Domainer og Fødejord. Eger-
djørdene, som ikke med Kongens og Adens, blive skatt Forgaaer,
som skal Landts ærvelig Frugtbarhed Lunch erstatte dens allen skatte
skikkelse. Heidalen maatte, saa sin første Rabyggerstad af, efterdet
og Præsterne, skjønt og Kongen: Præsten, af sine Stamme Kings
valgte, og Egendjørd, mærkelig Gjerdsomheder nødvendig, med dem
sjønt at gjennemføre et sømmeligt Egen og ædelig Kongs. Eckh 91/14

Continuation af omstaaende.

ad p. 66 de Ægypt. Kst

Lutter Lud, som med alle sjon langt, skjønt et smaat Præstestat i Heidalen
med Riker af sjnaakke. — Sine samtlige Manethos Dynastier i Øvre- og Nedre-
Ægypten — Ikke Nedre-Ægypten var endnu ikk gjennemtrængt af Jødisk Kunst
ikke som Elephantine, Theben, This, Heracleopolis og Memphis et gjennem-
sjnit Theben ikke og andre saare sjønt, sjønlacke et en Klamme forrædt
og paa nær adskillede, ikk med man ikk nødsk, og ikk nogle fornemmelig ikke
vigtig at ægyptisk Præster vinde, saa sjnart Manethos Dynastrianne skulle sig.
Laar om Theben og Memphis saare Herodot og Diodor end skjønne efter-
retninger.

Theben man taabt for at af ikke ældste, som blomstrede og magtede Præstestaten
i Ægypten. Ikk var ikke først, sjønt gjennem den ægyptiske Kunstmaaned ved saa

Africa til Asien, og til Asiens grund, som for det meste ostligt til arabiske Selvgiverbrug
ligger klart. Forskellen mellem det ægyptiske, hyksosiske Lands nasse
Lag i Magt og Ressource. Men for øvrigt ligger denne Plads historisk
set langsomme tragelige Morter, Lea i den forudsatte Tidsrum som et stærkt
dag fordelt Land, hvor ellers Landene som Kanaan ikke lagde, kaste mægtige
Slag sin Magt.

Memphis anses som Tolmen af Theben. At den forskellige store Grænse
mellem disse Kulturlande om Ægyptens ældste Historie, (og skal man nu kalde
Ægyptens Historie, i virkelig blot denne Plads Historie. Mener man denne
Vistes som Lykkes Nilen i Delta, og gaar for ligge denne historiske
Ring. Dette skabte som det Mellem ægyptiske Kultur, og Folkevandringen
ind af Kanaan, over ellers Nilen langs sinem, gennem sine Ud-
gange i Delta, ikke som skulle det Kolde i Middelhavet.
Allerede paa Abrahams Tid nær ikke som Mord fuldstændig, Vandringen
er allerede sket, om ikke fuldstændig, da for Aften af Ægyptens Folkedimen
som Landenes Sæd. Kvad Kanaan ogsaa ingen Skade af-
den, da Jakobs mange af i Aften, som dens Konger og Landets
Folkemængde gennem Handelen Ægyptens Overherredømme, ligger ikke som
Aftenen ikke Folkemængden ligmæssig, og gennemsnit af dem, som efter
deres Opindelse paa Grænserne ellers Hyksos ligger, (og Folkemængden
ind 284 Aar.

Paa denne Omvæltning, hvorved Ægyptens fremmedartede Kaar vendt ødelagt
og slog, vedkommer at Gud Jakob og dens Fædre med Hyksos-Kongen ikke
Jakob gennem at Hyksos efterhaanden afsondrede i en Kaste for sig selv,
indgiftet i Landet som Opindelse med de Ægypter, (og Jakob selv kunne be-
stemt med Hensyn til Ægyptens Grænser. Hvad efter gjorde
Jakobs Sønner selv Klassifikationen mellem dem, de nær i Sammenhæng Ægyp-
ten ansaas for bedre, jo længere borte, som de i mange Egne kunne
nær Ægypterne; Grænsefolkene skemmed ansaas for værre, at de
Ægypter betragtede Ægypten for Fællesland, og mange Folk efter
andre, efterhvad Omstændighed, i de dels som Fremmede pligtede at forrette
Tjenestegjerning, dels ellers forbudt som Urenhed (og forskellige Gudsdyr-
kelser.

Hans Aftryk for Hjerte fandt allerede fastet Hodder, formedst Hebræeren Josephs
Komme til Ægypten. Som gjorde Gud for sin hellige Magts skyld mennesker
i sin Stad, som han med sin Ordinantie forstaar, og ved sin Tidsomstændighed
begrændsede ved Afgjørelse, Styrke og sit Menneske. For som fandt man hans
overlagte Tingen enhver af Forsyninge stort Grundigjørelse til at bestille
til hellige Regninger, og fandtydigt at forskjellighed sin fandt Lykke
som for mere ved sin første Overordentlige. — Sin fandt Forældrene
nedsatte sig i mange Egne af Ægypten, som indad ingen Kirker allerhelligst
gaar, og sin ved alfaa en stor sin Grundfjord. Endelig dyrt afholdt
Joseph, ikke mere indtrængende Haar, sine Hjemdomme for Korn af sin hellige
Magasiner, og fornemmelig sin sidste sin Penge tilbragte, som ved
sin Hellige Magt maatte skjøn anbefalen. For at sætte sine Generation
igjennem, var mægtige Jacob nomadisk Hjord, som gav sine ved Lidt
sin dygtig ind i Ægypten, Bornholmerne og Hongarn tyndig.

Endelig dyrkede sit sin ganske stilleje Hjemmestamme, egne at forbrede
Hyksos. For nu at selve Ægypten for hyrende Overfald fra Asien, an-
viste man en Hyrdes Stamme, som skulle stedse sin ikke Haabet,
at nedre Lodje skulde i Nedrelægget, og gav sin Agerfeld ved,
som for sine af Afgrøder skulde dyrke sit sin anviste Land.
For Hyrdes Stammen sin sikke Dyrisk Overmagt overglad at sit, at Ægypten måtte
sin var omgivet af Nomadestammer, og da at nu som for sit skulde
sine Hoder, og sit dyrke Jordens skulde sin Hoder Hedninger som
Overmagt, og skulde sit sikke Korn skyldes at bringe sine Forældre
Hunde, Kalosser og Hermetikbøger skyldes skulle anvendes. Her sine
Josephs om Forældrenes Ophold sine ret skud at sin forhalles,
skulde.

Jacob skulde skulle sine Forældrestand, som i Josephs Sind sit skyl-
dere; som for Moseris Sind, formedst i Josuas; men sine Sind.

At nyde anlagsmæssig Hæld og Hastighed, som sin sine Forældre ofte
mere Hensyn skulde, og skulde at Hr. Hunden som Hjemmet Hyrden, sit sikke
Korn skyldes, gjennem sit Hr. Hunden sin Hjemmet Hyrden, sit sikke
Hjemmet Hyrden sin skulde Arbejde. Af Hyrdestammen sine Hjemmet skulde
Hebræerne, sikke Moses, Ægypten, og formedstilly af sine Hjemmet Hyrden gik sikke
sin Cecrops med sin Gud Jacob sit Attica. og Exodus 1.1.12

ad p. 67. x

Tyrus nie[d]e[r]ig[t] vor Nebukadnezar. Lagen um d. 1700 Aar for sorthe paa samme Dag som Jer. 46, 2 som Ezechiel opdrages med dem, for at dannes som dieses Tyrus Ødelæggelse. Dem nie[d]e[r]ig[t] han 600000 Mand 27000 Vogne, ~~27000~~ 400 Skibe, da ad p. 67 x og Ægypten ingen Stad havde at sætte m. m.

Lycurgus saa meget Ære ved at indgyde sine Landsmænd, som Skjæbnen gave Ord for, klagede alle de Forandringer, de efterfølgende Tider havde indført, ligesaa den babyl. Belus og den assyriske Semiramis; de besønnede sig paa saadan Herskabelsemaade, som ikke at kan nødsages til at klæbe; alle de ældste ved Hof i Ægypten havde sin Forfatning at takke for. Euseb. Chr. p. 160.

Allerede Cheops førte i Forbindelse med Palæstina og indrettede nøjagtig en Afgang mellem Nilen og Sø Mœris; som Salomos Svigerfader, med hvem Ord gjennemgaaende Kontakt i Ægypten. Den gamle Hovedstad Theben gik for Resten ikke, og Norden i Ægypten stiftede nu de Hyrde. Under Navnet Pharaonerne sige og taalte paa Hebræerne. Susen I. (Sesak) nemlig allerede at Rigdom til Jerusalem A 978 a. X. og siges med, om ikke Sabaco, opsat af en Pharao, som taalte at sælge sig med Æthiopien, forlod sit Rigdom i Ægypten, da kjendt Bocchoris. (s. p. 76.) Under og Ein i Sabaco vigtig sig ikke som en med Magt, da ikke Befolkning saadan angreb Ægypten, da som ikke afholdes ogsaa med Hær af en mild og dannet Herske. Sammes Canaler og vandvandende Ener, sigtende til Jordbrugets Afhængighed, da som egnen drog Lidelse til Æthiopien, sit saadan dog. s. 162

ad p. 67. c.

Anstalt, at de Raastof nagtet, som Hammelkød og saa Sæd, ikke skal afhænge af fra Ingrund, da it maatte blive i Memphis ved Vulcans Tempel ligge mere og sørget Klagen skulle over dens Ingres Ugunstighed, da i Stedet Mund var alt sammen som Mangel paa Lydighed ved dens Villen.

ad p. 92. v. Babylon.

africansk Skytte, udmed sin Afgudsdyrkelse, som de i Forbindelse blot dem paa Vandet, ligesaa Gebrug, og ønskelig sig mange nomadiske Stammer dels med Magt, dels ved fredelige Midler. Paa alle de mere hårdt Lidt Stad opsidder ved sig nogle med Indbyggere, saa saadan de sine Folkeslag Bergen til saadanne Vaner, som man synlig de mere ind af gamle Hjem Stedet, og ikkesomhelst den Land til Opdyrkning med en aarlig Afgift af Korn.

Afgudsdyrkelse og Jordet dens Ophavsmænd Folkene af Syne, hvorom de babylonske Skrifter Efterretning overgaard sig.

En saadan Stat, med en Konge i Spidsen, Bønder og Soldater, og en Jordbesiddelse, som fremmedlig overtaget den kgl. Magt til Enkelte. — Disse skikke Stand, med Tiggere. —

De babylonske grundlige Systemer, skjøt at udbrede sig videre fra at besondre

Jandel y Skloforst, stabbes Jrandrads dh, ved deres Regjerings-forandring. Jmedl Skjad
dh ad (synkeligt Land) indtil dh jmod Syrien, forskjel Staat dalte Colonier,
som dh jandt Lejlighed med Lydger eller Jernstaden Hattiga Bergrand. — Jra Afrika,
Jmod Vejgatinne vare alle disse Egnsdjehud Colonier, Jmfrucht Vester y
Syrien y Jndkommen deiger Carthaginenserne, y Jmit disse Lidophoenicerne: jra
Syd- y Vestsiden dramod var dh dh ja det ad omdanne dend, saaledes
forden Jorn Carthaginenser vare jmidt til disse Egne. — Det carthag.
Gebiet strakte sig fra Atlanterhavet mod Skjærtad til Syrene, saaledes
vare de Vandrangsmod Egnd, hvor dog Nomader boede. y Afrika
Jmod Vesten var dobbelt Vejth, dh Land dr til Rhone mod Syrene, y
Jmod dens Overmandskab gjennem det Indre Afrika. —

Det Land omregnet Spaniken sig Ord ofte ved andre, saaledes Sardinien,
hvor Navn Skaphe, Portus Magnus, Jmidt vidnes om dens ad Phönix
Corsica, Malta, de baleariske Øer, y andre Øer, Maaben Jord y ved
Afrika, Jmod ad mod Vesten. — Carthago Jmidt, da det var Jomme for
vidt, Jmen Phönikernes Hjemstad, dh Vester, Rand til, y ad
Ord, dh Jordtage dl af sine Jerste Expeditioner. Mango sigter
370 a. X ad med 30000 Lidophoenicere, Jra at Jordfolk dl Colonien, Jmen
Jorte dlver var anlagt Jra Vestkysten til Hercules Søtter, Jra Vestsiden
af Afrika, y Jndtrak indtil Perne, til deiger Colonier, Jra at vore
Rand til at modsætte sig Afrikanernes videre Udlaggelser. Jra Perne
Jortsatte Hanno sin Opdagelses-Reise til Senegal y Gambia, y selv til
Vegnelsen, y bygnede dernæst Vejstadser til Gjedlandet, Jmen vanskelig
vanskelige Jjemmelser, gjentog. Jra Jamme Tid Jom Hanno
Lob Himilco ad, Jra at anlægge Jkandelsvej til Cartago y Jra Vestsiden
af Spanien, Jndtil ogsaa Tjeldet, men en anden Beretning Jmener sig Jjernelsen
til samtlige Carthag. Jra at Jom Jjerndommelig over Middelhavet, indtil
Jordlen, Jhvorom dl vaskindt Jomgaar indtil de Kyster til

Lichtheim 9. 91. 180

ed. p. 79 Dr. Jac. Lichtheim 9. 1.96.

Comm. Orosii. de Aegyptiis Jjk Jan.

Dette mellem dl Jord y Jastsk Jord er Jandsfalsk Opdigelse. Da
Jamme Jom, y af Jamme Nation, maa de to Jorskjellige Ord Jorde
være synonyme
for alle Afrikaner, y dersom, efter nye Ordnd, de Jjendsgaar, dette Jamme af
de Jorskjellige Ord betegnede dette Jamme, Jom dl andre Jorskjellige Benævnelser
Jom, i Jorskjellige Tilfælde, y med Jorskjellig Hensyn Jamme Jorskjelde. Ord
Jamme Jyrofjor vilde dl vore ufordelagtigt, Jhvorfor Jamme af vore Digte, baade
selv i Jamme Tid, ansaa for Jorskjellige end Egyptere, Libyere y Vestere.

Den første Vandring over [illegible] gav Thracien sine Indvaanere, som derfra udbredte dem videre i Europa; og vel og, ved at sende Colonier tilbage til Asien, besatte mange Steder paa Kysterne.
Ved en anden saadan Folkevandring gik til Peloponnes, og udbredte sig til Baotien, Thessalien og Macedonien. Man kaldte disse sidst ankomne Horder, [illegible] Pelasger; blot for at skille dem fra de thracisk-phrygiske Horder. I Peloponnes anlagde de Sicyon og Argos, og stiftede i Arcadien en Stat, fra hvilken igjen Oenotrus og Peucetius gik med to Colonier til Italien. Fra Peloponnes gik Pelasger under d' Anførere, Achæus, Phthius og Pelasgus til Nord-Thessalien, og stiftede Achaja, Phthiotis og Pelasgiotis.

Disse Horder havde mange Vanskeligheder at kæmpe med, [illegible], som [illegible] dem som [illegible], naar de ikke [illegible] sig i [illegible], [illegible] Horder, som fortrængte dem, Oversvømmelser, som den [illegible] Ogygiske.

---

ib. 101. [illegible] selv vare oprindeligen vilde, som [illegible] i [illegible], indtil deres [illegible] at [illegible], og som [illegible] i Huler eller Hytter, indtil de faldt paa at bygge [illegible] af [illegible]. De beskjæftigede dem med [illegible], Jagt, Fiskerie, med Krig, og paa [illegible], med [illegible]. [illegible] var [illegible] i sit Huus; [illegible] og [illegible] Manden, og [illegible] [illegible] i sit Sted. De kjendte ikke alle [illegible], [illegible] at [illegible] ~~[illegible]~~ stædse Metallernes Brug, og [illegible] sig, hvad de ikke selv [illegible], ved [illegible] og [illegible]. De holdt sig sammen, Stamme- eller [illegible], og regjerede patriarkalsk. Kun for en almindelig Krig valgte de sig en almindelig Anfører, som [illegible] [illegible]. [illegible], [illegible] i Fred, i [illegible], og af [illegible] [illegible] man ofte [illegible] til [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]. [illegible] ved [illegible] Dommer, og [illegible]. Ved [illegible], og [illegible] [illegible], af [illegible] den største Deel, den største [illegible], [illegible] og de [illegible].—

ib. ~~101~~ ad p. 75 x. Mange [illegible], som [illegible] for [illegible], og de [illegible] [illegible], [illegible] tilbagevegne [illegible] [illegible], [illegible], ved [illegible], [illegible] af deres [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] Stamme mod Stamme. [illegible] [illegible], andre [illegible] [illegible] og søge nye [illegible]. En Stammes Vandring [illegible] [illegible] med sig; [illegible] [illegible]. Aolier vandre til lille Asien, Heraclide til Peloponnes, Achæer til Achaia, Ionier og Dorier til lille Asien. 207 Aar, fra 1124 – 907 a X. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]

Ao. ad p. 754 Edit. Oxf. I. 216.

Efter Alexanders Död stod i Peloponnes på Spets för Arcadien och andra Delar af Grekeland de Italien i Egum och Neapel, Sicyon, Achaia och Sparta. Ja Lakedæmonierna, som alrig af alla ville Peloponnesier af Thebanerne, Messenierna N 776 a. X. Naxos, N 733, och Thessalierna egna Konungar, af Messenier och Thebaner anlagda under den första Messeniska Krig, Argonauterna 911, Tiden af Thebanerne samma Tid, [ifrån] Messenes af Messenier, 654 a. X., af Rhodier och Teocreter stiftade Sybaris N 716, af Sparta, Taras 705, [af Thebaner] Locri 682, af Rhodier Elea eg. Velia 544, af Dorer, Megara 772, Gela 715, af Gela upp Agrigent 582, af Corinth, Syracus 731. A. C. Croton och Sybaris i Italien, i Sybaris, af Achæer 721. X. Ock alla dessa Stater och Kolonier anlagdes af grekiska Folkslag, som af Hellas Halfö och Öar, hvilka ännu bebodde alla grekiska Folkslag, sprungo ut. Ingenstädes i Europa är allt mera omvexlande, än just uti dessa Trakter af Peloponnesos och Grekelands Omgifvelser. Jorden är här bergig och kuperad, men ej för mycket, och derför lämplig för Land- och Trädgårdsbruk. Och är den mera än någonstädes annorstädes, i. g. Grekeland i sydligaste Delen af Peloponnesos, af Attika och Boeotien, så rik på Kalkberg, som gifva den bästa Marmor, och på Lager af Stenkol och Asphalt, och ehuru Skogen mer och mer förminskas, så är den dock ännu ej utrotad. Kusterna äro på många ställen, i synnerhet på Peloponnesos, mycket vackra och fruktbara, och Hamnarne äro talrika och goda. Grekelands Invånare äro af Natur begåfvade med lifligt Snille och Förstånd, med Mod och Kraft, med Ihärdighet och Uthållighet i Arbete och Mödor, och med Sinne för det Sköna och Ädla. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden gjort så mycket för Vetenskaperna och Konsterna, för det Sköna och Ädla, som Grekerna, och ingen har i Nutiden gjort så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Frihet och Sjelfständighet, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Fosterland och Medborgerlighet, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Sällskapslif och Umgänge, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Idrotter och Lekar, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Musik och Sång, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Dans och Gymnastik, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Skönhet och Prydlighet, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Ordning och Reda, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Renlighet och Hygien, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Sundhet och Helsa, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Styrka och Kraft, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Skönhet och Prydlighet, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Ordning och Reda, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Renlighet och Hygien, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Sundhet och Helsa, och ingen har i Nutiden så litet som de. Ingen af Europas Folkslag har i Forntiden så mycket som Grekerna älskat Styrka och Kraft, och ingen har i Nutiden så litet som de.

XI Hl. L. 1 [illegible]

egyen mellan et gaffk Rahn, men skillnaden der emellan, att ett hvarje
särskilt en fand krigs-förrad. Hvart fyra Lagar, underhyste
sig uti Barnsängsgemaket, dessutom allra fjed et allo fjed, sedan,
et mindre stand skilt, med sin ständiga Verksamhet, at idkandet
sysselsätta; et annat Rahn med ett adelt et Lord, men med
passerigen Fabula ogiltig en bellum omnium contra omnes. Lagen
stungad mot Lagen, Rahn mot Rahn, et annat Rocks mot et Lord,
Fabel mot Fabel. Jehovah kenth pao Widen
formod. Amphyctionernes skall skiftade, en Confoederation af 12
sellersta Rahn, med Magt at modstå hvar
jellalt at gifva sig vissa Landsförsvarare, ej
jellalt at gifva sig Haandsträckning och fjed. Ephetes som ypit et olym
pisk Lorgd pa Hellenerne, pa at man, ett mindre, fra Lud til
andra, emellan sitt, och at almendeligt Landsbud kunde upsolet
af Posed i Spridsfyrkan.

Ej fullan sagen det förnäm Lycurg sanit benamt fiser Spartanen
sig ecommyckligen Lagen, ej skyr, med Persianernes Lust mindre,
men blenar sin maglisk Magt i Peloponnes, ej ehuru i sjö Byzan-
tin sin Lud af, ej mitte Magt med Rahn, [814–479], men Spar-
tanerne et almendeligen Lasserran i Grans. et Lorth Lag, ej Fad, ej
Lyghet sagen, som mest antaste sig mindre Rahra Lrigsfolk.

Men sjernad förlangnade sin Lrigisk Lust i Cypriuland, ej ehuru
Landsbonnens oppositon, mitte sitt ej skall Lysa Lyppigt at utbreat sig

sid. 14 Lud Hellen med Persiens Hjälp, hvilket Atheniensk Forbund Thoas sjelf i sitt
mindre med sit delphisk Oracul, ej sin amphyctionisk Rat, sin Confoederation sagen
ogiltig sinlat.

sid. 93. x Sander Lrigs skaltjenare, Lampar ej Landsknekt, ej Lastenskaps
med Lig til sitt andra sina Aborginer. Sitt Lagar ofver nastatt,
en mindre Skaror, indrandat Hellen-Ramnus, Grekar, i Spari [illegible] Lrig
med Landsknekt Colonier pao sin Spartanesk Hjälp, sin Jern, sin ur sin af
Rom, Grad sin Capitolinsk Lud.

sid. 94 x Jemte Italiens Landsbud sitt Lrigsmakt, Grands Landsknekt med Hellenernes Minerva
pa Parthagoniens Jern sjelf Lagt mindre Arbeta, i Hellyricum. At nekas sig Lagt
sig egenmagt sin Lommerne, Lopp sitt Lrig mellan Rö ej Illyrier sjelf sin andra
Lrigsmakt i Illyricum, Hyndrafar, ej Lyggnet Palaverum.

ad p. 93.

De Etrusci.

Forbrugte man ikke Etrusci Dag, at opfinde den blot for deres Jordbrug, Handel, Krige & Religion, saa ikke den Lyst Ingen man ingen Ligemænd. Hvem ovenfor Italien, hvis de Campanæ kaldte mandom Haandskrifter.

Jugen mikel Rat maatte den Aftal Forbundt Dannefylke, hvorved VI, alle ved VIte man af den allerede gjorde Lov; da skulde opfattes alle ikke mindste Krige Provinsernes Ligemænd Ligemænd til Magistrat, Ambassade, Mønsterne Lagde, Stadtet Galeider; de samt det Lath Efterfølgende Skibe m. m. de skulde forsvare, og ligeledes af Skibe Krige- & Forbund. Augurerne, & flere af disse Jordbrugere, som gjorde de blot Omtaler, man øgne-Fuglene Mysten, Snarrende de kunstnedrige som de Forbindelser med Natur.

Af de, som de Kunstfærdige Jordbrug maatte Ligeledes for mange Italiens, vi lad os komme. Ligeledes mens kan Rom dem for mere

ad p. 124.

ad pag 13

de aflad sagt, Vaddelab med Vogne, skatteagtig Forskellighed, Mark & Forsk, & forplantede den skønne Kunst til Italien. De byggede efter den saa dorisk Rotbronze, & forandrede den til den toscanske; de opfandt Dyrskjul Grundsteen, Skatten, Arrestrationen & Rettergang, indgrebet den med Relief og Sølv-Kilde-Rotter af Metal, som den Egyptiske kunne; men som andre Overskatten Forbedringer & Kunst, Italiens paa Vasen af Brandt Jord efter de skønneste Former & af det skønne Marmor, som ikke den skønne Kunstforstaaelse, da de skønne maatte males, som i det Høy, Lysten Vaserne kun glemte af Grækerne.

Dagsfor kaldt de Tarquinier, personer regjerede i Rom, som Grækerne, Kyrenere; forresten af Etrusker paa deres oprindelige Bopæl, indgaaede de Italien, og kunde ikke indtage i Stand til paa Jordmarken. Men da de indvandrede Italien ikke kunde ernære sig paa Jordmarken, saa maatte mikel af Jordmarken søge de ikke Jordmarken i og søge som de paa Jordbrug, indtil de med sit Jordmarken opfyldte Grænser, Aquæ af Klæsium den til at komme til Italien. Allerede samlede i Forfatningens Land af det skønne Landskab mellem i og galdte Forbindelse, dog med den ene Algerne, de store Hannibal selv paaskrev den, selv Skæbnens and Forsyn, & byggede Magtland og andre Byer. Under Italien følge efter, at de kom paalagte sig Dem Italien, som efter den store Kamp Italien afsagde Afhængighed, de Lagt ind af Algerne.

Forbl. Off. 266

Ved de gode Forfatters Ophør, de maatte Kon Lagt af en Lang politisk Regjeringsform, maatte de fastsatte Skæbne overgaaet noget. Ved den aflad Arbejde for Forsvaret & Grundene og dannede de første Lejligheder af Menneskeudskrifter, i hvis Lidelser Klassekampe Plebs samt søgte sig til store Byer. Med mild ved Politik for Ingen & Grundene gik de Romere gaaede Ret til Almindelighed ikke ad Vejd, og de politiske Krige, allerede Bestemmelse & Retsforskjellighed, hvormed man smagede Folket, var for store Skade for Romere. Selv Aristokratiet Optimaterne Folket, alle Folket Optimaterne, & selv i Romerstaten var Folket skattet i. andre Almagtige Jævne.

Af Lykkelig Lidt i de gode Forfatter

[illegible] 53

vaerethans Anlæg, som Fædrenes [illegible] endnu ægte Patrioter [illegible] Styrelsen [illegible] og [illegible] med [illegible] Fædre-lighed til deres Visdom og Indsigter. D. Fædrenes [illegible], [illegible] Aftaler med et [illegible] Lyksalighed. [illegible] [illegible] og med deres Anslag i Krigen, og indviklede deres Fædrenesfødte [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] i udmærket Krigs, enten for at [illegible] [illegible] Opmærksomhed fra deres Statsbestyrelse, eller for ved [illegible] [illegible] at gjøre [illegible] [illegible] og [illegible]. Eichh. [illegible] 1. 303

ad p. 71. ad Cyro.
[illegible] Cyrus eller Kyros [illegible] for at [illegible] [illegible] [illegible] Madame [illegible]

Cyrus, eller [illegible] Kyros v. Khores af Khor v. Kori: [illegible] hans Fader [illegible] hans [illegible] Navn skal have været Agradatus. Han [illegible] og [illegible] Lapperhed [illegible] [illegible] modstaaer. [illegible] [illegible] i, [illegible] som [illegible] Magier, oprindelig en medisk Stamme, som allerede før Cyrus var vandret til Persien, og [illegible] [illegible] [illegible] Perser. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Drømmefortolkere og Offerpræster; [illegible] i en højere Grad i den nye Stat. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gjøre, et [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 2 [illegible] [illegible] [illegible], en civil, og en militair. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible], og militair [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] til [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Eichh. [illegible] 1. 315

[illegible] [illegible] [illegible] Xenophon [illegible] Cyrus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ad pag. 72.
Krige med Spartaner, som [illegible] [illegible] [illegible] militaire [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] til [illegible], og at [illegible] [illegible] [illegible] Arcaderne. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] i [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] for godt; [illegible] [illegible] udenlandske [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] baade den civile og militaire Magt, ofte en [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], saalænge et [illegible] for godt. [illegible] [illegible] Alexander [illegible] den [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Staternes [illegible] saa [illegible], at de ny [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Forandring.

ad p. 203
[illegible] med [illegible] og [illegible]. For at [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Syrien med Ild og Sværd. [illegible] [illegible] med [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], som [illegible] [illegible] [illegible] med [illegible] [illegible] Død, [illegible] [illegible]

Nationen sluttet Fred. Men imidlertid blev denne Krig dog Artabanus Un-dergang. Tronen af hans Regjering var falden, ikke med hans Ret, og i den selv Forandring, ikke at finde sin Modstand, opvakte en Vasal, nemlig kaldet Perser, Ardschir og Artaxerxes, et Opröv; hvori [illegible] Perserne deeltog [illegible] Kampen Artabanus med [illegible], men bliver slaget, fanget og henrettet. Eichh. Al. G. I. 483.

---

ad pag. 101
de Carthag.

Da et systemet Aristokrati blot [illegible] at skulde, for at med dette [illegible] fremmede Rigdommer, Oligarchien. Omtrent 250 Aar for Statens Under-gang bragte dog det undertrykte Folk med sine [illegible] Overalt til Beslutning, for [illegible] Skyld at [illegible] Regjeringen. Man nedsatte at Statscollegium af 105 [illegible], som skulde vaage over Overalts [illegible], og som skulde kunne fordre Senatet og Feldtherrerne til Regn-skab for deres Opførsel i sin Autoritet, blot omtrent til Eforer-nes. Dette Statscollegium stack sig igjen i [illegible], saa megtig udvikl [illegible] med 5 Præsidenter:) for at [illegible] Folkets Rettigheder i alt Tilfælde. [

[Man mit i et nyere Citat, i Venedigs Stats-forfatning findes meget lignende Carthago's

Men da dette Statscollegium bestod af und Adels-mand, da ansattes denne [illegible], saa skal den føre Nationen ikke stort. Hannibal søgte vel, efter den anden puniske Krig, at [illegible] paa denne Mangel, men Staten laae da allerede i en Afmagt, hvoraf Romerne ikke mere lod den komme sig. Eichh. Al. G. I. 413.

---

ad p. 44.
de commerc. Carthag.

De Handel fandtes at de Asien til Syrien, og efter dennes Nedgang, paa alle asiatiske Kystlande ved det østlige Middelhav; i Europa, til Spanien, England, til [illegible] og et preussiske Kyster; i Africa paa den Nordkysten, og efter at Hanno og Himilco havde givet deres Colonier en saadan Beskrivelse, og saa paa Vestkysten, til Senegal. [illegible], [illegible], til Sædet for deres Handel, Factorier, som i Følge det uafhængige og [illegible] Kiøbmandspolitik, for ikke [illegible] af Castellen, for [illegible] at blive holdt [illegible] i Afhængighed og Afmagt; og hvor man maatte [illegible] til [illegible] de fødte Kiøbmands aristocratiet, [illegible] et aldrig [illegible] af Tiaret.— Den gamle Carthaginenserne [illegible] forstod sig i Handling naar [illegible], og ikke [illegible] fremmede Lande, [illegible]

Fra det Øyeblik Carthago be-gyndte at ville være en erobrende Stat, var det ude med den. Da den blot var en Handelsstad, som [illegible], ikke [illegible] Indbyggere [illegible] Fædrenelands-Kjærlighed. Men [illegible] maatte et stort [illegible] leiede Tropper, [illegible] ofte, naar de ikke [illegible] Nationens med-[illegible] selv. En saa [illegible] som til et seldeste [illegible] i Carthago, at [illegible] Ødelæggelsen [illegible]

Italien, som Hovedstad til Provinsen, til Provinsen Rom med Magistrat, til Provinsen
Latium og Staden, som residerende, Konst med Magt og Enevælde udøvende, og
Forsæt deres Øyne for den Carthagoniske Provinsen. — ∓ Livius Lib. 9. p. 315

Allermægtigst skrabet Carthago efter at komme i Besiddelse af Sicilien,
og derved som undersøgende Herredømme over Middelhavet. I Forbindelse

† Allerede 181 dem, Evigrum forsøgte fra Rom, som Stat givet mærket 28 Aar for Kr. oprettet
Hovedstad, sprak et mindre af Rom, som man som efter Enevælde, at dersom Folgelse Overmagt, skulle
med Romerne. — Paa Enevælde efterhen, allerede da at være mærket Besiddelse af Sicilien. —

som fraudulenter & mendaces. —

være sig efter ikke nærmere bestemt Overeenskomst eller uden Hjemmel til Carthagernes
af Rom. — Imidlertid blev Syracus fra Republikken
saa meget her at komme, og ikke, med deres Beliebung, at være
Romerne, afgivet Carthagos Fiskmandspolitik her at Carthago skulle
skaffe, afrigtet og andre Stater, og at hvis Forholdet med en saa forøget
Aldring, gjorde dette nødvendigt og ønskeligt, da Syracus ved sig med sin
Flaade, og Landet Italien og et godt Parti at danne sig, saa
saa ikke Rom i Stand, turde saa gjerne stille paa det carthagiske Herredømme
i Middelhavet, og knæfalde sig alle deres Besiddelser der. Imidlertid begyndte
med Dionysius den Ældre, efterfulgt fra Carthago, i omtrent 410–368 a. X. saadan
Krigen ikke gjorde deres, fornemmelig de indvortes Spanien med deres
omliggende Egne, til Carthagos Fiende, endte den omtrent 5te Tyrannen
Dionysius, og med den 6te mødte at faae Carthagenserne
og som dræbte med Crimesus tilbagedrevne til deres Hjemstavn
kunde Syracusaner paa X omtrent 345–340 a. X. saaledes
mulig Overmagten Agathocles, i det 41 Aarhundrede som at stille Europa
over for Afrika, og at erstatte Carthagos mistænkelige Rædsler, omtrent 311–307 forlige

Hannos Tillhet sind. Man merkwürdig dem ihnen Ursprung der Karthager Ausgang. Hannon ist seine Tugenden verschieden, ist merkwürdig, zu einer selben Bemerkung, als ist spricht der Wohlstand, gemacht zu Ursprung, wenn sogar Perser, Assyrier oder Babylonier, ist Byron, seinen Fall besser Wahrheit Völker Karthagos und Karthagos, wenn Hannon Klagt, spricht zu

ad pag. 21 de Carth.

[Man mit i ist ungültig, Verfassung Karthagos.

alte Republik. — [Wenn da selbst Antipoliten Ursprung der Völker, wenn, da ansatten einmal Einheit, war Italy da für Hannon selbst stand. Hannibal sagt nun, ohne da auch persönlich Krieg, durch zu einer Mengen, wenn Natur Leer, da allmählig ein Eigenart, seinen Namen selbst war Land da Hannon sey. Polyb. VI. 51. 113.

ad p. 44. da commun. Volks

die Wand Freiheit ist bei Asien in Syrien, zu ältere einzige Verfassung von Spanien Ursprung alten asiatische Russland und ist selbst Mittelalter; in Europas, bei Barbarei ist persönlich Westen; in Afrika zu ihrer Karthagos Hannibal Feind spricht seine Polemon in seiner Besprechung, zu wegen Westen, bei Senegal. Allmählig spricht ist, bei Handel für seine Feind, Factorien, seine, selbst die ausdrücklich (in ihr Fähnrich gehört für ist mehr Westen auf Capellen, für ihre Letzten ist Hannon Feind seine in Afrikaner (in Afrika; zu seine war mehr Land da Hannon bei Völker Fähnrich aufgenommen ihre andere Freiheit Europa, ist ist allein Hannon ist Afrika. — Wie gegen Karthagos seine Feind mehr Hilfe, Hannon

Im ist Republ. Karthago begnügt sich nicht von einem wohnen Rath, wie Strabo und die Alten von Rath, nicht Senat, sondern durch die selben ist angezeigt ist bei seinem Feinde Hannibal Indigenen eigene Nationalunterschied. Also sagt manch ist Polybios und Livius Europa, also oft, wenn ist Afrikaner Hannon selbst. Da war Carthago ein bei selbiger Lieber, Institut Karthago, ist gewöhnlich Volksfest seinem ist Klagen für Afrika Gesetzen, als wenn ist Afrikaner, zu Afrika, so Hannon Land, seine Feind zu gewöhnlich

Italien, som Hasdrubals d. yngre, det syge Bud med Marskie, det sjette med Christes Lærdom og Død, som usædvanlig Daad med Magt og Eiendom adskilte paa, de først store Hære for for Carthago Pyrrhos. — ∓ Livius Epit. B. 15

Allerøverst stod Carthago, efter at komme i Byggestand af sine Ruiner, og denne gang under Romernes Overmagt. I Forbindelse

dermed gaves Colonier, som først nær anlagt efter de phønicerske, og andre senere i Nygrad, mellem de phønicerske, som Carthago ejendes, ved Gebrauddrabelsesbygninger, først nær forsvalt, Carthago besøgte efter de

sedvanlige af disse Byens Mænd. ∓ De besøgte Land af omvendelse Gaderland ved sine Myriader, ønskede Carthagineserne med Glæd sine Besiddelser, de Afrikanske Gebeter paa Forbindelse, mellem sin rigtigste Gade Politiken, og det Gab ved denne Forbindelse at kunne forøge sine Eiendomme ved en nær Besiddelse, men Byrsa blev Nygrads ordlagte af Grækere, paa Carthagos Grundvidenskab af Helen, en Forening, der

Syracus
forbandt sit nye Fædreland, endnu som Republik, og Carthagineserne som sig, efter deres Overlegenhed Herskab i eget Fædreland til Herredømme af Dem. —

Imidlertid blev Syracus sine Republik forandret til Monarki, og den, ved deres Beliggenhed, og store Formuer, nødte Carthago Politiken til at Carthago Colonier, Afrigent og andre Steder, og at sine Forbindelser med en paa Forbindelse, gjorde dette nødvendigere end før, da Syracus lod sig endnu mere Flere, og Fædre Italien og de gode Steder at danne ved dem, som ikke Rom's Stand, kunde paa Grund Fred paa det Carthago Grundvidenskab i Overdelsesdrift, og Omsorgen sig alle disse Besiddelser der Tyrrhenske Hav Dionysius de Aldre, efterdi for Carthago, i mellem 410–368 a. X. Fredens Dionysius de Yngre gjorde dem, fornemmelig de vedvarende Krige med dem

Dionysius og som derefter med Timoleon besiegede dem til store Nederlag
sandt paa Syracus at gaves X mellem 345–410 a. X. saaledes de dygtige

Fredens Agathokles, i det de Sydlige paa at gælde Krigen over til Afrika, og at erobre Carthagos mistænkelige Rædsler, 311–307. Forligs

Hannibal, som de Yngre efterlignet. —

∓ Lysias Carthagineserne med Romerne paa Phønicernes Vegne, deres Fredstraktat, som fandt sted efter den Romerske Overvindelse paa Carthago. Fides punica og Fædrelandet navn Synonyme. Cicero Fredens non fraudulentos & mendaces. —

42.

"fra Italien til

[illegible] fra Carthago, at [illegible] som [illegible] [illegible] Tid, ... [illegible]: "[illegible] Hals [illegible] Carthagenserne. [illegible] [illegible] [illegible] Ridder.—

under Agathokles Svigersøn Pyrrhus, som Tarent og Leontini havde ~~kaldt for~~ fra Sicilien for at forsvare dem mod Carthago, og som trængte dem tillige til Sicilien. (300 75 a. C.) Til Lykke for dem vendte han tilbage igjen til ~~[illegible]~~ Italien, og Carthago kunde, efter hans Bortgang, ubehindret fortsætte med sine Planer med Sicilien. [

Saaledes førte nu Carthaginenserne, [illegible], [illegible] til denne [illegible] frugtbare Ø, som til en stor Deel [illegible], og [illegible] Lykken af [illegible] en [illegible] Spurt bragt dem til at gjøre fælles Sag med deres [illegible] Syracusanerne †

~~[illegible]~~ Hiero i Carthago [illegible], [illegible] Rom med Africa, at [illegible] til en 120 Aars Krig. For at [illegible] med Africa aleene, sluttede Rom Fred og Forbund med Hiero, [illegible] Hiero [illegible] som [illegible] Eichh. W. G. I. 416

---

ad p 133 de Aegypto

Som ~~[illegible]~~ romersk Provinds [illegible] Aegypten af en praefectus augustalis. August beskikte, da han delte Provindserne med det romerske Raad, Aegypten for sig, [illegible], formedelst dets Beliggenhed, [illegible] romerske [illegible] betydeligste Provinds, som Italiens Kornkammer, og Middelpunktet for den hele Handel, [illegible] Omstændigheder, som gjorde den [illegible] romerske [illegible]. Siden [illegible] August han sin Opmærksomhed paa Handelen i Alexandrien, for at gjøre den [illegible] blomstrende som den før var. Han lod rense Canalen, udbrede Nilen, og for at sikkre den indiske Handel en [illegible] paa det arabiske Hav, lod han under [illegible] Aelius Gallus [illegible] en Hær, for at erobre Arabien. Hans Anstalter lykkedes [illegible] Forventning, [illegible] alexandrinske Handel [illegible] [illegible], [illegible] 120 Skibe [illegible] Alexandrien [illegible] [illegible] Aegypten [illegible] en Deel af Imperatorens [illegible] Magt, og for at [illegible] Provindses Vigtighed kunde blive en Hemmelighed, [illegible] romersk [illegible], undtagen dem, August betroede Statholderskabet, betraadte Aegypten. — Hvor [illegible] [illegible] Fortuna!

Siden [illegible] Aegypten [illegible] Statholderens [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

42.

med Agathocles Svigersøn Pyrrhus, som Thoenon og Sosistratus havde kaldt ~~fra~~ fra Sicilien for at forsvare Syracus mod Carthago, og som tvang dem alle til at flygte bort.

Fra Italien til

[271 a. C.] Til Lykke for dem kaldte hans Skjebne ham til ~~Tarentum~~ bage igjen til Italien, og Carthago fandt efter hans Bortgang uhindret Fortsættelse med sine Planer med Sicilien.

Ved sin Bortgang, skal han have sagt, som han skuede tilbage efter den, udbrød Pyrrhus i de Ord: "Hvilken skjøn Valplads overlade vi ikke de Romer og Carthaginienser." Hans Spaadom gik ogsaa snart i Opfyldelse. —

Paalaste ... (og frugtbare ... en nye Spiret bragt ... ~~det ...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ Romer med Afr... med Africa a... skrevet saa ge...

med god Grund ansaa det for skandaligt at understøtte en Ro- mani som case, som Soldaterne i Messina, eller et ugudeligt saa fordi, men Politiken fijende som fordeeltigst og Consul Appius Claudius sendtes Mamertinerne til Hjelp. — Saa punische Krig. —

ad p 133 de Ægypto

Som ~~Provinds~~ romersk formedelst bestyredes Ægypten af en praefectus augustalis. August befalede, da han skulde Provindsen med et romersk Praed, Ægypten for sig, fornemmelig formedelst den Frugtbarhed, nok romersk Regjeringens skyldt Provinds, som Italiens Kornkammer, og Middelpunktet for den hele Handel, skulde Omstændighederne, som gjorde den Besiddelse nyttig for det romerske Rige. — Efter formidlet August han sin Opmærksomhed paa Handelen i Alexandrien, for at gjøre den lige saa blomstrende som den før var. Han lod rense Canalen, udbredede Nilen, og for at sikkre den indiske Handel en nye Vej paa det arabiske Hav, lod han under, med sit anseelige Krigsskibe, Aelius Gallus bryde op med en Hær, for at erobre Arabien. Hans Anstalter lykkedes ogsaa ved at Forandring, da alexandrinske Handel til Indien blev, end saa, ingen 6 Gange saa stort som den havde været under Ptolemaeerne, og Alexandriens Stapelstad flere Indtægter, end Iudien i at skrive den. — I Ægypten vaar desuden en Deel af Imperatorens Formuer, og for at denne Provindses Skjøbhed kunde blive en Hemmelighed, hørte ingen Senator, ingen romersk eques, undtagen dem, August tilstod Statholderskabet, betrædt Ægypten. — Han man som ansaa den med samme Øjne, som en Tyrann!

Efter sank Ægypten ved Statholderne Vaskethed, mere og mere. Caracalla,

fra Alexandrien samt Kast for sine Undersaatter, Aurelian, Gallienus, Probus, Diocletian, disse to ikke Navne, som Egypten saa skjøn Tilfælde for Hoved til sidste Gang, Hoved til vise sig. — Da Magnentius Navnet samt gansk underlagt Vadmaanedsland, saa blev Egypten et Kast for de fæstnede Bønder, og de smaamest Afdeelser, som samt al Mennesketaksand, at ikke Vadmaaland for Afgrøden, Hovedskatten, Tyrken for Grønland og Navn samt Hyrdetyn nedlagt mange Piller af den ægypt. Gud Ormen, som laagt oppe ved de ægyptiske Bønder ved Alle til de af det samme Slags, som ved sin Undersaatter samt navnet, og da til Navn Afgiften, som regelmæssig til fra Egypten ved de andre Kast, Mandskabet, som nærmeste Egyptens Behov. Side 113. Exodi 8. 9. 1. 776

ad pag. 82. med Skytterne gjennem Thracien over Donau samt gjort Indfald ogsaa Grækenland, og afsiddet af den Vaabenkop, om til den Tid afkastet Broen over Donau, Hvorved Darii Armee samt vendt fortabt, og den athenienske Miltiades, Feldherre i det thracisk Chersones, ~~den marathonitiske Seier~~, indskrænket forskjellige Kongelige Hjælpetropper til Hjælp for Byen ligeledes.

ad p. 84. den Athenienske Flaade, som vogtende Øst til fra Piræus, til Hvilken ønskede Alcibiades, i det Øjeblik han mistede Gaab, til Flaaden i Hellespont, som endnu ogsaa Hjælp Carthago- Flaade, og samt alle dens Forpostvagter skiftede Egesta for den til Hjælp Flaadevæsen, som den saa forgjæves, Carthaginienserne Hjælp for den anden Afgrundsmand, forsaavidt at vise sig egen System, som man samt kunde skue. Hvilket gjorde at Egesta paa Øyeblikket, eller med Magt af ogsaa Syracus, skjønt den første Skud gik over, som til Afgrunden naaede til, saa Athenienserne skjøt, efter Alcibiades's Raad, at skaffe sig Allierede paa Hvilken og skraldte skarpe det første Gang Tilfælde.

Det maatte Man sikkert til endelig, med Hjælp fra Athen Forbindelse med Syracus, som Grundlag af Spartanerne. Alt var ogsaa Alcibiades's Værk. — Allerede, den første Dag samt man holdt sin Indtog til Athen, for at bygge sig Anledning af sine Spinkle Opfordringer, til saa stærk paa Magt for Indbyggerne, Grundskabelse mod Mennesker Politik, til at indgive Tanken, endelig paa den Plads og Øjeblik til Athen Gaade. Og Undersøgelsen samt ogsaa Syracusanerne Hjælp for Byen ligeledes til at samt atten Syllippus med Hjælp paa den Gade og Byen Gaade, at skaffe Decelea Athen, Grundsag i dobbelt forandrelige Tilfælde. Som at Angreb af Athen ikke fandtes en Dag Undersøgelse.

Athen, mantad Syracus Krig, och Dion, en anhn Slaf emot Dionysius eg Dionysedom til Sicilien, ~~Syracus~~ Syracus, allmenh i Rud igen
efter sit förste Nederlag, sin inbördes Stridighet. Heras Slaf ifrån
Gaza, Demosthenes Lärde, eg Lärde i sine Tugender; sine dödt ifrån
Athen Athenienserne eg til Fädernesland; at förfölges, men ingen eg dem
sine Fiender, eller maar omringen Lig, så at ochsaa til andre
Fängelsen Lod, at slaa sig ihel, Overgivelse. — Til sit Fiendes
Slaf, eg Athen togtenish Ungdom, som dem Lod Lykken ihjemsøgt til
sit Forsvar, en ihelagt, eg Sparta blemet en Vänagt. Krig
efter Fald til Storis Død til Persen, Cadmi, ved Thebe Port eg i
Persen, Rait af Athenens Ry, Fra, eg gaar over til Sparta. Lidh Alg
1472

ad p. 37. augustus Byzantium. til ihjelslaa i Athen, efterfulgt af alle, med
grusom Ihukommelse Demosthenes, ihjelslaa Græhenland med Macedonien,
Philip indtaar sig til Herre ved til almen Krig, til Fordel gjennem
indgaaet Ægteskab, ihjelslaa Athen Fordel velbaa Krabat, ved til da
afgiven Exilen, eg i alt Maader Krig ved Chaironea fuldkommelig
over Græhenland sidste Kraft, Selvstyre eg almen Fryd i
alt Græhenland Land, eg i Græhenland Fred.

ad p. 139 indsat Latin Forbindelse, i stedet Krig Fordel alle Verdens Herre
Fortrædelse ved Byggeskrift til Pligter, i stedet Kvindekjøn Fordel
indtil ved Kvinder Vogn, i stedet Fiendskabets Maaben at fremmane, eg
stedet Kabers Fordel alle Verdens indtil ved at stedet Krig. Af Filler-
ne Land til at Krigs Regelmagt, stedmors Falenhed, af Fanenhederne
indtil Klasse Fastsættelse, at Chaironea fremmedfully Krigs Kamp-
Lykken, stedmoderlig til Krigs- eg Fædrenelen.

ad p. 141 Kampen til Hjelm af Gjerns, eg af Alexander, ja selv ved Kjend
skabet stedse indsat ved det Land, Fra Fiendskab ved Alexander, eg Krigs agter
ved Rom. Men dræbt da Jon sig Liv efter Fiendens Fald, af Grund
Krigs eg 1000 Mand Fjendskrigen til Carthago. Fiendskab Romerne opbygget
ved at macedonisk Krigs Grund, Napel ved Kama. Philip fuldendte

jin Macedonien kibaye, um i alt Fald at kunne Romerne som i et fraglelig
ashjøt Krig.

ad p. 118. Fyle Italien og for paa Sicilien mindede alt af Hyttelsen, som Lagoglehm,
Sabellerne stroe Lidsel og Pedragelse vægte, saae skjelte i det Sandeste Romerin. Som
Morgen dannes de i Landen ad paa Marken for at anbyde, eller ~~saaledes~~ saaledes
i underordnede Stalleringen til Foraarsbyden; saaet Hyrde at jun for afstre
gjorn til Rabarand, saaet afsluttede at til Romerne, for at indtrænge at til Sam-
nitisk Hallig. — Da vorde Land at nær af, ikke ogsaa Gallier maatte
vise mindelige Hjælp paa dem, og man vente mest, at de ved
deres gamlige Fjendskab, mest ligne de af dem Sandsfærd, og som ogsaa
dig saae ondt deres Fjend. Saaledes Lykkes det i Romer, Eumus saad
Syren i og Rom at skjøt deres Landen, og derved 10 000 af deres tapre
Legionærer. Men ogsaa gik de Sabeller paa det Snareligste. Jyn mil-
lion Magt samsaad mødt mod dem, Forsøg Sorperne, Klap M.C. — aften indgaaet
Kloden og Forbundet Lang med deres Fjendtlige Jon, commandt dem i Lod
dem saaledes med et grusomligt Skuffe. Livius 10 Cap 1.609. Dion. Fragm. 1807. III. 29.

97

ad p. 117. At nær den 5 Jan. 704 p.h.c. at mødes ogsaa Rom med Fjendtlig Hag, da Konsulen
Forsøg Decius. Sulpicius M. Antonius og P. Cæsius Forbyttende og Fjendt
skaben, med Etrus, den nærst Nabo, til Cæsar. Hans nær i Ravenna,
da Legion stod ved alles Disposition, men ikke Fjendtlig rustet for Oprørs, dog
var Fjendtlig. Gallien Fra Grundsyden nær at Cæsar, som nær om sin,
at Fjendskaben, som i det sidste Aar mere Fjendt skjøt, og Forbindt endog
Sabellerne og Etrus Gallerne nær Romer Konsul, og Forbundt Cæsar,
at de Italiske Konsul. At de at vinde Konsul, men de ogsaa at
skjøt Sulpicius Konsul skjøt Fjendtlige Gallerne, og at Konsul som at for
hans Sabellerne Konsul Forsøg.

Pompejus regnet paa at Fjendt vilde at rykke sig mod Rom, da
dem Legioner kom afsendte Gallien, og for nu, under Forhaabning ikke
for Fjendtlig Land for dem samsaad. Cæsar mødt skjøt med Fjendtlig
Forbindelse omsagt og afvendt for Fjendt, og gik skjøt ikke nær dog over
Rubicon, og skjøt Imperium. — For Del af sin Armee afsendte han mellem
Ariminum og Pisaurum, for at forsøge Legionerne paa Italien, som Pompejus
Fjendtlige Legioner, for at forsøge Fjendtlige Legioner paa Italien, som Pompejus
Fjendtlige Legioner, for at forsøge Fjendtlige Legioner paa Italien, som Pompejus

Gudskrift d. ældste skandinaviske Landskabsret, der nu med det navn navn fra Alvers Compagnies navn, i det hele, som hvis Navn, at forlegge dagsværkene til Capua, og ofredrive Knabet ke at følge som det, navn Cæsar følger sin fader i Folen, at d. Grundbetydning om Stadfæstelse navn skrift til Gyldne. Lechb. Bl. 1 650.

ad p. 413 de Normannis.

Normannerne, fra det Skandinaviske Norden, fra Dan. Norge og Sverig, blev formentlig ved disse Landes stærke Folkemængde og deraf følgende Mangel på Livsnødtørftens, drevne ke at søge Om fat, som de fandt, da de blev Vant Vikinger paa deres Tog, formedelst ved deres Vinterophold i flere Aar-hundreder. Det følger Sagn, mange af disse Sømænd skal stamme ned fra, og den paa Island, d. i. Almuen alene fandt paa Tilfælde, gjentog den endnu ligesaalænge efter at Skriftsprog deres Tid. De dalt ligesaa snarlig i Berg og Dale, saa Sprog man dem ved med Navn, Normanner eller Nordmænd, fandt ogsaa d. Sum fra Danmark, Norge eller Sverrig, den i og for sig selv skal give skrift til Navn. [

Allerede siden det 6te Aarh. skulle man høre om deres Vikinge-Tog. 516 Landgang i Aquitanien; 570 i Austrasien, 737 Landg. d. i Provence. Lænd de nu ved saa lange de tog, maar de kunde faa ønsket sig paa mindre efter det 8de og 9de Aarh. blive deres Landgange og Plyndringer paa begge Sider Kanalen og Middelhavet.

Det Skjæbnesvangre Tydskl. Engl. Frankrige og Spanien, hvorfra de Arabere skjøre vare i Fordrivelse. Navn Italien. Især Tydskl. hvorpaa navnlig den fra 809–918, fra Carl M. til Ludvig Barn, fandt Sted i Lothar Carl M. og Ludvig Barns Tid, da Kejserdømmet laa i Opløsning, da kommunal den med at drage den til sig antage sig.

England. Dets Skjæbne afgjordes og ødelagt d. fra 787–867, medens Skjæbnen dog ikke ud af Øje, og selvstændig Dåsse. Det var dog et saa skjæbnesvangert Navn Normanner alle Dage i Vold, for at Skjæbnen deres Sjæl i umyndige Børn blev, paa mandige Alder, ustadelig, saaledes at ikke mere skarpt mod deres Landsmænd, som fandt et grønt Land, saa i Island Vaskager d. i Dub, den nygifte Brud, og siden skjænket af Dage. Engl. paa 912–36 endelig i Wilhelm Erobreren af Normandie Aar 1066.

I Frankrige skjænket af allerede tidlig at Land, men skjælvet, og vel i længst Aarhundrede. Det ikke Carl den Skallede Tid, som navnlig skjæn-

Kaldes Normannerne af Dansk-Engelsk-Skotsk deres Sagnkonge Rolf Ganger, Rollo af Normannerne. Rollo blev Mand en mandig i Skotland Lærdom, med den Overskrift af Ol. Skandinavisk, rigtigt Navn Olf. de Skjøt omkring Skjæbnen Enkelt-Sjæle skulle mindst Modstand vinde de paa Hav med Skibet. Mange af Skandinaverne paa Island, Grønland Skjæbnen skjæbnesvangert sig med dem.

Hamburg erklæret d. 1ste Oktober Krig efter at den var anlagt, men det skjæbnesvangert mere Modstand med Skjæbnen, saa Byen d. Sted Tid af at forvinde dette Land.

Kaldes Rollo vinde paa sin Side med den Skjæbne-

Fortegnede [illegible] Fredsbud, [illegible] nom for Alyon.
Pompejus [illegible] Rom, at [illegible] Capua, og ofsenden [illegible] Holm, at et [illegible] 650.

ad p. 413 de Normannis.

Normannerne, [illegible] fornemmelig med [illegible] Kog, [illegible] Mangel paa Levnetsmidler, [illegible] da det [illegible] havd Lang paa [illegible] flere [illegible] – Feudevæsen. [illegible] med sig, og [illegible] Rusland, Da dette gamle [illegible] Navn, Normannerne eller Nordmænd [illegible] Norge eller [illegible] Herry, [illegible]

Uforsigtig, men Eudes forsvarede sig i 1te Aar, uden at fordre Hjælp eller Undsætning. [illegible] Med bei at [illegible]. Endelig kom da Carl den Tykke til Undsætning, og [illegible] dem [illegible] saa at de [illegible] Mentmøde, om han vovede ikke at angribe Normannerne, [illegible] Kjøbte han en skammelig Fred.

Alfred [illegible] 40 Lord [illegible] sig fra i Aquitanien [illegible] et [illegible] saa lange [illegible] efter det 8de og 9de [illegible] Frankrige og [illegible] Normandie [illegible] Dis[illegible] og [illegible] under Italien [illegible] i Ostamt, Tydske [illegible] de kommet [illegible] ved [illegible]

I dens Store kaaret den Grunde i Overflodighed til deres Fartøjer med 2 Typer Rum. Omtrent 100 Mand tilsammen i Afsondrede [illegible] med [illegible] af Øl, Fladbrød, [illegible]. De [illegible] ordentlig [illegible] Endelig [illegible] Medstand i [illegible] Pap med Rytteri. [illegible] af Indianerne paa Island, [illegible] med dem.

Hamburg [illegible] 8 i det 9de Aarh. [illegible] efter at [illegible] mandalagt, men da de [illegible] fandt man Medstand med Rytteri, [illegible] at [illegible] Hjælp af at [illegible]

Englands Kyster [illegible] Alfred [illegible] jog dem ud af Øen, og [illegible] deres Kyster. [illegible] at [illegible] Konge Normannerne eller Danske i Sold, for at beskytte deres Grund, men [illegible] nam blevne, og saa [illegible] ved [illegible] et [illegible] med deres Landsmænd, som havde angrebet Landet, saa [illegible] Svend Tveskjæg 2. i Danm., [illegible] Grund, og [illegible] Danske i Engl. fra 1002–36 Endelig × Wilhelm Conqueror af Normandie Engl. 1066.

I Frankrige [illegible] at [illegible] at [illegible], [illegible] og [illegible] i noget stort Antal. [illegible] Carl den Enfoldiges Tid [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

Normannisk Dronningslaadte paa Sicilien, dersiden Rolf d. med d. Krone, og
hvorfra Sidste ind i alt sydlige Italien; Huus Efterkomt med Held og Sværd, saa
Paavs Enkelgrende til vorde Dage Lucky Dt. afstod Carol. Simplex Nordmænd
af Neustrien med Hjelp fra Gud Rollo, som Harald Haarfagre Land for-
drev fra Norge, og som i 37 Aar havde været en Rod for de ægteste,
kjække og troeste Hjelpere, som Alle Kirker blev ofte paa vore Tidsregninger,
kaldt Normænd; Rollo og Folge maatte Land og Ære tage, at Christi
paa Jorden kjæmpe Dag som Norges, gjorde gjorde, naar han drev Erkebiskop fra Magd. Rollo blev
døbt til Christendom. Italien vandt først at kjende den paa Pilegrimsfærd
1017 til Lombard. Fyrster i Salerno, Benevent, og Capua kom ihu i Ø-
rene med Byzantinerne, og de Calabrisk Jorden opfordrede, med Hj. Mauritz
Søn Ellacheser, at rydde Land mellem Capua og Neapel, som dette Norm
Ragnold byggede Aversa, hvis Fld er lidt efter lidt; endnu 1850 Jern-
dønsk navn Jde Nordmænd i Sicilien. Erkebisk. Ø. Gyldenl. 110.

---

ad p. 639 Scotia

Efter Kong David Bruce, som efter at have kæmpet ved Agincourt
Slagmark 1357, regjerede til sin Død 1371, aarvandt Robert II, en Søn af
Huus Gifte Marjoria, som var gift med Walther Stuart, Jarl i Norm-
andie Dannelse, Grev i Paris, da sin Efterfølger var ei fra
Dagsl. kommet til Skotl. — Hvilken under alle Stuarternes Regj., navnlig
Grever med Ære, dog med adskillige Vanskjæbner. — Hvilke man
se Familier ødelæggen ved Stuarterne. Robert III, som fik Jacob
forgiftet i Ung med Ære, død af Sorg over sin Sønnes Ulykke. Jakobs
Jacob I igjen fanget 1424 i England, først Fange ubrøstet; efterat have giftet sig med
Enken, blev han dræbt 1437; hans Søn Jacob II blev skudt for Roxburg i den
ung. Krig 1460. Jacob III dræbes af sine oprørske Undersaatter 1468. Jacob
IV fældt med Ære ved Flowdenhill 1513. Jacob V, som havde Fødselsfest for
Fremmede, indrullede i Fjendskab med Kongen og Ære, † af Sorg over 1542.

---

ad p. 709

Hvad Morabernes eller Almoravidernes Herredømme, blomstrede i Spanien indbefatte
sig gamle omrent, som vi forstode, deres Undersaatter fuldkommen daglig overdrages;
i Landet, efter eget Behag, naar deres Høvdinger og Fyrster; og afhandle over Barns
egne Forbrydermonopoler. Sønnen deres Opdragelse og Manufacturer, Lagen
af ofte Ord paa Bjergene indrettede, Fremmede taalt Ophold i Spanien blandt vi vigtige.

ad. p. 409. + Secten Almohaden eller Moahedun gjordt, under Abdolmumen, Abu Jacub, Abu Juseph og Naser. Hen Erobringen [illegible] 1210, men de christelige Magter forenede sig endelig med det, og beseirede sig 1212, ved Tolosa i Bergen Sierra Morena, [illegible] atskillende Seire, efter hvilken Araberne aldrig mere kom i [illegible]. 1229 mistede de Merida og de baleariske Øer, 1236 Cordova, som kom til Castilien, tilbagemed 1243 Murcia, 1246 Jaen, 1248 Sevilla, og 1259 Niebla; Arragonien ✗ sig 1229 Majorca, som siden Morabeterne havde besiddet, 1232 Minorca, 1234 Yviza, 1238 Valencia, Portugal ✗ Algarve 1249-51. Araberne havde saaledes blot Granada tilbage, og dette maatte erkjende castilianske Høihed. Moahedunes Huus uddøde 1269.

---

ad p. 411. Den kongelige Magt havde [illegible] en farlig [illegible] i Danmark: hin Ærkebisp [illegible] Jacob Erlandsen, allerede under Christopher I, 1250-59, [illegible] [illegible] med at undertrykke Kongen. Kongen lod ham [illegible], men [illegible] Alex. III ham og [illegible] med Interdict, og 2 [illegible] med en [illegible]. — Fra denne Tid bleve de [illegible] Konger [illegible] Magt saa [illegible], og [illegible] saa [illegible], at Kongen [illegible] ikke [illegible] med Statholder i [illegible], under Ærkebisp [illegible], og at Kongen [illegible] paa [illegible], [illegible] af Land [illegible]. Geistligheden klagede sig over [illegible] Christ. [illegible] maatte [illegible] efter [illegible] Jacob Erlandsen [illegible] Capitulation 1282 [illegible] Erik V, [illegible] af [illegible] ✗ [illegible] myrdet 1286; [illegible] Erik VI [illegible] af [illegible] Christopher II, 1319 ~~[illegible]~~ maatte underskrive en haard Capitulation, som [illegible] lod [illegible] tilbage, og [illegible] ikke [illegible], at Adel og Geistlighed [illegible] at [illegible] Rettighed [illegible]. [illegible] Skaane, Halland og Blekinge; [illegible] af Holsteen ~~[illegible]~~ Nørrejylland og Fyen; Sjælland, Lolland, Falster og Femern [illegible]. Kongen havde blot et Stykke af Lolland igjen. Efter hans Død 1333 [illegible] Kronen [illegible].

[Margin: [illegible] 548]

---

ad p. 412 Men da Magnus III, 1103 [illegible] Landet [illegible] og med [illegible], [illegible] af indvortes Urolighed, [illegible], og anarkiske Regjering, 1103-1257, [illegible] Adelen gjorde Fordring paa Kronen, som det [illegible] Magnus VI

1162–78, ester Birkebeinernes Faction; og ved Døden 1184 nov. Baglernes
Høvding 1209 blev det bekjendt, at naturlig Børn ingen Lov fandt til Kronfølgen.
Dette almindelig Forvirring i Norge var anledning paany til ustadig
Raadslagning til ved at bygge paa Formodede Magt Ret. Kong Sverre
døde 9 Marts 1202, efterladende Sønnen Haakon Sverresøn, som
døde 1204 og efterlod en Søn Guttorm, der døde 1214. Haakon
Sverresøn havde ved sit Giftermaal med Margrete Skulesdatter
knyttet Forbindelse med Hertug Skule Baardsøn, der var Jarl
over Trondhjems Len og Kongens Stedfortræder i Norge. Efter
Haakon Sverresøns Død 1204 og Guttorms Død 1214 var Skule
Jarl den mægtigste Mand i Norge og Kongen blev ung.
Skule Jarl havde Tanken om at blive Konge i Norge, og
Kongen havde Tanken om at blive Enehersker i Norge.
Skule Jarl lod sig udraabe til Konge i Nidaros 1239, men
maatte dog efter Haakon IV's Kroning 1247 nøies med
Jarletitelen. Haakon IV, 1217–63, havde Kongetitelen i Norge,
Island, Grønland og Færøerne. Under Haakon IV, 1263–80, kaldtes
Lagabøtes d. e. Lovforbedrers, Lovene for Island, Norge med Len, Faroerne,
Hebriderne og Man, Orkenøerne og Shetlandsøerne med en samlet
Lov, og forlagde sig med Opfyldelse af det Maal, som Kong
Magnus Haakonsøn havde sat sig, nemlig at blive Herre over
Norge, saalænge han og hans Descendenter herskede over Harald Haarfagers
Land. Under d. samlede sig Kjøbmændene i Bergen 1270 til
et Slags Forbund for Regulering af Handelen i Norge, hvorved
det Tyske Kontor fik Magten i Hænde, idet Kjøbmandsskabet
mere og mere kom til at bestaa af Tyskere. Med Haakon
VII, Magnus VII's Søn, uddøde det ældre Kongehus 1319. Det Norske
valgte nu den svenske Kong Magnus Eriksøn, en Dattersøn af Haakon VII, hvis
Søn Haakon blev Konge i Norge. Hans Regjering varede til 1363, men allerede 1344
havde han afstaaet sin Ret til Kongen VIII, Magnus Eriksøns Søn, som fulgte sin Fader
paa den svenske Kongestol, da Magnus Eriksøn døde. Norge blev aldrig
ved Unionen med Sverige, da Magnus Eriksøn Søn Albrecht af Mecklenburg
blev Konge.

Efter at Magnus Eriksøn havde afsat Norges Rige, blev han i Norge
Regjeringen afsadt 1363; og da Dronning Hedevig Valdemarsdatter Albrechts af Mecklenburg
Søn Rige; men da Navnet det længe, førend Regjeringen virkelig
var nedlagt, og skulde dette alene for Fremtiden Gud.
Gentil ødelagde i Forbindelse med Margrethe, Dronning i Danm. og Norge,
1388 Hertug Opfordret. Skulle Grunden være Kong Haakon Albrechts
med Valdemar, hvorved han forstod alle 3 nordiske Kroner.

adp 413. x
p. 529.

ad p. 146

33 Jomfrur Consulis, 7 Prætorum, 60 Ædilum, 200 Quæstorum, 150, 000 romerske Borgere paa Landet, da mellem Mosens og Sylla fórste Tog Prætorum Sylla, en af de ivrigste Sullaner, blev, efter Sullas Bortgang, myrdet paa Torvet, fordi han fógte Consulatet ved sine Sállskabere. Denne lukkede sin Dag, gaa sonderrevet af Hunde; Dennes embrøde Hoved.

Efter disse Ordsprog lod Sylla sig udraabe til Dictator, Lucius Sulla Felix. Hans Soldater talemaatede som med et Ordsprog

ad p 154

naar de fornemste Artikler, som udførtes fra Sicilien; nemlig Agypten og Afrika kommer Rom i Overflødighed, fremandlede mange af Siciliens Agre til Byen; som gaar en Fjerdedel Korntal: Korntiende af Rom. Italiens Agre fremandlede af samme Grund, ved efter andre til Exempel, ligesaa lunkede Jorden paa Fald; da Tilførslen fra Agypten og Afrika standsede, maatte Jorden indbringe, og dette opliver Ex. Cæsarens. Fra Persien kommer Jernet og Stor-

Fodernemen Plads klemstrøg, Hunde af Fuder af Landet, ikke var gjemt.

ad p 14

Agypten mangler dagen, men Nilen opfatter denne Mangel med sin Over-svømmelse. Denne Flod udspringer paa et Sted Afstanden, og gaar, fjernt fra Kanten til Agypten over Vandfald Fjeld og Klipper, gennem det afskjær, som Følge af disse Årsager, de Æthiopien falder fra Sten til Sten. — Nilens Bredder ikke synlig Overgangsmærker, og vanne de ikke. Overfladen. Den fruktbare Jord, de Land ofter for Aaen Mesopotamien, gjør Agypten til et af de frugtbareste Lande, siger man ikke Land saaledes at saae for at Høste... Naar Overgangsmærker ere fra fjernede, som Agypten ud som et Hav, fuldt af Øer, Byer og Lunder, skilte fra hinanden ved Grønt Dyr, ikke mindre i det Klare, end Landene ligger ud af den Grønne Vand.

ad pag. 51

Araberne have troet, at de største byggedes af Saurid, nogle Secler før Abraham.

Der er endnu, af de berömte Pyramider, 9 tilbage, nogle Mile fra Cairo, hvor Memphis för har staaet. Den største er en Firkant, 2640 Fod i Omkreds. De bruge Ægyptiernes Indsigter i Astronomie; mathematiker har lige af den største Pyramides Grundflade, saa udkommer et geografisk Grad. Dens 4 Sider svare fuldkommen til Verdens 4 Gierner. Pyramiderne vare Ægypternes [illegible], Oldtidens Værk.

100000 Arbeidere skal, efter Herodot, have arbeidet paa den Pyramid i 30 Aar. Men formodentlig Pyramiderne have været Begravelses-Steder for Kongerne, hvori de, oplyste [illegible] med de[n] herskende [illegible] Orden, tænkt at kunne [illegible] deres Legemer fra Opløsning, ved at gaaelige [illegible] maaske at ryse [illegible] Hensigt. [illegible] Ægyptiske Præster [illegible] Nationen, at Sjælen [illegible] efter 1000 Aar, skulde vende tilbage til Legemet. [illegible] Ægypterne saa omhyggeligen deres Døde. [illegible] til [illegible] Christus, [illegible] Millenariernes Lære.

ad p. 86 Socrat.

Socrates, som det delphiske Oracul erklærede for den viseste af alle daværende Mennesker, havde erhvervet almindelig Høiagtelse ved sin fortræffelige Levemaade, sin Beskedenhed, og sin retskaffenhed Vandel. Som Soldat havde han hjulpet [illegible] i adskillige Feldtslag med Tapperhed; i Slaget ved Amphipolis i Thracien havde han reddet Alcibiades's Liv. Som Senator viiste han en udmærket Redelighed, og Standhaftighed, under de 30 Tyranner, til sin Caracteer, som de fornægtede at [illegible], Critias's Anhæng [illegible] som en [illegible]. Imidlertid kunde [illegible], at hans strenge Moral maatte paadrage ham mange Had. [illegible] fik Comediedigteren Aristophanes, som havde besluttet at giøre ham latterlig paa Theatret, og Talende tygere, at [illegible] Melittus til at anbringe en formelig Klage mod ham, som om han havde villet indføre en nye Religion og [illegible] Ungdommen falske Grundsætninger. Han forsvarede sig i en formelig Tale, som dog ikke var skikket til at [illegible], men [illegible] efter [illegible] saa forbittrede af hans Anklagere, at det bestemte hans Død, som han frimodig lærde, [illegible]

42

holdtnd sh ps sh ly, sam pa m sam niedrig Maad, sadet sand heiligts
sy. Ph ps nas sa sad, spund Abspringsma indsaa at sh,
sam sh sadmaligst nn, sonst sadlat gad. Ai sadet Sensasjon ~~spund~~,
ogsaa, nd at spuralh springa sand Sadlagna, sonst nd at wisp
sam m Adlagsstadh ' nng stand sh sam sh sadagy '

ad p. 86 Spheral

Spheraks nas n Skrmagna Sön, nnn Natarn sonst gnat sam nn
ende Samnagt. I Wirksamhed indsaah sam at nigt Bisand, spadh
af mangs sp sh bresst grast Sadhsan paa sh Sid. At absnmigt Za-
-pantnes sadandt sam nngat, gan ~~sh Langa Sjid, sh sadt sp sh~~ [ungs Lantsa i dnd Lathn]
Sadh Skolds. Nadt sp st snaad, sam st-pi sand, spann Lnad
s Nadts sp swaan, sadsp. n Sh Lya Sahgsad sam stadh, nadyi
allnnt Land, sp, sam sam sagat, „ aldny at adsaan sh Sandsadnnng,
at nngat had sam sahndt. „ Agsadans sadn spadh sam Sadhsh
Ondslagnsad, ~~n~~ da sam i Nagat nad Charnca agsha ngan nnsadh
sam Ngnan af Sandtan.

ad p. 44 nnadand Spi

Sandsnnt st sdh nas Adladt Spahnan at sam nnan nnd nn Sny,
so sadnt Lnnn sh Sydh at Sadt sanangs and Sandatnnn
sh shn Sandagsad, sam shn Sannin Adls sh. At nangsnt
Spahng. Skgas Sydsad sa at Sadt sy. Da sh nas sad Nad
gan nAllaadly Angang nad Ngnadothn, so Sadt nngs Mnnsh
sy hi sky Sahann, sam nnnngsdigs Ngsann shsn nndsadt.
Shs Mangst sh sdsp, sam Adsn Sannith, nnnad nadly sn.
sam st sosh Sid sadt nand sasnangsn. Sdnnsagn. Sannthsann
Allnnt da sosh Nnnngsdnn, nd nnhadigs Nnsdllnnt Sadlag,
at sgnd Angsnat.

Sthadsfandangsh Sann nnn nn gannnnd Stand, sam nngs Sann
sant nnngsann

Jaard und Jacht, Jahrmarkt ab Laaer Jaard und de ab neyst Mannsch.
Taagen Lachlichaden wa ahl Jhe offpers Jhe Lengenmaer Jhen Maad, ab
Jaffe Vahre Corn. —

de pacif. Maagt Hein aufoaab Almendebest Jhe in Lyth. Jo Groh ay
Rome Lynth Jadmmiaghn ingsten eigen Grandje. Dy offent du Jhe
ab Jhe, waar Oebragsse was Klenthagt, Jo Kenend dreman
continuend du Jodang Jachen Land. Ab Oebragsse was Jhe
ab wunsch, Jhe ab Jhe offently. Dessen was ogsaa dagang Nakenal-
-cracht worre und wa den Eyd.

---

ad p. 23 Jessenus maagt Dy de Grohland Lyfant ab dinn waagt Mshn y
de form. imp. Jaap, wun ab gross Crappe, Jenn dess Jundagmsed nagtal,
Jo ash Kagas af Grohm, Labt dem medetaein Blod, Jo ab de
gross Mnard Jhe Jath Jin Lind de gross Jrabeltagge. Abl, y
Oebragsse ickly Skalm ofhn Nabfaarsed was Jundaagsse
-n de Jessen Ladagang, Jen Jobsts grondsatse Jundomsed
ab Lebt Jenn Jundred. de gross Mnards Jobstad,
Jenad Jaand adgaat in ibl Lebt Brod, was Lebig y glemeinst.
Jobstbuhaan Lat was enzendelly Jhet, y fremmets Lyfandy, du
Lingsathed fundred, at ingsen, mdy de ühtydelyst Jaarbeing
maakt Lyfaaftig in Jondle staden Lyfant Jhesen, ab dise Jondt
fist Land, Jo Mnards dysy Jaad Jaand 6000 Jhesenn ab Lyfast.
Dess Jaaand Jaad inbt Jhefallagt fad Obrfuchaand, Almin-
-delisse Lyfand ab 32 bi 400 Kinnen, y Jaalde ned magne nenn
ned ene Gang dn Ann ab ~~th~~ opaarde Jen Mensloh, y bi dinn
Ann maakt ab Clan: Jaaningen geogenwrd! Da Mnards
Jelaagt Jin mnste Lind Jt Braaj, Jo was ab nabarlyst, at dett
Jt Jadfyldse Jra dyggenags Adfagnedt. de gross Mnards Jobs-
-Jaad en Jaaand, Edelstana, Jaaninnen, Jusa, Bankan, Bukdes.
Dett Land was Lyfagbt Jo Jen, nun Jo ab Jaaninnden, Jaaningsinnen
Kinden Jaad, y Jen maakt nnden Jen, Jes Jot 3 10000 Mand Jaark, Jaad dett

viist intet fiendtligt Udseende.

Monarchen lod sig kun sjelden see, og Adgangen til ham var meget vanskelig. Et stivt Ceremoniel maatte nöie iagttages i hans Nærværelse. Ingen udenlandsk [illegible] Gesandtskab, igjennem hvem alt maatte gaae til Monarchen. Ved sit [illegible] i [illegible] Indgangen til Palaiset, eller, efter at [illegible] [illegible], [illegible], der er en almindelig [illegible] for at [illegible] landske Sold, og [illegible] [illegible] Persianerne [illegible] [illegible].

Om Monarchen, saa kunde Satraperne, naar der [illegible] [illegible] [illegible], ved mindste Anledning, der [illegible] at blive [illegible] af deres [illegible]. At [illegible] [illegible], som [illegible] at [illegible] [illegible] og [illegible] Satrapernes Indfald, en Ret der formodentlig [illegible] sin Grund deri, at disse ~~[illegible]~~ almindeligviis [illegible] [illegible] alle [illegible].

---

ad p. 29. I Athen maatte hver Borger gjøre Krigstjeneste fra sit 18de til 60de Aar. Spartanerne [illegible] fra deres 20de Aar. I Athen ~~vælger~~ valgte man hvert Aar 10 Generaler, hvilket gav Philip Anledning til at sige: at han [illegible] [illegible] hver Athenienserne [illegible] hvert Aar 10 Generaler, da han i sit [illegible] [illegible], kun [illegible] fundet een: Parmenio. Deres Infanterie bestod af Hopliter o: Sværtbevæbnede, der [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] og Skiold, og Tjelde(?) o: ~~Peltaster~~ Letbevæbnede, der førte Kastespyd, Buer, Slynger og Peltaster med Smaa[illegible] [illegible] Skiold. Skiolden var [illegible] af [illegible], eller flættet af [illegible]. [illegible] var malet, og [illegible] [illegible] og [illegible]. Det [illegible] Infanterie [illegible] en [illegible], en [illegible], at ~~lang~~ [illegible] [illegible] af [illegible]. Athenienserne [illegible] bestod af de [illegible], at [illegible] [illegible] fra [illegible] til [illegible]. At [illegible] [illegible] og [illegible]. [illegible] brugte de [illegible]. [illegible] Augment [illegible] [illegible] Athenienserne brugte [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. at [illegible] at [illegible] [illegible] med [illegible]. At [illegible] [illegible] [illegible].

> Peltaster [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible].

45

ad p. 16 om Makedonien.

Paa Philips Tid indskrænkedes Makedonien omtrent til 1000 □ Mile, og gjennemskjæres ved Floden Axius, med Øst og Vest Retning. Fra Epirus og Thessalien skilles det ved høje Bjerge, blandt hvilke Olymp paa Grændsen sig viser at være, den høieste Top af 10 Landskabs høje Bjerge. Athos, ved Mundingen af Strymon, er smal Landtunge langt ud i Havet med det høie Land. Bella paa, ogsaa Philips Tid, Bjergrige Skovbakke.

Klimatet var koldt, men mildt og fugtigt. Paa Bjergene anlagde Løv, Birk, Elle, Ahorn og Nødde Skove. Slette Marken, paa Floden, havde overflødig Græsgang. Makedonien var ikke saa, som det Bjergfulde Bulgarien ved Donau overalt kornbyg, hvorved den skaffede sig 1000 Talenter aarlig. Makedonerne havde Hyrder og Bønder.

ad p. 17. Makedoniens Indbyggere Fædrelandet stod vel allerede ikke saa lavt at hvert Barn, naar Bogen, som skrives om nogle af dem, fra Fjeld ikke af Selskabsfærdighed, allerede Sønner. Hvem skulde tro Bogen, at Skolastikus, der blot udmærkede sig ved en kjedsommelig Skrivemaade, og en gisper som ikke mindst Kunst. Først blandt Folk, hvorfor Makedonerne ikke gjorde Fremskridt ved Alexander, da han ikke vidste sig omgivet af Despoter Slaver.

ad p. 136 Romerne af Brutus, Efterkommere af Collatinus indtoge at endog til ikke Del i Herredømmet. Mandsalder med Hjemsendelse, hvorledes Brutus, der skattede paa Folkets Selskab til Tarquinierne, saa ingen Bedømmelse over sine egne Børn, og lade dem, ikke paaskjønne; opdyrket.

ad p. 81.

en Lyrans anstalter sin, kunst ikke lært sy barbar, men lod sin Datter
sine Hegest at sy med Modersmalen; sine Børn var ingenat at se ligt blind
Born, spisspat med en Klædebon. Ikke sine egne Gemalinder alene sover
Vin indbildt sin, sind at vare paa det vigtigste Gemeenskab.

~~ad p. 81~~
ad p. 182

At en at mærkelig Mand paa forlagt, at menneskt Gemalinder, ikke mindre
Mennesker vare belagt Qualer, at deres Grusomhed, og sine sande
Lyst Exempler udlegnede, og den vende Forbandelse, Guder sende
Mord, paalagde Hyrannen, sin Fader strangerthen dem, at vare en-
gange for dem med Ulder, at de paa egne Skylderne Fader kaste
vare, ligesaa gode Hyrder egne for dem, de blinde Mord. Hippolytus
Skalmir af Aristides, som skedde for at Medmenske af Kvist, saadan
mange menneskt Voldsom saadan fast, og Lyster ikke at sælge
Sønnerne paa; Polybius, Historieskrivere, som de og ved det Mål
ved Antiochus over det ærmeliges Rytter, sad d. Attalus Pergamenus
30000 for ikke Hyrder, men ikke sønden Mennesker for Kjødelyst,
at sin hand, de maatte vare en Fuld Overdrevskaft, Rytter,
og sin ikke strængt ikke sølv ikke, men endnu ikke Hove.

---

ad p. 108.

Ikke paa alle Maade y Jæger, Lyster paa alle Mindre Rander man ikke
vist de at besindelse de Latter Romere Gaver. Fortælle, Lyster,
Ørne, Hjorte, andre Mænd maatte endelig Forbe, ~~Hund~~ for at
Dem bringe paa deres Bord. Ester Dem beholdes med 30 a 40 Dalers
Sø vel at Dem vigte at gode Maaltider, og sige de i Forvejen ikke
vinddel; y efter Maaltidet Latter de Dem ovenlovsyt Mand med Do-
Indbydelse vare sin almindelig, at vogte af Gæsterne ikke-maatte bare
Ord, ikke Dem ligevel ikke Vanlig. Mindre man sidde Mænd
med Mad y Drikke, maatte sine Barn af Ungen, Ungemøder, Dem
sin y Kjøkkenet ofte ikke sine Venner, for ellers at undsidde dem
Gemse y Gæsterne Øre y Bord.

ad pag. 183 Tebe.

Men da han hørte at Hans [illegible] sig første bedre, og da han vel haabede
faaet en værdig Germanicus, for hvem han stedse var bange, tiggede
af Magen med Pisos Hjelp, som han [illegible] tiltal i [illegible] hvem til at
drabe sig selv, eller lod han [illegible], for at han ikke skulde [illegible]
Urolighed [illegible], som uden han [illegible] hans Caracteer ikke [illegible],
fandt han det ikke længer nødvendigt at bære paa den [illegible] Maske.
Han overlod sig nu ganske til sin medfødte Ærbødighed, og fulgte sin
[illegible], Sejanus Raad, hvis Caracteer var [illegible] ud som ~~[illegible]~~ hans
egen. Urolighed gik saa vidt i sit [illegible],
at det udbad sig tilladelse af Tiber til at [illegible] ham og Sejan som
Guder. ~~frokkelig blev~~

frokkelig blev Sejan[en], som uundværlig. For at faae ham bort fra Capua,
lod han som udnævnt til Consul; Sejan maatte begive sig til Rom for
at tage denne første [illegible]. For at dræbe ham endnu meere
Mænd, [illegible] Tiber hans med [illegible], [illegible]
Macro, som var valgt til [illegible] for [illegible] til Rom,
og at [illegible] Tiber til Urolighed. [illegible] Sejan [illegible] for
Majestæts forbrydelse, som [illegible] og [illegible] samme Dag. Nu
fulgte et blodigt [illegible] paa alle hans Slægtninge og Venner. For
[illegible] Grusomhed, [illegible] han [illegible] Rom
Venner [illegible]. [illegible] var ikke [illegible], man [illegible] for at
[illegible] en ved [illegible], saa [illegible], at man skulde [illegible], [illegible]
en Commedie. Det var nok til at [illegible], at man [illegible]
en [illegible], eller [illegible] [illegible] af Tiberius eller Augustus
[illegible]; at man [illegible] et [illegible] Ord end en [illegible], med Tiberius
[illegible]. For *nye* Gjerninger [illegible], [illegible] en af hans [illegible] [illegible]
[illegible] af Pompejus! en anden, [illegible] han [illegible] med
[illegible] en Agamemnon! [illegible] man

det Tiber forlangte at [illegible] efter [illegible] Astrologernes [illegible] til at stille
Folk ved Land; han befalede derfor, uden videre Undersøgelse, at
henrette alle dem, som sad arresterede for [illegible] til Kejseren!

Under var Blodsudgydelse og Henrettelser [illegible] Romersk Udsvævelse,
saa [illegible] sit [illegible] paa at udsætte. [illegible] han [illegible]
[illegible] det [illegible] ustraffelig, og [illegible]
[illegible] Mester.

Og denne Grusomhed [illegible] Romerne [illegible], uden at [illegible]
[illegible]. Tiberius, 78 Aar gammel, faldt [illegible] i en [illegible],
[illegible] [illegible] og man troede ham død. Alt forlod
ham nu, og Macro udraabte Cajus Caligula til Kejser. Men
pludselig kommer Tiber sig igjen; [illegible] [illegible] alene
[illegible], men Macro [illegible]; [illegible] at [illegible]
[illegible], lod han øjeblikkelig kvæle i Sengeklæderne, og nu
vaagnede han ikke mere.

---

ad p. 183

Caligula

[illegible] om Aftenen [illegible] med egen Haand [illegible]

i [illegible] af din næste Død, udsendt dem paa Slottet, lod han
oftere at [illegible] af et [illegible] for dem, og lod dem derpaa igjen gaa.
Han gjorde sin Hest til Consul i Rom. Den samme
Afsindighed [illegible] sig i at Bygningen han lod opføre. [illegible]
[illegible] lod han en [illegible] opføre paa sammenbundne Skibe,
og et sammenstrømmende Menneske [illegible] han sin [illegible] af
[illegible] ud i [illegible], uden at nogen maatte redde dem!

Da Statskassen, som naturligt, havde udtømmet sig
[illegible], saa [illegible], for at [illegible] igjen, [illegible]
[illegible] af alle [illegible] Mænd [illegible]. Han [illegible]
sig for Alles Øjne, og [illegible], [illegible] at [illegible]
[illegible] Penge, [illegible], og
[illegible] som [illegible]. [illegible] som [illegible]
[illegible], [illegible] at et [illegible] som [illegible] at
[illegible] paa deres Død! [illegible]

omm at Dauids Gosse truarg for Gabriael lé at hjelp sinaudte omm
ath Aandelyn; muckly lad sin, for at faa sinyn, sit Folcke for
maadt, lé at offuldyst Aarske, sinen at sinumyste Domen i Jugleyn
maath last for Lingy: alle deris Kamar, sin daglighst daand
sinyn Sadanhang, deris indsette i en Forbiord, og ath anfaare
sin at sandt Lyn paa Fabrichorum, at sin sagde for den H.
Plato Fenograf.

Aff saadan sagen man ath sluttat vinnath, ath Jan oftast alle
Romere at sinad, at sin ysthud, man maadt sinnatt at Dauid for
dock ath sentraat i mori, ath sin tilbadt Magestraturer for ath
fraarfage Jungfruned, at sin lod ath alow Medaelse, men Gaudt
og Prokelyn lysth for meith Lyn, for ath sinn ath God, men allene
mod Klasse den.

Endelig indseldt sin for at sin en gaddommely Natur. Sagde Caldt sin
sin Ord, Daad sin Gierning. Sin fandt ath disse meget ugudelyst,
at Forbe ath maatt og fulde sins Fellaat i deris Synagoger. Natum,
sagn Seneca, sinnes at sin sinnbragt ath Lyn, for at mest sinad
Ledingsaben indmyrdelsed af Mogt, Lucst vdraath, sin kunst sagde,
Lyn at nyde, sinden sindommat Naturen er i Stand ath baade.

At var en glad sinn, Romerne sagde omm sin, at naar
muckly Plaga og Fabricius sin dydsk Mente ha sam, at ath vinde
alle sins Fiendskabe.

---

ad p. 183. Claudian. og lod ath succesth Ord i Alvarro ocha vdtorn.

Claudius maatt i disse sin sidste sinnat sinat gott Raadgiuum, i ath
nemlig sinnat maath vi ystadig sagnat. Men sins Gemalinde, og sin-
dels vdsmagnede og dysaptes Daand, og sindes Gadinyn, sin-ibland
Narcest og Pallas sindskabt sin ath ath daadelyst og grumsom sindskyn.
Disse beskyldninger, vdin at kiyssem mindst ath, at nogle Embeder, Valerius
og Raad vaar i deris Fiendes, og sin sagde man ath disfade. Mangen Mand
maatte dø, sindden sin ath maatt disfinde sidste Messalinas Lyster. Vdbellens,
en Dame ath Vdbellens, sin sinde blev disse skumpst Omgiuum saa mødt,

at sin udbas sig at sind en ommendelig Mand, at mand kalder
Messalinas Ven af, dan snakke den ene sin Mand, og bad den ofte
gøre sig at kysse den; Narcisse og Pallas's Rollestykker satte sin
blandt sine Husguder. Det ville nisse ni Claudius sukket af,
men da Messalina kysset dem ikke saa nøie, at sin, mærkes kjærlig
var i Ofria, offrelig formaledt sig mod sit Ønske Rom. Selv, som
sin snart bemærket sig at falde sig sin Vaan, saa adskillende
Narcisse og Pallas snakke Descipel for Claudius, som drøm kompa
alikke ud af sin Sætning, at sin afskellige Gange sprogt: omt
sin mellem mon "Ryste" "
Narcisse og Pallas, som mærkede
sig glad at Messalina egen snakke formaledt Claudius Mund [illegible] at sind
omklamrede, og Claudius sprogt, da man mødte sin snakke Bod,
ikke nogen af sin snakke Vedkommende. Sagde Narcisse af sin
sprogt sind, sin sig ikke paa med Kjærlighed, men ikke sandte sin af sig
at sin [illegible] [illegible] mødte sig Kjærlighed, sin sin Mund sin sind Vadt
sprogt."

Sin gjorde nu at blive, ikke nogen at gifte sig, men sin Veninde
Agrippina sprogt egen sin, og nysgerrig sin snarest kysse
ind[illegible]dte sin Messalina, og mon ikke Vrede ud sin. Men Pallas
sandt skilde sig ud Damen af Wellenes Negodale. —

Claudius mærket meddig fælt, at Agrippina og sandt Ægtefælle
smaglede sin at slagtning i sine Mund, og sin begyndte
skulle at lange efter Retsagt. Saa ikke dag, men da Agrippina
mærket ikke, sandt sig sig at gøde sin af Mugen med Gift.

---

ad p 171
ce X[de]

Ikkerne af Jesu Landsmænd vare stolede mod at dømme Mennesker,
sin Vidnes Sigt, og ikke kunne dersin ønske, om Jesus muligvis sprogt
ikke sandt at skille en ægte Religion, eller om han blot sin mellet sprogt
ikke sandt. Sin ikke Ægtefælle kunde paa at falde ikke saadan gaaden
Ondskabsmandte, sandt Farlens modsomme Adfærdsvæsen kunne ikke skabe. Endt
sin af sin ivrige Saulus, udmærket ikke kjærlige Vrede sig at sig fuld-
ikke Overbevisning ce nogen ommendelsen. Fra Side af 130 Aar sandt

Christendommen udbredt sig over Syrien, Ægypten, lille Asien, Grækenland og Italien. Saasnart de Christne skildte sig aldeles fra Jøderne, saa maatte de ogsaa ind-rette en egen Kirkeforfatning; men i denne beholdt de mange af de jødiske Indret-ninger. I Begyndelsen helligholdt de baade Sabbathen og Søndagen.

---

ad p. 184. Uagt alle disse afvexlende Oprør, som saa hastigen afløste hinanden, beholdt Senatet og Borgerskabet i Rom dog [illegible], og tog endnu Deel deri, at de [illegible] hver ny Monarch, at [illegible], [illegible] saaledes hyldede [illegible] til hans, som [illegible] og [illegible] ham, saasnart de vendte hans Ryggen.

---

ad p. 185. Domitian. Efter at Domitian omtrent 1 eller 2 Aar spillet en god Regents [illegible]-lighed, lagde han denne Maske af, og viste sig i [illegible] Skikkelse. [illegible] [illegible] med [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] han de fornemste Senatorer og [illegible] [illegible] til at [illegible]. [illegible] [illegible], at [illegible], naar [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] man [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible]. Den hele [illegible] Stad en [illegible], som ved [illegible] [illegible] [illegible] med [illegible] [illegible] [illegible], og en [illegible]. [illegible] [illegible] nogen [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] en [illegible] [illegible] en [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible], en [illegible] [illegible] [illegible]. Som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Domitian, og alt hvad han sagde, [illegible] [illegible] [illegible] Død og Mord. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at gaae, [illegible] [illegible] en [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], de bleve [illegible] i [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] af [illegible] [illegible] Sold. [illegible] [illegible] at [illegible] fra [illegible], som i Nagt for de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], som Domitian fandt for godt at [illegible], saa godt. Mange [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] i [illegible] af deres [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] ogsaa de [illegible] [illegible] i Rom, at [illegible] [illegible] i Italien [illegible]. [illegible] [illegible] af [illegible]. [illegible] en

Man fortæller om Domitian at han i [illegible] [illegible] alt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible], at man [illegible] maatte [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] gav Anledning til en [illegible], som [illegible] [illegible] og [illegible] man [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] man [illegible] [illegible] en [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] han [illegible] [illegible] til at [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] og [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] paa [illegible] [illegible].

saadan Kirke, maatte vejen talrigere Mand modtage og rose end Forlystelse. Thi var en Ægte som Kejseren at vidne sig, og Tyranen der selden saa Lom nedsagde, ved at sige Kvalet Citron Anførelsen til en dårlig General. Dette maatte Agricola derfor fra Britannien.

Denne Tyran, som saa gerne skulde ende, som han selv ønskede, i den grueligste Dødsstund. Da nogle Tæver denne Ungersvend ved Gaard, og for at sige ikke skulde Kvalme af Anstrengelser, naar han var Ven, saa maatte ikke, som han var god, kvalme af andre. Han sørgede aldrig ved dem, som havde Ondt til Kjøbs, for at han ikke skulde Ondt af dem. Han klagede aldrig mindre end Døde, for at han skulde ikke gøre sig unødig mindre end som. Og de Ældre Døden, Ødelæggelse sendte ubarmhjertig for Dage ved at skaffe Ven, og Fædre dem for sin Grusomhed.

Endelig saadan som Domitia Gemalinde, og Nero for en Moder og Hustru, som han ombragte

---

ad p. 187 Hvor fortryder han at have skrevet sin Hovedløse Forherligelse til Posterne Tacitus, som dem nødvendig til at kaste at vorde sit Mand ihvorvel, for at beskrive sin Hovedløshed. Hvem Ven, hvem skammelig Tog for at skrive? Han regerede Rigerne saa elendig, at dem blev Hjerte at vorde sin General. Han skal have lagt 100 Hundrede Mænd Ædelsten, for at skrive Mund ophøre sine Daarlige Mænd Caracalla, som blev Caracallas General, men dennes Caracalla beskrevet sine Mindelige Dåd

---

ad p. 163 maatte Romer Rom. Africa, Egypten og Nizza og Spanien Romolus, Italien Ost og Pannonien Wien; Lucanien og Bretten Bern, Craig o. s. v. For at indrette Geografierne og Landmaalerne forholdsmæssigt, blev Landet opmaalt, og indført i Matrikelen eller Catastra. De skjelte paa mange Maade Land forandret, saa skrev først 5te Aar en ny Fordeling, og først 15te Aar forfattede en ny Matrikel. Disse Jordbeskrivelser eller Matrikkelbøger, som endnu findes, ere høist Værdi, for

Spruchs... ...jun Forsen maatte, ade Fustys til Samum, naar jan
klok war Dagen, talde ambund til. — Fo aude Fustagh til
naa Lord og Adresse, fuinat fun skyfes til til Wz prof. Rabuend
og Foundersbrud maatte vdrad jo Kongs afgift, men de Fom ud da fom
vi forstaad, at Lord Rabuend og dem Rinds talde vaad fom og dem.
Raan vi vgi Hysa dempes Lemd, maatte Landsforsvarn talde ud fom
Lords Kongard. Ingalen, Emaian, Bengualen, Mexicoland, fom
for Confederatum indtraffe mang Fuge. Afgiften underkrog
ud fra Almuesd, Lords Forfyldte Lord, og allerud fuide man Fodre
jan Ingeglen, de gemdfy Forsvd ud dem Dagn. Fummenfarer
Afstand Dag imm og imm af, anngfud dege Indraaning Lord, fom
imm eggen maatte Lafod du ud Hofe Colonifer.

ad p. 180

Desse Forbys Secondus afskaffe Rosk, og fatt fom, fadan Forbygsfy,
at fom i Forbundsbrev Lords Maurene omm fra Spanien, Secundo Italien
Flen Ilsyfadsand fe ud Forbundsmaly Krig. Maurene Lob 959, ud Liber,
omfatt den andre Del af Rom, og Eyendrud til Liber Forbund. Ki fremsk
Romer og Gudre, Italiener og Franker fy, og Ludvig Liber Maurene Lellage,
dy Fun ikfuld eggen, med Lov til fomt de, fadt Rom i fremden Forfamlingsbud,
at at indet indrabbet. Hyfem Forby den eggen Rom, og ikke, som Forbyd,
dyfem til Adelgis Laabe der fomt fuidrad fom. Adelgis indlod fy mdy
i at Forbund med fom med den Eyppant. Fy Kapitler, og omvendingbet fom Fremmed,
fyrend fun Krig fora de at vgordinaglest Krig, fom Ludvig ikke til fidst,
imm fun Lands og Eyendrud fundrad fom fra at Fomme fig.

ad p. 191

Ludvig III mfund Land, ikkfom de fyst fom fidfty Forfulgte og fundt Rundsyn,
at fun gallad med Dem fra at Fild, fyrem fun ikke indet fy, med fadan
Land, at fomt Eyfelm Dmyfte. — Carlmann Den af Alpefyfig
fra Fagt, madt igjennem med at Eyd af en af fom Forfolk, den
ikke Dmaae fra de Fely med at Allefyrand.

ad p. 382. walgte til Kirkens Overhoved. Kong Hugo var først gift med Bergny, siden
gift med Emma. — Hans Aldermand, den unge Hans alder Broder, var saa
misfornøiet med sine Lagmænd, at han 936. forjagede Hugo, udnævnte
Marozia og hendes Mand, og oplastede for sig til Overherre Rom; de
fleste store Herrer gik ham imod. Året 936, inden at Romerne vare med at hylde
nogen anden Keiser. Efter hans d, i hvis Sted Octavian sig kaldte om kom,
og blev sig valgt til Pave under Navn af Johan den XII, som han med Rette
skulde, at hans Moder holdt til Otto til Gift.

ad p. 409. At anfange Handel og Skibsfart har været særdeles Gaadefuld
at behandle Arabere i Spanien, samt Egyptere i Asien. Begge med
dem gik altsaa ud Ruin af Venetianerne. Grækerne og Gen-
ueserne holdt Handelen i Spanien til Gode. Mange franske Kjøbmænd
gik ind i Middelhavet, ligeledes til at afhente Frugter paa sin Egn
og Byerne. Først erobrede Pisa Land i Nærheden af sit Navn,
alle befæstede Stæder. Af Genueserne havde Byen mange Gaarde
med Magter, og af Gaarde, som laa til Søes. Marseille satte
sig Consulater med dem. Den kom paa Saldrup. Begge indskrænkede
almindelige til Italien Privilegier og Overmagten

ad p. 416. Preusserne, bosiddende af Letter og Curer, drog langs om mellem
Weichsel og Memel. Allerede i det 9de Aarh. var dens Land et mellem
Europa bekjendt med Navn af Østland og Ostland, og de kaldtes
saa efter Landets Beliggenhed, Østmænd. Grænserne drak ej altid saaledes, men
ogsaa videre. I det 10de Aarh. kaldte man allerede Landet Preussen,
og ved Aaret 970. fandt man Bispedømmet Riga. Endnu Waldemar II Seirlig 1206,
mangler efter Tvivlsomt Navn Ligelighed at Preussen med dem. Da Mund Christen
kom og af Pave indvarsles til Missionair, og skrantede saa Landet, som da den ikke
kunde udrette, saa fandt den sig Forsamner nødvendig, for at omvende
dem. Det indsaae og saa den augustinske Munk og Confessor af Magdeburg

alle Maasen; Jhre Land slaaer nae ad laat sa Preussenes flyndringen
& sen Mangel Kostforrad som nu sa forskellig Land, y ofte nogen
Tids forspørsel sa forskyen, at it maatte sagn Liefslaat - dens Mandskab y
Heer; men da Forsamling Dae ~~skal~~ saadt mon y mon fornuftsmæs,
sa kan Preuss egen Fond af dens Indtægter, y erklagt ni Maaneder
med fredeligt Skjøn. Omsat nesten i enhvert Land, men Ofslag
Christian, den sammen sammen antalt, gansom den Tid at sende et Skadt-
skal til Hermann v Salza, den høyst Ordens Højmester, som da havde
Venedig, y stod ofte Ansigt. Jen store Knaphyn at denne store Dag,
mysse Christian sen Liv, saa y til f. y Hr Frederik II, y den Catholske
og Overmodighed, som med Ordenen Hellere at skjøde alle it forbrydne,
den gamle, som at hyrdelig Liv. 1226. Da Aar efter, 1227, dem Her
mann v Balk, som første Landmester i Preussen, med 28 Riddere y 400 Knegte,
Herre paa dens Magt ikke var Kyndskjend, men it ensom saadt, med
Overgaaelsen y Seddelagen, at skaffe sig Mandskab; it gik dem med saa
Forskjellig, skjønt Ordenen skjønnelig, it x. y andre Aar at skaffe sig Preussens
Tro y Hyldest ved at oprette dens Adel i Riddersamfund, og endnu mere
den at samme Anledning, som at skjøde Polonesser. Sig sig maatte it
Kamp med dem; 53 Aar, skjønt saa den gammelske H. Svatopluk,
de mindre Ordener, var Ryd, da den lagde sin alle mindre Fjender
it af. Riddere gjorde Forskjellige gen efter
i Kiger.
Thorn, Culm, Marienwerder, Elbing, dens Almenne. Med den sidste
Fjende anlagt Lidenskrand 1349 en Rad. 1455 efter Freden i Königsberg,
Fjender anlagt Brandenburg y Preussen 1783 som endelig it skjøde sig endelig
Skjøde af Land. y 1809 forlagt Højmesterne sen Residents til Marienburg

---

ad p 611. Gjennem af Savoyen y Montferrat udmedte saa sen dens Forbindelse
de Heeren. VIIIe Fjender y X saa med Ungarn. Magtadkomst indbyrdes Overfejde, saa
Germ. saa gjennem af de Fjendtlige Ofsanti y Torre gjorde som det lod, at
sig til med i dens Sag. 1311 da saa vidt Lade sig kunne bi K. v Lombardiet,
saa den paalagde pavelige Krone, men saa det saadt til Forbund,
Fleuve lod da i en Hast forsøge en Overkrone y Skjald med Brillanter

57 56

men denne Kreigsfyrste(?) hos Italienerne agt at staae, efter Henrik fandtes Omstændighederne gotgiort(?) af dem. Ellers vilde han sætte en keiserlig Regjering i hver Stad, men ved denne Forordning saae Gibellinerne deres Forventninger skuffede, og vakte et Oprør i Mayland, som blot den ... Leopolds Overmagt og Mod stillede. Familien Torre fiendtlig ... fra Mayland, og Stæderne Crema, Lodi, Cremona og Brescia behandlede af Henrik med en saa ubarmhjertig Grumhed, at hele Lombardiet undertvang sig. Henrik aldrig troefast som i stillede en saadan Magt-Masse(?), at Henrik fandt ikke raadeligt at angribe dem, men drog lige til Rom, hvor han med Magt behøvede sig Keyserkronen i May 1312. Men denne Ære [illegible] han [illegible], han døde 1? Aug 1313 i Buonconvento i Nærheden af Siena, og han døde besynderligt en Dominicaner Munk Bernhard fra Monte Pulciano. Fordi han havde til han først havde overvundet K. Robert af Neapel, saa vilde han formodentlig have grundfæstet det Herredømme i Italien, som de Paver da urettelig i Avignon.

---

ad p 400 drabt først derom, og da hans Efterfølger Benedict XI tilfældigt pludselig døde, saa vægrede Philip og hans Minister sig ikke, at en paa[illegible] Prelat, Bertrand du Got, Erkeb. i Bourdeaux, [illegible] Pave under Navn af Clemens V. Denne [illegible] ellers havde i Frankrige, og skulde bruge ham til at understøtte Anklagerne.

Blandt alle de i Palæstina stiftede Riddernordener var ingen bleven saa rig som Tempelherrerne. Men denne Rigdom havde ikke de bedste Indflydelser paa Ordenens Moralitet. [illegible] og en [illegible] [illegible] til [illegible] Død, at Listegelder(?) for mange [illegible] Handlinger, [illegible] for unaturlige Laster, og [illegible] fra Christendommen. [illegible] af Ordenens [illegible] og som [illegible] [illegible] Disse Beskyldninger brugte K. Philip og hans Minister paa den Tid, at han Ordenen [illegible] og [illegible] [illegible] og [illegible] Ejendomme for [illegible] allerede i [illegible] aftalt med Clemens V. Efter hans Anklager blev paa engang alle Ridder arresterede i hele Frankrige. Blandt dem var Stormesteren Johan v. Molay, hvis Besøg [illegible] i Temple i Paris, Philip lagt i Beslag i Oct. 1307. Da Medlemmerne i den Commission, som Philip nedsatte til at undersøge Sagen, [illegible] af ham, saa kunde man let forudse Udfaldet. Om [illegible]

I Spottet af [illegible] [illegible] og [illegible] det [illegible] Tempelherrernes [illegible] [illegible] og [illegible], [illegible] [illegible] Fællesmænds [illegible] [illegible] og med en [illegible] [illegible]. — [illegible] af + med denne [illegible] [illegible] af dem. [illegible] [illegible] for unaturlige Laster, [illegible] [illegible] [illegible], at Ordenen [illegible] [illegible] Disse [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

64

Allerede fornem Skikke agtede at vælge Embedsmænd, som kunde tale, og dermed ogsaa Fremmedes Sprog af alle Dele af Folk og Tunger.

ad p. 477

n. forsk, som dertil Kongemand Berg af Aarhuus; saa den kun de to
Aars, og Tyskere, og selv de ikke ønsker Nationen. Allerede 1361
begynder paa Ekh at Forslag mellem Forbundsfæller og de danske Rigs-
hauptmænd Juni 1379, paa Foranledning af Jens Bork og Bombarde, hvormed
de skjød Aalborg ind paa Grevens Gaard.

---

ad p. 478 Saa Sor- og Vestjyderne vare Kaarene med Kjøbte, saa Løgger af den
danske Rasse, og indskrevne Medlem af Januar, vare at Forene enbrugt.
Jens Sandvig skrev Rigsmøderne, og Kjøbenhavn. Grevens Gaard saa paa
deres Ekh skyldte Landsmænd, og andre meldt Byes Fjender, som
udskrevet Fred af deres Bander.

Saa Ragnvald af Aarhus
Land at skrive Ret, hvorpaa Jens Lucas sin 80 Fjende 1000 Voldsmænd,
uddrevet oppe 3 Mænder. 100 Mand.

---

ad p. 481. Anerkjendt, at de ikke nogen Forfatning at indkomme deres ogsaa Dom
til Borgerne. De lod Forbundsfæller saa den vaade Fred, og
selvfølgelig oppe af dette skrankeløse paa forskjellige Maader. Byens
Herrejs, som i sit Navn politisk Anbefalinger, klagede jævnligt
Forlig.

---

ad p. 489. mandskabt med Skjold og Sværd, og en Pennenum med Hus og
Klæder, uden Kongen, som Fyrste, til at sidde og byde paa Tinget
Penge og Varer at sælge paa. De Borne kunne mand
skabt med sin; Fjende Flokke, men dette kan gerne saalænge skrives, de
ikke mere kunde sin, Fred Sværd at Jorden Jord.
Vor mildere
end ikke almindelige. Ligesaa Jorden mand Fæller ikke, mere Klæder
Jens og Byes ved Klogfæller, som Bestyrelsen Jorden i Skrivet. Det maa dem
Ret, de skaldede at den Kong Karl VIIIs Efterfølger Lod ved ud,
og ved en anstillet Mønstring mod Bønder og Fjender mødte som
Skildnad; men Jorden besluttede Befolkningen at Jorden og Kaarene ka dem,
de dens Dage Ejendom at Lod enkeltvis Mænd, men i af Folkets,
som af Byggemesterne valgte Rådmænd, og Folkene paa

59

af Bakaren & Kjøb-gen eller Kræmmer, som sorg sælger Øl; & Vaf
den anden gælder, y Engen solen indeholt med Rod y Negre, ennu klarlagt
saavel Skolen ganske forsvundet som Grund.

Klædedragten var gilde prægtfuld og glimrende. I Sommeren
fælles man af Overlagen Læderbæltet man først af grønt Cøy. Ved
1460 gaves de Fattemagere i Nürnberg lange mørkblå mantler
Linnet: Hoben med Fald. Vinterklæderne lagde man ikke meget, da den
mindre Del af Aaret kunde gøre 100 Alen Klæde. Man ofrede
paa Pudsen og Klæder for en Penge. Pudsen var ødsel med
Flöil y Fløjl Kjolen blev ofte langt efter Skoen,
og forfaldt stærkt mandt som den Tid, en Kappe af Silkevaand
var Ved lang. Kvindedragten Capuchonen svarede saaledes
med de første Aar, da Pragten i Nürnberg 1460, med de Aarene skjønt
den tiltog, og mildt aftoges siden den 1475. En Hovedpynt
for Herren y Fløjl var den Hue.

Jevnaabent gjaldt man ikke for pyntelig, men anvendte ofte
store Omkost paa Klæder, som ikke sjelden blev forlarmet, for at
vinde Ære og Agtelse blandt Ligemænd. Ungarnes og Ungrinder Dragt
var meget ny af Stof.

Kvinden stod i alle Maader ikke tilbage i deres Dragt, den skjønneste
gik saa vidt, at man besluttede at Fruentimmer, med en Lidenskabelighed
mere at vinde Ære, vare ved Klædningen med Hensyn til Udseende
Ære at skjule Fødder og Ben, langt ikke saa meget Ansigt af Hoved,
indtil man 1470 begyndte at forandre Kvindedragten i Nürnberg
Barnedragten ikke saa tidlig som ikke 15de Aar, sædvanlig.

I Begravelser fandt man endnu ikke længst ikke synderlig nidkjær Ostentation,
selv de Store, som saaledes og ønskede Lys, Ved, Mad, Drikke, Gaver
Valgsprog, Ærespørgsler, Musikere, og mange Slags Taler. Ligbaarene
mandtal dem ofte med sort Klæde, rundt & Sværdet Hjød, som Ter-
ningen- eller Hjørnehjød, ogsaa Ærestegn Valgsprog og Hjørnehue. Man
fandt Skoen i det nordlige Tyskl, Sømmen og Haanden Hjøden med i det sydlige;
i England ikke mere ogsaa Haanden & Fingrene Hjøden.
Sørgedragten meget ens af
Sæk & Skjørt Omhængskjød. —
Ved ethvert Begravelse gaves de Fattige, hvad

paan sin og gemaadvil Sinnatsinnaad, vaabil ikk nogen frem kommaadv.
Man drak de mere, men selven Venter. Mennes man, at damonnde
Norris Mannen ikk stark nok, men bogh dem af med at skiesse & kasselbarste
Geschwaad. Dennad oestre Plaisirt og Figgobrag, samt Lignaadvad.
Arendtuaw, som 1833 mellem nogen om Aprilst Sommelidsp, blev nogen
og nogen almendaligh. Man maa mellem ikk spenust fra d Store Caster
Ligh ke - til 16de Dag, som ena. Dag & Fraadvad, te Wedday,
Kg 10 Formiddy, & te Aften Kg 9. Ike for man ikkpaa en anden Maade
Jua stom Dystrags, som de mellem spalden indhaf, Lork Kysten
og Engnen sig gnaeth af dend Verden og Sign Klesollen te Fest.
dekk gamk andan Carl IV. Fys, og Carl VII. Tors. Monathen
og Dersheno Jalle en Aar: at Jon mange Ratsnek ned dem Fest.
d gamm dem Dest, Klaeth, Maaken, Lord. Men: dk Fjal tagt
mer dy Engnens Gestat negt misthaakt, som Eleiden kun af dem
mege Indtegter. Ludvig IX Jamk dk mere ned 4 Kammerjunker,
Hofmarsk Mundskenk og Baldmesker, & 3 Overhofkunstere.
Hofkloakmark Hofsed af 24 Personer. Hos Baldmesket var, som
ovenfor, 1 Baldmesker, 2 Hjemmadet ned 3 Hunde, 4 Baldsvenge og
1 Dagstabsdreng. De Dagen Hesk 16 Personer og 18 Hunde. De
Hesk Kammerjunker opsedt dk mere ned 6 Lous dagly, valle d Kladningen
om Klaeth og 1 god Hest te 16 Livres. Den Hjemmadet Karl de
Dessep var en af dk Hesk, som Hjemmadet at vedmik sit Hest, som
Hedt at Dagl paa 10 Personer, en Hund te Hest & Hods, & som Hofsed
Hjelpt sam aarligen 100000 Livres.

Jennelen Dagl Hjelpt dk Lick Kammerjunker & Kammerherre,
& Kabellagen ons Overmaad & Hofmarsk Embedsm, & Kat, Dang,
Hund, Mangemesten, Hjelpsel etc. Allemel de gamm dem
Hofkjennegnen, Livsadelsm, Hofmarsken, & Hed, som spenust
afhaabet Dyr. Dissen gamk de dk Hesk Kammerjunker,
Hest at stalde Hoyr, Øbl Brew, Aandelig Fodringspenge & Hjemm
Hjelpsel gamk dem baad Hjemdelyr & Fordelyr. Engnen & Kysten
Jamk Hofsed dem Gemaalenk med; dennad Jamk dk ofte Aadelig Kvin-
Kammen i dens Dolge, som vissk med baad te Hest & Fods. Ludvig

17 Januar dro fra sin Kongsgaard. Da kunde undertiden gaaden 1500 og
stod ud a Aaroe. Da fra Skibe tog ind, var det skikket at
forskaffe dem Fisk og Kokergrønt Vand, som da laa paa at gjøre
sin ofgudsdyrkelse gaa deres Afguder. — Jernet forlanges dette
dem Fadervarsk var da ogsaa skrevet til en Sig Gud. De gamle
allerede ordentlige Kvinder under Brudefærden Ofsyg. og Ved Bryllupsgaardet maa vaske sig, og dem en ungt Kvindelig Kjøn ved at
sige sigen. — Mange unge Kvinder Kvinder Kvinder, som
udvendig Andagt og Gudstjenst Lystelighed maa sig gaa. Man kysser,
fuldstændigt / Legemet, og formaaet, at Skjønhed Andagt. de vedrørt
Arbejde; det var Kvinder, der vi Kvinder kjøgede efter den anden,
og ved Kjøn forbrydelse Kvindelige gjorde man godt ogsaa, Gud man
Gud forstod, som naar man det gjorde at Kvinder Gudsdyrkelse!!

---

ad p. 483 Vasco de Gama fandt paa Afrikas Kyst af Afrika mange af Arabere besatte
Byer, saasom Mozambique, Melinde, Quiloa og Sofala paa de nigtiste.
Quetsom af Quiloa Herskab ogsaa saa Kysten Zanguebar. Portugiserne
vandt den først Mombaza og Melinda. Cabral x Quiloa 1500. Albu-
querque forbrød 1513 Maurerne fra Aden, paa Kysten Ajan, og aabnede
Handel Portugiserne det røde Hav. de kaldte ogsaa at Land Abyssinien
1520. I Ostindien fandt Portugiserne Kongen Calecut, Cochin, Cranganor
v. Canano, som Mandat skaffe man for de første Gange adgang
ofgud: Vare. de fandt ogsaa Kongen Ceylon og Travancor. Albuquerque
x 1510 den vigtigste Handelsstad Goa, som blev Mødested for Portugis. Handel
1518 kaldt de at Kyst Kysten Coromandel og Kyst
af Ostindien.
Orixa, og 1518, en del af Bengalen. Disse Lande producerte, som
Ananasbogen, Sukkerrør, Ingefær, Peber, Kanel, Kobber og Sølv. Goa
Ceylon indtaget af 1517, anlagt de Kaffernes Kolombo, og Kul og Kalk
Tabak af Canara og Malabar. Ogsaa de Indiens Kysten
Kanger Kolland deres Kyst til at Goa Provins-Landene, Kystbefolkningen, og de
Malacca 1511. de fandt ogsaa Kryd-Guinea, blev bekendt med Siam og Kegu
Kom 1516 til Kina, som blev de ikke gode modtagne. Kaffern Slave
til dem at sælge og Kost var Sunda Øen, Sumatra, Java og Borneo. Fra af

dem Reformed, Anton de Mota, der, nachst der spanish Krieg, nicht vom Hof
die Plenipotentiarius spa Japan 1542. Indianarum spa der Regierung,
der administration zu dem spanish Land, sowie Opinion, zu der spanish Hof,
verlangen eine unpassable, & schlecht dem Klan und Volk.

---

ad p 1881. Der spanish Hof verbrachte verbrachte Hofgesandtschaft Hofhaltung Hofrath
der P. Alexander VI, zu der Hof seine einsammend eben, in Hofsachen als
ostindische Land, sein Columbus Hof aufgab, alles nahen machte spätzer
spanien medelach offen stoß eine Confirmation, um da portugiesen
franken und alten Verdienst spa dieß Land, der legalen gemächt
sein gewaltige Rechtlegen, & der ist sein ohne 50 Jahr nach Hofmacht
alle spanish Land nicht sein Verbrecht Hofadvocat. Sein Papst Alexander
VI sein ab spanish gesandten, und, & in Abstand of 1/4 grad der Meridian
spa der gemein Scheidung Ost, ab dieß in sein Hofrath Mercatorchart
oder sein Meridian gemein Hofgrenze, & Hofhaupt spanish der
Land spa Hofe, Possession der Land spa neuen Ost ab dem. Eben
sowie nicht Hofmacht Papstgrenze alten sein Absprüchen, eben Hofpolitik
-ge Einrichtung dessen, ab sein spanish Mercatorcharten 270 Meilen
Länge von 1/4 spa der caperdisch Ost.

---

ad p 1881. Mit neuen Klagen dem Diego Columbi Sie der Indien, der Hofhaupt
Hofrath & Hofpolitik vom Dominion Veragua. Sein Hof mit sein
Familien vom der Domingo, & spa dieß unsammen Protokoll
spa seinen Ost.

Verdien: Hofkol. gestiftet 1504, Sevilla
ab Hauptstand der Indien.

Man der spanish Hofpolitik
Hofhaupthofmajorat, sein Indianarum der vom macht der, & dieß
Hofes gesammen Absendung gesetzt ab Domingo Indianarum, spa
Ochs. jährlich spa 1 Million die 60,000, & ospa dieß jährlich
sein einhalb Jahr, die 40000." Hofpolitik Canada Hofes
vom Mißstand der Hofhaupt Ost, spa der dem der Hofmajorat!

Der spanish Regierung erneuert sein Hofrath der Hofhaupt der ganzen
Land. America. Dieses Hofhaupt Peru Hofhaupt & Cuba 1511,
Yucatan 1508, Florida 1513, der spanish Hofhaupt Hofmacht Hofhaupt der Klan-

-stnad Scafolung, fuer dt Landtog. Numer Balboa, Bafsolet oum
Darien, Haugh Fisk, ad utvalgi Oysterlefter, oum Landtuegn Panama, g ofdapt
Oydsanah. Juan Diaz de Solis fandt dn ofsg Fisk af Oysamma,
samt Floden Janeiro og la Plata, hvilken sidste fik sit Navn fra Juletiden
udsth Jam, oum med sin Landgang blev gion, af Indianerne dobt,
Jongt y ødt, fuer Folk stoppe, som dagen mødte Alvar de Europa.

Imidlertid udbredte Spanierne sig gio Landtuegn Panama, bosatte
sig i Nye-Spanien, som dt laeth saaledes, fornemmelst efter Leiligheden
med Spanien, og fik dn Underretning om Mexico. Rabanna dn
mon: dd 13de Sept. maatte ud fra N.O. Kysten af dn calfonste Bugt,
hvorfra dt mødte mem Lomer fra dt N.O. Land i Aaren. I dd 1492
laeth dn Mexico Jenadstadet for dt vigtigste dig, fuer Tlascala og flere
Stæder blev grangset. Dog maa man dog sige, at dn som eure-
paeiske Magt, dt hvilket for dt vigtigste af vidtleggende Land, var, europ.
vaar fuem byggede Fylker, erlagde med Vaarn, Atom aller dem, og som
gjennem dn-lange Aar, fik dem Lov Lyrerag. Dette Mexico maa
dt anbefales, hvis Stæder Fylkerne dn i ordentlige Stader, og dannede
ofsa ordentlige Gader. dt fornemste Compl. maa man fiendtlige,
Kyst. ved Navn indfattet Vordmaar. Agndyrkningen var alt
vlo: fra Vaandom. Vedmstabelige Kundskaber maa man fra dem dt
vinde. dt fandt en Slags egyptisk Villadsfuft; Aaret indbet dt i
18 Maaneder, hvert a 20 Dage, og fandt 5 Overgladtningsdage. Aaret
dalgiens Jandvaerker var Fygt. Complexen man fulgt af Billeder
af Klenger, Lyer og andre skiftelige Dyr. dt Lengste Vist. Offer.
Indianerne maa staa i Aar og Lengder; dagt var dt vist mellem 70
Personer, som stod fra Maskler mødte Lygem af Mexico, som da var dn
mægtige Montezuma. Natuam maa Lignist og Lygre. — Mexico
fandt dt vidunderlige Politier.

Dette Aar fandt Spanieren Fernando Cortez, født 1485, af en adelig, men
ikke rig Familie i Estremadura, opfødt hjemme af dt indtagende Væsen,
mod ønsk i alle Lugers Retning, fandt og nærsom, fy at vinde, med den rige
Magt af 617 Mand, hvoraf kun 508 maa regnes Soldater, og af disse fandt
dn neppe mere end 18 Musqueter og 32 Stetoker, dt ennu Krud og Kugler. Hvis

64

fik Cavallerie bestaaende af 16 Heste, Artilleriet af 10 lette Feltstykker, & 4 Falkonetter.
Montezumas Afsindighed, og de som undertrykkede Caziquers Misfor-
-nøjelse med hans magtesløse Regjering, de foranledigede at mange af dem tog
Cortez's Parti, hvilket meget bidrog til det lykkelige Udfald for ham; fuldelig [illegible]
[illegible] for at [illegible] Americanerne [illegible] at han og hans Hest var [illegible]
(og at [illegible] at [illegible] Mod, [illegible] Alexander, [illegible])
Væsener, og afskrækkede fra [illegible] til sig den [illegible], som
Narvaez [illegible], [illegible] for at fratage ham Commandoen, men
[illegible] dem, indtog han endelig Mexico 13 Aug 1521, efter at [illegible]
[illegible] og efter at Guatimozin, der var bleven valgt til Keiser efter Mon-
-tezumas Død, havde bragt ham paa Randen af Afgrunden. Cortez op-
-daget endnu 1536 Californien, men han [illegible], som Columbus med U-
-taknemmelighed, og † 1547.

Imedens Cortez x Mexico, gik Portugis. Fernando Magelhaens, i spansk Tjeneste, [illegible]
-rernes første Reise til Asien, han gik gjennem det Stræde, som er opkaldt efter
ham, ud i Sydhavet, som han, formedelst det ganske stille Vejr, han der fandt,
kaldte det stille Hav. Efter en besværlig Reise, kom han den 26 Apr 1521
til Ladronerne og Philippinerne, og blev her [illegible] dræbt af Indbyggerne.
Hans Skibe kom til Molukkerne, hvor de traf Portugiser, som bleve [illegible]
[illegible] at give Spanier [illegible] Stat. Dette var den første
Jordens Omseiling. —

Endelig var Syd America tilbage at erobre. Riget Peru, den
største Stat der, strakte sig fra Nord til Syd, over 300 tydske Mile.
lang Tid levede her [illegible], adspredte Stammer, indtil at [illegible], men
omtrent ved Aar 1100 blev disse Stammer [illegible] forenede,
og underviste af Manco Capac og Mama Oello, der udgave sig
for Solens Sønner, og stiftede Incaernes Rige. Den [illegible]
-ende Monark Huana Capac havde til Efterfølgere sine 2 Sønner
Atahualpa, som fik Quito, og Huascar, som fik det øvrige Landet.
Peruanerne havde allerede ophøiet sig til en Grad af Cultur.
Deres Templer vare store og prægtige. De havde Landeveje, Vand-
-ledninger; [illegible] allerede at [illegible] sig [illegible]
af [illegible] Uhr. De [illegible] at [illegible]
[illegible] i [illegible] for [illegible]. [illegible] var [illegible]
[illegible] dem, de havde ikke [illegible] Skrift. — De [illegible] Colum-

05.

ossa Mænn og Kjøreyer. Ens Øst Ende af Egnen Kjøb og [illegible]
Indvaanerne kan dele i Ens Længe 8 for
Længde.
-mænd af den bedre Caste Blod. Indvaanerne kan ikke [illegible].

Alle Lige fandt Francisco Pizarro, at nogle Dele af en Adelsmand,
den i Egnen Chile fandt bestaaende Hær, skjøn Klædedragt og Skjøn-
ned Landets Mand, Diego d'Almagro, den i Egnen opregnet Gjeldbrev, og den
nige Jagt Hernando de Luque, fandt sin formaal ej om at fuldende Ero-
-gelsen af Pizarro Expedition. —

Efterat sin af Atahualpa Død var blevet udbredt til i Nabolan-
Vanskabningsmaaned 1528, opklaret sin 1532, da kunde sin nogen Tid paa
vand, men ved i Løbet med 62 dyktige 102 Landfolk, forsøgte 3 Gange
Rigsgrænsen 8 til Oktober. — Sine Antagelse var 2 Feltskjær.
Atahualpa dog sin i Mod med at-lukket, gregtest Følge, til Landets
-ne Egn. Spanierne kaldtest Valverde fandt Publikum i denne, til Ren-
-dyr i den anden Gaard, en Lang Tale til sand, sjenafsin vakte Ny-
-ligt Opsyn at Ord. Da Atahualpa var Tolken til sin Kjærlighed,
spurgte sin Gaard at den Mærkelige, sin Udkommando, talte Valverde
sin Bibelen; Fuglen fandt den til Øret, 8 da den ikke fandt sin,
kastet sin den til Jorden. Valverde vaabnede sig, medens Ryt
til Spanierne: „Ja nu, Rytter!" Skød til Gaard med, sin Knagt
Skjæl Lem. „ Skidtsalig til Landsbyen Kjøbenhavn sig sin, Spanierne Ryt-
-ligheden, mange ansældede ikke Mordsaard, 8 Pizarro × sig Atahu-
-alpas Person, 8 til sin, nogle sin Gaard Hemmeligheden ufejet
Kjøbesprog, fremdele. Spanierne Konquest varede sin fuld-
-mange af til Aaret sig. Almagro × 1538 ogsaa Chile. — Efterat
Spanierne saaledes Gaard underkuet dette Land, sin vare Gaar
Opmærksomhed rettet, sin Indvaanerne forsvarede sine Frihed, ogsaa
-med den udbredte, 8 Almagro, Pizarro 8 mange flere Gange
ogsaa Spanierne sin Offer for Forbitrelsen. Januar til 1543
sin egen Overherre, da sig sin Modstander: Lima.

Spanierne fik til sig af de Byer, i ogsaa, end at
Spanierne opdagede 8 × store Landstrækninger. Store Opmærksomhed 8 Klem,
-mærksomhed sig mere ved en Mode, til at udgjøre Indvaanerne.

Saler aftrat [illegible] var [illegible], [illegible] Indianerne og [illegible] Vogsterlighed ved et [illegible] [illegible] midler, ved [illegible], for [illegible] [illegible] Arbeide i Plantager og Bjergværker, med Mangel paa Levnetsmidler o. s. v. de bortryddede den i Hovedtal. [illegible] dermanger tit at [illegible] dem selv. [Siden kom Negerhandel, der begyndte [illegible] med en Negerslave 1520; og paa [illegible] [illegible] at [illegible] Vedbyggere, og andre [illegible], som 1545 bestroede 800000, 1576 under 2 Millioner [illegible] — [Af Europæerne [illegible] Americanerne Kruppe af Brændeviin, Qvad. [illegible] og andre [illegible] Drikke, som [illegible] deres Sundhed. [illegible] Tøjler [illegible] Folkemængden udfyldte kun [illegible] med Europæer og Negerslaver.

[De Paciquer, som er Missionairer giort Lov mygen Umag, for at omvende, og som for i den [illegible] fremstillet ald Paradisets Salighed, svarede sig ikke Ni at komme der, hvis der vare Spaniarder. —

[I alt regnedes Antallet af de Mennesker, som Spaniernes Grusomhed og Tyrannie af-komme bortrev, til 19 Millioner! det sagt at indføret [illegible] ved at disse Americanere vare [illegible], at de [illegible] Mennesker. Og [illegible] at de ikke alene [illegible] deres [illegible] da [illegible].

Da Spanierne [illegible] de americanske Fruentimmer til [illegible] eller Maitresser, og [illegible] [illegible] tit [illegible] med Negrinder ~~[illegible]~~ fremkom [illegible] Mennesker. Creole kaldes europæisk[illegible] avlede Efterkommere. Europæer og Neger avlet Mulatter, Europæer og Americaner Mestizer. — En Hvid og en Mulat avlet Terceron, en Hvid og en Terceron, Quarteron, en Hvid og [illegible] igien en Quinteron, avlet en Hvid [illegible] med en Quinteron, saa regnedes det igien for at Hvide; og Negerfarven udslettedes altsaa aldeles. 5te Generation, de americanske [illegible] aldeles. [illegible]

---

ad p. 525. med at godt Politie, med at [illegible] [illegible] Regiering, med den [illegible] som [illegible] fortreflig Mand, [illegible] han sig Mailændernes Tillid. Efter-haanden [illegible] han de fornemste Pladser med sine Yndlinger. Med Venedig sluttede han en Alliance[illegible], Genua bragte han 1488 til at [illegible] Mailands [illegible]. For [illegible] at kunne [illegible] [illegible] Keyser [illegible] Maximilian i sin [illegible], og lod sig 1493 belehne ved Johan Galeazzos Søster Blanca Maries [illegible]; [illegible] af 440.000 Ducater [illegible] alle [illegible] i Anseende af [illegible], og Maximilian forbandt sig at [illegible] Moro og hans [illegible] med Mailand.

Men Moro [illegible], [illegible] at [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] Myndighed, [illegible] med at [illegible] af de [illegible] Førster i Bundsalion. Han [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], K. af Neapel og H. af Florentz, [illegible] at [illegible] [illegible] der var Johan Galeazzos [illegible], [illegible] han Carl den VIII[illegible] [illegible] til at [illegible] [illegible] til at [illegible] Neapel, [illegible]

62/ Hare Forhalle.

ad p. 61. Engen Edvardh sig vi dh paa at skill sig ned Anna af Cleve, da Lord sig vänge med en aarlig pension af 3000 £, og dennem Ekt, dog paa egnet dagen Catharina Howard, sin daglaw og Kniesad giort som paa spurgt, at sin dat da sigrsd Edvardh for sneds Khsd dast fra sad dishonorer.

Men dh nannet dh dauge sig Engen dem efter, at sin befrw sonet vorat udsvunnet, og sin maadh vä, efter dh skadr sigelige Parlament dem, dis paa Westminster. 1541. — Henric, da vedt selles sig og hver sin Regiment Myndighed, Lov Parlamentet gives Forordninger, der vinde Kraft, at ligesom for Monarkets Lovgivende, Udøvende, som midste noget om, eller Lov formerede noget om dennem, at annullere dh for Engen, eller sad Gyldighed, og Kr. afsvarer Forordninger, som Engen skr. Rust at agte, at annullere dh, som sneldh mon dh, som Engen selv sinst sig. ... Henric

Marskal Lov kan nogle noget forandre, eller dh skal dem en Kr. Lov som Engen Lovgiver paa, Forordn. dh. under Landstraf, forbyder at sindige Engen Lod. —

agter dragter for sallt Jung, Catharina dar, Latermen Luk, at Lagt og Lydigt Forældrene, som ogsaa Lov sinst sin Ekgfad ikke sallt for, at sin dh gik sønner Lig som dauder. — Henric VIII dog, saa dem for Lov, men Lov mon copulere, og Lysten sid Ensk Lig af, Lig sin ovet Lun Kr.

Anno Aspen, at vinde, afskedigt Forældrene mistrøstede Lov dh Kollegist, og Brendes, sindi for dh Kunst Lynch Christi medlig Konnonsk Kodmann. d. 4 Jun 28 Feb 1547, Sandsynlig, Lov man da agter ned 60000 Mark, og dog afsadr Engen af Skotten, da Kundene sin sindt og Kraftfuld Lederskab for afsadr 7 Riin, som dh Lov Døm, Mercie ned Katharina af Aragonien, Elisabeth ned Anna Kolegi, og Edward ned Johanne Seymour

ad p. 737 Engen Forordnede Lagd Kingh Ratonio Perez som Mellemmand, sin Embedsforpligtede ned Forordnede Edoli, ned Dennes Forordnede Ofsiersbrev ned Fuldmagter ned Pasnit.

Fuldmagten Don Ercobedo, den Juans Broderdatter i Spanien, for at annullere Engen om at dræbe Kongen af Spanien ned af Nederlandene.

De Perez fremadrettede Ekgfad Ercobedo af Pengeforbrydelse sin Forbrydelse ned Pasnitsbrev Edoli for E, som Ercobedo fuldmagtede at underskrive Fuldmagten i Perez, men da for Kollegiet fandt Ercobedo sin Fuldmagt

anføre for de fornemste Deeltagere i den svare [illegible] Planer, saa lagde han en Plan til at forbedre [illegible] med de andre. Efter hans Tilbagekomst, maatte Teresa [illegible] Gebede, & [illegible] lod han [illegible] & Pierre [illegible] Teresa, som [illegible], men Soldat befriede ham, & skaffede ham [illegible] Tilbagereise til Frankrig.

---

ad p. 701. Stephan forenede en [illegible] med [illegible] & [illegible] Den [illegible] med største [illegible] for [illegible]. [illegible] administrerede han med [illegible], at han gav [illegible] [illegible] Aldermand [illegible], [illegible] & [illegible] for at befordre [illegible], oprettede han i Over-Polen, [illegible]-Polen & Lithauen en [illegible] [illegible] & [illegible], & [illegible] sin egen [illegible].

[illegible] Konge [illegible] Kosakkernes [illegible] [illegible]. Da Mongolerne [illegible] Rusland, [illegible] mange [illegible] [illegible] Dniepr, men [illegible], da at [illegible] Kosakker [illegible] Folk [illegible], & [illegible] [illegible]. [illegible] fra Dniepr til Dnjestr, [illegible] Konge [illegible], [illegible] for [illegible] Tid, [illegible] Polen [illegible] Stephan [illegible] 1000 Mand; [illegible] gav dem [illegible] Hetman [illegible] Tscherkasky [illegible], som [illegible] dem [illegible] til [illegible] & [illegible]. [illegible] Kosakker [illegible] & [illegible].

[illegible] Stephans [illegible] & [illegible] for [illegible], [illegible] Ord [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] & [illegible] Zamoyski, en Mand af udmærket Fortjeneste, [illegible] for Kongen; men [illegible] Zborowski [illegible], & [illegible] Magnater, som Stephans Død 12 Dec. 1586 [illegible].

---

ad p. 669. [illegible] Successionen [illegible] 14 Dage før hans Død, 7 Julii 1540, [illegible]. [illegible] Ferdinand [illegible] [illegible] Buda, Johann [illegible] 1541, men Soliman [illegible] til [illegible], & [illegible] Ferdinand [illegible].

69/

At ausk sig ewerlaks jeorl. at Soleman skrifst wi gik ved yaa at rotn
Hagom fra Visby, Jen x sig du var Rad ifsn. Sk aucks, wday Fabelvæsken
Jens Lægge stemstik. Skerry, Mäsam og Vesterom, Jen d Skibbrudne ud-
-lagd. Jesdmond maatt 1546 indlad Soleman alt Jrad Jen Jarl x,
Gebrück sine Jom in aarly Afsist af 30000 Daraler. — 1566 gierdt
Soleman indan at Kaiso, ora at x ikk ingen Asklagan paa sk ewiger
Rad af Danan, & Anklagan mid 20,000 Mand, mid Commandanth
Gr. Serine skrifwerdt sk mid saadan Lägerskad, at Sn mid sin 6000
Mand afslog 200 Danner, & da Rattat kefsk sin Skaad, sigtat
Jen sig mid sin Klenodsbeluner alt Mand Flandt Ofslund & dick Jskadth-
-ten Belägring lyftat Soleman 40000 Mand, & Aegrsk om Jommer
Jskadtat Jrel Kong. Jens Jacc. Jclemill Rattat in 8 aary W. mid Skerry 1567,
& Johan Zapolya den maath in Land sig Kiöge mid Kebenhawn.

ad p. 273. Adthar war an Kön af Skepth. Jen af Fritugrund omtalat Jom Jakndelm
de Authar. af stors Jadkonsten, sa skrad at skriwa Jom Kristast kr at kryan
Ukrsfardesprok. Mos Goarkner, & sk mid sin forrurdt fran-
-sysk Kunga Skrad Jord Luggant; Goarkner war, i Lombardiets ood-
-gerth Graan sk Jas Jagtskelyd, Jom i aahn Mark, Jnen dorg,
Choc Jadraaly war afgiormdt. Longobardene Jonck Kastar Blodr.

ad p. 310. I Vognetsin af sk 11k Kap. antogen sin Xdi Religion. Are Skolskaster, i
Island: Semund Sigfarson Skrev Landth Kistorie. I Secalum Jnum, mid 1241
Jonalick Snorro Sturleson, Jommen i Island, Mahrsaken kr sin nor-
-sk Lightkunsk, kr Edda.
Jra Island af Jonck allerad Erik Torvaldson Skiftat en Colonie i
alt gonck Grönland; mid Permien Jrund sk, Jra sk Jnck Jan, ombytty
Jandel. Dr unga Islander mysk Kryppen mikaland, dahr
yaa Jonckl, dahr yaa Kunstje. Island sin Kmarste sk ganck nerdsk Kuskod.

ad p. 309 Kr. Jen Jedyr Aldr Skriftat Jan, and og Kgrorij; mid sin Kinfolg-
-ken, Jom Aschmth, at Jens Kryr Skrad Jaarorrdt af Jen Kön, eller, sin
dsser Kr. Skrad, af Jen Dalkn, & Jens dsser war gift mid Landth,
af Jen Skrifs, Jelkannet Jen Jomalis Succession.

ad p. 522. Henrik VI gemeldt sin Magt: Italien med sine Haaben Magt, og dette nedlagde han ved Fyge, da sine Almyndinge Spindelst Bladde skjønd. Af Richard Løvehjerte, som J. af Skotz ødsmuck sine udgrovest sine 70000 Mk Sølv. Italienske Fyrst Lasselsk sin med blodig Grimsomhed. Da man i Neapel modtaget sin ni aarh Januar 1195, samlet sin Queen Hellwig paa de store Slotz Salernes -gruus. Begge lod sin fatte paa glovet Stolz, og maatte med glandt Troner. Disse var Skotz sin sine sa sker, at man dit alne mistr sam, mand og sine Lag fotte Sin, at mandy Lydrigh

ad p. 528. Sin sandt navnit Imperatrix Constantinopolitana i en Fyg med Magland. Da Patriarch Gyldenbe dem Lyg sky de sin, i dem Land, ofgiv dem 3. 600000 Sølvi, sandhy sin de i samme Afskedelig at lagge en Afgift paa Indvaaner af Kapitalen, saaledes at ogsaa ryggelig rommed sin selv, og sine nye Medborgere, Mosaikkyd ingen sin, med at holde sig strengt fra alle offentlige Embeder, og dermed gav sin Queen Johanne og Lorenzo det Land, til Arvelod dem i Ungarske Overdragelse. Disse Lyg, at vedeland de Mennesker Gudnes sine Fædreland.

ad p. 467 Ragus. Saa-kongelig Politik. Indbaandet Ord ansvarede med den om -liggende Egn af Afvigtighed. Byen var et Marked for Bosniens Overflødig- -den, som sin Gjenstand Manufacturen, og spredte et udstrakt Navn, skjønt ufredt af Konstantinopel, og blev velsagnet. Af mere borgerlig Orden holdt Statsstand, som udgjør store Gebet, ordnet til 40 dag. Mellemlag, da Stadt. til var mennesker, men et Samfund ved Fyger skaf.

Staten blev styret af to Gjester med aarlig Navn, 867 og Lydighed under Hyrde Damianus Episcopi af gamle Byger, som af Venetianer, som af Kongen i Ungarn: men meget lidet gav sig ved 1330, endnu de osmanske Tyrker Overhoved, de, tilligemed Overherredømmet over store Dele, vigtige for 500 Pecharer aarlig.

Regjeringen bestod af et stort Raad, et Senat, og et lidet Raad. I det første sad alle Adelsmænd over 18 Aar, af hvem valgte Embedsmænd, og udvalgte Raadsmedlemmer. Senatet, bestaaende af 45 Regadi, gjennemgaaende af hvad der skete forelagde det store Raad, nemlig Fyg, Fælles Lovbud, og afgjorde i Appellationer Tvistsager. — For at blive Medlem, maatte man være 40 Aar. Det lille Raad af

Tribunalerne, for de provisoriske Magistrater i Kjøbstæderne, gjentoge Forbudet imod, at nogen af Embedsmændene maatte drive Handel, og Ordenen blev ikke overholdt, end ikke af Medlemmerne af Tribunalerne selv, som ligeledes maatte have Skibsparter, Varelagre og Handelsforbindelser. Ja man gik ikke engang ved Dødsfald, men lod Enkerne fortsætte Handelen, indtil Børnene vare myndige. Ved Forordningen af 1797 blev det tilladt Embedsmændene at drive Handel, dog ikke i Kjøbstæderne, hvor de havde deres Embeder. Ved Forordningen af 1799 blev det tilladt Embedsmændene at drive Handel i Kjøbstæderne, dog ikke i de Kjøbstæder, hvor de havde deres Embeder. Ved Forordningen af 1800 blev det tilladt Embedsmændene at drive Handel i Kjøbstæderne, dog ikke i de Kjøbstæder, hvor de havde deres Embeder. Ved Forordningen af 1801 blev det tilladt Embedsmændene at drive Handel i Kjøbstæderne, dog ikke i de Kjøbstæder, hvor de havde deres Embeder. Ved Forordningen af

i Zaragoza ; Ferdinand , som sendt Ludvig XIIte Kjæl, men ikke som Gode Ønske, vakkert, da som ny Forgemadre , at Overtage mere Tropper i ved i det Hovedkvarter Ferdinand & Isabella sad . "Magnificus" sagde Gonsalvo, "ikke som Fjender, men som Fjender, en Konge følger sin Gode Ønske ; vil I følge Jeres gode Ønske , så vil vi ikke af Jeres Vej." Jeg lod dyske Overtøjet stave , & spurgte Ferdinand Tegnestiftenes indsættelse vil overraske mig Magt. Lancast modsiger, men ikke Cyklalym, Leon, Valencia, Sardinien.

Hvidt man sendt betragtet Marianne Religionsfrihed, da den myrdede Granada , gav man den Nøgne vallen Dødsstød & Kongeværdigheden Gonsalvo & Isabella , med Ærkebiskop af Toledo, men Klerus ved at udøve Tyranniet, & Granada's Verden, ødelagde, at man ikke vor forbrændte at forhindre Ferdinand mange Gange dette Raadstrenge. Vogter med de ovrige Literaturer respekt Tyranniet , & Ved dens Magt brandt. — Tugthusstiftelsen, grundlæggelse i Spanien , & Ikke som i andet Land mistænkelig for Forfølgelse & Fordommelse som Jer.

---

ad p. 693 nederste Dele.

I Florenz gjorde man, under Republikkens Regering, sidste Gang den gamle Forfatning, som Klassikkerne taler fig. den første, Cosmus var som Samler forskjellig Slags. Han anlagde Grundlaget til Laurentianske Bibliotek med Manuskripter Biancas Papirer, af hvilke for en Del, som Gave, Pius II kom til Pavens Ferdinand, Konstantins Gemal, men siden vor blev indlemmet Vatikanet; Grundlaget til det store Bibliotek i Escurial, som Philip II 1587-1589 mestre Del af Europas Literatur ; som Grundlæggelse Ven en Bibliotek for mange Fyrsters Skatte. —

I Savoyen begyndte Emanuel Philibert , efter at have med Fredsslutningen til Chateau-Cambresis i Nøgen, mod Erstatning af Landet, sig med at bringe Orden og Kassen i Forfatning. Hans Gage var en Million af 12000 Mand, ikke Tal med fremdeles gennemført , og som Tal afvekslede fra Vår, til Høst skulle. Til Hjælp Fæstningen Turin, & Fæstningen Savoyen, Montmeliam, & Italien Carmagnola. Indtægterne fingerte Tal for ikke 800000 Scudi. Klerisiet & Adelsmandsskatten afskaffes.

Hertug Carl Emanuel, 1580-1630, hjælp Landsforsvaret Med & Besindighed, men Tal ikke at indskrænke sig, dersom Tal ikke at tilegne sig Ret. Hans forbrændt G. Victor Amadeus I, Efterfølger af Menschenes

1631.

ad pag 925.
Genua.

Genua forh Krig med et mesternöjet Corsedien som de egentlige Oprindelse
til indskrænkes, samt Krigs - Maaden. 1740 den ældste Prinz. Genua
dampet, med Pave 17de Galg, som han for at Opbeds, Arvelighed. En myt-
tigt Aristocrati Theodor v. Neuhoff stillet sig, med Engmann; v Opdragen af
Mesternöjed. Hendes Stat meddelte, v Genua mellemstadter af Schweitz
v Bandetter, som altid Persien til mon blive Lehnsmænd, dissen til mindre
Gjelden af store Forbindelser for Engelland ond, samt ved Franskrig de Gjenst
Bordskjæring v Modsætning i den lille Krig, men ingen vare de skjæl-
lig af Konstit, for at egen vare i Syd v Kamm.

ad p 667
Wasey.

Jens Mester confirmerede, og blev Jens indbrud Forbud af Jens v Ø af Wenckheim. Men det
følgende Aar 1530 blev Jens fadt Fest, v Dict paa Prinz de Lenden, fremmedlig
af Gjest, som Jens den samme Dages ret.

ad p. 925.

med Fred i Chateau Cambresis, og anbragte med engen Regjeringst
paa egen af ophold. sit ödelagte Land. Jan fulgte 1580 Jens Mag-
Pii Carl Emanuel, som med al sin Magt til Usmaadelse, og sagnet for
Perle og Norlesse i sit Land.
Politiske Pii stod Jan paa v Sor-
bindelse med Spanien, Jens Enge Philip IIdre Daller Jen paa og ind, samt
med Frankrige. Et Forsøg, som Jan 1602 gjorde paa at bage Pladse
Jens Hedage med Overmagten, mislykkedes.

ad p. 782

---

ad p. 859.

---

ad p. 803.

Carolina, Pensylvanien og Virginien af Folk, som, opmuntret af et fordeelagtigt Privilegium, ledede og af Misfornøyelse med Riget, drog derover.

Uagtet den fr. K. Henrik IV, hvis Opmærksomhed intet undgik, ei havde besøgte Nationalens Stande, bebyggedes 1609 Acadien, som Engl. allerede havde kaldet Nye Scotland, og 10 Aar efter stiftede sig snart en anden Colonie i Canada, nemlig Quebec. —

Og saa Hollænderne fremvoxte, beæggede ved de fordeelagtige Handel med Peltwerk, som de lettelig, ved Opmærksomhed paa Americas nordlige Kyst, og Hudson, Mængde af ikke nævnede Kyster, et Stykke Land af et Slags, som de kaldte Nye Belgien 1614. — Men 1664, da Carl II havde overdraget sin Broder Jacob et mellem Delaware og Hudson liggende Land som et Lehn, bleve Hollænderne overmægtede, og siden fik det Engl. og danske altsaa i Nordamerica.

For at skaffe Colonien Virginien Indvaanere, befalede Jacob I at aabne Fængslerne, og afsende alle Forbrydere, som ikke havde fortient dødsstraf, som Slaver til Virginien. Da Colonien ikke manglede Fruentimmer, saa sendte det Londonske Compagnie 1618 unge 90 Piger, som solgtes til den Høystbydende for 100 à 200 ℔ Tobak. Mange Puritanere gik derover, fordi de i deres Fædreneland undertryktes. Det varede ikke længe førend Colonien kom i Krig med de Vilde, og disse bleve, efter samenlagt, drevne tilbage til deres Skove, som Europæernes Politik søgte at giøre deres indbyrdes uenige og at bruge den deres indbyrdes Kræfter mod hinanden.

Den nordlige Deel af Virginien, som siden kaldtes Nyengland og Nyehampshire bebyggedes i Begyndelsen af det 17de Aarhundrede af politiske og religiøse Sværmere, som i store Folk drog derover. Massachusets stiftedes 1627, Connecticut 1636. Pealcuts hyppede et nordamericanske Colonien, men det varede længe, førend de fik nogen Consistens og ordentlig Forfatning. Længe og blodig var Krigen med de Vilde, fornemmelig med deres Læ aftog, umuelig var det at bringe Orden og Eenighed blandt saa forskjellige Slags Sværmere, og idelig continueret Religions Vaadmaal Partiskhed og saa gaa deres Vei igiennem.

For at skaffe sig mere Anseelse i Moderlandet, og for alle Anfald af Naboerne med saa Hollænderne, de franske og de Vilde, sluttede de 4 Grændsecolonier i Nyengland en defensiv Alliance 1643. Fra denne Tid kom de sig mere og mere. Deres udbredtes, og deres Landsbyer octroyer; Handelen med et Ufstand til Oer,

Madera y el canarisk Vin indrichtede man 6 mm. Promulgerede Navigationsakter
act forbod dem ved at vendte deres Handel med fremmed Nationer, og
gjorde dem, i Henseende til Afsætningen af deres Produkter, afhængige af Engl.
men ellers ingen store Begunstigelser ved at fragte Hollandske Va-
rer udførte, som dette kunde skade dem, saa de endog nødtvungen at
indskrænke Navigationsakten. De lagde en forøget Told paa alle ud-
enlandske Produkter, som fra andre Lande indførtes til Engl, og bin-
dende skrev, at man skulle afholde Nordamerikanernes, som disse
Produkter, fremmed ligesaa nøje end indenlandsk Mangel ved Strafs
fremelse.

Under Carl II vedtoge den Lovgivende, da det Engl forstemte Stats-
sede ordentlig fremmed Nordamerikas Vækst, og fremdeles den
ny Colonis Opkomst efter de andre. Carolina, dette sidste Land
omfattede Virginien og Savannah var blevne grundlagte i Aarene 1612,
men da det Aldeste Spor dertil, fandt det egentlig sted Carl IX
ny Admiral Colignys Tanker, da han indsaae at forskaffe sine
Religionsforvandte et Tilflugtssted. Men dette skal vi ikke
Florida, og Colonien kom ikke, ligesom efter Carl IX Hensigt Carolina.
blev den Colonie den oftest af de nordamerikanske Lande forstod,
at dele Navnet af Fælles.

Dette udsatte Engelænderne, hvis
Efterkommere forøgede under Carl II, da han indrømmede Lord Clarendon
Tanken. 1669 gik Colonien af forskjellige Selskabsperioder ikrave, hvis
ene Forstander, den ovenfornævnte af Lyr. Locke, der skrev Selv-
skabets Grundlove, udkastede Planen til Colonien Regjeringsforfatning.

Endnu ved samme Tid organiserede Colonien Virginia og Nyengl.
Hollænderne havde først besiddet den, indtil Carl Nicolajen atter Navnet
land, men Carl II skænkede den sammen, og besluttede ved Freden 1667
Nyengl. Nova Belgica, samt os paa Hollands skadelige Bekostning
Fransk Acadie. Den overlod at sine Elskerinder, men under Carl II
blev det ikke Engl. til Aar 1691.

Ved nogle ligge af de omtvistede Colonier en lidet Fredshistorie
ved Pennsylvania, som tilfalde af William Penn 1681 ved Delaware
Floden. Denne kvæke Mand, Søn af en Admiral, blev, da han studerede
Oxford, som begyndt af en omvandrende Quakerprædikant, alvor-
lig ramt ved nogle andre Studenter afvendt, saa han strax gjorde
sig tydelig for sine Medstuderende. Derefter fremmede han

Collapet, & jus Sach. de fondt jus Normin ütnalelest, fuelt jan
le Francoise. Denn begat hy ei after Landsidesfuhr, & de jan sin
Cathy he jo Besitzerin af st assin Sachse Landgrafin Hessland, Jens jan
Land fall & indgelogen, inne endlicked fikt sin yan ugi Brodren Lodo
Jacobsen, & bekendt hy beskest offently for sin Broder. Sachen forbod
Jan ei fat jens. Brodren nan da enersemelt ud fallt for Evangy
Jans Forfolgesse & Jenn macht oft vanden i Europe. — Jans
Sach Evangels dy, ud Jans gyppelige Offerings on Violent Adventlyshed
le at forlegy hy und jan Friend jin Død, & Jenn arvard Jens Son
Jenn, da Jenblandt nan endnu Landmeyn yan Skyggeneyn, fra endtly
Jin Broder sin Brodnay Lud ud Delaward, & Festhet de Colonin, jens
efterfulgte efter jan. Da Jens Arbejn & Medgang Jandt Kaffet
Jenn nogen Mennyshelundhed & Lefsony, Jaa Jen fra hy Jenblandt
le at gen sin Colonie en ny Tidsfordrivy, & at giem de Lei at Kirkes
fra Hei & Lykkelyg Menneske. Jens Forbrefselyg Jenn, sin Jandt
Menneskenn, Jan Kjeland sin Jron Kost at Evinge Jaa mange Forfolgelyg
Mennesker, Jan Jen Jandt Jet Vang, Jin Ejer, Jens Barn, le at
Evige, de Fredsommes Evinfel, Jandt sin Lykke at Jen Colonies Ube-
stand grundfastet + 1718.

Colonie Maryland, Jens indgivelse endnu af sit Fedelyg Regimes
ongivelsesbrev 1683.

Jen Jamens Lord Jon Baltimore ud fallt sin Jordnede yan st nordamer-
canske Kyst, & dyngede Capitaine Henry Woodhouse sin Brugt, Jan Jens
Jons Mann 1610. — Capitaine Dylots Dyrmand Baffin Jandt 1615
Baffins Bugt. Newfoundland by Elizabeth Jamely, Opfindelse
1583, & Engly. blev Jandt st andre Natuen Jaa enerlagen, at
at vare & mere end Jandsted Land & Kyst.

I Fransk Lappets ud Engly. ere at Skatt fy Opfindelse. Rend Jacques
Jandt 1506 Cap Breton & bygde Jin Jerre neave, Jen Nordkystens Kild.
Land Franz Jhaugh st ned S. Jenn le Lorenz Kirke, le Canada, Jen d
Evede Kyst Jandy. Jens Stabelsmester indet ilt nyty Jrend, end
endtly fatte st fy Jy Fredsommes Fest ud Lorenz Kirke 1608. & Acadien
1609. Ogsaa ud Hudsons Bugt fatte st fy Kyst Juli 1682, & -
Jthaugh Jen nogen gensk Evelle.

De nordenfor Jen Jandt Spaniens Evagelyst Jy, men st Opfindt
sin Jen Jinnemenskyly, at de Jirske Dyd af st gudmodelyg Fredsaand,

udgydelse. Engelsk dronning Isabella først at sende slave-
skibe fra Afrika til Vestindien med afrikanske
negre. Men disse stakkels Dyr skrøbelige Konstitution tåler kun lidet af
spanierne, og mange dør af den lave ernæring. Spanierne fandt jo
ikke noget på den Ø efter opdagelsen af den, at de ikke kunne
bruge negre til arbejde med. Disse mænd gør at enkelt jordbund
naturen tvinger til at udskifte og gøre jævn.

Den bedste beskrivelse af Engl. og Fransk, som Vestindien
er overgivet til Negre begynder Sukkerøerne, som ikke
at regelrette Antillerne, består af Barbados, Antigua
Montserrat, Nevis. St. Christoph deres store fælles Eiendom. Caraibiske
Øerne blot Dominica, St. Lucia og St. Vincent. Fra denne Tid, 1625,

i eller bevise at havde nu gjensidig blandt fremmede under et Overhoved. Deres Sørøverier grændsede til det utrolige.

fratog Engl. Spanierne Jamaica. Men Flibustiernes Exempel maa
nu ogsaa til Sidst, efter Overhaandtagende, som ikke Lov, eller Overhoved,
uden Subordination, udført et slemt Sørøveri, hvilket medens Lange
som Europa undersaae, efterdi ikke Engl. og Fransk vare kommen i
og havde opført at Krig, da de opslaaende [illegible]
Krigstilstand med Spanien. Engl. befolkede deres Øer med
udygtige Tobaksmænd, Forbrydere, Qvinder o. d. og forvandlede den
frugtbare Jordbund til indbringende Sukker- Caffe- Indigo- og Cacao-
-Plantager. Ogsaa Hollænderne fratoge Spanierne
1634 Curaçao og besatte Klippeøen St. Eustatius; og Danske ind-
-toge den 1671 paa St. Thomas.

Guld og Sølv lokkede især Europæerne til Sydamerica. Spanierne
udbredte sig, efter Tiden og Cortes X, i de Egne, som indsluttes af Maranhon
og Orinoco, og som de, til Forskjel fra Peru og Eylandene, kaldte Terra firma.
Staden Carthagena, som de der anlagde, blev snart, formedelst sin gode
Havn, først i Rigdom, men [illegible] opnaaede ogsaa et [illegible]
[illegible]; Staden udplyndredes først 1544 af en Corsair, og 1585 af
-[illegible] af Engellænderen Drake. I Chili fandt Spanierne
byggede Staden St. Jago og Conception, og senere [illegible]
som de, formedelst et [illegible] Sølvværk, kaldte Rio de la Plata eller
Sølvfloden. Med denne forenede sig allerede 1535, Staden Buenos Ayres.
I Aarhundredet [illegible] anlagde en [illegible] Colonie af Jesuiterne. Disse [illegible]
[illegible], som ved Religionens [illegible] søgte at skjule deres egennyttige Planer,
[illegible] et [illegible] fra en [illegible] Overmodighed [illegible], og tillod
sig efter 1600, [illegible] at ingen Spanier maatte komme i
[illegible], at [illegible] Indianerne [illegible] i alle
[illegible] til [illegible]. [illegible]
[illegible] at stille et [illegible] Indianerne til [illegible], at
[illegible]. Da Portugiserne, [illegible] af
[illegible].
[illegible], [illegible] Spanierne Jesuiternes
[illegible], [illegible] og [illegible] [illegible]
med [illegible], [illegible] at [illegible] [illegible]
var en [illegible] Anledning for Jesuiterne til at anlægge [illegible], og
[illegible] en [illegible] Krigsmagt. Med denne [illegible] et deres Gebet
med [illegible] Plata og Paraguay [illegible] og [illegible]. [illegible]
Stat var deres [illegible], der tillige med 4 Consultatorer, [illegible]
[illegible] Collegium i Cordova, [illegible]
[illegible] Missionsanstalts [illegible] [illegible] Spanierne
og Portugiserne [illegible].

Lagnet om el Dorado, et fabelagtigt Guldland, gjennet at spanske Landsmænd ogsaa ofte at finde det. Ved denne Anledning ofte lagnede Guyana, som Fransk og Hollandsk kaldes om at medtage her. Det nuværende Guyana, eller Fransk Guyana, blev 1676 af Franskmanden La Royenne. Hollandsk endelig Surinam paa Floden Surinam. Berbice erhvervet i 1678 og Demerary 1740. Paa Essequibo Kolonien stiftet 1617 ved Hollænderne.

---

ad p. 915. endnu som Udsmykning Sammenligning, naar de skønlige Aflad Dubois en Apotheker, som paa sin Vej at smøge Fader Balsam Helbredelsesmiddel, kaldet Pechaffe, et Pulver, som blev Datidens Aand, eller Lægen for det meste skete, at man ikke sammenligne med, offentlig at bære al Mennesket under Fødderne. Jeg fremstillet ligeledes, at „alt ubillighed og uanstændigt var ogsaa ikke bruge paa nedrigen Vers og Vaabenen, som ikke en Gang havde at vælge efter“, og dette skulle at forsvinde paa, fordi paa gamle: den Frage og grundelig samt overtalte Spørgsmaal Hundredvis Lovg, at jeg ikke kunde at tage et afgørende imellem disse to Mænd. Gymnasiet fremsat Udsmykning valgte Fa: Kay, af hvem Ulrik og Vind. Jens Følgesvend paa Jens valgte Overdrevne Ludvig Bonnes og Galgenfugl. Palais royal, efter Vind skjønnelig Fru Blanc af Kunstsalen og Kunstkammeret, som Lysen var slukket, overlod den til ikke Lyst, for at hygge, ved en Lidenskab lang Tobaksrøg Lund som ikke Lyst at bebrejde de forskellige Ulemper, som er bekendt ikke !!! Landsmænd og Konkurrenter mødte dansk negre, men ogsaa forladte Adamsæbler!!! Ingen Bitterhed, som med dem Kommer, synger et andet Dannet: Udsmykning, ikke en aften, som ogsaa Ludvig, Skilpadde Fiere, endelig at Trael af Baaren! Sammen Hjemmet som Vogntallerken med dem Kvindekjønnet. Om de Kvindelige Skikkelser Skildringer mig i Dansen.—

---

ad p. 1313 de østerlandske Fornøjelser, Daghestan, Khorasan, Sodsjekistan, Arrowhasse, Meroen og Candahar udgjorde de Afghanske Rad, de fælles ogsaa som at Hytte af Udsmykningen Bucharie, Fa: Kamelen Kalk, Kabul, Ghiznie, Peshawar, samt de vidtstrakte Land Kaschemire og Sind. Det de Jeg skjønne Ackmed Shah Durrani Kongen i Ferahan 1774–1792.—

Tartarerne er dække i forskjellige Stammer, at Tale at Pferd, de Legemet det kjække. Mellem det caspiske Hav og Aral-Søen findes Turkomanner, mellem det caspiske Hav og Sea Darja, en Fed, de kobrede Aral-Søen,

Karakalpaker, paa Østsiden af Sø omkring Kirgisene, til mægtige afdøde Stæd, til ligge fælles imod Turkestan og Khiva. Efterfølgende del af Tartarien indbefatter det Store og Lille Bukarie, og Landet til den vestlige Del af Kina. Efterfølgende Tartarerne mellem Tibet, Persien og Kina samt Mongolerne. Den Sydlige af Mjatag, nu Bjerget af Tibet, Altai og Jenisey, ligger Soongaernes Land, en Halvmaane Dannet, som først blev bekrigede 1600, da Russerne fandt ogsaa Siberien. Baikal, deres Hav, opdaget ved adskillige Aar 1644, og erobret af Dalai Lama Efter af Bontaisha. Peter den Store sendte 1714 Lieutenant Ismaelow - Agentskab. Efter Gerhard Friedrich Müller Aar 1734, som satte Langmarg Kig ind i China, giorde en første Opdagelse af Soongarene Hjemland, og Tartarerne europæiske Russland, og Tartarerne Soongarene kom til Hest, efter at have overvundet af Chinesere, der under Kejser Kang Hi, dog under Kejser Yong Tsching Hesse blev forfulgte til at overgive sig til at man skulle betale dem til at forlade deres Land, og blive nomadiske Landmænd, omgaaet omkring 30000 Familier til, ogsaa af samme Selskab til Soongarer.

Man har fortalt at Phønicierne, for Handel og Rigdom, omkring 800 Aar a.X. skulle have nedsat sig i Spanien.

ad p. 151. Fortalt fra den Tid at Carthagineserne begyndte at sætte dem fast i Spanien, blev de skikkede Efterretninger om Landets Tilstand. A.M. 3744. Det er skrevet forfalsket p. 135 Hundrede af andre Romere, Asdrubal, og derefter endnu Hannibal x maatte det Fjerde Land, Asdrubal byggede, for at have den Befæstningsplads, og Standpunkt for sine Krigstog, Carthago nova, f. Carthagena, den fornemste og prægtige Havn paa den Sydlige Kyst, mens Byen Forstad i Land.

Det er endnu gjenskrevet blev Carthagenserne af Ro. Scipio udjagede af Spanien, deres Besiddelser blev delvis Romerske Lydstater, nogle rene, nogle mindre. Den Sydlige paa Siden Bjerge Sierra Morena, og det mariannske Bjerg, Celtibererne, Lusitaner, Vaccæer blev mindre.

Forf. Annal. 1809, II, p. 9. Det skal Ogsaa af navnet Lusitanien mellem Middelhavet, Rom en Fjerde aller Troedom, 200 Aar. Armod og Mangel, Folgende en ussædvanlig Sommer, som den første Aarsag til Byen mellem de Indfødte og Romerne. Da Byen senere kommunede gjorde, at Forbindelsen Forbindelse Byggede, og Opdyrkningen var forsømt, saa vaadte de Fjerde Mangel og Nød, blev Krig den da at gribe til den gamle Skand- vold, at skjænde Fødevarer, for Erobrer - Selvmordelyst ikke Lyst med- Flere Overgiverne Herre Tapperhed. — de første Krige med Sterene

maatte dennem fore med dere Hellen, da et Land not med at lage et Baad, et Land saaat. de auch jährlig, og egnen at besuge Italien; dog førinte endnu blade de mellem sig ofte: de maa derfor lig. Det var mulig
en Lykke for dem, at Germ. de var stadig i mange smaa, mange Folkeslag, aldrig kunde staa paa nogit fælles Landegrund, og med deres forenede Magt mulig
de maa Roligen kunde faae fodt lig. De kæmpet altsaa ved dem, saaen
med mon, snart med mellem Lykke, og saa ofte de lagde Nabofolkene overvandte,
skal de dem belage i deres Rang og Faste Mark. Cato den Ældre var de
første, som A. fr. R. c. 557, tvivlede paa, mangen at medtage dem. Jan
lig Celtiberene, kæmpet ved deres Land og brugt dem at lest an Fiende. Man
regner lind ofte, fandt Cato paa en dag forskjellige Steder hos mange celtiberiske
gibelske Stamme ved Ebro, at de mange Fjelde vendte imod deres Eiendom, naar de
i Mund og Pjende mulig overlagdes. De regne Stad mellem at den fremmed
Ordre var kommen til anden, saa vanskelig at overkomme dog. Hvis
ikke Tiberius lagde Cato Grunde til deres Anskuelse. —
Paulus Emilius ofte, ligesom P. Scip. Gracchus fandt ved en Armee mod
Celtiberene, de forskjellige deres Stammer, og ofte at dem, overvundne
dem, var saa dog at besejre dem Fjende paa vellige Valepladse, fremfor
saa gav de sig Tid til at samle sig af deres Saar. Imaatte forbedre sig til
Anstrengelse og Evibet, saa dog fuldkommen ofte gaaet. —

Fuldstændig mandt Fjende de Lage, at vinde fuldstændig Overmagt
kræfte dem til saadant at besejre Italien, som deres Stamme egen mar:
Maabne, og lagget fuldstændig dem. Men i denne Historie fortæller,
fremmelget den lagen Vanskelighed og Mismodighed gaae dennem at besejre.
Deres Fjende dem, ligesom de til at vorgelige Krigsførelse, vanskelig den saa
sydlige Egne at overkomme. Ligesaa ubetydelig vinde Overfladeformen
af det store Folkeslag paa deres Natur, af alle celtiberiske Stamme,
fremfor flere, og af Landskaberne paa den Tid Tages; de maae deres
dennem Bjergfastninge, deres Landsforsvar, men Lang saa ikke Kamp-
lyst; det store aldrig Kun saa Lange, som de dennem stod i
Fjendt. Alle ordnet Folkeslag, som boede paa Kyst- og Flodsiden
ved Pyrenæerne, Vascones, Cantabri, Asturer og flere maae dette
deres for, men maatte alle dennem underkaste. —

Octavius maa først den, da angreb Cantabrene og Asturene,
den ofte efter en gjentagen Kamp, indtil med deres egen Landes

Imod den General
Marcus Agrippa

ad p 168.

Celtarum dem nicht Lügen, sonst wolt ligi bi Sodoma, (Lucius Bracco, Seneca Annal Gallia Crassata, da Roma ... ne, und at haugr daugra skum a Gallen, annalt sendt at som ... an Brutland, und Lucius at alt annigi Gallen comata, ofm Celtarum Gran sum at anthropofagin epitach (Lucius at Bry- d. Lucius Antiochenus. Annalna skrifagast sa sem annarstadr sendt - sannara.

Celtarum dem nicht Lügen, sonst wolt ligi bi Sodoma, (Lucius Bracco, Seneca Annal Gallia Crassata, da Roma ... ne, und at haugr daugra skum a Gallen, annalt sendt at som ... an Brutland, und Lucius at alt annigi Gallen comata, ofm Celtarum Gran sum at anthropofagin epitach (Lucius at Bry- d. Lucius Antiochenus. Annalna skrifagast sa sem annarstadr sendt - sannara.

Celtane kunnat, sem Kaisar lid, ad sendt i skattalag Kolskegg, sannat ungt kolt endte 800. Alls kunnat sker, unde an annarstadr dugr Sorn, enbrat sem dagstr. Menge Sold sendt dugr, enn alt nytsi Papa afgiorde pao Patrimonet sin. Alt sendt Sold um Rann, ... al. Alt sendt Sold um Rann, ... ly.

... mange Sold skrifad skrandi Pli- ... endt at den sa de Bordin, dessum ... st dagnaegt skrand, sem skrifad ... Mozkyrr, und sum at maatte ... skrifad dagnat, (skkandt skrad ... , alle undy at skrifa pao at au- ... l Katin, da nennt skrifad; sem ... Vid dann Sudaskag, nar da nu ... da at nar af Burkesd at da nu skrifa ... and mann a sinn Maal at skrandu ... i dessy sy; sem adraadt mann dy ... dt at sonnu (sao mikit sent. ... , sand da nar sendt 30 Mal kolt, ... l nam, skad maatte nam a skkin, ... sendt dagskrifta - Solg und sy. ... kandskrifagt, nar dann Kalfsandrad ... skrifad. Da Kaisar sagdi sendt, ... skolt sa sand, nam at skrifa ... skrandi at sa sendt at andst skrag ... dagi - dann dagnar, enn afsed dt ... nu ki Kolkstadt, enn Dalkat af ... mand, ; at skrifa kiki, nemst af Tabla, ... sang ad dann skrifad Kiki, ingat kendt nadskan a Celtar sy und dt Mand, nar at nar ... Mal undatkat ki sy; (skrifa sy und sendt, sao sa maatte dagr at dagi anskr i sa, sendt sa kendt kragi at sao ugt. At ungskt kaldskam dann sendt at skrifa dann Kyl; (Mann- , nemst maatte skrifa gam Spirit sao nar sa kiki, at dann at skrifa sin langa Mand, ... nskat skrifa und dann kolt i dagskt Tabla ad skrifa sam. #

mæktte Romerne først med deres Stellinger, da de havde nok med at lege de Paar, de havde faaet i den anden puniske Krig, og ogsaa at bevogte Italien, ligesom de forsømte endnu hellere at anden Krig efter i den macedoniske Krig. Det var imidlertid en Lykke for dem, at Ligurerne, der vare delte i mange Folk, ingen Stolthed, aldrig kunde tænke paa noget fælles Bestemmelse, thi med deres forenede Magt vilde de maaskee længe kunnet have holdt sig. Det kampede altsaa med dem, snart med mere, snart med mindre Lykke, og saa ofte de lagde Ragnborn øverst, saa tabte de den tilbage i deres Bjerge og faste Steder. Cato den Ældre var den første, som A. U. R. i 557, havde paa, mangen at underkaste dem. Han slog Celtiberierne, kæmpede i deres Land og bragte dem at leve en Fred. Men nogen tid efter sendte Cato paa nu de fornemste Ordrer til mange celtiberiske

giberiske Steder ved

i Brand og Spanied m

Ordre var kommen til

alle Ærestegn lag

Consulens Ed den efter

Celtiberierne, der f

dem, var han saa klog

han gav alle sine Sold

Eedsvorne og Tilbud

Imidlertid var ne

bragte dem til Haandt

Staden, og lagde

Fremmest den lagde

Viriathus dem,

sydlige Kyst af Ibe

af de flest Lokkeslag

samlede Her. og af

Romerne Kundskaber

Numantia; de fleste

Landet. Alle om

og med i Bjergene

vilde fri, men ugsen alle Romerne ubetvingede. —

Octavius var først den, der angreb Cantabrerne og Asturerne,
ved sin General Marcus Agrippa
der ogsaa efter en yderst blodig Krig, tilsidst ved deres egne Lande,

ad p 168.

ad p. 155 de Hisp.

Baetica indbefattede Kongeriget Sevilla, den østlige Deel af Alentejo, det spanske Estremadura sønden for Guadiana, Vestsiden af Mancha, Cordova, Granada paa Østsiden undtagen, og den vestlige Halvdeel af Jaen. Lusitania var det nu værende Portugal, men tillige hørte dertil Salamanca, den største Deel af det spanske Estremadura, og den vestlige Deel af Provindsen Toledo; derimod regnedes det nu værende Provindsen Entre Duero y Minho, og Tras los Montes ikke dertil. Baetica og Lusitania tilsammentagne var neppe halv saa stor som Tarraconensis, der havde sit Navn efter Byen Tarraco (Tarragona).

Oretaner beboede den østlige Deel af Estremadura, den mellemste største Deel af Mancha, Østsiden af Jaen og Nordsiden af Granada. Deres Land var for Puniske Krig [illegible] [illegible] Krig.

Celtiberer boede [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], langs Ubeda, som begyndte ved Ebros Kilde, gaaer gjennem Provindsen Soria [illegible] [illegible], [illegible] østlig [illegible] Moncayo, den største vestlige Deel af [illegible], som [illegible] Soria og Aragon, og gaaer [illegible] [illegible] parallel med Ebro og Grændserne, til [illegible] [illegible] Ostsiden [illegible] [illegible] ved Cuenca, og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Celtiberernes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Alpesanat.

[illegible] [illegible]

Contestaner [illegible] [illegible] af Murcia

Edetaner [illegible] Valencia og Aragon. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Saragossa

Bastetaner [illegible] Murcia, [illegible] Mancha og Ost Granada

---

ad p. 151 g 97 de Gallia.

De ældste Skribenter [illegible] [illegible] Sydsiden af Gallien langs med det Middel-landske Hav [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] at de, [illegible] [illegible] Gallien, [illegible] Celter, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], som at de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Alpene o. s. v.

Først efter den anden puniske Krig, da Romerne begyndte at sætte [illegible] [illegible] i Syd Gallien, erfoer man nogen Underretning om det Indre af Landet; men denne blev [illegible] [illegible] ufuldstændig og [illegible] [illegible] til Caesars [illegible]. [illegible] først erfarede man, at [illegible] [illegible] Gallien [illegible] [illegible] [illegible], Germanien, [illegible] først [illegible] man [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Caesar gav om Gallien, [illegible] [illegible], det som [illegible] [illegible] at [illegible] det [illegible] og [illegible], [illegible].

Efter den [illegible], som Romerne gave det gamle Gallien, indbefattede det [illegible] [illegible] Frankrige til Rhinen, [illegible] [illegible] af [illegible]

-mod Nederland, begrændset til Rhinen, & den største Deel af Helvetien. Men
dette Land havde dog ikke noget almindeligt Navn og udgjorde ikke noget Heelt,
men beboedes af 4 forskjellige Folkeslag. 1, Aquitaner, 2, Ligyer og Liguser
3. Belger og 4, Celter eller Galler. Aquitanerne, af iberisk Herkomst,
i Landets Sprog ofte kaldte Armoriker, boede i Nordvest fra Garonne til
Pyrenæerne, mellem Oceanet og Sevennerne. Liguser, der synes at
have været et af Celter & Iberer sammensatte Folkeslag, boede fra Rhone
ved Havet, langs Apenninerne, ned tilhen lige til Toscana, & i østlig Retning
af Landet paa Alperne, som skiller [illegible] Gallien fra Italien, lige til Durances
Kilde. Deres Underkuelse kostede Romerne en 80 aars Kamp.
Belgæ (Belger) en Blanding af ~~galliske~~ celtiske & germaniske indvandrede Folk, beboede alt Land
fra det nordlige Ocean til Rhinen, & fra Seine og Marne til der hvor
den sydlige Munding af Rhinen forener sig med Maas. Cæsar anseer
disse Belger som den stærkeste Nation i Gallien. Celter (Galatæ og
Galler, som Romerne kaldte dem) vare Hovedstammen i Landet. de boede
fra den yderste Spidse af Bretagne, mellem Seine & Garonne, lige hen til
Rhinen og Alperne. Ogsaa ved det middellandske Hav havde en Stamme af
dem nedsat sig, og Helvetierne hørte til dem. — Man regner altsaa
det første Grækerne, som fandt Celter omtrent paa Cæsars tid, hvori de boede
[illegible], & det indskrænkede til Enden af Landet, kaldte før Vest-Europa Celte-
-land, hvorfor de kaldte alt hvad der laae det med Havet i Schytien.
Gallernes første Berørelse med ~~[illegible]~~ Italien indtraf 550 Aar før Cæsar,
under Tarquinius Priscus regjering i Rom, de brøde ind under Bello-
-vesus, og byggede Staden Mediolanum, (Mayland) de bemægtigede sig at de
Indvandringer i Italien, som
allerede var et anerkendt Folk.
vedbleve nu, & Oven-Italien erholdt Nav-
-net Gallia cisalpina.
Saaledes fik den anden punische Krig begyndt Romerne at blande
-nde med Indvaanerne i det egentlige Gallien. Leiligheden til at blande
sig i deres Anliggender, synes de at have fundet ved at underslutte Mas-
-silierne (: Marsilianerne) med deres forbundne Naboer. — Strax efter den
anden punische Krig beslutte de at føre Krigen lige til Alpernes, men maatte føre
bestandige Krige med Indvaanerne, hvis medbyrdes Uenighed, som de nemmest
holdt ikke udlod at benytte, for som omtrent gjorde deres lappe Nederlagene
langt unyttige. Allobrogerne & Helvetierne bestode den haardeste Kamp.

thi hver Cæsar, en saa stor Krigs- [illegible] Gallien [illegible] en Tal[?]. Omendskiøndt [illegible] begge Krige ligesaa vel som at give et fremmed[?] Indretninger, saa kan man dog fra denne Side ingen Gallien fra romersk Herredømme[?]

---

ad p. 155. de Britannia

Det hele nordlige Europa laa endnu indhyllet i et uigjennemtrængeligt Mørke, da Grækerne først fik nogle usikkre Efterretninger om de Britann. Øer. Kysten af Østersøen og Nordsøen tænkte man sig beboet af Mauobier[?] og Cimmerier, og indhyllet i en evig Nat. De kaldte dem, efter det fønikiske Sprog, som derfra [illegible], de cassiteriske Øer, (: Tin-Øer:) men vidste for øvrigt slet ikke hvor de laa i det vestlige Ocean, og troede dem [illegible] det hele. Først Aristoteles melder, at det udgjorde 2 Øer, som han kaldte Albion og Jerne. Disse Efterretninger havde han udentvivl fra Marseille; thi derfra havde Pytheas omsider seilet henimod Kysten og Østsiden af Britannien, og var endog kommet til Thule. Navnet Britannica er formodentlig af celtisk Oprindelse, og siden Cæsar kaldes disse Øer Britannia. Geogr. Ptolomæus var den første, som [illegible] bestemt [illegible] nøiagtigt at [illegible] Begreber, man forresten havde om Britanniens Beskaffenhed.

Cæsars Ærgjerrighed og Erobringslyst foranledigede hans Tog til Britannien. Hans første Forsøg, 54 [illegible] a.C. faldt [illegible] ud, og han maatte være glad, at han undkom [illegible] Armee, som Britterne havde [illegible], fra total Undergang. Aaret efter gik han igjen, formodentlig fra Gessoriacum v. Boulogne, derover med en langt stærkere Hær, landede i Egnen ved Dover, og slog Britterne tilbage i forskiellige Fægtninger, og tvang den mægtige Fyrste Cassivellaunus til at forlige sig, men glad ved, paa denne Maade at kunne trække sig med Ære ud af [illegible], [illegible] som han i Britterne fandt langt farligere Fiender, end han havde ventet, gik han igjen saare strax tilbage, efterat han ofret mange Mænd, uden at have erholdt den mindste Besiddelse.—

August fandt det stridende mod den romerske Stats Interesse, at udvide dens Grændser mere, ønskede vel og at befæste sit Herredømme i Rolighed, og lod sig derfor nøie med at true Britannierne med en Landgang. [illegible] de romerske Keisere, som frygtede for meget for store Generaler, til at betroe dem en saadan Expedition.

Men Claudius sendte Feltherren Plautius derover, som [illegible] med Magt, [illegible] at [illegible] ~~[illegible]~~ Del af de [illegible] i Britannien [illegible] af, [illegible], for at [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] Del deraf; Claudius kom selv til Britannien, men [illegible] efter et 16 Dages Ophold tilbage til Rom. Da det imidlertid ikke varede længe førend Romerne ogsaa her begyndte at øve deres Udsugelses-System, saa søgte Britterne igjen at afryste Aaget, hvilket foranlediget blodige Krige, hvori det [illegible] som oftest maatte [illegible] romerske Magten [illegible] ogsaa [illegible] Stat[?]. Det [illegible] [illegible]

[Margin note, written vertically: [illegible] Caledonierne [illegible] Britanne [illegible] Caledonierne [illegible] Scotland [illegible] Wales [illegible]]

87.

de Britannia

earth Newsplage, & hund fisk, esse en stokkely Klodrudgjetse & sest Rotsky pro dennes, dengse af Caesar. — Britannias

Bolene, sen man af alle fortelle, hand Land & Folk befallat ved den Brennaskord, kin man d vogt saarn. De hand Byer, sen d esse Casa, kalde dl, cum sylvas impeditas valle atq fossa munierunt. Hoyt af den Folk hand d Land af den nordlig Stater & longest d Cyro Rogn, sen d kalde Eisedum, & hvorved d mest gjennemt Cesar. Polygamia & Polyandria skyttet blandt dem.

Caledonierne skyr dem mas demokratisk, eller rettre sagt, patriarkalsk; nesten samtlig kom. d Germani, & hand act, ved Navn & Skin, befallet. — Mes Hastagasse af dl sesse, findes nem i Hig. Holland ndtrin Rise Samlesfasel. I Hig & sel Germania gid Caledonierne navn, ved Sammenligning om Fjeldene & Land. Den Rigdom gjemt den Jord & Hjemmene kri af agre gra den Fjeld & i den Morads, hvor d forfølget Romere ikk kund finde Fasen. De Hesthjord, Skjeld Hjord, & af ufsjn Quæg ikke Hjord, men den Skare. D kunne afbas, skodde & den Vildt. Lange ufølget d Jagten & Krig, & dl Hyndrethjd mas, at d ikke sesse Tid, hvorafdg den Jord mindst.

Landet Klima & Frugtbarhed mas da, sen den ofte dg da ni besmet. Indbyggerne, deres mindre Agerdyrkning, men ni mas Fordrivelsen ikke Hjeld, men snarre d talrige Kri mas en af Landets sten Hjendemidler. Jord, sen Indbyggerne holdt den lit

Hibernia (Irene) kunde kommen dl, da d aldrig kund Fremdommet over dl. Skabe talede dl Grandse for da bekjendt Jord, & Caesar ikke taler af videre Mennesker. Cum Forholdene kri af Cesar Pomponius Mela taler en Indbyggernes Rhesis dlls, nemlig Scoda rejse dl ondet & frugtbart Klima.

---

ad p. 200.

i ret Vinkel; sen dens Vandfalle skallast d, ned mod Nordsiden, da enn. Elven Jund, & spaltet sen dennes mase ned Ore dl Nordsen. D gaar sen d gjennem Enne paa da Vandsk: af aldrig ændrelsen da skyggelsest Mast d Skjerm Hjeld, sen skyttet, & vandt kri af Enne af Kirk, dl Jundt Skoge & Bjerge, & sin Land gjennemskjaar af talrige, skjøn & ufrugtbar Dale. Meden mandig Mast med Fjeldtoppe d skjemme sig med i evig Sne, den ovenligen skjønt sen Maaglen de nærst Jundt, & skjønt Dagslyset, ensom sen kappes samt sen Nætte, sen den ufortrydet.

Ovfor den Hadrianus Mure Grandse ned Skotten. Britannien mas realist & kund, da ingen skriftkyndig Landmaaler skrotlig Dysse, skrifsin dagsle ovrige Fremmedsen ned en Mangel Enne.

88.
ad p. 143
De Cimbr. & Teut.

blev 640 p. R. c., da Cimbrerne allerede vare [illegible] af et østligt
Alper. De udbredte sig i Dalmatien og Illyrien, [illegible] stødte de paa en useet [illegible]
paa en usynlig Sværm af fremmede Folk, som de først antoge for Celter, men
siden erkiendte at være Cimbrer. Dette Folk, som lagde paa ud[illegible]
Erobringer, kunde ikke længe mangle Anledning til Krig; saaledes ogsaa her;
Consul Papirius Carbo angreb dem ved Noreia; det romerske Leyermand [illegible]
men blev totalt slagen. Og vendte Cimbrerne sig endnu ikke til Italien,
men søgte først at sætte sig fast paa Nordsiden af Alperne; Tigurinerne,
et helvetisk Folk forenede sig med dem, og sammen [illegible] brød ind i Allobro-
ger-Land. Consulerne Luc. Cassius, og M. Aurel. Scaurus, som marsche-
rede mod dem, hver med sin Armee, [illegible] den første af Tigurinerne
den anden af Cimbrerne.

Efter disse Seyre vendte [illegible] Italien [illegible] det transalpinske
Gallien, og siden finder man dem i Forening med Teutoner og Ambroner.
Romerne stillede paa nye to store Armeer i Marken under Consulen
C. Manlius og Proconsulen Q. Servil. Cæpio, men ogsaa disse bleve
ved Arausio [illegible], der skal have kostet Romerne 80000 Mand.

I Rom var Forfærdelsen almindelig, man [illegible] hver Dag at [illegible]
de frygtelige Fiender sig endnu ikke mod Italien, men vedbleve at [illegible]
i Gallien. Alt Mandskab opbødes, [illegible], og
Marius valgtes mod Loven til Consul, og drog med Romerfolkets
Kraft, ad Alperne til. [illegible] Fienden [illegible]
dem om i Gallien, forsøgte at [illegible] i Spanien og lyk-
kelig drevne tilbage af Belgerne, gav Tid til at [illegible]
ten paa nye [illegible], at vænne dem til Krigstienesten, og indgyde dem
[illegible] Mod. Endelig, efter 3 Aars Forløb, faldt det dem ind, at
hjemsøge Italien, men da [illegible] har man [illegible] forekommet
dem selv for stor, saa deelte de sig. Cimbrerne og Tigurinerne
vendte sig mod Østen, Teutonerne og Ambronerne gik løs paa Ma-
rius ~~under den Overanførere~~ Teutobochus deres Anfører ~~[illegible]~~ var saa frygteligt, at
han sprang over 4 a 6 Heste [illegible] at [illegible] Romerne [illegible] til Samnius; [illegible]

Gott ungarn et ch romerish Legio, dwo milit Adsrand, dwo Fryssalys Feldstuny Jandt dwist Gefallach mad andra Romerskrt. Marius Feldt Sy vaky, in Legio (o indgiß rafsen Aufdawy lee Clay, Jan nicht Lat Marius Krigs Romerad Lee at glaunn Barbaarrow Fryghlesh, og dasse Soldanessen ognalth Jan Soldatis Lee Jann, Legg Lat Ethels.

Da Spritten Ath hunt Ethels nogst mid ch romerish Legio, (o Ch Jan Lyst af ch Langnarigo Kunter, Brost Ch of, mersprint Romerrn Jrahi, og Leg ad Italien Lee. Jann Tembromarsken Lebert Ch Sy at Legg Lud mid Lee Romerrn Jann, (o dwo Bost Ethsted mid mer mid Romerish Soldate. Marius Lud vin Ogsaa of, Falgh dwo mid mwlesh Forfyghesse, (o Jandt nicht rad Agua Sextia Flex Rutene/ dh Langa Fornyshed Lyglessed Lee mid Forbal at ongrib dwo Teutonene Klemfe, Longst dh Laggensh Mordsand, ommundw Lee ch romerish Dälthe Landgnesh, og rubu mdfablet, Longa alle Aldtes adspradte.

Fyrdenskrid Langh Tembromene, auch Bojorix gennem Tyrol, mid i Italien. Luchelus Catulus rennet dh, mid Jeas Fryghsmand Soldate; Ch Forsnar Alps-Stasses, (o Dog Sy Lebaa Bag Ethsh. Tembromene Jatth Sy Jra dwo Bolet, (o Lut Sy glest mid ommi dh Fryghtelish Afgrundr. Jelle dh Overgangn ommi Ethsh hunt Catulus Jandwo dwo. Wm in dwo Marius mid Jin Fyrmyn Armer; Ethrenthungm om Teuto- nenes Ridsley endgon Tembromene Jandtlyn Landt, dh Jelaugh. Bergola af Romerrn; mon da Ethh afslogn dwo, Jandrot dh m Dog (o Ashamt Lee dh afjermish Clay. Ethh Caes gonsth i Marii Jlean, Jin valgh Legg dwo Le Fordbal Jra Sy Jalg, og Jolgot dh Tembrom- ske Val g Ulv i Ojenen. Clayst Jand Jra m Jand Augnsthy, Ogsaa m Fordbal Jra Romerrn, Jan Ender mon mand hi dwo Fadrenelandt Clemm. Tembrene Jandt Jammenbunkt dwo Jrish Gelend mid Landtr, Jan gik Jra m Rand Lee m andre, Jan dh dh at Romerrn ud af Dalene, mon Ogsaa dh Romerrn Jpwo- Jrish Kloby Landtsby, dwo Klogn (o Ødlagth. Dysten gik Ethsh mon Afgrund. Tyrrhenske, Jan Jandt mord Ethsten Le Klagth, og Jan Lee dh dwo Ethsh.

---

ad p. 91 de Illyr.

Illyrierne vare formodentlig, ligesom Thracerne, af celtisk Herkomst, et [illegible] [illegible] [illegible] Folk, som havde den Skik at [illegible] deres [illegible] [illegible] [illegible] Paeonerne eller Pannonierne, [illegible] fra det [illegible] [illegible], ost om til Macedonien. Celterne eller Kelterne vare Grundfolket i disse [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fra, bliver [illegible] [illegible] [illegible] at afgjøre, men [illegible] er [illegible] [illegible] Alex. Magni Tid, [illegible] i [illegible] af det adriatiske Hav, og strakte sig [illegible] [illegible] mod Østen. Celtiske Gesandter kom til Alexander [illegible] [illegible] med Thracerne, og [illegible] ham, da han, i den Tanke at [illegible] [illegible] havde [illegible] [illegible] for ham, [illegible] [illegible] de meest frygtede, med det Svar, [illegible] [illegible] med en [illegible] [illegible]: at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], end at Himmelen skulde falde ned. Alex-anders [illegible] [illegible] [illegible] ham fra at gjøre [illegible] [illegible] med disse Barbarer. –

---

ad p. 185. de Trajano.

end et [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible] det [illegible] tilbage. Men Trajan lod ham [illegible] ingen Tid. [illegible] [illegible] ned paa [illegible] Donau, banede sig Vei til Wallachiet, [illegible] Dacerne paa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], fra Siebenbürgen af, i Ryggen. Decebalus [illegible] [illegible] med [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] fra alle Sider, [illegible] [illegible] sin [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Død for en [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible] Folk [illegible] [illegible] [illegible] Navn af [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

---

ad p. 16 de Phe. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] efter [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],

som omsluttet der et udmerst uegjort Marken. Alt dette Stock indtoges af smalt Bjerg-Lange med Elv-strømme; men snart gav en dristig Fremmed, ved Ankomst af Mennesker fra Grækeland forskiellige Egne, den [illegible] Vigtighed. Man erholdt ikke Mængde af Fiskeriet, Afsiddelsen af større Lande, med en bestemt aarlig Afgift, og bragte det til Lovmand, som med Hjertes Sorgløshed, [illegible] gav under Athen. Bosporus blev saaledes Græker-landets Kornkammer, og især Athens. Fra Panticapæum erholdt Grækerne derfor Kornvarer, Varer, Huder, Slaver og [illegible] andre Vare mange. Ligedanne fra det øvrige Asien, fra Mundingen af Tanais, hvor en ny Koloni var anlagt.

Siden i [illegible] Land findes man i Besiddelse af en mægtig Staat, som med at det efter Alexanders [illegible], næsten Pontus Euxinus fra Vorherren, og Sikkerhed for alle [illegible] Nationer i Middelhavet. Der Redskaber og Ligedanne man [illegible].

Bosporanernes [illegible] var [illegible], men udholdende, fattig og [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] fra Athen. I Kampen [illegible] [illegible] og [illegible]. Der Saa var [illegible].

ad p. 13. de Gedrosia. ~~Gedrosierne var et fattigt Folk, af samme Herkomst som et mere nordlig boende Arachosier, Arier og [illegible]. Alexander betragtede dem som sine Undersaatter, skiønt han havde Kampf [illegible] af dem, [illegible] han aldrig kom i deres Lande. Idet han [illegible] opholdt sig, som boede ved Kysten, [illegible] af nogle for at give mindst en forskiellig Stammer. Gedrosierne var delt i 8 forskiellige Folkestammer [illegible].~~

ad p. 12 de Carm. desert. ~~Carmania deserta (det Ørken Carmanien) (den største Landørken i hele Persien) grænser med S. til det egentlige Carmanien, med V. til Persis, med N. til Parthia, med Ø. til Aria, Drangiana, Gedrosia, eller snarere [illegible] alt et angrænsende Deel af disse Provindser. Den kaldes nu den store Salt-Ørken, og [illegible], der [illegible] Sandmængde nogensteds af [illegible] Naturen eller et Stock, hvor der er noget [illegible] at faae.~~

ad p. 13 de Drangiana. ~~Drangiana begrændses med V. af Carmanien, med S. af et gedrosiske Bjerge, med Ø. af Arachosia, med N. af Aria. Egentlig var det, som ikke Beliggenhed viser, blot indre af Provindserne Aria og Arachosia — som til [illegible] [illegible]. Det hed [illegible] [illegible]. Det nuværende Segistan~~

92.

ad p. 13 de Arachos.

Arachosia, som saakaldes Landet Jndien, laae vaagt sydligere end Modernes Arrokadsch.

ad p. 13 de Aria.

Aria indbefattede dengang Riget af Khorasan, et aflangt Stykke af Kohestan, og den største Deel af Segistan. Aria omgaaes paa 3 Sider af Bjerge, dette skilder den fra det Sandede som det Sandbarre Land, eller paa vor Tids Maner, Karka Aria er det nuværende Herra.

ad p. 13 de Parthia.

Parthia (Parthyaea) er Land af Lille Kaspebreedde, oestlig ved Bjerge i Candahar, udgjorde et smalt Bjergrig Land, nyttes-vinds, som antoges for Skel af det nordligere Hyrcanien. Dets Sydgrændse var saaledes, at det var sindrigt for at bevare de Indskrænkninger med Mennesker (adskillige Omvexler i Regimen da Asiaces, en Mand af saadan Herkomst, skulde begynde at afløse det græske Rige, & udbrede sit Herredømme over det større Land af det forrige persiske Monarchie, saa den Parthiske (som Medelgaarden for sine Undersaatter, afvexlende Fiender & oestlige til nogen Tid. Dens indbefattede jevn det nuværende Kohestan og nordligste Dele af Medien.

ad p. 14 de Media.

Ammian 24 6 Medi fœcundarius agrûm adfluunt & venarius, pingui fœcunditate latissimi, & flumenibus, fontibus, venis & quedis completes.

Medien var et af de største Landskaber, laae, som Herodot siger, Syd for Kaspebreedden. Det bestod egentlig af 2 Dele, den sydlige Del, som laae Vest for Medien, Atropatene, saa kaldet efter en Statholder Alexander Stands satte der, og det nordligere, som laae ved det caspiske Hav, den beboedes af caae Perser og Meder, som det mindre skred sydpaa var.

Ved Medien førte de caspiske Porte, eller de Bjerge, som nu kaldes

~~Mesopotamien~~

ad p. 12. de Armenia

Armenien (Armenien) , som ned skal saa skrift som Syrien, og dens ikke-sykkelige Beliggenhed mere naturlig end gjør det at regnet Land. Mange dele deraf frembragte Korn, Vine, Olie ; og Byerne fremragte Frugter , og det store Antal Heste , som skulde være en vigtig Gjenstand for Handel, er ligeledes et Vidnesbyrd om Landets Frugtbarhed. Det bergrige Armenien giver Tigris og Euphrat deres første Vand, og Floderne danne Dalene, hvori Landets Indbyggere, som allerede i de ældste Tider, have boet. Disse Dale ere omgivne af høie Bjerge, som ere dækkede med Sne, saa at Landet, ikke skjøndt det ligger i Nærheden af Ækvator, har et meget koldt Klima.

Det gik saa afsides — fordi man ikke, efter Josephus, saa det ordligst nach Alexandria, sette ingenting til af Frygt for at komme for nær Caucasus, da det Kaspiske Hav, ifølge Strabo, skulde have sin Udløb i Nord.

ad p. 12 de Mesopot.

Det er en særegen Skabelse, at det af Floden Euphrat dannede Land, som blot består af Sand, saa skulde være saa frugtbart, som man ved, skal saa meget have bidraget, som det ufeilbare Beliggende (hvorved det undgik alle de ødelæggende Indflydelser, som de omliggende Egne maatte lide af Kulde, Regn, Oversvømmelser og den despotiske Regjeringsform), at det skulde være en Modsigelse imod sig selv, om det ikke skulde være det. Det Mesopotamien er et skadt Land, ved man paa Grund af Reisendes Beretninger.

Da Sydøst for det man kalder Babylonien, som Navnet allerede Ezech. lærer, findes ingen Bygninger. Det er nomadiske Arabere, Gazeller, vilde Asner, Rensdyr og Løver, der have deres Tilhold derinde, som er Mangel paa Vand, og Mangel paa Føde, som Reisende give et Vidnesbyrd om. Syrien er Caravan-Vejen for Synden til Babel.

ad p 12
de Lapana

Lapana n m Sten Pl., som gaar fra Babylon mod Øst, og afscheder fra
alle nærliggende Lande ved Sne og ukjendelig Ørken. Indbyggerne nær-
mest kaldes Kurdistaner, og de Persiske.
Sne ligger paa Nordsiden af Bjerget; et stort Bjerg afskjærer næsten fuldstændig
Vinden, hvilken er lun og ofte med Regn, saalænge den kommer
fra Vest og Sydvest.
Herfra Enden alle Choaspis Vand er saa rent og let, at Folkene tør
gjøre sig at gaa i Forraadskar, at det paa denne Grund længe kan holde sig
ren i Sommervarmen, som længst ved Kilden.
Herfra Croates Vei til Sab.
N. Lapa har paa Østsiden af Zalaus og Choaspes. Den kaldes
almindelig: Herskab mod Nord, som paa græsk Navn Lapa-
ræne hos Mennonerne. Navnet skal komme af K. Darius.
Da Sæden Lapa anlagt laa, skjønne vi bedst Josua 23. Kapitel.
Paa Bjergene, som skille Lapana fra Medien, vokse Forskjel af
Egetræ, som aldrig synes blev ødelagte. Man skulde tro de
stammede fra Skovene for Tusinder af Aar. —

---

ad p 10
& 31
de Arabia

Paa egen Grund og Arabien selv nævnes Fattigdom. Jo mere man
kjender sig selv, desto klarere bliver det os, at nomadiske Folk. Dannelse
– dybere, ædlere, ren og fremmed end vor Kultur, dybere Alvor og mildere af
Aand end vor Tænkning, Tapperhed og Ædelmod, som alene
maa ansees i Oldtiden og Begyndelsen, men ikke maa blive Gjenstand
for Spot og Foragt paa Grund af Arabien, men ikke Naturens
mere Fuldkommenhed. – Arabien kaldt egentlig kun Sydvesten
Land ikke kjendt uden nogen Bekjendtskab. Araber og Egypter, Fønikere
kom fra Nabolaget Sydvesten, Aser; men derimod omfattede den ældste
Kundskab: at ældste Liv ikke alene gaar ud af Ørken og grønne Plan,
Bjerge ned ikke mindre Sletter. Selv naar de gudfrygtige Arabers
Sagn fortælle, alle og Profeter ned Aser fra Himmel eller Liv, Fuldkommen paa den
ædleste Land. – At ikke mindre forholder det sig, skjønt den mere ikke

Paa Hypothesen, som maa
der nogen Sinde skjelnes,
naar man betragter den
Lighed som er mellem
Arabs Sæder, Skikke og
Forestillinger.

Jan vogn Tinne, naar man ndy allerst fra Herodot, Strabo Arabien saaledes
med Artikler, som: Myrrha, Opium, Gjum arabicum, Senesblade, som
Jan naa vi med, da kunde vore ikke indsee, nemlig Kanel, Cassia
og Ledanum, fornemmelig dennes. Jeg at skal jeg Myrrhomskelle fra Arabien,
Hjortehorn Sabler, at man vandte dog Lavalen fra Hyrnet Rauge, Pasta
fra Hyrnets Klippevinde; Lavalen lod man først dugte Linie Hyrnet
ned fra det Land, hvor Bachus nu opdragt, fra at bygge sig dette skal.

Ved det første Colonien bygede Egyptere, eller rettere sagt, da
Egypten brugte Grækerne at bygge deres første Besætninger, som de bruge
ikke mere ved de Østkysten af den arab Bugt. Arabien Vestkyst, o
den indsee Gabien var endnu Europæerne ubekjendt paa Eratosthenis Tid.
Derimod kende man vidst at finde Aromas Kyst. Den sydlige Del af
Rum man de alle Tider, og er endnu Skibet med arab Volk, de gaae
ned ad sig de paa Colonien fra Saba og Hadramaut, og fra dette maatte
stadig rimelig disse Varers Overgangssted. Jeg sender man Kanel:
Maaget, som at ellers fra sydlige Kyst af det Sandt kaldes det Kanelsteen
Kanelens Land, regio Cinnamomifera, den maatte nu bragt ind fra
Indien.

Arabere stod altsaa i Forbindelse med Indien, deres Handel
var imidlertid ikke Mellemled, og Arabere var det ældste Handels
folk som Europæerne kjendte til, og Arabere var det ældste Handels
Vare, som man kom ind Landsveie, deres egentlige Hjem til Indien
var dette sig selv.

Den Person med man, at det Hellenske
at finde ud af Forsøg paa Handel, og det alder Ord, Nabathæer
blomstrede først, kjendt deres Navn gjælder nibundalige Arabere, Medes
og Perser, egentlig som Landt Arabernes indvendig maatte gaae.
Jeg det Indiens, som Landveie af, Land ikke at Forbindelse med den
ydelige Naturen, som Land det sig selv det Indiske, Jeanne Hjem og
Dennes først Stæd Land gjør Bekjendtse paa deres Vei.

Ved deres ældste Handel blev det forstaaelig, Jeanden man
i Arabien lærte kjende, saaledes Hjemmene opdyrede, og Jeanden af Jeanden

kunde taale en Deel af Arabien forstaaelig, eller
-skiønt den allene omgaaes mange Aar, som ansees at for-
uindre Rigtig og Grammatikken. Jøderne maatte
gaae Persernes Provinser, for at opsøge Cilicierne, at Handle, at
forrette i Guds, Kongs Tjeneste, Kiøbe Guld og Kolsyreaske, som
kun findes Øgnede Mennesk. 6. 1

---

ad pp. 11. Cilicia den sydostlige Deel af Galatien, omtrent 600 □ Miile stor. Cilici propria nav
de also minori nogle steder Fiellrig. Den Romerne skiøttede Jødernes, for at undgaae den skiøttende
Fiede, gamle og nye Byggeruer er Taurus. Byer kaldes ofte med Fællesnavn Kastra
af Port- og Fæstninger til Vandtjeneste. Byen Tarsus Hovedstaden af hele Kong
Tyngden af Byggen var nogle paa Fiorden. da Alexander x Landet, kaldt de
af Jødeyderne, som de ikke maatte skiøte og i Byerne, hvor de kom sine
gudsdyrkelige. Jødernes paa Hjemen dyrke Forordninger, og de
de sine Medbrødre af Romerne kaldte Folket, som afskaffe den store Konge,
se med dem at kiøbe Gode deres Fester, som nogle dem Magt i Besiddelse
se paa Figer.

Pamphylia mellem Cilicien og Lycien, Cypern nav formedelst sin
Jomme Beliggt, som de saae Byggerne i Cilicien, allerede i Forsamlinger Ord
en de kaldte Jøderne Fagter Natten, de Jøder paa sine Forsamlinger. Alexander døde i det Øyeblik,
Øjeblikket nyttede de sine Lyster Opfyldelse. ved Jøderne Armer stod i Herskabet af dem, og ofte mindte Romerne dem at dæmpe.
Lycaonien nav til stadt, Sydlige af Taurus og Øst for Pamphylien, mindst af andre Byer
Jødernes Land som de Øverste Øvrighed Jøder i Mængde paa Midtbøjde Steder,
de nav Jøder at Jøder paa ved Øster Strande. Taurus endnu kunne de
mange gode, eller mandte endnu de angivne Jordmand.

Cappadocien det østligste Land af Galatien. Forsamlinger af mindre Jødebyggere
for at mane en Storm af den store Jøde Folkeforsamling, og de store Øvrighedsmænd
Jøder mindst af med de Sydlige Byers, som Jøder de store Byer. Landet
gjennemskaares af Byer. Store Kolonier Jøder Tjeneste. Jødernes
nav for at Jøder Øvrighed Jøderne Indflydelse og Storhed
Jøderne. De fremmede Jøder Jøder, Øster, Øst; Jødernes Jøder de Byer

Opgrädelsen linner [illegible] og [illegible], [illegible] Cilicien [illegible] i [illegible] af Italien.

Pontus gaa Ostsiden af Pontus euxinus. Mellem [illegible] af Synopin, hvor [illegible] [illegible] [illegible], mange [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Colonim. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sinope, [illegible] [illegible] Colonie fra Milet, [illegible] [illegible] [illegible].

Paphlagonien var en [illegible] Del, [illegible] [illegible] [illegible] paphlagoniske [illegible] var [illegible] [illegible].

[illegible] Kelenæ eller Apamea i Stor-Phrygien [illegible] [illegible] Aphium karahissar.

Gordium [illegible] Nallicamp, [illegible] [illegible] Sabler [illegible] [illegible] gordiske [illegible], som Alexander [illegible].

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] karahisar (det [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ephesus~~

~~Sardes [illegible] Sart [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Tmolus; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].~~

Thyatira [illegible] Akhisar (det [illegible] [illegible]) var [illegible] [illegible].

Sipylus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Magnesia [illegible] Güsel Hisar (det [illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] Stad.

Tralles [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (det [illegible] [illegible])

~~Aphrodisias [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]~~

~~[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].~~

---

ad p 72. – at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], eller [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] som [illegible] [illegible] eller som en [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

---

ad p 170. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Nero [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible] med Philippi [illegible], Maximin, [illegible] [illegible] [illegible] Gordian. [illegible] Diocletians Regjering [illegible] [illegible] [illegible], at [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] at [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] at ~~[illegible] [illegible]~~ [illegible] [illegible] af [illegible], [illegible] [illegible] at Galerius, [illegible] [illegible] [illegible], ~~[illegible]~~ Diocletian til at [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 16 [illegible], 3[illegible] [illegible] [illegible].

98

ad p 273 de Exarch ad p 282 de pap

Exarch regnavit Rom. Ravennæ Nomen, cum jam extinctum ibi esset Imperium. Jam officium Ravennæ, sicut Romæ, ut Exarchus Imperatoris Vicem gereret. Jam Exarchi Ravennæ, sicut Romæ, Senatum habebant, qui Patres conscripti. Ut igitur Senatus Romanus Senatui Ravennati invideret. Jam Exarchi Ravennæ, ut Exarchi Romæ, Longobardos infestos habebant, quos Imperatores Exarchis Ravennæ ad Romam usque opponebant. Sublato anno 751 Ravennate Exarchatu Longobardi Ravennam occupabant; de Roma quoque sæpe cum Exarchis, sæpe cum Romanis Pontificibus pugnabant. Longobardi quoque sæpe Romam obsidione cinxerunt. Ecce unum Italiæ Quadrilaterum, quod Longobardi ad Ravennam et Romam ad Pontificem habebant.

---

ad p 338

Vid adnotata, quæ sæpe jam fecimus. Occidentem inter et Orientem Religionis discrimen, ut hodie Europæ Occidentalis, ita tum Europæ Orientalis Christianæ, ut Græci Latinos, ita Latini Græcos pro Hæreticis habebant. Carol. M. Papæ in Romam, Leonis III. Papæ in Germaniam Profectio. Carol. M. Papæ in Germania, Leonis III. Papæ in Francia Solemnis Receptio. Carol. M. Papæ in Romam, Leonis III. Papæ in Germaniam Profectio, ut mutua Beneficia mutuis Officiis compensarentur. Ut Carol. M. Papæ Ravennatis Exarchatus, ita Leo III. Papæ Romanus Ducatus. Vid.

---

ad pag 381

Germanorum mixta cum aliis nationibus, quibus subacti adhæsere. Jam hæc Germanorum Gens Gallorum Gentem subacta, Gallis adhæsit. Non ita Germani Italiam subegerunt, ut Italos Gallos subegerunt. Non Germani Italiæ, ut Gallis, Leges dederunt. Non Germani Italiæ, ut Galliæ, Linguam dederunt. Germani Italiæ, ut Galliæ, Nomen dederunt.

ad p. 381. x

Jeg sammes i mandags Maade ydmygeligt til sig for paye Johan VIII, som
man ind til forstaar, at jeg maatte vel tale for at opfylde hvis mands
ydmygelse. Dertil svarede, at jeg vilde ligge for Retten af samme.

ad p. 381 xx

Jeg var ham, som jo Voltaire skriftlig, paa de hvis anklagede, samt Politiet
for et bagdansk Politi, der overalt andre af Mahammedanere som Christne
Danskere, men som for øvrigt ikke synes at have noget at sige til dem
med Religionsøvelse, som Indlandt ikke med Baaben i Hænderne. Derfor
kan de, at Politiet kun er mere end, jeg var dermed fornøjet.

ad p 109.

Mandag i Hallemaal fuldbragte endelig de arabiske Forsøg. I Aar 10de Juli man
dros Baaben sagt, hvorfor de arabiske Forsøg, dog i mere Grader. De Christne
ikke længe for hvem jeg undertrykte dem, skjønt de ikke allene dem Landet
skyldte med mere Ulemper end Landet Mahammedanere; de gik undertiden
samtidig, at skjønne Forsøg ikke sagt i Betragtning af allene dem med arabiske. Ellers
V. Engr. Leon, sagt med ikke Betragtning af Grund til Forsøg med en arab. Forsøg
Toledo.

ad p 247.

Endelig naar man længst for ikke tvivl, at dens Regjering vanskelig
gik paa sig selv Arabiske. Jeg sagde i sagen undertiden i dem for at
undersøge hvis Overmod, saadt paa sig i Hjemmestad, Mand, ja
endog for Italien man ogsaa ved Baaben. Hvorfor de kaldt
ingen Grund til at gjøre ikke, at de ikke ikke opfyldte Grundene, allene
dens Undersaatter for Lig, Penge alle Ord. De Overmod af
Hjemmet skulde sagt ud for sagen, hvis jeg sadlede, dersom sagt Ry-
gtelse for sagen for sagen sagt sagt med Ligtag, Penge sagt Grund, Haar-
sagt man med ved Grund.

De Baaben Regjeringen skrev med ikke mindre opfyldte Overmod. Jeg sagde
sagt ikke en Rigtig, jeg sadlede Hjemmet, dersom jeg en god Mand mere, jeg

155.

* in it reservat douce paces de Conlens.

man da Konnen sjan d'Ryghes, & mellym kgdst pce m Pdic. Kgdst Em-
, mmin gid Lè ofter andre rygen af Ving. —

---

ad p 103. Thomas Beguet was af Kranck K saly blenn ocsyght sra du war
Mordegjd Lè thu andre, Le Cantzler, & mellym Le Cdbl. Coalleburg,
sjrmad i Engl. Via dt Byrdd sjn rapsett thun sjgl, sjrandrot sjn
aldris sjn Descjpse, & was Kongen vnod i ach. — Da kongen
Lè sjon Aldes sjn sjarmmen dem bore sjn ch, ch (sjrandrot) sjn
Mordegjd sjnd Cantzler, Xrn & sjn mdy trunck vnd Danzsk, da
sjn nagbet at wirk, sja plegbat sjn Le Dod, sjnrsja sjn dsjen
kongen dtt nortnoelige Ving, sjnin sjn sjn: " vel otsyldes jeg Eder
Arbodighed som inen kenge, men jeg otsylder ey at reise Eder som
men aandelige Sön: " & mdy kunn sjn vnd at blen sjn andlat
Le at vmalunck Dgr sjnd Naborkodenegor.

---

ad p 394. Jonn Lod gradck dt sjrmalegt Dretzby med kysrand, & dtt wol sjrmd,
nem sjn sjrdrot mdy vnd sjk Kuslay med sjnde ling.

ad p 422

Maria Johanna, Avignon forcht dath Rol se spann, & ai sam, somo-
dally se Spingold, vklamate sijh y: sn first Mont Dod, voobrat
Konyn af Ungarn Ludvy Neapel, y loy n spyghtly Jorn, nun Sol
dn n Arzyuchligst se, at Jow Ungar egyn spaland dthr ulyr, sow
Sn, yor Gnan af Maahus dat, kunt Jour Rsfoldt. Jy n dth
kunnen n sagt Jow v sfor at falgr nan Leonbr Ulor, Johanna
kun aessow Ulbyr, y da Jun snast afsn mystad Jn anvid-
stand, saa agtad Jun ygor in spreidt af Avragen, sum snart
spelgt afsn dn andre. Ki formalat Jun Jy Vt Gang nud ard
Gnand af Brunwy, Otto, nun vklarat dn Carl af Durazzo,
Gnand n Avigen f. Durazzo Lredt disse Gnaskin y dth Ke Grudning af sin
Stad, d Gnat spalagt Gyd Lurr / Jn Jn Armug. Thurr Gandt
dth Jn Ulangmaingh at unth yor Gnats Ord; de Jun dessa Lyg f. Clemens
VII Jn Gnarth, saa Jormant Jn Jy and Ungarn Ludvik, y morfGnat
Ke yaa Neapel. Johanna, nden Kystnan, nedt gin Lamm Ki Ludvy
af Avigen, n Brodr af Kdn f. Kong Carl V, nun thun Gant dth Grinden
Gnat Ke Gyg. Durazzo og Ekatrind. Neapel, vklarat fo at nellen
Jorn Gnats forst Maand Ord, & Lud Gnat gvalt mellom 2
Mathalsen. Ludvy af Avigen Jin udarmed Gandsyn, for at gin Jun Gnat
gvalt, udrotted dthat, y t i Aprilen. Karl VI mathat nu

Durazzo Gnat
afskaft Ungmyght Neapel med Gand, nun da thun dthi dth gvalt Gnat yndely
Ess, saa Gvalachat Gaard Gustyst Gan Ki at Gely at myst Ke Neapel Kin
af Gaaden ni Ogyn. Durazzo tog Jun Gugun & Gfandlat Jun Gnar mid
Kabodyst Gnark mid Lorcyt. Gamm Gyghist nedly Ki Voiera, Jun Jan
Gfandlat Ogyn af Gl Jöt, nun da Jun vfaaret at Cardinalen, Gyt af
Gnat Kfaarnyst & Gfald i nidt Gvalat Gan & nalgr in nyt Gamm, Ked Jan
dth yaa dth nunnun Gvingst midGandt & Comlyst, & i thun Ligfand Gabrat
Jn dth mid Jy Ki Jeana yaa nyst Galoyen, thun Ved Gand Gandt
Gan, & Lud Ks d Gfirst af dth Gnandt. Dette Ugyn t norlyt Rom.

ad p. 532

Philip af Valois mas: Begyndelsen af sin Regiering, imedlertid Kong Edward III forlidt sin Ret, mod hvilken anden sin Etter af Kongen af Frankrige, og formaad sig med Kongen af England af samme sin dog ikke sikker mægtig Medbeilsmand. Med Hielp af sine Vasaller begyndte Philip sit Regimente med en Skare paa 100 000 Mand. Men den Kiække og ikke synderlig Krigsvante Adel mangle Lyst til Kamp. Philip tog i sine Underhandlinger af Paris Borgere med Ophidselser mod Kongen, saa at Kongen maatte forlade Staden. Prinds af Wales, som havde Overbefalingen mod Kongen, havde kun paa Tabet 70 Mile, og ogsaa 20000 Mand.

Successen Underhaanden: Bretagne standte egen med sin egen Hertug, der nogen Tid syntes at ville stemme. Philip tog i sine Underhandlinger Grev af Flers Søster med Hensyn af Skatkiste, ligesaa stum med mandlig Arving, og ligesaa Land til sin Søn Philip, som fik at ligge for Øie, men alt er fuldt af Kvad og Skjemt. Skatkisten fangede Nordes og Søsteren de Bonne, men Grev Lehnsherr Gemalinde, en Datter af Grev Robert af Flandern, satte sig i Spidsen for sine Borger, og opjagede Kvinderne med deres Børn. Efter disse Indgreb, som alle ikke skjønte Kig med Øiet, var Kongen dog kommen til Kræfter til at tage sin Søn tabt 20000 Mand. Carl af Blois A. Kong efter indskibede Edward Calais

Da nu alt var klart, spadserede Edward af afgive Ordre, og Kong af 6 med 6, men skjøn ikke en Hjælper Skude over for Kysten af Frankrige. Efterat Forholdene havde Prinsen overdraget til Johan de Veine overgav Byen sin Herre. Kongen havde saaledes nu alle gode Kort i sine Hænder af Europa, da Pave Clemens VI erklærede sig af Kongen af Frankrige.

---

ad p. 534

Det ovenfor skildrede Kaldtes Armagnacs, efter Grev af Armagnac, som havde taget af Orleans Enkegrevskab. Det af disse skadelige, som Grev Bernhard af Armagnac, Konge af Vest-Flandern. Hans Børn: Jacob, Louis, Jean &c. som meget skadelige.

ad p. 534.

som sandt Lyksalighed begynder lit at tabe i dette Land, saa ingen mon, som san
altid kunde vorde mæt paa alle Lands i Landet

ad p. 484.
om Tidernes Skikke

Tyske Skikke nær i alt som Engelsk, undtagen, at de ei vide
Enden Lykke mandte at sidde ved enhver Maaltid med Hatten
paa Hovedet, som det gemeenlig skeer, men at mandte den
gik af ærbødigst Agtelse –
Den ejendelig Tydske Høflighed begynder ikke saaledes, som Franskmanden beskriver, at gemeenlig
Ven Lipsius. Frederic Barbarossa og Frederic den IIIdie blev seende man
ikke Gud mere med Hatten eller Hue. Man taugte dette Mandt, eller
snarere man vilde ikke Skikke, Skade for Lyst; Thi med mindre sædvanlig
Ting allerede i alle Maader mandte skiftelige Skikke
og Omgangs Lyster da allerede ei Dannemand Lyster, Lykkelighed
og Behagelighed da allerede ei Dannemand Lyster, og dog man
skuer endnu saare langt fra alene, snarere den i mere ædle Dele
at blomstre ikke.

Fabricius mær meget skikket. Thi han folgte i Engelsk
Skikke som Gudsfrygt, som en Gudsfrygtighed. Alle sin Maade
Gud mand af Sæder, omsorgfuld ved en Blanding af Alvor og Galen, med
smuk Bord, og smuk Omgang.

At lugen allerede begynder at skye, som man af Ko-
stumagen, den ene af Skikke den Enkelte, skeer ikke fordybte Lugtens
Cæsar at skye: Hogn, den, af Paul VI, skeer ikke saadan: nemo au-
deat dare proter duo fercula cum potagio.

Gudsfrygtighed mær, som sædvanlig, den Stand, som mindst ædru
de skeer Lemmerne; og skeer ofte saadan Gudsfrygt Omgangen
ved Gudelige Forsamlinger Gudsfrygtighed sagde at saadan Gud gud-
elig Lyst skeer den ved den Gudsfrygt mødevandt ei 50 Gange, Gud-
fryg ei 30, Cardinalerne ei 25.

Klædedragten mær ved Hoffet, i Studerstuen og Kirken, som
Turnyren og Ridebanen i Lag og Farver Gorter, den Gandske i
Lette Gorter, som nærmest ei mindst paa Brystet.

Hogn mær meget saadan; at Skjendsel skeer ei fast, skeer
Cavallieren lige Dannemand Gud. Dette maatte mand skeer ei ikke i-

Ludg. Franzl, Paul V, Henric. VIII, Ludg. XIII Gud Gudfrygtige Lyksalighed, Ludg. Franzl. I Galen II, Paul V, Franzl Lorte dette Skeer gror, at Gud skeer dette Gudsfrygt, Mag afholdt mand dette.

104.

ad p. 662.

Jmad de jos Jyrus at nyst at man ikk jon skabes bi fast
Ans he at X: Kulsbrun absent Forklaringe an ikke Dyst, n
skk. at jaw Ld it omnipotent Gods Forsæt skal jo Ankomst ogsaa,
jo nudy skld den at nekje n Jakrord. Jy jorgn: Jour de
Ofrjtes Forbrud, ikke de unnyttighedst Ankomst Forsagen vogt.
skab allen regnsent i Middelalderen, nyst Ører Tolerance: allen
Ken man endda vogt skd opnesse ung n Ofrjtes Ret; Jour Ko-
kommunionen Jaar n Mysten, de dy nysom Ankomst jo ikke
n Jon i Constantinopel:

---

ad p. 535

Jan Jokk aldry vogn Ld, ned minder Jon Jaard Jrent ned de
Ryk Ører, Jon Ekkdes St. Lo's Jaard Ord, Jo Jon kent ned Jokord
at naaa nysom de Ord n Ld, de par Jrenst Ja skk, naatt Dr
Jamen Aar. — Mog ofte Jaadn Ld Jon Jlen Confesse Ringen,
den Jon nekbrukk Jo at Jokt ned Jnk Ejnekk, Lasse ud i Jeanen,
Dr? Jamenkunder i n Dk.

ad 665 Man ofdagn Kl. Jyrn J. af Kenemn Forbrydelse dyrkt, nn Jyr-
nan Ld Jon dømmer af n Commissien, Jan n skk Jaard Jakkt, at Jon
nan vskldy. Jen Dom nedfaldt Ja de gmeldte Dr.

Denne Dag Jyrmadnek de Jr. Katrin. Jemmern nordmand skk
ned at ikke de Dankk Jfrudemm. Jemmerne Jommesse ikke Jan
ungen Jen Mand. Ofdesse nan Nemmenn af alle Dyrn.

Skk Ofgn nan Aand nallesky, G Dygd. Ofdandy bedekkt
Jon Jy ned Ankjn in G Dad skld Jompus Mord Jrad an Ofgnadt,
Jen gang Jen ikke Dygn n nyn Mesgerning. Jen Dr rakkt ned n
Jrunk Ouchnoet ned Jnek, Gnorud Jn Jrodrent Jrud Gmy J. Sindsyge!!

Da Jen Jokk Dorte nordy, Jkac Jn Jour anekkt
Skadk af Jaard Kirn, de Dauk Ekrud at ogsaa Jet Dig, skk nan
n af Jrogstrm: den dandrnet Lagekunst, Jom nunst gaa Kjrnes af
Dden.

Denne Dryk anlgy Ekkes af allerforskkelligste Ting, Jom Ikke
at Jrenske Ting Jom Ofgnedt. Jy an Kal Jan Jorklaring nedlagt Ekkes: Majestæt
(Jen anngo Jan nedn skk

x Jen Dingelse: Ekkes Hjerte, Ekkes Haand. Jongom af Ekkes Ekkord. Ekkes Befalinger.

ingen Ting der Fortunen at sin Synagt søgte at Landsgang
til Sverrig, da sin Ry altid var gaa almindelig, og at
sin ærkebiskop Ryghyldenius Ærinde, da Stadholder Ingenio-
Salat i Paris altid sin Ven, da gaar ej af Hænd, dersom sin Rod
vinder.

ad p 643 Ingenio Forbund forfølgte i andre Land paa samme Maade, som i
Spanien, omtalt nær ved Slagtebord, og altsaa omsider forsagt.
I Frankrig og Tydskland handlede de som Normænd: Thi dersom Land
laa til Vandsens, saa maatte de Europæ, skiftet at naae en Tørt gaaende
til Skibene, saa maatte sin at sit Gods, da tilsidst sine Herr-
dagtet Gemak. Men Lov ikke man at forbyde Apostelen sin Lære
eri, men at sige sin Synd til Kirkeforsamlingen, da sin maatte sin
Drab, saa var dog den Vaabning ikke at skaffe, da de Fiender
Ødelæggelse af Regn Vaabenmagt, som vi erfarede altfor ofte
formaa mod.

Det første Land man de Fiender at gaa ind at nedlægge
sin at man skulde kunne kjende sin for andre Ting. Da man
skal indbyrdes forstaa at ødelægge sin Synd og Ugudelighed, Ulven aller
Dyrene, ja i vore Land skulde man ned og dræbe, de Hund skal
Ungerne mod en Tørt aller Fiende, af den magt mythe Hund, som
Ingen skulle ansøge, at ikke man ikke skulle at ligge for en Tørt,
som at ligge for en Hund.

Men at ikke man, som sin anført, en naturlig Følge af deres
Indgivenhed; thi gjorde den ikke de pleje at søge og forfølge alle andre Ting,
som kunde at skille ikke vorde andre ligne. Disse besidder et store Gode
Ikke, som en aldeles modsatte alle andre, og maatte altsaa ansees for
Usædelige som vore forgjæves Natur.

ad p 676. Cardinal Amboise, Ludvig XIIte Minister, var ogsaa Skyld i at
at Kongen aldrig maatte Kongen, som de ellers kunde have lagt
Hetzen. Da maatte efter Alexander VIte Død man stande, og sende

saa meget mere Haab om at hun ikke [illegible] Pisk [illegible], som hun ikke
[illegible] [illegible], og en fransk Armee, destineret til Neapel, maa [illegible]
Romes [illegible]; men at [illegible] italienske Cardinaler overlader [illegible] til at
beskrive denne Armee, „ for at [illegible] hvad man [illegible], og
alt [illegible]:„ Ambrose [illegible], og [illegible]
[illegible]. Fiendlighed var [illegible] til Neapels [illegible]
[illegible], og [illegible] af [illegible] [illegible], at et [illegible]
ikke kunde udrette noget med [illegible]. — [illegible] saa, naar
man [illegible] mange [illegible] i [illegible].

---

ad p. 538. Margrethe var ikke [illegible], som [illegible] egen Mand, men med
[illegible] ikke [illegible]. I Wales samlede hun atter 18000 Mand,
og med dem [illegible] hun [illegible] efter 1461, Richard ved Wakefield
[illegible] saa total, at hun selv [illegible] paa Valpladsen. Hun [illegible]
[illegible] Rutland [illegible] paa Flugten, og [illegible] adskillige. Warwick,
[illegible] i det [illegible], [illegible], og saa [illegible]
[illegible] ved St. Albans (og befriede hendes Mand), [illegible] Forventninger [illegible]
[illegible], at hun ikke [illegible] London, men maatte [illegible]
sig tilbage til det nordlige England, [illegible] Udsigter.

---

ib. x [illegible] til 60000 Md. i det blodige Slag ved
Towton paa [illegible] af Yorkisterne, hvor 36000 [illegible]
[illegible], og [illegible] Edwards Krone. Margrethe [illegible]
til Scotland med sin Mand og sin Søn, da [illegible]
[illegible], [illegible] det [illegible] Skue til [illegible].
Hun anraabte [illegible] Ludvig XI om [illegible], som [illegible]
[illegible] aldrig [illegible]. Med Hjelp af [illegible]
hun [illegible] 500 Mand, med [illegible] igjen over
[illegible] til England, og [illegible]. Men i Slaget ved Hexham [illegible]
[illegible] Warwick atter [illegible]; [illegible] til [illegible]. og

Margrethe reddede sig med Nød og Neppe tilligemed sin Søn til Hertug Renatus
af Anjou.

Imidlertid fik Tingene i Engl. igien et andet Udseende. Edward IV saae
sig ikke saa snart i fredelig Besiddelse af Thronen, førend han blev uenig
med Warwick, som han skyldte alt. Medens Warwick, for
endnu mere at befæste Edwards Magt, underhandlede for at bringe en For-
ening i Stand mellem ham og [illegible] Bonne af Savoyen, Ludvig
XI's Svigerinde, ægtede Edward hemmeligen Elisabeth Woodwille, en
Enke af en Edelmand Gray, hvis Død han ikke havde kunnet overvinde,
og erklærede hende, med Warwicks Vidende, for Dronning. 1465 Han fornærmede
dygtig Warwick end mere, ved at fjerne ham fra sin Person, og giorde
ham forhadt til sin [illegible] [illegible]. Efter at han med sin Tilhæng
havde forgiæves [illegible] Anslag, og bragt Tingene i Oprør, jaget af Kla-
rence paa sin Side, giorde han endelig Forbund med Edward, og
bragte efter [illegible] [illegible] ham til at forlade Engl. og
flygte til Holland. 1470 Henrik VI udløses af Fængslet, og endnu
en Gang Konge, afskaffet Parlamentsakter, altid den Magtesløse Organ, for at
[illegible] ham i alle sine Rettigheder, og erklærede Edward for en Usurpa-
tor. Man observerer at til en Warwick fra, som [illegible]
at [illegible]. — Men endnu var ikke Enden nu!

Efter 7 Maaneders Forløb kommer Edward tilbage, hvor han [illegible]
som Londons Borgere, og Henrik mod igien i Fængslet. Han [illegible]
[illegible] kommer Margrethe med sin Søn tilbage, men alt [illegible] hun
[illegible] at Londons (Hertug af Clarence) i Edwards [illegible], [illegible], at Edward ved
Barnet har aldeles slaget det Lancastriske Parti, og at War-
wick, [illegible], var 4 [illegible] ikke [illegible]-
[illegible] sig til [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] af
Warwicks [illegible] og alt [illegible], som [illegible] [illegible] [illegible];
ved Tewkesbury, ved Severns Bredder, [illegible] 1471 [illegible]
[illegible], [illegible] efter at [illegible] [illegible], aldeles slagen

og sælen Kongen med Krønten af Wales.

ad p 548. 10000 Pfunder om Aaret paa Livstid. Kong Kasimir sælv med gyldne Kroner og Kappe, og sin Datter efter sin første Dag paa Landet af sin Faders, 50 Ridder og Svenskere Vasallen. Skiøn Klædning med store Kongelige Følge. Den Pavelige Legat Kardinal Guido. Det indgik Forbund: 2 Dage Gilde, med Artillerie, udskød ikke med 21 Kanonskud. Kongen Kjøbte sin Vasallen Carl af Bourbon, gik dennes trop mod recompense, og gik til vendes trop Sten.

ibid X. Franz Kong Maximilian lik at afstaa sit Keyserdømme til Magland, og Kaldet sig X Julius derimod Kirken. Pavens Død som hans Følges Død beskedt. Disse Ligqvestium lik i sit egen Kirke.

ad p 667. Henrics Ekologer sagde af Leontii 5 Mos Kap. at Kongen af Engelland Kathanna var dejlelig, fordi han havde ikke taget sig nogen Kone af sit Folk: det skal ikke være sagt sig mod sine Brødre, paa Grund af 5 Bog: det skal ikke blotte din Broders Hustrues Blusel, og agte den Kones Løfter. Hvormed man ikke ogsaa Deuteron: 5 Mose Bog, en Kone Ansigt stand, ikke skal gaa sin Broder fra, mand skal tage, som Henrik ikke skal have paa sin Kirke, mand skal ikke; det sagde at ikke skiøn Dronning blev mere gammel Palæstina, og at ikke første Barn skal fødes i Engl.

Dette ansaa som Grund til Kirke Brud.

d. X Da Kongen ikke, at ikke London ogsaa sig en Lord Palmers Lambeth, saa endnu sin Land til en Deputat i Westminster, som en Mangel Ære. Den Aldeney samlede, for at sin paa Aaret mellem en Kongelig Skrift, og en saa kaldet Fritter. Kirken paa Deputatens Marke, at Kongen gav sin Valgte en sin ikke ikke Aar Kirke, eller Sangte. Lambert skal ikke med at præsentere til Kongen paa underdanigst vis til at Lord Dommen afgjøre.

ad p. 95 b. cum signis.

Voltaire sagt ihm zu Gastfest, zu ewigen Dank, zu Ehrfest, et Clapmen
gaa vangang
Vor Hagenstown schaamte sig af Engen, g consumeerde assamen.

---

de pag 14.

om Asien, Persien frisk Regie samt ihre Religi.

Europa adverte Asien 1/2 gylly & et Stiend (a Frugtbar
Egen, Land Climat, med Vinde daarer sig saadred
Saamen, ik drog om mellem Korn g Byer, & med
Lidt Krauds Smouke med Asien Jn med Europa. Jn over
Norm falgt ihn andre, ved et norsk Persone; Jn stadt
Asij & Hjalp Eg-Europa, som dog allerede for Tyde af Faust
med Lugt andre Polonien, saa ik paa vinjang kun norsk
Stemm besocht af for Forskjellig Tanker. Asien ved ast
Intrdugt Folk syg Kjøbt Jn Afflugt til Byger, ennsla-
skut ihre Omvendse Religion; ihrem sindt man ofte
omvalt et aldre Communion af Eg & Religion ihre Byger,
alle: et mest assendrat Jnnen af Landet. Jn disse
Byer, sind Indvaanere forskjellig Navn saavel Sammaade,
en ofte Revolutioner hvorfra, som mere alle nu under saa skjendrat.
Religionen Afsonderde. Jn disse Byger er stort Religion, naar
et ikke Lugen formaar at Vore ihr Lag, som Ens, Engelsk, Jsraer

gealagd dem, og Lin, ogsaa Mord. Judas og Israels
Børnog og Jerusalems gamle mange vilde Folk, og som ved
sine Herres, end de ikke skulde have nogen Ophold hos
de Levende i Nedenunder Verden.

Ogsaa: Assur sover de Stormænd, man saa, at vende de
store Kampe skal Herren selv komme paa Mandbørnene,
de Folk, og gjennem det andet af Landet, Hagar, som sin Ven,
som ogsaa Ishmael som Opfinder.

Saa Langt skulle det i sidste Ende ophøre, saa som man
saa Ham med Hele af Ondskabens Børnene, skuldt de mange
Tusinde med Bøl af deres Munde, Sværd, men ogsaa blot med Ord
af Øjnene, de Ungemund Sjæles Dybe-Dal. Langt Børnene
gen fra Skuli, de ved de med Pakagenerne, der vilde Folk, dem
Ord ovenpaa finde man de Dumme Forfølgelse, at dem paa
mellem Øjnene dem gammel Ord, og vedsiden Verden alene
Forige.

Paalidte for de Nationer med de Øjnefødninger, de Folk,
som med de Slanke, eller gaa Ord, ligesom ødelagde de sidste
man, men sidste Grundvolde ved de Folk Opfølgelsen. Det Sjæl
ligesaa ingen de Menneskelagdes forskjellige Fødsler, som de sidste
Nationer Folkene, Hvorfor ødelagde Folk og de Børn igjennem
og ødelagde andre Land, Hvorfor de vandrede ind Land
Herren, og Egypt Folk, Landbyer, Mark paa Frugtbare
Marker, Hvorfor de Egypter Forfølgelse og mellem Øjne og
Øren, og en Del Dele af Nationen afvendte Øjne dem
Øjnene; Hvorfor Hvad, efter Øjnene Ødelagde, og ødelagde
Øjnemaade, Ødelagde Øjne, under Øjnene ingen Dele Hvad,

Vi vil aldrig
gaa ind i
Jens maaske
Nationer.
Los Bravos.

112.

ad p. 5.

Caffrerium, v. Cyrk, Negrerum, deres aabne, stumme Ansigtstræk, Hår, mork Farve, grovkrøllet Uldhår. — Hvad man ved Uldhaarede Linie, skulde Skillet mellem Arabere og Uldhaarede i Abyssinien, mellem Negrene fra Øvre Guinea, og Hottentotterne i Afrika?

---

ad p. 54. de Arabe.

Arabere med fri adle Sæt, og i indskrænket Kreds fra Barbarerne. Deres Skikke og Sæder, Levemaade, Beskjæftigelser og Vaaben, Klædedragt i Ørken og Oase, deres Telte og Huse, deres Hest, Kamel, Faar, Hund, deres Levemaade; Utroskab i det indbyrdes Liv, Ligegyldighed med Barnet, Kjærlighed til Faderen, Ærbødighed for Moderen, deres Ord, Gjæstfrihed og Adelmodighed. Deres sørlige Grændse for Negrene, den tiltagende Ørkenagtighed, Erhvervskilderne, Handelsveie, Byer, Folkemængde, Levemaade, Skikke, Sæder. Araberne mest ligt deres Fædre ved Euphrat ved Nilen, ved Libanon ved Senegal, selv de i Fjerneste Vesten og Nordøst for, saa man kan i deres grundlige arabiske Charakter, neppe ikke finde Forandringer, gjennem en lang Række af Aar. Fra Forandring til Forandring.

Herder.

113.
ad p. 21.
de agricult.

Teite igien sig selv. [illegible] har eingen Levemaade frembragt saamange Forandringer i Menneskenes Tænkemaade, som Agerdyrkning, ved at afmaale [illegible]-Jord. Idet samme frembragte Haandværker, [illegible], Byer og Stæder; [illegible] maatte [illegible] Love og Politie, [illegible] aabnet Veien for hin [illegible] Despotisme, som [illegible] at [illegible] paa sin Ager, [illegible] hvad han [illegible] Jord [illegible] gjort og [illegible]. — [illegible] Menneskene [illegible], [illegible]. [illegible], [illegible] at [illegible] som [illegible], [illegible] Agerdyrkeren [illegible] fra [illegible] Mangel, [illegible] Nærhed. [illegible] at [illegible] [illegible] som et [illegible], som en [illegible]. [illegible] Mangel [illegible] en [illegible], [illegible] Forstandighed [illegible] Frihed [illegible], hvormed [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible] [illegible] at [illegible], [illegible]
Herder.
-maad og Frihed.

ad p. 33
underst[illegible] paa [illegible]
[illegible] [illegible] nat.

[illegible] [illegible] at [illegible] at [illegible] Naturens [illegible] Caracter, som [illegible] Behandling. De fleste Folk, som [illegible] at [illegible], [illegible] blandt [illegible], [illegible] at [illegible] Maade [illegible], [illegible] at [illegible], [illegible] at [illegible] fra alle [illegible], [illegible] Kunst. [illegible] store [illegible], [illegible] blandt de fleste [illegible]. [illegible] blot [illegible] [illegible] at [illegible] Maade [illegible] de fleste [illegible] [illegible] Irritabilitet, [illegible], og [illegible] [illegible] Organisation [illegible]; [illegible] [illegible] ikke, [illegible]

aer i Europa, inden Jan fra Meneden, kan adskillige Breudrer saaw-
som Forfatt; fra dem, vores Far, indtil ~~det~~ al Orden kuldkastes, naar
man ikke indskrænker dette Ord kunstig, efter Natmaaden, da vil
Stand til at fortolge Sandheden ikke kan vare.

Den gamle Christen udgjorde dennem, endog i saa vaar Tro, saa kunde
Mord, og de udviklede af sin Overtydelse, skarpsindig Grundsætninger, klarstab
Kraftfuld, Mod, Ædelhed. Fiele findes ikke ved Elendighed, Egoi-
sme og Ondskab, og saa vanskeligt vundet. Dagen vogter at opfatte,
Langsom, kraftig som Ørnen. Jo mere ingen Forfængelse, som dobbelt,
den naadte Forfatning i Kirken mere ligner mange, desmindre er de
mere ilydige.

---

ad. pag 5. om Moses's Tradition.

Man vred at Moses's Tradition er over 3000 Aar gl., og omvendt
den ældste Bog, som kan opvises. vide infra post duos Puncta †

---

ad p. 6

Sabeanernes og Judæernes forskjellige Skrivemaader henviste
gaar endnu Jøgnen af i Ritus, men med fuld Historie kan alle
disse Tal endnu ikke forklares

---

† Punctuation om Moses's Tradition. Den Omstændighed, som ~~det~~ ~~kan~~ dem gamle Sage
kan kvæste os, skriver sædvanlig Mangel, Ravstab, Unøjsomhed og ufuld-
kommenhed, og det ikke af en Mangel af en Naturnødvendighed. Vi maa dr.
skue det første Øjeblik, eller kan dreje kan tage. Adam skjelner
af Ord forskjellige Mand, Eva en Kvinde, paa ikke Sæde Dyr,
ikke Navne en Symbolik paa deres Historier, og afsmuldt endnu Ord udgaa
ikke med andre Betydninger Navne. Ja Oprindelsen, da talte vore,
vi kunde, da angaar det nødvendige Ord og Oprindelse. Sekundære

og Cainitternes Historie er i Grunden ikke andet end et Brudstykke af det ældste Levnetsløb, som vi endnu have over Hedningernes Babylon, ex Babel, at arabisere vores Navn.

Ligeledes forholder det sig med det saakaldte Syndflod. Thi saa meget som vi ere, at ville den urbane Læser ikke forarges over os, ved at høre vor simple Mening, af hvilken Omstændighed Aarsagen ogsaa lettelig kunne sluttes, hvorfra vi ere, nemlig fra en Nationalforbedring. Vort Folk forfølger sammenlagt Landsens fleer Tvedragter, og kunne endog ikke begribe, hvorledes Stammen skulde kunne Forbedringen og Forklaringen være saa gavnlig at assosiere uden Stammens Landsmaal, at vi ikke vilde at misbruge den, om man ogsaa skulde ønske at beholde, hvori den just finder sin Umoderlighed. Ligesom en Familie af ikke Folk undertiden med en ny Husholdning, som den blandt andre Folk, andre Familier have indført, som i samme Tvedragter brugte. Vandt undertiden Tvedragten med sin Vogt, og at Vandt Byen ogsaa samme Maade, og i Indien man Mosheim selv kan ogsaa ikke Ret, som bragte et Velsignende i Land. Landsens Vogn gjorde den saa alle gamle Folk i deres Herredømme, og saa meget at med omvendte os om, at ikke Barnefødselen, hvorom de talede, saa navnlig almindelig over hos Asien, saa meget skiltes som sagte ønskeligt at antage vore Familier saa at undersøge de Lee Mennesker, og ville skrive Vogn ogsaa at bevare den, som en Lærevæddesag.

Stammen Vogn saa at med disse Stammens Vogtergrænser ofte Omstændighed, dens Vogt, og de Vogt at bortgaa, og gaar ikke ikke saa for samme.

at Vogn Stammen som ved dette os gjør

Folk at Folk at bevare dem Vogn Vid ikke vogtede af ældste Vogn, vogte

og ere ogsaa paa Nordsiden af Africa
paa saadanne, i Moseens Fortælling
afhandlede omstændigheder, allene
og ere ogsaa den ældste Historie, allene
i Genealogier over alle Folk.

ad p. 92
de Sina.

at skjønne Een ikke saa let Ordet for Fornuften
saa let fornuftig at Folkeslag finder at gaae fornuftig i Religion. Den sædelige
og Lovgivning er i Egentlig Forstand ugrundelig & enhvelig. Den sande Religion
i alle sine Forskjel, er begrundet paa de Aabenbaringer, som Himmelen
ved Ord, og ikke Naturphænomener eller Tankens Dybder skjulte; ikke ogsaa
og erkjendte Den, som sine Børn ved sine Aabenbaringsmænd. Fuga
Adel gaaer ikke, den grønne ærkjendte Mand er sand Aabenbaringsmand
Aabenbaringen tvinger ikke til ogsaa Religion, og ogsaa Religion skjønnes
saaledes ikke ved Bøn fordi
Gjenstand for Erkjendelsen
er begrundet paa Moral, skeer ogsaa paa Religionens sidste Grund,
Lydelse og ypperste Regel, fornuftmæssig Tænk, Gjerning i alle sine Forholdsmaader.

Hvad man vil, ofte ikke Religionen, Gjenstand for
fornuftmæssig Erkjendelse kræver at være; at den ophøiede Naturforfatning
maa ikke fredommelig af alle, at det sig umiddelbar Skjøn og
Lov og Samfund, de Kilder af Sædelig, Religiøs, Historisk Myn-
dighed ogsaa gaaer anbefalede ved Maaden, naar vi med
ogsaa Ønske Ordet Aabenbaring vil undvike, ikke Ord, ikke at Sagen
skal undtages Forskjel af Aabenbaringens Forskjelle, eller af Sadder-
ved Religion.

Det Himmelske skjøn vil, siger Joachim Herder, en Salomons
Maximen, samlet med Jernoglæsere, og anmuende ved Ord, ikke
Sandhed Forskjel vil som de samme Virkninger. Det vil Folk, forsøgt
i en Kreds af Forskjel, paa at Ord skjøn ikke Sandhed Ting: Forskjel

117.

med andre Folk, og derfor ommengt med Sprog, Sæder, og at være ægte
ikke Bygder. Men denne Beliggenhed maatte ikke Forfatningen ogsaa paa
lang Tid bevare hvad det er; thi at de har holdt Stand med Tartarerne,
viser ikke andet end at den var grundfæstet i sig selv, og at et saa Regi-
-ment fandt en sanden Lærestol af bevidst Classikere meget Agtelse for
det Grundvæsen. Og hvad Tartarerne, de forholdt sig med Chineserne,
maatte sig hvad har 50000 Aar holdt i Stand? og hvad kunde de stille
i Stedet, da et eget Lov og Indretninger holdt? de kom ganske
bort af denne Chinesernes Indretninger, og det Regjeringsvæsen fra forne
Dynastier af, klares fyldt Grundvolde.

Af mongolsk Herkomst, maatte denne Nations Sprog være grov og
forskjellig. I Nord-China hersker det første Dynasti; det lagde Grunden
til de halvtartariske Dynastier, som siden endelig i glimrende
Lærdomsprog, udbredte sig igennem mange Revolutioner, til Sydgrænd-
sen tartarisk Statsforfatning var, igennem flere Aarhundreder, det Band,
som knyttede Vasallerne til Fyrsterne; disse Vasaller laae bestandig
i Krig med hinanden, ofte omstyrtede Thronen af Ætten, hvorfra Regenten
med sine Mandariner. Dette Dynasti slog ogsaa sig i Chi-
-nesernes Aand, Sæder, Skikke, kort i deres hele Tænkemaade; Clima og
Beliggenhed havde vedligeholdt det uforandret, og saa og Nationen.
Den gradvise Sprog Mongolernes og Chinesernes samme Sind, Tænkemaade,
fast sandt, kort Sprog, som Aand, og lidt Brug.

Men man vil ikke overalt for Nationens Egenskaber bedraget til
at sige den uforandret for det samme Trin af Cultur. Da
kunde Erfaringen, efter mongolsk Nomadeart, skulde lægge til
Grund for mindre Dyd ikke alene i Familien, men i Staten, saa maatte
Staten med liden Fremkomst denne besynderlige ~~Gødhed~~ Sædelighed, og fortrinlig
~~Arbejd~~ Gødhed, som alle ere enige om at være som at af Klosterlund

i Chinesernes Caracteer, men lader os betragte Folkenes, ikke Monark-
-Regiering maatte have i en stor Stat. – Da den barnlige Lydighed i Sam-
ingen Grændser kiendt, og at man paalagt den nogen Maade, at [illegible]
haard Riis, de formeer Pligter som ikke uopdragne Barn, saa
maatte [illegible] [illegible] mange til Dagligen; da den nogen Maad med
maatte visse barnlig Lydighed, saa maatte komme Complementer [illegible]:
Kraft for [illegible] Vandred, og [illegible] den, saaledes [illegible] [illegible],
var [illegible] Taalighed med Modrene, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
var det. Lyden forhold at sig med de barnlige Pligter med
Mandarinerne; det var ikke Naturens, men Lærens Værk, og
[illegible] aldrig længer, end Lærer [illegible] for [illegible] [illegible].
[illegible] til [illegible] som Chineserne [illegible] sig [illegible] Ceremo-
-nier, hvad Forstand ingen [illegible]. [illegible] man [illegible]
sig alt samme ceremonielle Dag som [illegible] [illegible].

At Chineserne, under slige Omstændigheder, er bleven staaende paa lige
[illegible] samme [illegible], og at de [illegible] [illegible] [illegible] ere blevne saa
langt bag fra Europæerne, det kan ikke forundre os. [illegible] [illegible]
[illegible] – [illegible] drage sig [illegible] [illegible], [illegible] paa [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] og alt samme om barnlige Pligter. [illegible]
[illegible] man [illegible] [illegible] [illegible] fra deres [illegible], deres [illegible],
deres [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible]. Porcellain, Silke, [illegible] og
[illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] og [illegible],
[illegible] mange andre [illegible] [illegible] at finde [illegible] i Europa
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], men [illegible], [illegible] [illegible] ikke, ~~[illegible]~~ og
at antage de [illegible], Europæerne [illegible], [illegible] deres [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible], de [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Schwarmest Haar, so sind alle Jyrer ihre Silberzyl, ol Tays Jan Boly, y
gens Jan Jesper Millenin Jund afhoffnet Jyr, ki Europas Sader
nalsp. — Heeren.

Strabo XV 1029 1034 Hed Jungen Afdelsp. I Afsf Jn Marsf III 43 Jegg

ad p. 93 Dentb. Jndianer.

Chaus Judchaleng i Afsfen alle Jyrsfyllige Klasser, Sandt nean ogsaa
i Jyrsfyllige andre Egne; Afsfen mild, som Heeden Jyn, Jyrsfyllige
Natursm, ch stille Sæder i Gram. Paalaste man Judvandringen
ogsaa i Aegypten, y at ol Afsfa alles Jyrsfarens Jalth Jin Klasse
ensyn, ch nu nogest Jund Julgsk af Engnes Natur; Jf Mindre gaar
over Tyrk. y Jyn gamle Tider nar ol Mindre i Jyrsfarlosfand
idealiskmk Afsfedrelsp. Jysk nean Oplysning adskils blandt
alle Mennsk. talm Jyrsfarens Ansyelsr Jy; y ch Jyn man saa
ofte Jat Jyrsfarens ved Jalth Jy Mans Adskillelsr.

Jalsk n nun gaaselsmk ved ch Sraget, Jvormed ch Lamsk
Klasse, Paria s Jyrsfarlse. Ch n ikk almm Jyrsmk Jel ol allen
i Adelsk Sammenhyng, y ikkeliskt Jyn al Omgang end ol andre
Jamiliem, som ch n ndy Kvinds alle Afsfvalthighed; Jf Engene
maa Livsvarm n Paria, y Jens blotte Afsfuelse nanfellyn Kvinnem.
Dagsmm Jar man Jyrsk at adspsrk n einelig Dagsag ke Mans Jam-
-linse, som omvelyk man Jamiliem Jyrsk i n gammel Judvandring
Jvormed nogsk Mindelse alle ol Jalthsk Klasse Natursm n Mennes
gealagh n Sammenlsp; Jem Jinde Mans talrige Afsfedsmaader, adspsrk
ikkje n Brug af Jerfyrsk ol nden Jed Paria, Jvinderlig-villigen
Jens undertrykt Jy. Alle Jyrsk af Jamiliemind, af Klassen Magt.

III.
ad p. 69
de Babyl. v. Ass.

Hi saad nam nal sein hoogh Werk, sond ~~gemaakt~~ opstaden af Jahren
by Forboren. Som, Forstaandst Forder, om Hoffsest Byes, sneepes in
Stammes dog ud for at gion Hylle, 6 sneer ihn Sagh ihlle Klosse
dragt fastens Lat Babylens ofsyn Omfang Sprog after at ihn naar an,
Sagh, draf ihns ofsyd Muur 7 Taarns. Kunne naar Hylle
Syes Hoist af Cylinder f. Maursten v: gebrandte Sut:/ te at Hoffsyth ihle
midtofsly nomadisk Byes, Cammes naar Klogstaarne, sont Bark oefsets
ind Jaages.

Og saad om nal sein Skomb Forbrugsd, sen naar Kollegsom om Nimrod
a Semiramis, omtrent Aarsfloy, Skog se ihn, naar indan dersy Jar
Arabes, Kinder sproloys. Afsyrene naar Forsynet Byggefod, ihr
Sehndt af andre. Hebreen, ind at se Jorn arabisk 7 ethiopisk. Se-
ihr sidste Land finder man Arabes: ihre Grusk, 6 ihr Selve Kommu-
ist Grusk man; ihr navn saaledes ihnre Rehn er ki. Kunne hoch
Chaldaer som jeg Kurgladsom, after ihnes Stammevand, 6 fosse
Kongle ist Kommen, ihr andre ind i ommerske Kinder. Ihre ind Ih-
Lagesse Jorn ist indvandret ihn, Hi ihn Sandsynsk, ist en Ihnen
Kollegs af Kommelsmand, 7 ind ihr andre ind 7 ind Babylen
saabart Andsind.

Den Hinius Syn om Euphrat,
Tigris Lap man allsaa, i gemt 6 eyes Land, ihr ansee sig andre
ind i Paulungsglode for ansynsfuld Remark aller Kinder, som
Sin, ihr Hoffsest Verk skabt ihnes Sin sammend, ihyaa pasfol-
ntes af ihr Kaarne, nallesyn Elma, 7 saaledes ihre Kinder ist Kongen
Verder.
eyes Forbrugs.

---

ad p. 71
de Cambys.

Jan nach forsatt Sadanes Forbrugs. Som en Afsindy gik Sin Ind paa
Egypten 7 sler Land, ihtlagde Cassais ist gruglige Skikke Sin
Mennesker, 7 Sin skund gadrapt 7 Ethiopien ind Sprog 7 Landsy-

Efter ffherskrivelsen, som saa om Phoenicerne skal d grundtrygge saaden
vorst at afsøge, maatte sidstnævnte Jødefolk, maatte Forfatteren
ikke finde stort ud paa dem af det rette Syn, vilde vi i det
af ele sidstnævnte Egne, som vi have Lov at kalde dig
nedelig Jøder, afsøge at det maa være ikke dig
Jødefolk, ja dette Folkeslags ældste Kilder, deres grundforskrivende
Religion, ja dette Folkeslags ældste Historie, at saaledes Tilfælde
at Phoenicerne Fornemste Kilder af fornemste Nationer; at maa vi
tydeligst, nøiagtigst, troværdigst, skarpest og fuldeligst paavise ele at
grundtrygge Rigtighed. —

Klar og Omstændelig Efterretning gives os, som allerede sagt, alt af Mythen
og Overtroen med det rette Øie; disse Phoenicerne Landsmænd Forfatteren
af Jes. Ed, giver Fingerpeg om dette Folkeslags Herkomst og Færd; disse Fingerpeg
som vi Middelmænd, allerede vanskelige at forstaa Forfatteren. Saaledes
gi indhaabes som vi maa af alle ældre Overleveringer Nationen, Folkeslagene
ikke kjende nøiere end Lige Vore Fader. At det nu skulde Middelmænd saa
Fjerde af Øst og Vesten, at de skulde se Land i Land, se Sand i Støv
og Støv, ja som Dette af disse Fjerde, det er nogle, som Taage i
Fingrene Natten. Egentlig maa Fornemste Religionsfor-
mand Landsmænd. Dog skal vi Taage det Kjende Aften med sine Mørke
og Befrielse, og se allerede gentlet Landskabet. At Fingerpeget
alene blot fornemme Lid og Naturens nøie Gang. Begivenheden, som
at bragte ke Europa, Faderen af Europæerne phoenicerske, nøiagtigst for-
mentes fornuftigt det maa dette Befrielse.

ad p. 66
de Ægypt.

At Ægypterne ikke er noget indført Nomadefolk, men αυτόχθονες, hvor
Landets Naturhistorie allerede at vise; thi ikke alene en gammel Tradition,
men vores fornuftige Geogonie siger, at øvre Ægyptens tidligst
er bleven beboet, og at nedre Ægypten egentlig først ved Nilstrømmen er bleven
dragen af Nilens Dynd. Det oldgamle Ægypten var altsaa paa Siden
ved Thebais, det land et gamle Kongers Residentz; Men Landets Stemme
enfoldigt for Sagn af, saa er ikke let at forklare, hvorfor det gamle
Ægypten hvor mellem de Thebaiske Tid til Oplysning.

Den Skikkelse i deres Land, som i deres Anlæggen og Indretning,
giver et Billede af det hvis Forum var, og dog de, i Følge deres
Caracteer, ved deres Fuldkommenhed, mere saa paa det nøjagtige, de deres
høie Kunst var Haandværk, og hvad mere er, en Sagens indeholdende Kunst-
værk, saa kunne man ikke vente saadanne gamle Studiums
efter, som man hos andre Nationer har fundet. At Ægypterne
det som, det kunne det fremmaaske. ~~Deres Spaadomme man~~ Hvor en
deres Kunstler havde ikke ~~de~~ at udføre heller i deres Skildringer; at maatte
altsaa efter en udtrykt Majestæt i deres Bygninger. Deres Statuer,
deres Pander havde samme Karakter; ikke var nødvendigt til at udtrykke
Begrebet, til at afbilde Begrebet.

Grundtrækkene til Pyramiderne og Anlæggene lærer man endnu hvorledes
at søge længe efter. Alle Hindus Ideer, sølv i Otaheiti, opstiller
Pyramider paa Afrikas Grund, ikke saameget som et Tegn paa Sjælens
Udødelighed, som at varigt Minde efter Døden. Ingen Nationer
fandt det let at opføre Monumenter ~~paa~~ til Erindring om vigtige Begivenheder;
de vare Monumenter derimod og af sig selv, med Lige, til en Pyramide, som
vist gør ikke ikke Mester Tids paa at være regelmæssige Erindringstegn,
samme Sag. Ægypterne manglede ikke Steen, de ikke sad tilsyn
ingen er Ægypt; Nilstrømmen manglede de heller ikke til store Bygninger

123 Osiris; de [illegible] Ordning, den frugtbare Nildal det [illegible] ingen Mage
[illegible] Ægypten [illegible]; [illegible], som Aarhundreder længe
[illegible] paa disse Mindesmærker og Planer man saa lette at undersøge, at det kun kan
[illegible] paa en [illegible], at fra sig [illegible] Masser opstaaet. [illegible]
Menneskets [illegible] det [illegible], da man [illegible] eller
Despoter, ikke [illegible] [illegible] Ægyptiske
[illegible] Deel.

Herder

---

ad p 18 Betragter man med Opmærksomhed [illegible], [illegible] at [illegible]
[illegible], [illegible], det [illegible] af og et [illegible], [illegible]
af, saa vil man som ofteste [illegible] ikke [illegible]. Et Mo-
-narchie, stiftet af Nomader, som ofte, efter at være blevne en Stat,
fortsatte deres Levemaade, vil [illegible] længe [illegible], det [illegible]
og røvede, til det røvede; [illegible] Erobring, [illegible]
Død [illegible]. Saa gik det Babel og Ninive, saa Perse-
-polis og Ekbatana, saa gaaer det endnu Persien. Den store
Moguls Rige i Hindostan er næsten forbi, og Tyrkenes vil gaae samme
Vei, saalænge at [illegible] at være [illegible] Erobrere, og ikke bygge deres
Regimente paa nogen fastere Grundvold. [illegible]
[illegible] for det ingen [illegible], saa
[illegible] det [illegible] [illegible] omvendt. [illegible]
en [illegible] Planet [illegible], eller med [illegible] [illegible]
[illegible]; [illegible]; [illegible]
[illegible] af [illegible]; [illegible] af
[illegible] af sine [illegible], sine [illegible]; [illegible]
[illegible] Landet for [illegible]
[illegible], og [illegible]
[illegible] Alexander [illegible]
[illegible] i Verden.
[illegible]

og som kaart skadde i Torsk, at kunde opmaales, som det klarligen
sees ihenne. / saa kommen 6 Fraadster, som blot skrev
Communicaand paa mig afsenden for alle Tankes Skyld. Deres medsk
Egypten at sammenkaldes med andre Folk, 6 skues først naar
Tiden at udgydes Skjemselen, skal findes at være vedtaget paa Rikds.

Veden

---

ad p 89.
de Klerk exp. ital.

Da mig Alexander, Kong 20 Aar gl. indsat den skam, som saadan
sandt udsættes med Lysten, 6 skulde det aldrig forbrydes. Alle skjem-
sygen til Grækenland var gangen gennem Thracien 6 Macedonien.
det gamle Jord sandt ved mellem Kalkmuren. Skjemsel Praxis var
Grækerne skjelet bekjendt, af dens nemmeste Udstryg, nemmed
af Kongelens Udbygsky med 10000.

Cant. De p. 28 hij Suppl
de Elzevirs.

Jeg troede altid længe 6 stolte Mod Jan. kunst sjælden stræng
Ste. Pladse sandt allerede i Forsyn saaledes
Sachsen allen dens Forbud for Skjønhed med saa dannet, dens
Forbund var den skam ikke til nogen Nytte, da dennem Forskjel mel-
at adskille dt. 6 sagde med rolleske Nationer. for den Mand
bekjendt at være, og nødte ikke ikke for Mænd; saa de andre Ver
skjønne Galleriet i Florents. Dannelsen af de magtige Fyrster
Loven at male for sig, som anbefalet paa det Kunstmuseum ligger ofter
den kaiserlige Plan; 3 dt nær Rom. Dette Forsøg for saa
Florents modtagne i Florents, 6 Personen sandt først Raadet med Rom,
anser dette Byt Florents paa for forbyde Spirit Nabod. Jnd Rom
dt skjelig ordlagde, saa maatte dt ordlagdes i Ord, 6 Omskrivning anvendt
ligist kort for Personens Kaarsel: dennes Forsvinde.

125.
cf p 93
de Roma.

Dette maae Folk bord omkring samme; alt som allerede havde
sin Nødvendighed at maatte tilkjæmpe sig ej alene for Nabofolkenes,
men og [illegible] Skyld; alt stod paa, og alle alt mere befandt sig tilslags
Folk med Caninenserne, Crustumerenserne, Sabinerne, Vejenterne og flere
saadanne mod; alt gjorde alt mere Rom, alt man byggede
paa Granser med alt forskjellige Folk, saa Begyndelsen til en fremmed
Krig, og mandte Sædskjærm, Mark, Arbeide og Folk til Sammenskrab
om idelig nye Nationer. Dette Valg, som Romerne havde taget af Chal-
cedon, var en tilbørlig Tydelighed for alle Fædre, men Folkene i Krig
dannedes til Fredsmænd til Krig. Derfor indrettede Numa
paa at gjøre Nationen Krig paa forskjellige Tider, saa Bøl med Fred
alle Tider, og Krigsmaaden gjorde mere Fred Succès, end Conditionerne.

Det saadanne Forskjellighed var ikke ved Ordenen af saadan
Caracter nødvendig, som den, at Fred ikke kunne Krige, saa vedvarende
mistede. — Romerne var inddelte i Curier, Curierne i Slægter
og disse Slægter i Fædrehuse og Fædre. Allerede Numa
formeldede dog alle, at Krige at de skulde være mere Arbeide
Raad, som de skete, de gav dem. Det Ejendommelige var, at
Rom fra Krigen fornemlig var Lydighed med politisk Ædruelighed, og Krig
med patriotisk Hjemmedyrkelse; en Ejendommelighed, at Krige, med saa forskjellig
Charakter, ogsaa Krige, hvorved de fik Ord for at gjøre deres Fjender
ugjorte Fagtfjender. Dette er mærkværdigt Mønd som indskrev Romerne
Krige

Romulus taalte ikke Fred, og dreb dem i Tatius, Curies og Natumes.
Han gjorde af Romerne, og dræbte den anden Konge, Tatius
Folket. Folket dræbte Romulus; Natumes og Fetialerne; af disse fremstil-
lede at Raad, og forbandt Fadrenummunes Fællesskab med de fire Tribusmænd.
De Krige dreves af Celeres, valgte, som i fuldt Tider, udgjorde en Magt
Middelstand mellem Kongen og Folk, ligesom ogsaa de Gentilstande, som
gjorde med Patricierne og Plebejerne. Den Ordning kan Romulus have foretaget

Med alle Valg-
Krige Forskjellighed var
ikke fortrinlig. Som
den at Romerne
Samlivet dannede fandt de
dette Mærke at kunne
Religionen efter deres
Statens Fordeele,
saa
naar Romerne alle andre
Folkestande Krige
Krige fandt bestandig
Natur og Religionen var.

und Rom & Ost, et Lyn and det Syrisk Imperium, som sidst i Aaret
en Statholder. Jan indkaldt Forsamlingen, for at sidde Dom over
Lucius Lentulus, Jan indsatte Augurer & andre Præster, Klokkerne
Soldater kaldtes ind til offentlig Forsamling i Byen & Felt. Jan lyttede
Lucius Lentulus til Mandens, Sudamus til Romers, og alle stod
stille, den dagen dødt & sidste Gang for en Gud. — Ord 4
Cæsarord: S. P. Q. R. / Senatus populusq romanus / Lyst Romerne
Senatet & Folk Roms Herskab & det Land.

1, det romerske Rige, som det romerske Folk nu for første gang, Roms besejrede af Romerne Magt var, for de første
til de kunne vinde det forsvundne, Magten. Romerne vendte
sine Medmenneskers Blik og vore Fædrenes og Oldefædres, de
fremmede Magter var, for i 17de & i 16de, ja midt 50de &
Aar, forbundne af Frier. Jorden for Jorden gaar til Fædrene
ned, blev ingen synlig Magt Overgivelsen. Herfra
kommer politiske Mord, thi Magt Lyst stammer de
vandlige om Magt, som et Kjendt, thi Opfattelsen blev
Fædrenes. De romerske Oldefædre undgjorde Magt Herskab,
at for blev stor over Aarene, & Romerne som i,
Fædrene, afgjorde Magtens Afgrund. Folket & Lyst Forsamling
var nye saa, sammenkaldte Folket, det Lyst af Magt,
afgjorde, afsatte Fædrelig Mord. At fest Forsamling
Rummer gjaldt mindre, ja nyere end ikke, Romerne ældre
Liv, mandige de at gaa i Krig.

2, for at gjøre Romerne Folket til thi Herskab, gik
thi fast Overgrebs ud.

3 de romerske Fædrene var alle Forsvar, fra Overfald
Commando blot navnet Rom. det maatte altså ei, for

127

at kunne vende tilbage [illegible] og [illegible] fulgte i For-
-mandens Spor. Dette forklarer de mangfoldige Krige; de [illegible]
-ledigede af de andre.

4. <u>Den romerske Soldat aldrig i Feltskjær Arr og Løn.</u> [illegible]
denne [illegible] af vor Romers [illegible], [illegible] ; med en [illegible]
[illegible] valgte Feltherren [illegible] Consuler og Underanførere,
[illegible], Romeren var at bi det [illegible] udsøgt [illegible],
og [illegible] Feltherre [illegible]. Som [illegible]
[illegible] mellem Patricier og Plebejer [illegible], [illegible]
[illegible] og [illegible] i alle [illegible] til Anregelse,
Magdommen og Magt, som [illegible] Magtens Rom, [illegible]
[illegible] Plebejer; og de [illegible] [illegible] til det Höjeste
Anregelse. [illegible] var [illegible], [illegible]
[illegible] i [illegible] fandt [illegible] Rolle, [illegible]
[illegible] til alle [illegible] Ordlagenser. [illegible]
[illegible] mellem Senat og Folk, mellem Patricier og Plebejer,
var de [illegible] Romersk Forfatning, som [illegible]
-nagten [illegible] paa den ene, [illegible] paa den anden Side, [illegible]
[illegible] paa Republiken.

Postumius [illegible] 400 Fod i [illegible]. [illegible], og en [illegible]
[illegible] til at [illegible]. [illegible]. En
100 Fod [illegible] gik gennem [illegible] og [illegible] [illegible], som Soldat
[illegible], [illegible] paa hver Side. 7 [illegible] var 11 Mand
[illegible] [illegible] over de andre. [illegible] af en [illegible]
og Rolle — [illegible] af de 4 Sider var en [illegible] eller [illegible], de [illegible] af
[illegible] — [illegible], [illegible],
en [illegible]
[illegible] o. s. v.

[illegible] <u>arces</u>, [illegible]
[illegible]

<u>Consul</u> [illegible] Dictatoren eller [illegible], og [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible]. Consul
[illegible] af en [illegible]. [illegible]

[illegible] Adel vardt, som hos andre Folk, en Lod Land- eller Krigs-adel, det var en Slægt Familie-, Regjerings- og Commandomand i de første Familier, [illegible] [illegible] Rolle.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

128

ad p. 171.
de Jesu –

At det ikke var nødig Höyhed, Jesus foragtet efter, viiste enhver af
hans Lære og Handlinger, ligesaa lidt som hans klare Udsagn, han af-
lagde for sine Dommere. Om Menneskeslægtens vankelige Forløsning,
at han kunne Guds Menneske, som, ändre hvad hans ... havde,
efter sine Grundsætninger skulde befordre Andres Vel, og følgelig
skulde skytte sine Ungen i Vaaghede og Godhed ...

Saa underligt det var Syre, at en Annal., som maaske ...
ene var en Mesterdom, skulde kunne ... og saa foragtet
hand som Jødes, saa lader sig dog skatte adskillige Historiske
Grunde. Annotation var nemlig vanskelig, og saa ...
med Guder og ... foragtet Jøderne, saa kan man dog ...
nægte, at de havde det fremd fra andre Nationer, at de besad hver
gammel Tid Skrifter, hvorpaa deres Forfatning var grundet, og
med hvilke alssaa ... Viisdom Litteratur maatte uddannet
de Jøder, som de af disse Skrifter havde faaet, og som deres Propheter
og Vindskibe, hvorpaa sin Viis, stedse vedligeholdt blandt dem,
havde egne Formaaletinger, ... om en Messias, de skulde
... af sin ulykkelige Forfatning, og ... det Jøder, men
gyldige med dem, at nogensinde havde haft.

Herder

129.
ad p. 270.

I da 500 Aar maatte Afgiftens Gang, i ogsaa 1000 som oftere
Dag maatte det ydgive dem Ord, for at mand egen skulde, efter Loven
Fredslyst skulde holdt. Samt Christen X sin efterfølger det af skiønne
Paradiis paalagde vanskelighed Land; som Kirke, som de gode vise maatte
vedvare, blev dem at Eiendom bevaret. Besynderlig efter Christen sidste Aar,
(og længe imellem det gik med Forbrydere, ja mon Liv skulde af gives
skulden. ~~Forbryderne indvarte til~~ Den Aarsag Byen, kunde man at vedvare
Liv og Eiendom, og efter Byens gamle man det undvige af Tilhørelsen
grundlagde Grunde til Spanien som Forfatning. Dannet blev
Afgiften, som det var en Gud den man skyldte ved Kirken, Tugthus
Medgrundene, og det skiønne Medens, som skulle til at vedbevare, blev
grandes gracias hombres, Bønnen for den evige Grundvold.

Vedel.

ad p 31
de commerc.

Phœnicum handel och sjöfart tyngst stod, det året darmed den. Ty var
det förnämste ändamål det å ibrachyn Gath, som Salomon anlade, och som
sjelf bär at ses det prachtige tempel i Jerusalem. Da David. X 4du.
maa, som sin dröm kallar Gath och Ekronsheet, Mark
gav Ophirs af det röda hav. Derpa sendte Salomon sine skepp til Ophir
och Tarsis, hvilka äro ingen vid ännu kända hjelmar. Ester som
dem sände i Tyrenes sände, som log Edamda belägen, och ifra
den gick den ena til Tyrene. Den Mediterranea, vid hvilkas strän-
Egypten och Palestina, ligt är den stora ström Nilus, hvilken
är grundvatten i sjö Meridonien. Denne sände tyngst, emedan
emedanhögre ända låserne, som ligt den i ätthundrade skeppslast af
famnar. Kallt de Salomonske man dömas finna ena,
Egypten, drog är sina ofta sändan til dåtid ägt, och dat hög
p 107. Jeremie 5. av den famn gav Ophirs af det röda hav. Ty gaf
Alexander til sina förnämste belägenhet, hvarmed man sedan blev
Rhodus största handelsstad.

131
ad p. 28
de legib. Egypt.

Mord straffede de Egyptiere med Døden, ligesaavel af hvad Stand Mennesket var.
Manden begravede, efterdi han var en ringeagtet Synder med Gudinden, man skrev
ved, og Mysterier, som man bedrog.

Saa de dødes Sjæle bleve ved deres Kroppe, som de paatænkte Sandheden,
saa de bekendte sand.

Hvem Ringere var, end Konningen, forbandede de at regiere for Penge,
"som hvad den kunde af.

Man maatte ikke bruge ilde mod paastaaet for Sandhed bekommet
Argument; saasnart det gjorde vondt ved, man mødte, og dette man
ikke af den Vished, den man ikke begreb. Det var Egyptiernes Lov
for Forandring, og de skulde følgelig dømme for at være mere i Dom
Ingenting, de gjorde den dem Ret for.

Følgelig var Klodt ingen Indbygger skadelig.

Aldeles var morgen agtet.

se milit. Forfatning
ad p. 135

Landsoger Kjøbmænd Lystand i allemaal Byer, skatteholdige Stæd og Købstæder, saavelsom deres egne Bønder, som at udgjøre skulde deres andeel af disse Armeer. Alle de Landsoldater og udbrudte Matroser skulde alle i deres Magt, ikke undtagne, naar de vilde, at stille en dem passende Person af det udskydte Mandskab. De Nemdsmænd skal dog af Forsigtighed, for ikke de ikke skulde mage sig, i disse store udgjorte Hverv af de Landbrug-Folk; at balancere de hvormed ogsaa Hyrdestillene, Sagen at vanskeliggjøre skal; for Skovbrand skulde Knapper skulde at ikke skjæres, skulde Landbrugs-Folkene kunne skal dem udskyde til Mandskab, naturligvis naar skarlige Hensyn til at udrede deres Magt, skulde ikke nemlig skulde de store Forsøg, at ikke Folkene, da de ikke kan Forsøge skulde, for Krigs at vinde at vinde.

Men, paa de andre Side, vedgaar det, at det skulde skjønne for dem ikke vogte skulde; men skulde Landet Rand ikke dem, at de skulde mange Personer som skulde at kunne dem ikke at ikke kaste dem til Hvad, men Forsøg alene dem dem skulde, at skulde dem ikke skulde dem i Hvad, for maatte de skulde dem skal sammenkalde for en Nævn med Købmænd skal. —

Skulde nu det, afhænger dernæst skulde Kjøbmænd dem i Stand, at skulde kunne udlægge alle de mandskabsdygtige Købmænds Sønner, de maatte skulde dem for dem skulde, det at skulde Sønnerne, skulde vedkommende skulde maatte blive.

ad p. 167. Agrodyrkningen foredrages for at skrive gandske Rationen i stor Alv. Jeg kommer nu paa Bygen, som egentlig hører til Agerskat, men paa at tilvirke saa lidt Skatt af Ungersorten. Agrum male colere, Senatorium protinus judicabatur, sagde Olim. Lib. 18 cap 3. Ungersorten bortadskiller alle paa Landet, og egentlig saadan Jorder, som ligger Pestelser og Bestaborn for Pleugen, skulde det, efter mit Sindelag, ogsaa nødvendig tilbøre.

Til Agerdyrkningen Ret vel at tage Hensyn til Jordens Godhed, som Columella paa at vælge den. Bos, laboriosissimus hominis socius in agricultura; cujus tanta fuit apud antiquos veneratio, ut tam capitale esset Bovem occidisse, quam civem. Colum. in præf. lib 6.

ad p. 49. Det er et Ønske jeg med Agerdyrkningen Alt sin paa det Gaardene at ogsaa alle gaae Fredskog tilsammen i alle andre Gaarden, eller i det mindste Naturskog til Nytte, da at skjøne efter Jordens Godhed, eller Beskaffenhed.

Tunge. Gaarden bliver ved denne ene Auction, ifald antageligt Bud skeer, bortsolgt. Conditionerne erfares paa Auctionsstedet; thi indbydes de Lysthavende:

Wollebek den 27de Marts 1809. Falsen.

Fredagen den 21de April førstkommende, om Formiddagen Klokken 10, bliver, i Følge indleben Requisition fra Svend Thoresen Legum, en offentlig Auction afholdt paa og over hans eiende Gaard Legum i Aas Præstegjeld, skyldende 3 Lispund Salt, under Matr. No. 154. Ifald antageligt Bud skeer bliver Gaarden ved denne ene Auction bortsolgt. De Lysthavende indbydes, da Conditionerne paa Auctionsstedet skal erfares.

176

ad. p. 22

137

adp 29

Dorel mal.

Jahren Jahrmarkt Leute war Kind af Jungen, Frau, Mann, Gaddr
Nacht, Jem de Eigentl at esse. Feldarm und de Fuge e Hof, um de
um Wald, Volksfeuche de Fuge. Dass almindelig drei man Hand, Klein
man e Jahrmarkt, um Blanchete und Blend. Det Opfatbuch Lange at Jem Mittag
de Feld e Carthelige Mundtuch an dagen, Mädg e Aften, Eigentl e, Soldat
Lich, af Jedr. de Nacht. Felde um Pferd Korn und 10 Personen. Opdrach
de Frauentid ist, e nakt Frauen napoleons Begrut. Opfahren Schmuck und
Lang e Messe. af Volksfanger un Kinder einzel Schmidt.

Jem at Esperden Mondlicht, e Ingenieur Optik, man Bach allemal Jed gemeine
Opfahr nogt Jahrmarkt; de Eigentl e af Jahre Ingenieur Adr. Ex Jem Jagens
anfang at Jem in Jem Jagdhof, e Hof nogt at Esperden Haar.

Dass Fisch man Jahrmarkt anmeldt mit un, Ich nogt Jog Mann, Gallen
stein e Abgang Fuß man Tagebuch, Jem Jed at Acker. Dagen Fahrt in Ver-
gang, Kaufhof e nicht Fundgrube, e Haar eigne Kind man Verfassen, Ver-
kommen e Fundamente Bauer. Eigen man, Jem Jed Pferdedruck, Fach.

Jem man antog gehen

Opfahrschule Jahrbuch af Jahren, Jem Ver. Jahrgangsfisch ganze Ich,
Schmuck Lyn und Jed Bahnhof e Hammer. Dame Testament Jahrt y alm Rind allem
Mahl Pferden, um Mallem Jed Bach e Volksfag. Man nachty Frauen
und Jamfag e Hof. e und Abend gon man Frauen Jahrgang.

Jahrmarkt

Jahren almindelig Opfahrfeuche e Hofmannsgrund man Ingenieur
de Abgrund Jahrbuch Ver Haar und Mann. de Jahrt e Blumfisch, e Jahrfisch,
und de mensch englisch Pferden Jahrt Nicht Jem Eigen Haar, af Jahrfisch den Jahrmarkt.

Jahrbuch Mädgett ganze e Almindf. Jahrmarkt. Jahrbuch Jahrbuch
Afgrund ganze Ich, Mallem Feldarm Klein. Feldarmen Verfahrt man
Mahl Jahrt und Jahren.

Nogt Jahren gestatt un Fuß y ganz Eigen, Feind
de Ich Abgang man Jahrbuch. Fd Almindf Hund de Ich Jem after e Aller Klein Haar.
Abend anmeld Jahr Klein Mädchen Jahrt bei Jahrbuch de man af. Hammel
Jahr Jahrt Fuß e Klein, Kindschaft. Klein Jahrt Jahr Jem Opfahrmarkt
de Mädchen e Ingenieur Jahrbuch e Afgrund Kind Haar. e Jahrt Hund Jahrbuch

140

Over Romerne havde deres Myntfod, efter hvilken de udmyntede.

Det er ikkjendt naar Myntfod først prægtes i Grækenland. Det Solons Tid var den almindelig i Brug, at prægte af Guld, Sølv, Kobber og Tin. Det ældste prægtede Stof paa en Mynt.

Det aldste prægtede paa Mynter var Billeder af Dyr.

Grækernes prægtede Mynter

λεπτὸν = ⅙ χαλκὸς — 6 ὀβολοὶ = 1 Drakme

χαλκὸς = ⅙ ὀβολὸς

Chalcus

Man ikke vides nøiagtigt at Forholdet mellem Guld og Sølv i Drachmer nøiagtigt har været bestemt, ligesom Metallet ligeledes ikke er prægtet af, uden Landet selv har prægtet.

1 Στατὴρ af Guld = 2 Drachmer, 10 af Sølv = 4 Drachmer

de gjelder ἐπὶ χρυσοῦς eller χρυσᾶ (Mur.)

Det almindelige Forhold mellem Guld og Sølv var som 1:10

at Talent var almindelig = 6000 Drakmer

---

i Afbetalinger paa den i faste Eiendomme hæftende Gjeld til Banken, dette er fra Rigsbanken i Bekjendtgjørelse af Dags Dato bragt til hver Mands Kundskab.

De nøiere og udførligere Bestemmelser skulle i Octroy og Reglement for Rigsbanken og dens 3 Afdelinger, samt i andre derhen hørende Anordninger nærmere og saasnart muligt vorde kundgjorte.

Skrevet paa Vort Kongelige Slot Frederiksberg, den 30te Juli 1813.

Frederik R.

Kaas.

Cold. Büsow. Monrad. Ørsted.
Berner. Lassen.

---

missioner inden Mai-Maaneds Udgang at indsende de indsamlede Contingenter til Selskabets Hoved-Casserer. Overensstemmende hermed maa Directionen derfor tjenstligst anmode saavel enhver af Selskabets Medlemmer som og Districts-Commissionerne, der endnu maatte staae til Restance med dette Aars Contingenter, om at indsende de Samme snarest muligt til vedkommende Inkassatorer.

Christiania, i det Kongl. Selskab for Norges Vel, den 14de August 1812.

Directionen.

141

ad p. 166.

Tydsperren Ehr naar jeg Kjenn Lid, ut falsk Forbrydn, som un-
dertiden inneholt indtil 50 Mand. Men saant Lov at Ildebrygning
af Rømme, og at bøtte den skal, saa at dogn den paa Person
sin.

Med Rettergang af denne Sprog skeer at ikke saa
meget deri, at ikke alene at Beklagede, men ogsaa at gaaldne
Kjøp. Eder skikkede for den, 6. at klage vaagte, ikke kunde
vide Forklaringen.

ad p. 178.

Ikke nogen anden Indbyggere Landet Tydskerne Kjøbmænd
undtagen med dem andre Stæder, naar Kjøbmænd Kompagni
kan vælge Mænd som ordnet dem til deres Forsamling. Ikke Mange
andre Indbyggere til at dogn ved Jomfruerne paa Kongens Bord,
saa at mand ikke vinde Ruby, og at Lov dem vide Kamps ved ikke
Dyr, allene skjænke dem vide ved de ikke vide skjænke skjænke skjænke
Det Kaldelse at vide Kjøbmænd af Rømme Kongen Gilde, naar at
dem skikket vide Kjøbmænd, allene vinde Mark, saa at Kjøbmænd
at ikke vinde Kjøbmænd.

ad. p. 219.

Alle disse & flere Bestemmelser finder man i de Lovbøger, vi have af de tydske Nationers Love, saa i de saliske Love, som man formoder, at være først samlet i Aaret 422, & siden at være forbedret af Chlodwig, Theoderik & andre Konger. Om de have [illegible] Navn deraf, at Frankerne en Tid lang skulle have boet ved Saale, eller af andre Grunde; det er os ubekiendt. Men ingen af alle de saliske Love er bleven mere berømt, & har givet Anledning til flere Lærdes Hypotheser & Stridigheder end den, som handler om Døttrenes Udelukkelse fra at arve terram salicam, hvorunder [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] i Franker. [illegible] Leg. Tit. 62 [illegible] [illegible]: in mulierem nulla portio hereditatis transit, sed hoc virilis sexus acquirit, hoc est, filii in ipsa hereditate succedunt. Sed ubi inter nepotes & pronepotes post longum tempus de alode terrae contentio suscitatur, non per stirpes, sed per capita dividantur. Af alle Fortolkningerne over denne Lov, der [illegible] gav en Anledning, som man [illegible] [illegible] [illegible], til blodige Krige mellem Frank. & Engl., synes den sandsynligste at være den, som Smith anfører, nemlig at efter gammel tydsk Skik, maatte Manden give sin Kone af sine Penge & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. — Hun var altsaa [illegible] at [illegible] [illegible] Medgift. [illegible] [illegible] [illegible] alle [illegible] at succedere til Kronen, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] af et [illegible] saliske Lov [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]: at Kronen maa [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

ad p. 193

Jon sin Christand giennem Kinesen Vorrigsherre & Cardinal, og saadan kei at see Ethy til Afrika mod Barbarierne, da fattes sit ædelags & gandske Kystes & Ridderskabs Kaamagt mandsom kunne allerede 1714 skiønt skaanke fra Afrika til Spanien. Kinesen skrifter Ordbogen om til sit Kay, forladt sin ret til Afrika, 1509–10, Kay Maximen med Pietro Navarro, vobnet Stan, Empole & flere Skibe, & kreuy Algier y Tunis til at tvinde Tribut.

ad p. 92 de China

Kaanet China m. i China falder Sommad & vedholdende, & er ikke mugeny klimat Europa. Singh skrives ofmeget Portugis. Jonch uskadt kun i Indien. Skrift. giver undertiden ikke kand ikke allerede kunne Tschong-kue d.e. Kongerigt i Mellem, eller Tschong-koa d.e. Monarchie i Midten, i det i dette stort Landskab indbefatter ikke alene Land indbygget eller stort del af Jorden, & ligger i Midden af Verden, formedt alle til ommig Land ligger i Midlerne af den store Andskab, som Jorden, i ikke Landet, dannet. Men sædvanligen kaldes Skrift. ~~kun~~ ikke Land eller ikke regiernet Kongerige. Paadet Land det ligger i det fiske Jordkreds & i det første eller Østens, sandsynlig alle- ned Sia eller Asien, indtil formed ~~midt~~ Kin eller det Nordste Del x ikke vendt Del af Verden, saaledes ikke 13de Kap. Chinesernes egen Jordreise kan- 960 til 1276 skrift det kaanet Song eller en mægtig indenlandsk Familie, der skrifter Syd-China; da kaar maatte Kublai under sin Regering Skrifter Kablaj, som endog skrifter Nord- & Jalta & Syd-China skrifter Familie-Kaanet Yuen, som kunde Aaret til 1368. Da Kublags Efterkommere ødelagt, Kaar det af den indenlandske Familie Ming jager Kebap til Mongolien, dens grundlags Regent, ikke ikke Sydmongolien vobnet, & giver til en Prov. af China. China Landet ein ligger til 1644 Ming, men mistet ikke kaun, da en Tungusisk Stammes, der allerede for mindre kaanet Kin eller det Nordste Land skrifter over N-China, fra Amur Floden strakte sig over Lao, og paa nye Erobrede sig det Chinesiske Rige & ein Mandskuriet, og gave China ikke Familiekaanet Ching, eller ofter chinesisk Udtale, Tsching.

skrifter & ikke Land, omtrent ved Begyndelsen af den ~~Kin~~ Christne Tidsregning, at Rigt China

under Navnet Cin eller Chin, men formildet Udtalen og kaldte det Sin, fra-
-holt de Ptolemæus og flere gamle Geographer gjorde til Sina. Indianerne udtalte
Navnet Cin eller Chin stærkere, af dem hørte Portugisiske først Navnet, som de,
ved at tilføye et a, gjorde til China. Dette gjorde ogsaa Spanierne, som
efterfulgtes af de øvrige europ. Nationer, men enhver udtalte Navnet paa sin
Maade. Vilde man nøyagtig udtrykke det forskjellige Maade at udtale Nav-
-net paa, maatte man skrive Tschina.
Det nordl. China tilligemed de tilgrændsende Lande førte en Tidlang Navnet Cathay.
Beboerne af Mellem- og Vest-Asien kaldte China Kitay. denne Benævnelse var
almindelig blandt de Mahommedaner, som handlede der, og er det endnu blandt
Russerne. China, Cathay og Kitay er altsaa Navne, som betegne det samme
Land og Rige, som man efter de første Xstne Missionærs Tid, forskjellige Lande, hvoraf
det sidste stedse ligger Nord eller Vest for China. Øst-Tschagatay eller det
lille Bukarie, er skilt af China, som med S. stöder til Thibet, med Ø. til
Chotschotey, og med N. til Soongariet, kaldes Kara-Kitay.

---

ad p. 1318. de Maroccanerne.

Et mærkværdigt Phænomen er det allerede, at hos en Nation, der er Europa
saa nær og i Nærheden af Europa boer, saa dybt nedsunken, at der endog saa
Meget vildt, efter en Englænders nyeste Dom, staar paa et langt lavere
Trin af Cultur. Under de mange Tusinde Aar, som har adskilt en
af Europa, er disse Indbyggere gjort tilbage i samme Grad, som
Andre i Europa, er deres Fremskridten gjort tilbage i samme Grad, som
ét meget betydelige er gangne frem. Nationen er ikke vild, men snarere,
den er forvildet. De afskyeligste Laster, som den nyeste Nation er i Stand til
at begaae, synes at være blevne til Grundtræk i deres Caracter, og almindelig
Usselhed er saa stor, at man aabenbare ikke kan af samme
som Barbarer. Det er begribeligt, at hvor slige Grundsætninger
fra i alt raade. Det usselige Overtal af Mord og Usselhed, den
unaturlige Behandling, som Nat. man baade af en Afsondret, af Landene
, eller deres Udsvævelser baade deres, den unge Kone, og unge Konen,
hvis øvrige Levnets som følger, findes, de saakaldte Landets Usselhed, uden
Lidt, gjør den slem for at tale af det og Usselhed. Denne behandler

de andre, som han selv blive befradlet, [illegible] med Pile af ubarmhjertigst Tyrannie; Hovmod og Misundelse, Mistro, Hævngjerrighed og den meest grændseløse Umættelighed forenede alle [illegible] og [illegible] Haand; og Maroccanerne ere nu engang blevne saa vante til deres [illegible] Ørker, at en noget ustadigere Regjering, hvor Grusomhed og Blodsudgydelse ere sjeldnere, foraarsager de [illegible]. Sultan Muhammed, som [illegible] af sin lange Regjering, rimelig træt af Grusomheder, begyndte at regjere ustadigere, [illegible] Regjering, og at længtes efter nyt Oprør. En Sultan, der ikke ofte vel gjerne søgte blodige Skuespil, og [illegible] ved offentlige Audienzer dömme et eller flere Hoveder, kan hverken vinde Agtelse eller Kjærlighed.

Sultanen eller Keiseren, som af sine Undersaatter kaldes Guds Statholder, et [illegible] Herre, den Store, den Naadige, den Velsignede, den fuldkomne Despot og [illegible], er den meest uindskrænkede Herre over alt, hvad der drager Aande. En Maure [illegible] ingenlunde om at [illegible], som han [illegible] af andre eller at have stjaalet fra ham. [illegible] kom for Sultanen. "Er Hesten din," spurgte han den, som klaget. Ja, svarede denne. "I er begge mine," raabte Sultanen; vidende, at jeg allene er Herre over Mennesker og Dyr i mit Land. [illegible] [illegible] denne Hovedet.

Hvad Sultanen er i det Store, er enhver Guvernør i sit Statholderskab, hvoraf der gives 30, kun med den Forskjel, at Sultanen har forbeholdt sig selv den Ret at afsige Dödsdomme, hvilken Ret han blot undertiden meddeler enkelte af dem, som at samtlige [illegible], hvorfor at de [illegible] Titel af Bascha. De almindelige Guvernører hede Kaid; dog er deres Titel temmelig almindelig. Enhver Officer ved Livgarden, og overalt enhver, der har nogen Anseelse hos Sultanen, lader sig kalde Kaid; de gives Kaids over 1000, over 100, over 50 Mand, og en Kaid over Sultanens Stald. En Kaid udöver i sin Provins al civil og militair Magt, inddriver Skatter med [illegible] Hjelp, undersøger alle criminelle Sager, og afsiger Udkommene.

Fra disse og Kaids Domme kan appelleres til Mufti og Sultanen. At disse store [illegible] Domme [illegible] ofte saaledes, som [illegible] Anecdot viser. Sultanens [illegible] [illegible] taling og i det mindste, hvad [illegible] andre [illegible]: [illegible] [illegible] man blandt [illegible] over den [illegible] Bibliothekarer, [illegible] [illegible]. Almindeligheden, at ingen af dem alle, hverken som nogen Embedsmand, har mindste Sold eller vedvarende Indtægter. Hvorfor [illegible] deres [illegible], og Sultanen tillader dem derfor alle Slags Udpresser og Plyndringer, saaledes-

— hi sen Lauge Jupp, & ek er nige mod. Det er altsaa saa Langt fra, at de mange Jøfinder saa Pudsam til Last, at de tvertimod forøge Jøs Velstand i Alle Jøfolkende & Jøvrigheden; Jøvrigheden er hyppig nødt Lange, for saa vidt som den at ek kunde dulde og taale, & som i sin Ord egen Klemme ind aflem, saad de Jøner Jøvrigheden. Jaad naar i Europa ansees for en Ære, at blive kaldt til Jøffith, saa i Marokos ligefrem ved Hof paa Jøngen den største Ære, som en af Landets Indbyggere og ikke kunde ønske: at blive kaldt Pudsam Jøffer, eller at modtage en Forening. De Latter Jøngen regte Øg, at slaa Jøder, en Ørn Jøed af Jøngden, eller Øjne, ikke som Jøn Jøs Formaa tee, en Jøld Jøng. Jøeds Pudsam Jøm ligeledes paa Jøngen ind Jøn en, eller en Jøvrigheds ønske Jøm Jøemmelig, Jøa en ek Jøvrigheden Lyst Jøm Jøad Jøved.

Pudsam Pudsam Jøen Lad sig i Ørkenen. Naar Klæder Jøed ud & Ørne af alle Jøderier, som Jøn Jøgen ofte Øjne var, Det vil sige, ald Jøeldig- gjør en alleles mellemlyst Jøn Ørkenen Jøl en Jøvrigheden, endda en vis Jøed af- Jøaar en Jøa & Jøa Jøen Øen Jøange. Tilvejebringe maae Ørner, Jøer Ørken Jøed Jøal Jøemme Jøa. Kaad indkjøbe Jøaar Pudsam Jøen & Jøen, & Jøl ek Jøen ek gaar Jøemmelig ekspa, indkjøbe Jøm gerne en dobbelt Jøemma, Jøm Jøn mad mellem Jøld indkjøbe.

Mellemlig Jøemmelig Ørkenen Jøl sig Jøa af Jøngen Jøa almindelig Jøyndelig; ek Jøemmen de Jøe anbefaler Jøg, de gaae Jøed ind Jøgende total Pudsam & Jøndre Jøemmed Mosjæbling.

Jøendjøkningen Jøeres nogenlunde, men ubetydelig gjør ek Jøngtbar Jøad god Afsætt. Jøen Pudsam af den Jøngtbareste Jøandel ligger ellers indjøkket Jøad ek indskibes Jøe Spanien & Gibraltar, skeer det af ek indbyrdes ønske, & ved ønske Jøemmelse Jøngsomhed ofte Jøen Jøfinden ek gaaet. Jøemme Jøen, indførte Dag, Jøeld, Øg, Jøemmig, & og Jøder.

Den gaar i ek indskibes af Landet ingen Øjne, ingen Jøorn, ingen Jøamels, fordi ekke Communicationen. Mange Jøeder Jøemme ind Jøen Øjne, & Pudsam gjennemskibes mange Mile, & skaffe Jøen Jøandelsfordel, men ek gaa ekke L.

Jøn maaske Jøemmelig Jøemmelig, fordi alle Mahrealen maae indkjøbes fra Europa, saa i ek Jøe ønske mindre ved Krigstid, & dersom Skibene selv

Jeres Herres Lehn ek skyld sa dem sem for et ommyr Venskab, naar ek
naar mingn, og ikke ek mere Mandskab valog giord end andre Lån enskyldt
Faderen ek mingn. Vadres Jordiskehed skyldes et Gudsbar Vahan Bekjendt,
og saa en mis Haant giver ekn Forlov for ekn offentlig Bekjendt, en ekk ekkert,
at nyttes Nation sorgen for og tingn med ekn Foragt ek Lan. Enkelt-
mingnar med disse Barbar. Vahn n ypnskelyns & ekkepelyns ved man i Europa
Lan sammelegg. Mygn skarpe Lovregt Kundskab for skyldig Vanskjelne ekn
en udgaan ekn for ek mindt ansyet, ek andre for Talent ek Lov. Ek sprogk
Kundskab. Talah Mauri skyldes saa ek Mordiske Ret, ek aldrig Lan syne omm
n Sprok, ved Jeres Jan ikke Lan Mingn for Nytte. Jeg n ekkd ved saa ek
Tale Ordsprogenis Betydninger. Ekn mindre Skader, & ekn Lovskyldt
Kjendskab med n saadan Sprok kyldes mere ved ekk Forskjellenhed Skyen Nytte &
aandelig Fordringn. Ekn Mindt ikke n mingn. Mogk, ved ikke ved at ordlegge
ekk Forsøk & ved at ordlegge skyen Jomfruelig, Mingn Ruckaum ved Li.
Jeg skyldt tabt Mand ekkd, & Mindreparkeer Sabyn mis Jeg ikke omm.
Da Spanierne mgang Skyldtyn Gombardement Algier, & Byen skyldtes Admira-
-len, at naar Jeg & ikke Tabte Jeres Jomfruelen af Jord Mand Exped. Mogk,
Jeg ikke Jeg n Jeres Skyldtyn, Tank alle Fisk i Vanden ordlegge. Ek ordlegge
& ogkrænkt ekn Ungdoms Mindre Mennesker af ekn Forskjellighed, n ekn mindre
Mandt at Jeres Ung med Marokkaneren, & giver Jo Skyldig for ekn. Ekn
Mand ek ogkrænkt ogs Ekn, Jeres Europ. skyldtyn Mindre Mennesker, omm ek
ikke Jeg skyldt tabe Ord, Jeres & Mod.

Landmagten skal skyldes af 16000 Mand, Jeres Vn n Canallerie. Flodsoldaten
Jeres Fader. Vadsat. Ek Jeres n ekk skyldt, n Mandt anskaffes, & ekn
mingt ofte i Byen og ekkn.

Hos Agelle skyldt ens i Marokko ekk Ordsag mod Lemprières skyldt n di-
ansyldte Gjæld. Dronningens Forordn. f. 570.

ad p. 141 de Cleop.

Ekkert forballer i Antonii Levned af Cleopatra mod Vestand ved at Tank
Jeres Ekn Mingn ogsa Landmingn, ek Jeres ekk ved & oppyldte Jeg, ved ekn
anden Mingt, & at skille ek Jeres Hyre med alle Jeres Ledsagnes. Ekn Planen
Ekn mingn ogkrænkt, da ekn Efterretning ikke, at ek skyldt Ekn, man Jeg Tank
ogsa, naar ekn Mindre & ogkrænkt af ekn Tabt Vand Agabed.

ad p. 105

Det vorer ikke ligge Landmaal bestaar af
nogle forskellige Landsdele, af hvilke vore
Ringsted og af saadanne, som vi med
Land maatte selge. Ingeniøren Løitnant
Hedegaard har, som for alle Kabinets, de forbe-
dig een Dag, Amtmand Bjerke. Hesten Ingeni-
bestaar af 10 Cohorter eller Bataillioner
hvoraf de første taler 1100 Mand, hvilke
udgjør Folk, de øvrige hver 555 Mand. Alle
man skulde anbefale til Forsvar, hvilke
ikke Augsb. De Land Armee skulde have
saaban Felov, med en Fri Skydebøsse, med
Jagtpatroner ovenn Sagium, Hen-Kommis-
sion, og paa næste Aar at have Lod kaste
Kugler, overbringe med Forlov og Hen-
ikke alle at lade Pigd, at skulde være forsynet
/pilam/ med 4 Pund Staalspidse, og ved
Paragrafen Nord ikke Jæg og Bøsse. Ansøm-
ningen skulle afgive ved Samlinger, saa af de
udgjorte Regimenter, dog kun saadanne
mange, som ikke skulle Exerceres. Ingen uden
og skulle gives Tilladelse med. De Hen-Ingen
skulle paa Job forsynet Uniform, som ikke
10 Skjorte alle Gradene, : saa 72,
at øvrige saa 66 Mand / udgjorte af Hjemme-
saa 76 Mand, da for de første paa Land-
nat som Fodfolket. Regimentet skal 10 Fem og
44 mindre Heste medføre med sig. I Kjøge
ikke ~~vaabne~~ angaaende ogsaa ikke at Hen: Ingeniør
Heste som Hjemme. Ingeniørerne maa ogsaa
og ere ikke de gamle Skalmeringer Ingeni-

giort Legionerne uovervindelige, saa var
der dog en esprit de corps tilbage, der for det
meeste giorde samme Virkning, ikke alene
om de store Forandringer, en Soldat kunde,
efter et maadeligt Antal Tienesteaar, igien faa
et hædersfuldt Afskeed, som et Borgerlig Ophævelse
med Belønninger, 120 o. [illegible] eller paa
anden Maade.

Hielpetropperne vare deels Heere og Provincial-
deels Tropper, der stillede af de Allierede Konn-
-er, og vare omtrent [Legionerne] dobbelt saa stærke. De
dannede sig almindeligt af vaabendygtige
Borgere, de saakaldte Provincial og saakaldte
Fremmedes Anlægsted, i det de i Almindelighed
forsatte de Tropper, som de formede i een
Provinds, over til en anden. Disse
Hielpetropper vare Legionerne i Tallet
overlegne, men de vare ikke fuldt saa paalidelige for
Romerne, da de i Almindelighed vare uden
for deres Fædreneland, uden Troskab og som
oftest commanderede af romerske Borgere.

Troppernes Antal og Deeling var, u. A. T.
23, saadant. Ved Rhinen stode 8 Legioner;
3 i Spanien, som endnu ikke var undertvunget.
I Africa saadanvel 1, i Ægypten 2, i Ægypten 2,
Asien 4, ved Nedredonau 2, ved Øvredonau 3,
ved Augang 2, Dalmatien 2, altsaa i alt
25, der udgiorde omtrent 160000 Mand til
Fods og 20000 til Hest. Under dem Kavallerie
og Besætningen i Rom, omtrent 10000 Mand;

151

Romerske Retsforfatning

ad p. 149.

1. Romer Gebet naar for Brud for en Ægt-
skab inden for egen Slægt.

2. Ægteskaben for ubetinget gyldig. Ægte-
skab ophævedes, naar dog Grunden Monarkie, gyl-
dige Aarsag blev. Ogsaa Revolutionen maatte
ophæve Ægteskaber, og som Følge af Patres Con-
scripti og Plebejernes Stilling, tillige militair
Dygtighed.

3. Ægteskabet enkelt; Polygami, Concubinat
mellem vore Begreber ej stemmende.

4. Ægteskabet paa sin Høide i det romerske
Gebet. Den store Afstand mellem Patricier
og Plebejer, afmuddrer sig Lovene ved successive
Standsindskrænkninger fra Nord, navnlig. Den
ligeløbende Udvikling, som fandt Sted i
Begge Stater, uden mine- end store Ophæ-
velser af Love, Skikke og Sædvaner, eller af
fremmede Stater som Eksempler. Ophævelse
af Love paa, og for sig uhelligen, og
ingen Adskillelse mellem Romere. Barbari-
ske Planers umulighed paa, Grund af deres
ædle Oprindelse.

5. Den store Magt Mandens, og Ægteskabets
Afsondring fra Ønsker paa og Magt
Kvinden.

---

ad p. 30 og 106

Det første Brud paa Veien paa Gaden, at et Barn mindre end 2 Aar
gammelt, / herbam porrigere vectus / sine
Lictore paa Armen af en Mand paa Gaden
og sammen med ham at gaa Veien paa Mor-
genen / Lena et altrice ipsa humo et humatione edere. /

Forsøgt over et Stykke Sydfarvet Skind.

ad p 163.

1. naturligt Skind – Moradser, Blomme, som
Tulet en Blomme, Øye af den samme Frugt i det
ydre Skind, ingen Frugt, Lidt Korn, flat Ende
en Langagtig, Farven rød og Junge, Tulen, Na-
-boer, Boer, Død.

2. Forandringen: Mistede saa Skind, Skal
Ben, Aben, Ørk, Hammelling, andet Kjøn,
Øyenes Lud, Ø. Indskjæl

3. Forsøg – andet Mandø, Tegnen Landrum,
Indgnidte, Forandring, Tegnen, Afbrydelser
og Haandarbeide, Skriftlige Mauer og Mange
Ting.

4. Klæder: Dyrskind, Bark, Plantemidler,
Forsøg Klæder efter Nationale Dragter, Hund-
-klæder med rede Afbildning

5. Øyne. Øien, Fuld og Fuller, Øjet, Skal,
Haar, Øjenbryn, Øje, Haar, Øjenlåg

6. Ører. Ø, afskåret Øre, Øremusk,
af Ørehul, Øre med Haar. Øremusk
Nonne Øre, Øyne Ø, Øjenbryn Ørk,
Øjenbrynene, Øyenlåg – Øjenbryn
Haar og Haar, Ende, Øjenbryn, Øjenlåg
Haandarbeide, Øjenbryn.

7. Ørkalv. Øjenmusk, Øre, Øjenbryn,
Øjenmusk, Øre. Øye af Øre; Øre
af dække af: Øjenbryn, Øjenbryn, Øjen-
-bryn, Øjenbryn, Øjenbryn

8. Øjenbryn Øjenbryn – Øjenbryn. Øjenbryn,
Øjenbryn Øjenbryn, Ø af Øjenbryn Øre
Øjenbryn Øjenbryn, Øjenbryn, Øjenbryn,
Øjenbryn. Øjenbryn, Øjenbryn, Øjenbryn.
Øjenbryn, Øjenbryn, Øjenbryn, Øjenbryn
af Øjenbryn, Øjenbryn Øjenbryn, Øjenbryn
Øjenbryn, Øjenbryn Øjenbryn, Øjenbryn
Øjenbryn, Øjenbryn Øjenbryn, Øjenbryn
Øjenbryn, Øjenbryn Øjenbryn, Øjenbryn

af Forfatt. Atlas.
se p 251.

Bargaler ved Elvens nordl. Bredden. Hans Forfædre have længe regjeret heri Landet, ere endog gamle som Herskaber til Kjøbmandsstæder. Med Hjelp af Russerne, hvilke de have underkastet sig, ere de blevne Herrer over Kasanske Tatarer, og have derved faaet Magt til at undertrykke deres Landsmænd, Tscheremisserne, Wotjakerne og Tschuwaschierne, hvilke de holde i Trældom. Deres Antal er ikke stort, men de ere meget rige, og have ved Handel og Vexelerer samlet store Penge. Deres Skikke og Sæder ligne meget Russernes, men de ere ikke saa grove og uvidende som disse. Deres Klædedragt er meget smuk, og Kvinderne ere ofte meget smukke. Deres Sprog er Tatarisk, men de skrive med Russiske Bogstaver. Deres Religion er Mahomedanisk, og de have mange Moskeer og Præster. Deres Skoler ere gode, og de have mange Bøger. Deres Handel er meget stor, og de have mange Skibe paa Volga. Deres Byer ere store og velbygte, og have mange Indbyggere. Deres Regjering er Russisk, og de have mange Embedsmænd. Deres Love ere Russiske, og de have mange Domstole. Deres Skatter ere store, og de have mange Afgifter. Deres Militær er Russisk, og de have mange Soldater. Deres Religion er Mahomedansk, og de have mange Moskeer og Præster. Deres Skoler ere gode, og de have mange Bøger. Deres Handel er meget stor, og de have mange Skibe paa Volga. Deres Byer ere store og velbygte, og have mange Indbyggere. Deres Regjering er Russisk, og de have mange Embedsmænd. Deres Love ere Russiske, og de have mange Domstole. Deres Skatter ere store, og de have mange Afgifter. Deres Militær er Russisk, og de have mange Soldater.

mander og st sk folg sam, forstalt at Athelbert sin Medhjelper, v. Ravnes
Egne. Marcellinus Comes dræbt, som Isidor Lucifer v. hvorvidt Bekjent, i sin
Ven Aldr i Brit vorimm, forstaaer at Hildegunde eller Hildico, da Attila forbindelsen
for Hjelperstand sank, angrebet Rom i Brudesprogn, efter Aetii Drabstaaelse, skuldte
forudsprogn ved Ascer, at st kaldte Efterkommere mandsker om Attila, Ascer i Rom som
en Gud af Rom i Dag.

1596 bragte Kapt. Francy Drake st første Kartofler fra Brasilien til Engl. hvorfra, da st dog
forblandes paa rugen Jordbund, udbredte sig meget, at st en Tid mange Mill. Skjeppe blev Kartofler. ad p 611.
dyrket hvorfor Folk i mange Egne undertiden vendte mange Skjeppe fra Jorden.

Omkring Aar 700 kom Egypten under Araberne til Spanien, i udbredte disse mange Egypter.
Ord.

Indien (saa kaldt af fl. Floden, paaa. Sind, gr. Indos, i selve Hindostan Indus. ad p 92
er for os mindst, efhvor vi om Jødernes tidligste Bekjendtskab dertil kan sige
lidt, da forst at mindre Opmærksomhed af den vedske Literatur end paa de egentlig
Østerl. Af Indiens tidligere Historie vedkommende Lidt, da formentlig dette tidligt
sank i Glemsel, endnu ligger i det uigjennemtrængelige Mørke, hvilket at omgive
vort, de Jødene først at undersøge, afsondrede sig, og dette fortsat i nogen
politisk Forbindelse med de øvrige Folk i Asien. Jødene var i og for sig
saa af Naturen vandskyede Mennesker, slet af Hange, mindst af Indus, mindst
af Egnens Europæiske, mindst af Taurus.

Af forskjellige Slags Gudstjenester, som paa Tungelyr ad p 111
i den romerske Verden, blomstrede, efter Jernet Gibbon siger, af Jødene
ansaaes for ligst Jernet, af Assyrerne for ligt Sølv, af Egyp-
terne for ligt Guld. Men ikke i mere mishagt
ved Jernet. Jødene var paagaa forsøgt, at gaae til
Guldet ligesaa alene undertrykte — det mørke Kjendsgj
paa mørkelig Intolerance, dog ikke uden mulig Aarsag, kommis
Aarsagen — Egyt. & Assyrien & Magi var Jødedom.
Fabelen var allerede, som nu, indbildsk, Skinhellighed
undertrykt og ivrigt gjennemt. Jødedommen kan ikke nægtes
det, at den ikke bekjendte sig offentligt Gudsdyrkelse uden efter
Religionsfrihedens Lov. Ligesom Jødene kan, efter romerske Begreber,
i Aarhundredet, betragtes Jødeland, gjennemsat Borgerkrig, Hungersnød
Hjelp sammen, som

and Besitzstand. Gudommen kan, ligefaaledes som Retsbegrund-
heden i alle Retsforhold. Men kun den Lovgivende Magt kan ordne
alle Ret og Pligter ved Love og ved Gudommens. Den paa-
gaaende Regering den Tolerancens af Hensyn. I Mod-
sætning til ogsaa andre Gudsforestillinger end dem, som
Religionsfrihed, Samvittighedsfrihed, Ytringsfrihed
og Forsamlingsfrihed, den saa fejlagtig
som man ikke ogsaa kunde kalde den
den alene ikke modsatte.

---

at Mennesket ikke skulle være underkastede, som
dog altid forudsætter saa mange Love om Menneskelighed,
Retfærdighed og Sandhedskærlighed, m. v. Men ogsaa, at
at Love udgaar fælleden af det vore. Ingen Fordringer
kan dog siges for absolut at Blive stedse mere Love og
mere udvidede, saa Mennesket saa vel det af Menne-
skeslægten. Men Planmæssigheden kan ikke i Rom umiddelbar
at realiseres, men udfordrer en dertil valgt
ingen Baand, saaledes ogsaa dette maa dog Rettens Under-
gang afhænge. Det skal da først vi at forbinde disse
Retsbegreber Resultat, nær aldrig rene ved Fornuftens Gode-
dessæd og Begjærlighedens Egenskaber saa meget det af
disse Resultat, og saa meget Fornuften Sæden selvstæn-
digt vor Fornuftens Jord og Grund ovenover Planeten. For-
gæves man Retsbegreber fra Begjær, og som ofte ikke
garanteres som Retens, saa kortsynede det lyder. At man
bruger Ordene til Grundsætninger, Lovsteder, saa er ikke nødvendig
Grund for at Begrebet Retten.

p. 173

ad p. 195

Hessen og Nedersachsen. Hermann Billung
dag sam, omtrent lyr over for Bonn, stod for
Hegrosen Asprenas med omtrent 20000 Ma
Teutoburger Skoven mellem Ems- Ems og Lippe
skulagt for Arne. Tacit. Ann. I. 61. cf Velleius II. 10
clamnis; max nostra clade nobilem Asprenas —
sunt sub Drusi Caesi sepulturam.

Thusnelda forth: romersk Dagnestab Hermann
Hjem vend en Dags Stat, at et af Romerne byg-
-gede anstedigt, — honeste habere —

Man sar: Siculis Hestand nedlat Sinat Gjen-
-stand hei den Franske Nation, i den Forstand
at dens Navn Romerne af Skrifted, som de
n Stat in Hypothese. Kunde

Allemannen ende nasion- gentes Eng 166-168
Brugt at unge Mandskjønner, for at [illegible] for
Engelsk, at afbryde deres Sammenhænger. d
Coetus de murés.

Saxones eller Saksen, som Navnet Hjelde ikke
ske er med den Germ. Forfatning, Navnes Betyd
-ning Skjæreknivens Folk, Sandsyn, ikke
-vedkommen, mangler i det første Skjøn Ca
-sars, Livius første Gjengivelse Aar 170, i Sam
-menhæng for anden Gang Aar 286; at Navnet
for som et vaad, afhængigt Ord.

Samme opfindes af et vandt Kaffe og Chaussee
og som deres Navn af Sakse, en Stridsvåben
Ellen lidt Sværd, som de brugte. Dette Sakse er
nedenfor lig i Navnet. Saxnot Gud deres Saar og Rådy
-ning hos samme Mænd, som Tyskerne Kaffer
Senere Forvandles paa Nordsiden til Sachsen, efter
deres Ellen i Germany med Franker. Det
Hjem som Saxnot Galgade Sværdet for paa
Offerdrene, i deres Navn Skæren Sam-
-fund Flebuskjæred. Den navnlig
anfalt in comes Litoris Saxonici, for at
afvenge deres Anfald.

ad p 281

Ca Tidligste Kilder, at Erg deres Fædreland. Ligger
forsvundent, at kjende af Legat, men nogle Dele.
Tilhørighed Nedkjæs at man ad den Landt Vest

Franker — Samt fremmed Navnet for at
Tidligt Kaffer / Matthæus efter Chamaver, Chas-

Mandt dem Haalen worbes angonnen, ist Kapt
Angelsport alles Fachkenntnis. Diese sind mittlerm
Länge und sowohl zum Schuß, als zum Kosten-
-gewicht, fast am ganzen Schaft mit Kerbschnitzen
belegt und oben wieder mit Widerhaken
versehen. Wird getroffen wird, ist oft Rettung
verloren, weil die Widerhaken eingreifen und
das Ausziehen verhindern, oder die hinzuei-
-lenden Hunde vollends zerfleischen. Bleibt er
stecken im Fisch hängen, so schießt er rasch
und fest, und kann selten abgehauen noch
aus gerissen werden. Der Stand fängt dann
grandiös mit dem Fuß auf den Fisch, tritt
so den Fisch fest und gibt dem erschossenen
Fisch den Rest.

Vopisc: in Prob. Solet. de gubern. dei. f. Agath. fm
in den: perpetuum opus sermonis genus putat,
non crimen.

ad p 187.

ad p 192

Parsch over die europ. Hirsche, best for
die Fors Forschneidung.

ad p 205.

1. Fra Ryssen af Kurland indtil Karte 2
Westerwalde, og fra Ebro 2 Elben til Finnl.
Rhinen, i Ostrig. Holsteen 2 nogle Mec-
-lenburg, i Skovbælten af Brabant og
Westfalen 2 mindre af Hessen, Sach
Sachsen, 2 paa begge Sider af Emse,
med Lyne, Preusse.

2. Langs Alpian, fra Piedmont 2 mod
Rhone, Mont, Schweiz, Bayern, Oberpfalz
2 en Del af Niederösterrig, i Mellemrum
2 mindre dybere ned i Franken, Swaben

3. i Schwaben 2 begrændset Lyse,
Allemannen og Bay med 2 Lyster af den
Schweiz, ud 2 i Altmark, Magdeburg
mindre af Thüringen 2 bestandig Lyse

4. i gothisk Germanien Lebert allen be-
-kjendt i ovrige Lyse af Mecklenburg
Pommern, Brandenb, Mecklenb, Lausitz
2 Preussisk gjennem Polen til Don
2 til Sorte Hav. Længere fra mindre
Dele Rhinen.

Da Hirsen Claudius 268 Fog i Jos
Gothen med Nessa, fangede paa mange
Steder mindre, at ingen romersk
Soldat, efter Hirsen egen Beretning, fik
2 paa sin Part.

Da Julian, efter at have klemt Hirsen
med Hest ved romersk Magt ikke kunde
skade Hirsen, blottede den i nærlige
Fremmede sin Nærhed, 2 gav stand
til Undersøgelser hen paa Hirsen
Rhinen, Rad til at hjemsende

Valens Sohn von Gratian. Er war Herr
Statue in reicher Fülle. Seine Regierung
freundlich für Christen, sorgt Kirche, Frau in allen
Gesetzen sorgt, Finanz ab in Ord, sein Heer über
über 60000 Mann, die Kunst einzig alle in Ordnung
Feind Ruhe für zu erhalten Ruhe Reich, 5 Schlachten
Feinde in und Europa 7 Jahr. Innerhalb, sein Land
Leben sein Ord, da ihn Feind Provinzen, vorzüglich
verlassen, zu ein ruhig Regierung für Menschen Ruhe
und Barbar, Kunst Festigung Kirche und Reich zu, Ruhe, in
Ruhe wurde Provinzen ab abbrennt Land Bildung, und
Ruhe Festigkeit durch zu Entdeckung Gesetze ruhig Schlacht,
Reich und Statthalter, sein ein Schwester Heim der Kirche Regierung,
Feind sich Ruhe ganze ab Frieden. Er nun für einzig,
zu für einzig unbekannt Gesetze, Ehe ist zu Kunst
Bestimmt, nicht ist zu andern Sein Ehre. Sein Leben
ab Gesetzen ganz allerst einzig unterrichtet, sein Verstand
ganz einzig ausbildet, sein Wesen nach Ausgestalt, Land
Hilfe Gesetze Zuhören, sein Ruhmes Rat zu Kraft und
Gesetze Ehe. Vom Land Stehen zum Reich Ruhe
Recht Ein. Früh. Er ungern allmählich Kindheit
Jahr Ehe Gemüthart ist ist zu Gesetze zu mit Ehe
Heer ein zu wenn und Kindheit – Verstand zu Gesetze
Gesetze, Consul und Ungerecht, Ehe, und Gesetze
ab selbst Rahm. Voraus Recht Ehe Gesetz
Tabak. Ihm Ehe einzig Heer zu Statthalter,
und allmählich Verstand Valerian, ihn ist nicht
Ruhe zu gut Ehe, zu Gesetz ist Ehe Gesetz, zum
Ruhe Schlacht, Ordnung, zu Ehe Ungerechtigkeit gegen
Ehe alle Gesetze Gesetzen, zu Ehe Ruhe zu Statthalter
Arians Ruhe Heer Ehe Valens, sein Ehe ab
Ruhe. Ruhe Gesetz Ehe Ruhe ein, ist Heer
einzig Ehe Ehe Ruhe Ehe Gesetz Ehe Heer. —

I Valentinian Siegmar Haar 2 Brüder
Gerard ihn Ehe Kaiser Mica aurea, ihn
andre Innocents. Gibbon. V. 206.

Ehe Valentinian Ehe Sein 2 Brüder Gratian, zu
Freiheit, 3 Valentin. II, 4 Ehen. Ihr Gesetz nicht
Ihr Verfassung, nun verfolgt ihn ein. Haar

Jobb. IV. p. 178 ad p. 251.

Hannover Januarium 776. Herrn Secl. Chaos-
worth. Haben, ofte Bodey Engs Gebaugh thofra
gaan de gemeene Act ofen Cabaris afhespannter
nyheit weer to. De ongeldi: Heeffe, Barbarin
all seine Schmidt Sed Cyprian wyst, Jem: Boots
& Donaeffe wan thu thyr. De Paulus Cyprianys
oren Kaane, eefte speelleuen yaa de nam. Kal-
maneo. Ammian Januarius dese
Aufgabe und stat adjuyget Signum ga Bova-
-dakendre- Resten of Jerstuet Januarius
beetre Cyaura.

Alaueus Christian Ammian.

pagus v: vic Gau, Ath vic Dorf.

Sorrach stormat Kauuene & Alaueud
oren Den & faelt oren Gottfra. Barber
Jonn und nan: & fris, faa ferstorindt
thu dy und Lycht & taken Gott. at Paulus
Gyrchengene: Agotts: fyeth Kryst Rieke of Kaar
Hoaden. Jongomo Joh Hermanus Agien Kaesar.
Kauuene haaft genum nagt: of at Best. pagi.
Jon drabbfy disse ploy, fa Ath faelt: Knudt Gaden
Jans Succ. Wethemar by ander Kaane: Bod, nun
naalt dy, ofte flem Kindlay, Sukke ander. Ed
togen Caforuer fatt fy und Jaae vaga Frynd Vdenick
und Dust. Athanarec und sine Thervingos Kryg
was bystunt at gein the Aungenga oren dum Ed
Rudy. Men it ongik Jaae Sengoster, faelt Jem:
Haaden & Cuaay Jam at baath fy ge: Sungas
dany Kukk & at und Judah fy bi at Cyprianus
Jacfalenes Cyrist. Hedyng oelyst Jan Ser-
Kendrungen mellem Kukk y Kaan, nun naalt
Amaafst, fremdyst Mangel af Communicanter, ogsa
Jongsaard. Jem bad fy und se Lieke Fol und inden
Kaaja, at Kryst Gotsa eint alsamen at Kaan
bie & Jundt, ofte lays Christelakonis, Kyrukke
sie Valeus & bat en at bleis oelagen gaa
Ka nan Januar 200000 Rd. Jomitha Kaan & Dom, Cundschaaps v. Ath nemyst Gelt: Kaaren
Jaaen Jaar Jem Jadraaly Kyadt, & Kyrn
Jaaen Jaar Jem Jadraaly Kyadt, & Kyrn

160.

162

Da Alaric kom for Rom 410, fyrr kunde
Hjelp for ikke Rom man ikke at vente fra
Honorius, saa Hjerte Sang med at anvende Mor-
— det var en Faar. —

21 Aug 410 Skaren af Gobel aabnet Porten
for Gothen om Natt, mistes ikke Liv: ikke dybere
Pund. Den voldsomt Skat gaves ke Guld for Sølv:
ering, men de maatelose Tilvirkninger Liv, Helligdom
& St Pauls Kirke med alle Kirkestjerne erklærede
unantastbar. —

Kaiser Athaulf gav Expeditionen mod Øst op, vendte
tilbage til Honorius Søster Galla Placidia fandt, ikke fuldt
409 som Gisle havde vundet i gothisk Fangenskab,
& vilde for sig & sin Gothe fortsætte at allerede
Alarik i Gallien tiltænkte Opgave, med at for-
drive de ubudne Barbarer. Dem det
gjaldt, kom nu V. i Mund. Men Forbigaaelsen
fornærmede af en Romer, hvilken sedvanligt
med Ligegyldighed & under godt Humør, for
havde fattet sine ungdoms Rekker paa Gothernes
Mon søgte ikke Mand for en kommet Fiendens
af de fælles ejendommelige Mening, efter
hvilken Ligegyldighed omringe Aldeles, &
Fadrelandets anfaare for dette uduelige
Maaske var for allerede bestemt til Placidia
Hjemme, som endnu kun et Barn fandt
sin Plads: Athaulf. De dem udgjorde af
ældre Slægter, afhold man, som alt paa
den Side Undersøgelse. Alt. følte dog Gothen
for sine Folke allerede langt gjennem Fremmed
Fremstilt: Ydre og Grundbetingelse, og dog
Adskillelse med Italien og Gallien. Confu-
sion Modsætning for Placidia havde endnu
allerede 411, havde Constantin, som Usurpa-

Attila

ad p. 253.

f. Kunstgstet.

ad p. 205

Loire og Rhone Dyrene ikke vestgothiske, af Fuglene
3. det Svenske i Gallerien, Leen og Elgtunien saa
vel som Maal nær afsagt. 4. i Ostgallien forskiel
at Engiand. Engen saa Lyst Ulv af Loire og Sorg
fra Basel til Marseille og fra Leon og Languedoc til Pi-
renæ og Juan ikke stærk Ostgothisk. 5. i Nord- og
Mellemgallien mellem Loire og Rhinen saa ikke
stærk Engelsk, Fuglene udtrykkelig udgaaede
fremd. Land og meget af de allemanniske saa de Dyr
Mahrn. 6. Italien, Sicilien, Rhaetien, Noricum
Dalmatien og meget af Pannonien udgaaet ikke Ost-
gothisk. 7. I Britt udbannede Englænderne
af Ostgothisk Gerdom Ulfilas indsat mellem sin Gaut-
fiudiska Skyldige, saa og det dalmatiske Evangel.
11. ikke paa Samvittighed Grundet skal kommen mødes i
Britain, Scholte og Wales, Ulfil med Dybt i Nord ikke
sig mente ogsaa Rauen Daustr. i Italien stærk mere
i Westphalen, Niedersachsen x mødes Saksere, og med
Rester af den Longobarder og Thuringer i Thuringen
og ligeledes Land, Allemanner og Schwaber, Ulfil
med Bayern, som afsagt, dele af Franker, dele af
Ostgothen. Rastede, med paa denne Sag
Wenden og andre Stammer, der siden forsvandt
i Ungarn saa formaaede Soldyrkelsen mødes
dre, saa Gejnder paa det ostgothiske Grundsyn, som
denne smaa Dæmon: Slag dem i Hendesin,
man allerede finde Aand 462 skrev Ord, som
Hunner sidst, nysfødeyr.

---

v. p. 208, 210

Ostgothingen torg saaledes af, at Procopius
mener, man for sine Kundskab Dunafloden kunde
regne 200000 Mand i Krigen og beskrive Vidun-
derne, og den Tapperhed man regnede Ostgo-
terne i Pannonien ikke ikke er ringere end Vise
Folkenes. Mod Barbarerne gik ikke videre.
Paa Folkeslag gik andre Slagene ikke saa grundigt.
Alanerne, som paa Sandet kunde stille 300000 Ryttere,
maatte paa Vorsk Grund nøjes med 50000, Ostgothen
mødte 50000 Gothen og Alandalen, som x Ostgoth.

ad p 220. Auch Lothar andringen, son ester Alarichs-
fall, dann Zöhne zu enorm Augr.

Franke syn at Belisar dr Ihm Glaubt, nem und
ad p 145 goorn at sen nar an Ihann assin Gemalind
Antonia. Selno nasan Gottl son reij g sen
majtij.

Alborn. rex longob ester sam, Cleph, mstat ester an
ad p 173 Lent Lopt, Lind. 36 Cusorm (Gistugm) Cherster
in Lombardiet g sorond alle udsat mid
g Lidelost Engum Gemensamste. Ludg. da syn
Cappath afsamnat Ihm mdjug, Rachm ählagt,
Lät. Glagdat, Ingsten nigdt. Olar naard
Ihm Estand, Jsamank dy Fiedbrugum Idmichts.
583 dey Cleph Dn Authario Kings g Kraft
Natm, sin Jsum Franckene Cser Ihm mgst Jaglig
i Cadm Gorden.

I dn ostgothsk Krig stad ester Procop, omm 15
ad p 268 Millionum Mstm nam omkomm i Slatter und Jungen g
Klendyfod. Latter n dey nit omdrunnd. I Romum
dstrict dät i Clar 50000 Mstm af Jungen.

Evorsorskallegsd J. Cathol. Ananum / Eccles
ad p 225 Gibbon diodaly Gst i Cgkfalegstum Bogm.

Gud skadum mallem Nationm und Dag, mellm
ad p 219. Jadiendm und Dual, Jnamnt King Gundobald Bisp.
Aoctus fra Vienne, g Ludoy Cap. ansatt Cimm
und Sontenay mod sin Broder Lothar som at Krig
gaa sin mktfordigm Dag.

Theodorich. ad p. 266

Zu den Lands d. Gothenkönigen ubrtnag er alle Jrlig-
nossen, und ercelt gnissam einem Abmonarchen mit Bestand, Königs d. Rondal
Byzantin, Franken, Burgund, und Thuring, ernarm Theils seins Bisengnossen, Theils
seins Bisengm; reuten Kinig d. Juden adgeschl u durch die Waffen. Vollen sin
Natm zu Kadsen, sonnst zu den andren Königm zu. Man glaubt in augn Jrlig-
nossen zu sein, wenn man sich sein Gatzig stellt. Ein Exempel Vielherrsch
sütsk ist besonders ein Zeugniss gnissen Ludoy und Alarich gretend zu machen, und
Austrags und den Generalfrieden. Dat sin zu Worms sachm zu gnissen
Auch den Burgunden und Franken / und sin sest man den Jnstandsbord angluckes. Franz.

Spanien x af Araberne

ad p 260.

Spanien blev under Navnet Andalusien en
Provinds af Chalifatet og regieredes af Stadtholdere
[illegible] og [illegible] og stod ligesom
under Overstatholderen i Vestafrica eller Mogreb.
Spaniens Clima, der i Sammenligning med Africa
Syriens og Arabiens, er meget tempereret, dets
frugtbare og producerende Jordbund behagede
Erobrerne fortræffelig. Desuden at flere Fyrst
[illegible] fra Arab, Pers. Syrien og Ægypt, ud-
-fyldte ofte formeerte Moslemerne sig der. Fra
[illegible] sig meest med Berberne, egen-
-tlige Beboere af Mauritanien og Egnene om
Atlas, der [illegible] sig i Fjendskaber og nylig
fik antaget Islam. De forenede det gamle
Numid. Ridderlige Mod, Beduinernes Vild-
-hed og de Nyomvendtes Religionsiver. Den
sikkerste Vej, som kan føre til Lægger til
Spaniens Erobring, og ad gammel Andalusien
forenet Araberne med en fanatisk Armee. De
østgothiske Alarik [illegible] x [illegible] fra Pyrenæerne
at naadte [illegible] Slag med Tarikh og Musa
lod sig i [illegible] Land. Hi var derimod
Ægypten [illegible] og Veien saa aaben for nye
Erobringer. De [illegible] Gother maa
have antaget Landene og have [illegible]
-[illegible] Dage, da de ~~[illegible]~~ havet Forhold
mellem [illegible], [illegible] og [illegible]
i den forskjellige Nation, eller Mishandlinger og
Mord. Dette var begyndt behageligt for de
gamle Nationalaand, som ikke var den imod.
[illegible] en Stamme af [illegible] Aragonien [illegible]
at som blive Moslemer. — [illegible]
[illegible], forundrelig, var saa godt som i arab. Magt,
[illegible] alt [illegible]. [illegible]
[illegible]

x [illegible], og at [illegible] nye [illegible],
[illegible] nye [illegible], og [illegible] nyt [illegible]. Med
[illegible] Carl M. [illegible], og [illegible]
[illegible] af [illegible]. [illegible]
[illegible], [illegible],
[illegible], [illegible] Occident [illegible],
var [illegible] fra Chalifatet. ——

Aarsagn he Carl Mar. krig mod Sachsene

ad p 377.

Marskn mødt Carl ved sine Soldater mellem Elben og Elben selvtredje til Mønsters mod det vinterlige Skytter, afvel- ver Culmann Schmidt & skjænder ne ugir Sachsen.

at han forskyldte. Det skulde dem vedkomme ingenting; og Carl maa vel, om de sin Ungvind Adbind, saa og paastaa efter samme, saa vidste sin gallest Bedømmelse i at forfølge deres Vaabenrejse. Deres Land afmindede heder det saa. Maaneders Land, og deres Gods saadanne alle Dyrkes Kunst og Opforsmag i Byer forskjellig og selvsamt Skatter ommontallige. Sachsene var deriblev sprogtelige og saadige Skabere i Land, som forsøgte Krigene, skete allerede i det mindste forskjellige Skjæg, deres Skjæg og i Skjæg- maa og i Thuringen og Hessen. I Westfalen var han ikke saa ommen som Franckerne. Byer kunde man egen skulle Sachsene Kunnige, som fornemmelig kunde Jord gjorde Skjæg, og omgrunde Sig de dem, da Skjæggene kunne dem Maaned til sig med dem. Jo dre af dette Land med Skjæg vinskrift og Helme kjøre Sig ogsaa at vide dennem dem til dre. L. Philip x Sachsenberg, Sig en af dem Ven, Dietrich, til Sachsenberg og vedvarende dem Skjæg. Kunne i Jens Ungemode- sprogen med dette Land. Jeg vil Det som vinde med Hessen, naar Jeg vil vordmeste dre af dette Land, paagne Hessi Saxonicus / Erfurdt Abbt mellem Byer Mainum. Da alde Kjøn, Carl Martell og L. Kjøn Landet allerede paa Sachsenes Vaabenrejse; og da skjæl Sig dette at omvinde, om det da Skjæggene Mainum som det er herligst, saa Sig Sachsen [illegible] som man i Mysdrift af et Land, hvorpaa Franckerne kan- vinde Skjæggene. Jeg paalagde dem en aarlig Bøde- 300 Pfd & skulde med Lindorn ved Bænke stang Skjæg af Sachsen egenvilde vorde Sig Jeden af Hexefarer Byer man Kjøn død, for Sorg skulde at vore dette Land Skjæg gavit, at Skjæg ingen Skab, Sag at Skjæg- Mesjendorn skjæl & gavit cirkelgrund Sinde

x Franckes Skjæg. Marskn man dette Aarsagn he at Carlmann dragned Sig ved at Skjæg med Regulanes. Man forfuerst de Land. Mest man formet andre Carl M., saa Sig den Dagn almerly fast & Skjæggene Sag. —

169 ad p 262

Sarmaterne naar de længer for X Aarhundr
fremme fra den asiatiske Grændse, og gradvist
ind i de Lande, Øster og Vester, de efterhaanden
fandt dem ved mellem Donau, Karpatherne,
fra Maren af Frem mod Siebenbürgen, allen
mellem Gran og Theiss, og fra Donau ned
Galleien. De nævnes som Fyldfolk, Barbarer
(Herog, Mordbrænder og Røvere. De lignede
Parthernes, naar Krigen kunde, gjennemhyr
Ryttere og Bueskytter uden Skjold; men ogsaa
dem underkastede for ved fra Folkevandr-
ingstiden Germanerne Colonier.

---

ad p 100 Den Krig førdrog de at føre sammen
de ikke Fjender, de Romerne: Maadelyst og
Ungelyst, Fromhed og Ondskabsfuldhed;
Fædrelandskjærlighed og Almennaand, public Spirit
Faderlig Regjering som Lov; Religiøsitet
Religionen Ødelæggelse, og
Religionen sødelade det ophøjede de Gem-
mer at nedbryde, saa Ungdom ved alle
Borgerlige Dydernes Lov: militia ligata
Lalch Krigsfolk Regim: Maabrød.

---

ad p 100 Efter Cæsars efter Cn. Pompejus Magnus
og M. Antonius, fordi regjr. af Egypten
ved Nyttaar med, Krig var Jens Jul
med Mandkommet for de Nogleste 2 Millioner

---

ad p 100

Crassus urgueb for at Jans afhiendt, j
gjekt undda efter at modhat Overflag,
15 Mk. Lyd.

ad p 159

Claudius Asiaticus en fornem Romer anekd
fik Estimunds, at vaagte sin Jandt ligt ffor
Cab. Bergsbrigne, afhiendt Jan sig dog
4116 Mann, 1000 for Øen, 20000 Øster
ambl Kor, og 3 Mk Lyd. Contant.
Lucius Balbus, en fod Romer, Estimatum
ufor Aaren 12m.
Appius, den Blindes Sønnesøn, Jandt omtrm
4 Mk Lyd., og da Jan ingang, ind at regne
efter, fandt at Jan ikke Jandt mere end 5000
igien; Jan anbragte Jan sig ffor af Negligh
Medtomme.
Julius Cæsar skal Jan ffor Romerne afsiet
Kongen Jan Ejendt Jan ffor Romerne og gien
Gold for 5 andre Jere 12 Mk Lyd

Mangden af Mann og Kuinder, og almin
at Kriginne kan nu regne det af den romerske
Lyd, Jan Kap maa vi ogsaa vide Jandt ved
Oriental Jöffre: Jan veg Aaren Jandt ved
Ild, Jan vi ons Jd Kerst, Jan vgn Mann ffor
Antal for Jan Jgrarbrugs, Jandfoldmagt Jan
mm for de Straffen og Magt. Men Jagt vi
Ild almin ud fra Kristelig Lyd de ostfrisk
Jandsmænd, J. f. Undskyld fra Aarene, mm
mm Jagt for at Jan alm de Jandlige Ordene
-gn af Jamme Rødder, Jamme Vogt, Ledsmand,
Kriger og Magt. Ogsaa Kristet maa ved Jan vgn
Dannelse Mann, Jan mon Jandt og paa Ord af
Jord og Jandt af Jandt o. s. v. Allerede ældre Ord
Kristen for Kristen Gudsdyrkelse. — At Aargang Mann

sker efter Syllas Lov, efter nu skal ske efter
Statutum og Ordre.

---

ad p. 163.

Constantins Regjeringsforandringer bestod
ikke i, at han skjød Skatterne paa Jorden
og gjorde dem Statsvilligere. 2., at han
indførte et Regjeringssystem efter finansi-
elle Grundsætninger, der kastede paa
Skatteydernes Skuldre de tunge Byrder,
som Statens Behov og Luksus
krævede for at vorde tilfredsstillede. 3., at
han aldeles omdannede Regjeringsformen og ved-
tog af Despotiet, og ved alle Skridt stræbte
ikke indskrænke Enevælden, men og Statens Ulykke
med indskrænke Frihed.
Dette fremgaar af alle Regjeringens Statsakter
i denne Henseende ikke et Statsraad, ikke et
Statsraad, f. consistorium principis, og dette
selv Navnet omtrent i ikke samme Betydning,
som man nærmere Landsmænd staar til
Staten; i Stedet for den Skare af Mænd,
at sondre af Magistrat-Collegium, Stadtrath,
i vanskelige Regjeringsspørgsmaal, Senatus
og Statsraad ikke stort mere.
Af Statsraadet dannede Comites consistoriani
ikke ikke noget Statsraad, stort efter
nærmere Antal- og Fremmøde-Bestemmelser,
men snarere indskrænkede Collegier med
Ansvar, ansatte ved Embeder af gruan
ringere Stillinger med mindre Hofstater,
Embeder ikke magistri officiorum, Præfecti
vrbi og Grundvolden Hofstaat, sacrum palatium,
Fremmedebesøgelser maa vedtages efter
Embeder ikke Over-Hofmestere, profectus
praetorio, Hofets Øverste Kammerherre maa af
Statsraadet bekendtgjøres, og ikke blot maa

Kuchiserdemanne stedt saa igien i Overstatholderskaben / : dioeceses : / ofsaint Overstatholderskab i Gjennedse af 3 Klaptaug, saa Gjennind i Landz og Byemeder, og saa Gjestt i Communen og andre Asdelingen, Gulds saa samt saa Skjerlig Chatrate, og saa igien samt andre Landscollegier.

---

ad p 164

I Overstatholderskab Land Samt Kommune Grundskrygge, saa at kaldt Latin / af gener. Laut : / findes ikke ungt saa Gjelde Landskrygge. At ikke indrømmet Land Landis terra latica.

---

ad p 162

Folkeslag opstaar og forsvinder med forandrede Hastighed, i alt mindre forandre Manner og Corpulentz, som nu til dags Modsvar. Saa Grundsvar Carte Tydskerne endelig mere Landsbyer Folkerat, og andre Land godt og ordt og Kommune. Gjelt tvivrede at, og skrøbelig naar som ofte Folgrenne. Saaledes opstaar at allemannisse og gothiske Krige. Hvor saa vandre med Rhen og Donau ikke en Sydbred Land. Saa skadelig Barbarernes Indfald ud naar Gjelte Befolkningen i at Vestgrendsvist Gjennemsyn, saa skadt dog Romerne ikke i Almindelighed. Saa afhastet og ikkegjelte Kommune end naar, saa skadt dog store Krige og store Politik Lignelser endelig, i alt Fald efter andre Omgivelser at Egnede Kommune og Grundmuregjelte, og saa store Gjelte Krige over i romerske Overvold. Saa Kommune brok ind, saa ogsaa Kimes empire at mon ske Dam, saa Vestgrendt at Folkesvarme Blod, saa at uendelig Folkeslag forsvandte.

Det gamle Lehnsvæsen
efter Krause

A

1) Lehnsforfatning, som just ikke saa alene vier Tidsalderen Feudalvæsen, Vagnet Afhandling ad p. 213.
forbinder af flere Grunde en videre Udvikling, ved navn: Al-
mendeligheden pleier at mærkes ikke. Efter Lehnssystemet blev forde-
ket saa vidtstrakt Europa regieret, og endnu er det i Sydstaterne, og
paa en vis Maade, i ikke saa fuldelig Europa, Rusland undtagen,
indskrænket ved i den almindelige Regierings, eller Statsmagts ikke
mindst Adelens og andre Corporationers / Bondegrundes / Personel-Ret
Lissabon til Dage finder man Lehn; i Sydstaterne er Lehnsforbindelsen
ikke mindst Baand, som forener Kirken og det verdslige Landskomm til at
gaae. Det skulde sig ikke alene over Landets hele, men ogsaa over
dets Regieringsforfatning, og i det Hele er ikke Lidet saa kjendeligt fra Grund-
sætninger og Elementer af Magistratsvæsen, som fra den fuldt udbyggede
Regierings Form / Statsform / og den nye Ordens. Den heldele
eller partielt dog man fremstillet ikke i sin Oprindelse Baand, og indtil
midten af Tyvende dette, 1790 / begyndte ikke fornemmelig Omskiftelser i Frankrig
og forte Tydskland, dette gaae sammenligne med et Overfalde, man skjelte over en
forbitret Ærgrelse Gram. — Ikke alle er underkastet Lehnsvæ-
senets Indskrænkelse, kan ikke gives nogen ret Idee om Middelalderens
Historie, naar skulde i Stand til at overskue sig, fremfor sine Øine
Tilstande; og man skjelte ikke at tænke ved fuldt Kredit. Afhængighe
af Lehnssystemet Indskrænkelse og Forsvinden er i Frankrig, ikke mindre
end i vore Nabolande i Europa.

2) Ikke Tydskland bragte Barbarerne Ideen til Lehnsvæsen med sig; og den Lehnsvæsen Rødder
de fem Aarhundreder gennemgik ikke sammen, inden Ideen
Europa fuldt trængte til sin Udvikling. Vi ingen ikke gaae ind
til disse, og kaste os — fornemmelig — udelukkende ikke. Baade
i udmærket som i skammelig høiest Selskab Lehnsvæ-
sen, og ikke ikke saa overveiende i det Verdslige; at man disse
er berettiget til at skjelne til høiest Grundtræk, skulde ikke ikke lade
sig nøie, at andre af og nye Folk, saa de fem besatte den Ligt
Stilling, som skulde tilvejebringe Udviklingen og Udsondringen
af Middelalderen, skulde ikke blive skilt mellem i deres
Grundtræk, eller i deres nye respective Fædreland. Disse Folk
(en, andre en anden)
have naaet grammelost ende Lobbaane. Romerne Lehnet,
Græker, Israeliter, de ere bekjendte i alle Historiens Dialecter, og
man vanskeligt kan antage andet Folk, Slaver, Ungarer o.s.v., end dem
ikke i Forbindelse med de øvrige historiske Phænomener, Muhamed,

Lehnsmand, Leute, Mann, Vasall, Getreuer, hin[?] gaa original
tydske Uddannelse, gaa alt ældre Begreb om og Omfang af Tegnene[?]. Man
forstaaer med Lehen (feudum:) alt hvad en betingelsesviis har til
usufructuarisk Eiendom af en anden. (Et Begreb om Lehn, at det
kun skulde være at forstaae om Grundstykker, er alt for indskrænket,
og angaaer egentlig kun Brugslehn:) Den som modtager det af en
anden, kaldes Lehnsmand, (homo:) den som overdrager det til en an-
den, Lehnsherre (Senior:) Saavel de Personer, der modtage det,
som de, der overdrage det; saavel Længden[?] eller Tegnene[?], der over-
drages eller udgiør Lehnet, som de Betingelser, under hvilke det modtages
eller overdrages, afgiver mangfoldige og store Forskielligheder mellem
Lehnene. Overdrage Lehn kunde Enhver, der enten middelbar eller
umiddelbar eiede nogot, hvorover han kunde disponere; modtage Lehn
kunde Enhver, som var i Stand til at opfylde Betingelserne. Til Lehn gaves
hvad der, enten i og for sig, eller under visse Omstændigheder, havde nogen
Værd for en anden. Statsmyndigheden (Staatsgewalt) og Regieringsrettigheder
samlede eller enkelte, Grevskaber med Herskaber med Statsembeder,
(honores:) af alle Slags, nemlig saavel verdslige[?] som geistlige (: Fürstengewalt og
general Myndighed, Bispeembede og andet Kirkemyndighed, Hofembeder og Stats-
-embeder, Overhed[?] tilhørende i Justits- og Politiesager:) vare og blive Lehn-
Selv Land med og uden Herlighed, og blot Herlighed over Land eller selve Jordstykket[?],
Adelsgodser og Bondegodser, enkelte Grundstykker, enkelte Herlighedsrettigheder,
(: Jagt- Told- Mynt- og Toldret[?]:) vare Lehn. Fra Lehnene til Fyrsten,
fra Statsembedet til Kirkemesser[?], over alle Statsforfatningens og det
private Livs Dele udbredte sig Lehnssystemet paa[?]. Rechte,
Befugnisse, Pflichten und Obliegenheiten klebten bald dem Grundstück an,
bald aber war das unzbare[?] Eigenthum von Grundstücken und
Gefällen ein Zubehör verliehener Gerechtigkeiten; oft waren beyde
Theile sehr vermischt miteinander. Fortrinsviis[?] forstaaer man allene
sedvanligt at ~~[illegible]~~ Immune Grundstykker, som gives til Lehn, ved at faae Benævnelse[?]
kaldt Navn Beneficium. Med det latinske Sprog udbredtes det
i Skrifter blev ikke længe en almindelig Benævnelse paa Lehn, i følge efter[?]
[illegible] Navn [illegible] Navne. [illegible] han Beneficia-
-Systemet [illegible] Navn. Det [illegible] med min Hensigt, for at
opregne alle Forskielligheder ved Lehnene; kun at nævne vil [illegible]
Navnet, som fandt Sted i Følge de Betingelser, hvorunder et Lehn over-
-drages eller modtoges. [illegible] ikke nødvendigt, [illegible]
den Tid de Vasalle und Unterthan [illegible] gewisse [illegible] –
væsentligste og nødvendigste af alle Betingelserne ved Lehn var den, at
den til Lehn overdragne [illegible] skulde høre vore [illegible] (derectum[?]:)

(x) Dem Sinne nach ergänzt
die Redaktion 2 Herrn.

Anmerkungen.

Anmerkungen.

Anmerkungen.

Anmerkungen.

Anmerkungen.

g nun sind, so muss es schon so dem zugehen, allein gutherzlich Landsleute, ihr gegeben Gesetz ist es Erste. Allein sonderlich und ihr edlen Gutherzigen, [illegible] senatoribus, amplissimi Principes [illegible] und Volkern [illegible] auf eigen Gutern sitzen. Es Gesetz man respect an Dolegen, wann es die Leut, es man kunt Gelt o nach und ihm, so man will. Man sorgt in g ab nicht in Ratsversetzung, es grosslich Lumpen zu tragen g es kunt Sonderlich sey ist dem Ratsgesetz, sein Einwilligung von einem Rat kunt abfolgen. Der Gesetz wann es gegeben Mandat ist ferner Generalversetzt und Landschaften wider ein Parlament [illegible] Adlen. und wenn aus die Leben sey, so wo ihr so Lügen einigen nach Grundstücken als nach Privilegien, Adlen und Adlern, Gesetzen und Gelassen sind setzt, sein Leistung einen vertragenen Eyd bis zum Tod, weil ihr Vorgesetzten und Vorgesetzt als Lassen Autoritet nicht stellt, um einer viel Lassen müsst nicht nun entschlossen Leuten, Gebieten als Könige und Lehenmann der Lassen und Mächtigen zu wenden, da sein Ratsverwandte, die in so gross in Remonstrationen gehabt, und die man sein nachgesetzt, Einschlossen und Rathgeben und grossen Leistung und Vielerspil zum Tod und zu Spil ernennt? Also Einst müsste es nicht sein, als Ehre als neun erlangten Sitten und Gewohnheiten, welches es nicht allein mächtig machen kunt, auf Bedingungen aufgestossen sein Autoritet, seine Macht, seine Ehr und sein Lehenmann zu verwahren. Die Einsetzung des Lehnsstandes in die Ratsverfassung scheint ein Band der Nationen fest gewesen zu sein. Die Nationen Lassen ihren Königen die königliche Gewalt und das Recht, andere mit Ehren als Ratsgewalt einen zu Lassen, wenn sein andere nicht sein wollen. Denn Ehre als Lehrung ihm Gesetz d Nation ausdrücklich dazu ist zum Herrn gegeben worden, von der öffentlich Adlen, gesetzlich und canonisch, damit zu verfahren einen Stuart* ernennt, einzig es nicht zu besonders. Das also ist gewest, das z. B. als Grund. Manns Ludwig Herzog Schwester Lander zu Lehn vergeben habe. Es sein der Königs von ihm sehr grossen grossschaftlich viel auszusetzen, um viel Vasallen zu haben, einzelne nicht über einen ihr Rat, sondern ihr Regenten, Hingezogen und andere Einstehen; so stehen es auf andern Gesetz. Die so weit sich tunlich ein solches Recht muss der Autoren einen unentschlossenen Grund, als einen sein Landschaften Rates. Allein es ist einzig, das auf Einzogen sind das Lehnsverfassen eingeschränkt; sein ungebracht, wenn die Gebieten, die Autoritäten nicht einen Lehnlich gewesen sind. Unsern Rates sehen jetzo nicht Blossmenat und Soldaten, sie sehen auf Menschen und andern Exulten. Die Lehnleut die Königs und die Gesetz ihnen, sein ihr ganzes Hat unsers Corpus und seinen Lehlandischen Vasallenstaat und unsern Landsherrn zu Erhalten. Die Natursfreud sich, dass einen als Kleider mit Vasallen ausgefüllt einen, sitzt mit Dienern; das sie nach einen Altragen kost, dass als grossen Adlen unterhalten, ihren Rang ihm. —

* Albrecht d. grossh. Gesandter in Europa.

Königsverbindung

VIth

5, eine lange Zeit fortdauernde Abstand, einerseits auch die Haushaltung über sonst besorgend Weltlichen reine Absonderung, endlich von niemand für seinen Theil als Haushaltung angesehen wird, die Königsgemahlin sc. secundum, Mundscheide, Rath ertheilen Ehrgabe für Wissenschaft an die Königs und Theil seines Nächsteigenen, und Jüngern in die Vorsitzung mit nächstigem Ahnen-/senioris/- entweder die Königs selbst, oder seines andern Grossen, auch evtl. Fähigkeit seines Folgen oder Rathes. Abwesenden Thatsache des Theils — um ohne Hoheit zu anschaulichen Herausstellen und Lehnschaften zu gelangen — nächstigen Einigen und angesehenen Männern mit seinem ganzen Gefolge /Vicemanie/ und das sollen eigentlich die Fideles, die Antrustiones, qui in truste dominica, regis, die Leudes regis etc. /nachmals Vasallen/ des ehemaligen Gefolges/ genannten sein; Theils aber auch geringere Personen. Eine Christen obfalls einen eigenen Eid an seine Königsherrn, gewisse grosse Vorzüge vor andern in Rücksicht seines Lebensunterhalts, der Bestimmungen etc — Ob sie unter sich eine Art Gesellschaft, Orden, /confraternitas/ etwa sei es auch lex Sal. Tit. 44 /genannt, ausgemacht haben, mag sehr nicht zu bestimmen. Diese aber bezeichnet gewöhnlich mit Adgatus oder Diener des Königs. Durch Umgebung /circumdare se alicui/ gelangt man dazu, die sel. Bedeutung der engen Liegen und der nächsten Vasallen, zu nahen Folge als ist mancher Wohlgesinnte, sein in Arbeit, der Knabe Bedienung zu Leben nächst der nächst Magnus Theilig. In der folgenden Zeit hat jene Person, Dienst, die in den Gutsübertragungsurkunden verloren.

Königsgemahlin Wort

6, Das Königsgemahlin Wort in Anwendung zugleich durch die allen Stufen als die engere Gesellschaft zu Festzugrundsein in Anfang dreimal zu Kurz, ihr Gemahl Ded noch bei als Königs ist: ihr Gesicht Adraab, zu Lebzeiten ist Mund in Mittelalterlichen Konkubin, und Gelehrt nicht gut Kinder Kinnen sein. Man sein ihr Schoenheit, ist ihr Herr Gast. Nach der ist gänzlich Asiatic, Fremden Europa regierend sein Gemahl; man sein Hausgeist ihr Haus zu Liebesdienst, ihr Gesetzgebung, zu Gesetzgebung, zu man sein glimt; sein ist nun, ihr Gesetzgebung ist; zu Grund Folge ist und alle sein Mangel Gemahl. Der regierende ist Gemahl ihr Wort über Volk, nun man sie aber entgegen sein Kind, um essen sie dasjenige ihren Staatsregierungsrat zu Kinderlosigkeit.

Nach einem Verfahren war jede

öffentliche Gewalt in Händen, und übten Befugnisse zu Gesetzen Einzelfälle.
Es ging nicht von der Landes- reine Monarchie,
sondern fast einzig von seinem Vasallen ab; obgleich, wie gesagt, (1790)
die Adelsverfassung ist in Polen. Hier liegt ihr Fehler; und
in anderen Staaten muß sich Deutschland unter seinem Lichtgewinde
doch hüten, ab immer — eine manches zu ernsthaften Schritt
von Vasallen ab Vorsicht ungirt einen. Nach diesem Ver-
-fassungsrecht aber haben die Bürger und die Fehde Privatrechte allein und
gewissen Kapitalien in ihren Grundstücken und Gütern gehabt; haben
sich ihnen zu Erstand Einquartierungen, Jagd- und Hof-Dienste,
und Abgaben, ihren Leuten gewisse Grundstücke, Gefälle und dergl.;
andern zu Erbzinsleuten Eigentum überlassend, etwas sie selbständig
für sich behalten wollten, und gewisse Verträge geschlossen,
in welchen sie entweder alle ihre Gutsherrlichen Obrigkeitsrechte
/: droits seigneuriaux, wie sie heißt :/ sich vorbehalten, oder gewis-
se Fall aufgaben u.s.w. Auch hier liegt an sich kein Bauern
oder Lehnfeld. Das aber in der Folge die Grossen — nicht als
Vasallen, sondern als adlige Gutsherren, als Landsherren sich so
gewaltsam betragen, und von ehemals freiwilligen Verträgen so
grossen Missbrauch gemacht haben, liegt nicht im System.

Ursprung Deutscher Grundverfassung

Bei allen Völkern d. Mittelalters, die nach d. grossen Völkerwand.
sich niederlassen und Staaten stifteten, finden folgende Entstehungen statt.
1.) nach der Art der Besitzes, wenn alle Landbesitzer entweder Lehn-
oder Eigen, und ehedem Landbesitzer ursprünglich entweder alle ererbten
Eigentum oder als Antheil an der Eroberung ganz von allen
Abgaben an den Staat frey. Landbesitzer standen in der Regel
nicht von der Landes an die Krone /: a Landes ad Coronam :/
als entfernte nach ganz kleinen Abstufen der Linie; oder in
grossen Staaten.
2.) Die Antheil und Stand, hatte man auch Abstufungen nach
Gauen, in Hof etc. nach Herren und Hinderden, einzelnen
Bezirk waren, wenn man in grossen Lehen des Abstufen
stufenweis, und gewöhnlich schon Versammlungen etc gehalten hatte.
Grafschaftsrecht ist etwas ganz anderes, und einen Gau etc damit
zusammenstossen, sowie ein Zufall.

3) herzogliche, gräfliche und andere Hofgerichts- und Regierungsbehörden, endlich aber in älteren Zeiten auch mit hohen Kirchenämtern bekleidete.

4) In Rücksicht auf die Landesstaaten waren die Abstufungen nach den Erzbistümern, Dioceses und Bistümern (parochiae) endlich letzterer selbst in mehreren Landschaften verschieden.

5) Jedes größere Land, jeder Staat hatte seine eigenen Landesnamen, so z. B. Franken, Neustrien und Austrasien. Allmählich mußten sich diese Namen verändern, oder anderwärts sich vereinigen. Daher kommt es, daß

1. der Landesname durch die Besitzer selbst entsteht, und nicht Grund und Boden das Recht anzuweisen, sondern die Namen der Völker, welche das Besitzungen gehörten,
2. das die Könige regelmäßig nicht bloß für sich, sondern in Gemeinschaft mit Räthen und Getreuen (fideles) zu regieren hatten.
3. das die einzelnen Staaten noch Nebenstaaten waren, deren Regenten sich als Vasallen mit dem Hauptstaate verbunden waren, daselbst ein stand. Besitzen die Herzoge von Allemannien, Bayern, Thüringen ——

Staatsgenossen waren die Edle (liberi, ingenui, Nobiles, Adalingi), welche jetzt um so mehr edelgeschlechten oder Geschlechter, Familien des Adels, einen deutschen magistratischen Charakter, besaßen, und Freie, nun die Nationalgenossen, als von dem Herrn, der regelmäßig Staatsgenossen gewesen nicht als Vasallen, sondern nach altdeutschem Recht, mit ausgedehnten mannigfaltigen Bestimmungen als Mehr oder Weniger in die Hofgerichte, die Heeresfolge zu, endlich für ihr Besitzthum gegen den Besitzenden Lehensgenossen als Herrn gehörten, aber doch auf Menschenwürde gegründet. Daher war einmal das Lehensrecht nicht bei allen deutschen Völkern, als bei den skandinavischen Ländern, und jetzt kann noch für den adeligen und ritterlichen Grundbesitz und dessen Unabhängigkeit von andern Gemeinden und andern Belastungen

ablesk sind, als für die Leibeigenen und für geringen Lasts-
that als Zeit Verlust der Kostenmann dorthin Leibeigenen einmyschad
Lang einerlei. Adel kunt it val af ch Grund ikk blive, sindis
it Ofsiddelsen, man sonst insolet ved Natur Sprathskyr, kan nasse-
galig. Sortes, terra salica/ dk knudsk altsaa klok. /, at ikk vax Lot at blive ved
Lemant i sin Nation, ved at
2, at at hoyste Barbarer mellem sig ansaar Svanche sin Broder ankeye dens Lonn.
alle Lyr.
3, at ofsen Natur Lovne ofter sin eyes angeborne Lonn.
4, at for Danskere en Nationals Forbrin maaskr yist dosen nar
saa stort, som at forlokke Nationen, ved at formaar sin le-
nem og andre lik at bracke over hende.
5, at ch grosse Mand sosk at berikke sig naturligr Kallende
ved Kommerce Handel. I Skyndelse sonst en Gjeld,
som saadan, skal myen Mord, og ruinbrede blot ofter sin
Brud, men ikke soldt sonst Brot, og ikk sin Klumpis, som
sonst insolet Krosh Land ofaste, insolet sonst sin Ansvarlyst.

Natsforsvar: Skyndt nedsi nogat ildannet. Longe vanskelig, sin
ch af en Lægsson kunt blive en Bat. af en Omanfors, en Mennesk
ik hi Forsorgsmiddel maatte kunne, ik ville Gotter, ik galeomt kunne
sonst som sin Maal at bruke saa. Jus, for Klerus, ch gamme alsvd
gusta Recepter, naar nogen Mennesk af endskaakt Syge, og almen Kiesh.
I Lyge ve bakken at nemt ch Lyksyke ved ch Sved. Kost ch mod
ofsyck ved lang Lid alle Lonn og at bryenly Lyang, ikke dog
i ikk mindste ch Lonn som sykes ke at endskaakt vore sundhyn Lyste
og Sprudelaffangelse, naar ch ikk ples maar ved at gyse ch. Jollest
sigen Pavagtse, ved Lyg og Selvforsvarlighen, ved Tvedskadning, ch
maar i gemenel hoyste Grundsetning. Dosse kun ikk soo myel angaa saa
Forskjellige Caracter. Se Alarm. Gradsyst, Ludvig, Diderots ch Klerus
sinde Allaat sig Lyg, ch Lystet under Lygen Ofer og Lyg. Jvrd
man ved Selvhjelp sjunt Skuen antage er følgende:

1, all. ugir Barbarsk Natur, ch stort Lyge ved Li ch ch
kunt saar en fast Forfatning, naar endskaakt Valgregim;
2, Valgret ved skaakt sig til en Familie, som ofter gamel-
dyd Skaak, sonst en magsat Ret til Overhovedvandom
ikk gisk til en Hyrde. sjunde men ansvar Forbrin
Ofterladelsskabe, min ikk Myndighely, som bystand af ch ovrige Natur-
3, Lygsmen Endskaakt kunt ikke: Lystand til Forsvar saa Lonn

Forskjel ogsaa forsaavidt de Kaldes Capitulationer, skal i alle øvrige almindelige Anliggender, saa Naturens Ret- Normen og oversaat skal saa dybsindig Forskjel være imellem Konge- og Folke Ret. —

Grunden saa forskjellig- indbildte Skribenter sig at Gothere, Ostgothere, Franke, Burgunder og Longobarde, at de vare Ret at adlyde Kongens af de regjerende Familier. Den almindelige Ret saa klar Naturens, at Folket stedse i Grunden saa Rettighed, naar Kongen overtraadte, eller ikke opfyldte Kontrakten- Pligter, Lombarde overtalte de underhavende til at afbekjendt Troskabseden, efter Kongens Afsigelse; eller naar de klagede sig over Kongen, at vælge dem en Konge. At Kongens navn misbrugtes til endnu værre Onder end underhaanden. Da Chlodvig Ludovig bekjendte sig til at antage Christen, maatte han først bruge de forbundne Franke til at forsvare sig. Det samme skete Clovis Angelsaxere. Da den ostgothiske Konge maatte Ludvig I, og de Germanske fulgte Dietrich efter Naturens Fornuftige. Opmuntret kan man skjønne antage, at alle Love maatte være Naturens Fornuftige. Kongen havde ogsaa ypperligen kun den øverstkommando Magt. Jo Frankerne skulde naae Rom de i Capitulation. Kong Charibert Konge skulde Soldaterne, de at give dem Løn eller gjøre dem Fordeel, samt at regjere Frankerne efter herskabelige Vilkaar.

Naar man undtager Ostgothere, saa naae ret de Gothiske Naturens Regjeringsforfatning overalt omhandle Kongen; men gaae den anden, og forsaavidt de Folkene naae Skjæbne- Kongen i det Hjørne og gaae paa Hoved, skjøne ingen Fornuft i, den gjorde kun saae ondt, og skjøne de fleste paa Klumpe af Folkene som de daværende Barbarisk, ikke gjorde kun saae Love- og Regjeringsregler. Den ingen Folkekamples, naar de Midler, naae Enhver af. Magt, formaaede Kjøb og Besvigelse- Jo blev kun de brugt, naae ophørte Lidenskaber fordrede ikke, ikke naar de Barbariske Folkene. Kongen troede sig om de andre, med mindre Skjæbnen vilde give en Kamp Ryd, eller de ogsaa Kjøb og Kongen saae paa Kontraktens Skjøre, som Gudern, Odinn, Ludvig, de klagede dæmonet Kongen Kunst man forunderlige med en Spirit i Mandens eller at vise Forbandte i Vida saa Ægte Grunden. Saae de af almindelige Regjeringsregler fordrede, at klage Kongen at afgjøre som skikket ikke brugte regne Mennesker eller Collegier, men dannede

fedt og Sold, tilbunds lejt og Stiir, og som først tagne af im-
Cuislen, saaledes at gjøres, siden af den Landsherrend, tilføjet
blot blandt Geistlige og Munke. Disse havde Referendarii og Cardi-
nami (: referendarii, notarii :) og kunde saa meget dessligere
nomine for Kirken, som deres Stand beskyttet dem. Og var de
og saa Pfalzgraverne (: comites palatii :) i saadan Tjeneste. At For-
standere af de forsamlede vare Statsraaderne. Disse blev
og, som det maaske under gaaer ud meget hoftet, Statssagerne
som endnu imellem forekommende Stiftung, omdrages den Over-
Statthaltersken over øverste Marskalk (: summus Marescalcus,
summus magister stabuli & agasonum) den øverste Aufseher
over Kirch, Keller, Wirthschaft, Schatz, Jagd etc. (: magister coquorum
s. coquinae, summus dapifer, summus domesticus, domesticorum,
summus Camerarius, Major domus, summus venator) Tegnte-
gaaer alene fælde Hofcabler af Statscabinettet. — Rettet er Gemi-
dessen til et hohes Hertz- "Thum" und Landständer" i det med
delen af Tydske sædvanl, eller efter den forrige Stater i Europa
deres blev vedtaget og et almindelige Anliggender behandlet
paa Rigsdage og Nationalforsamlinger.

at tydsk Erobrere maae en Krigsfod og tillige et frit Folk, da de
opkaldt sig og satte dem fast. Deres øverste Anførere vare allerede,
eller blev formelige Konger. Vandaler, Burgunder, Vest- og Ostgother havde
hver sin Konge og Anføreer; Sachs og Franker havde i Begyndelsen
[illegible], og de første havde en lang Tid, de sidste til henimod Ludvig den Frommes Tid,
ingen Statsraad. Deres gamle Forfatning var meddeelt i Hensyn til
det Hele, hvorfor frie med Hensyn til det enkelte Afdelinger. Nemme vare
naade til Despotiet; et Tydsk Folk havde endnu ingen Love. Da deres
Oprindelse maae deres Forfatning bedømmes, og ingen Stridighed
Lov afgjort. Nationerne maae ikke betragtes efter nuværende.
Naar vigtige Anliggender, Krig og Fred, gjordes de ikke uden nogen
almindelig Nationalanliggende. Mønstringer og Sammenkaldelser
af Nationens samtlige Borgere og Overhoveder forsamlinger vare altsaa
naturligviis Nationens øverste Samlinger. Det var først nødven-
digt alle forvirrede Lighed Medlemmer, nemlig efter gammel
Skik at møde bevæbnet hver Mand; 1 eller 2 Gange om
Aaret var allerede Lejlighed. Men kun altsaa under som afgjort;

at Frankernes campus martius var en National-Mønstring,

Spengel I. 212 — at Sachsernes Wittenagemots, (: Forsaml. af Vise) og Frankernes Placita egentlig vare store Gerichtsversamlungen; men man [illegible] at Gothernes [illegible] ikke, men kun en Mønstring [illegible] [illegible] [illegible]; om et [illegible] Folk med [illegible] [illegible], og for [illegible] [illegible] ikke [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible]. Agathias fortæller om Frankerne, at naar der mellem deres Konger opkom Twist en Grund eller [illegible] for [illegible] Nationen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] og i de [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] at afgiøre deres Strid med Tvekamp. —

[illegible] [illegible] først Hertuger, Grever og andre [illegible] med mangfoldige Navne, som Patricius i Gallien, Gastaldus for Longobardene, Millenarii og Princeps for Gotherne, Earls for Sachserne; [illegible] [illegible], som [illegible] [illegible] at [illegible]. [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible] nomme Könige [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (Grevet, [illegible]) [illegible] Judices [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], modsat Miles. [illegible] Dux og Comes [illegible] som man [illegible] af Romerne, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] med Hertug, [illegible] med Greve. Eorl, Earl [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Vasaller, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Hertugen [illegible] [illegible] at [illegible] for [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], Greven [illegible] for [illegible]. [illegible] [illegible] Hertuger var i [illegible] frank. og lomb. Rige. [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] Regenter [illegible] [illegible] [illegible] Landstände og Landdage (placita) [illegible] [illegible] [illegible] og Rigsdage.

Justitsvæsen. Politi — [illegible] [illegible] [illegible] Deling [illegible] [illegible] [illegible] Grund. [illegible] [illegible] Jurisdiction [illegible] Adel og [illegible] [illegible] [illegible] Staten, [illegible] der [illegible] [illegible] der [illegible] [illegible] [illegible]. Die gewöhnliche Staatsgerichte waren die [illegible] (: Shiremote i Engl.) [illegible] [illegible] [illegible] der Regel alle Klagsachen und Gerichtshände die Insassen des Bezirks gehörten. [illegible] [illegible] [illegible], og i [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] 2 a 4 Gange [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

geboten, und die Hegung des Gerichts mit Feierlichkeiten eröffnet.
[illegible] Klage.
[illegible]
Beisitzer. (Scabini, Schöppen, Sagibarones, Rachinburgii, Gau-
Eldermänner etc.) [illegible] Bedeutungen und [illegible]
genannt etc.). Die Grafen hatten als Stellvertreter, Untergrafen,
(sowie sie gewöhnlich mehrere Bezirke hatten), und von ihnen deputirte
oder ernannte Unterrichter unter verschiedenen Namen in kleinern
Bezirken und zu minder erheblichen Sachen unter sich. Den unmittel-
baren Sachen und Personen, ingleichen für Klagen über die
niedern Gerichte, war der Pfalzgraf, als königlicher Hofrichter
und die Nationalversammlung, wo unter dem Vorsitz des Königs ge-
richtet wurde. In der Folge hat sich das alles genauer entwickelt.
Der Geschäftskreis der Polizey aber gehört mehr den Zuständen, dass sie
fast ganz mangelt, und auf Geleit und Schutz der Reisenden
sich fast ganz verschränkte, als die Beschreibung [illegible]
Einrichtungen. Conservatores pacis aller Landesherren [illegible]
kommen später vor.

Kriegswesen. [illegible] — Kriegswesen
[illegible]
[illegible]

[illegible] Anstalten zum Finanzwesen. [illegible] — Finanzen
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Naturalien
[illegible]
[illegible] Naturalien
Hofstat. Beim [illegible] Geld und gaben Naturalien
für die von ihm empfangenen Grundstücke, die aber, welche er
für sich erhalten hatte, lies er durch sein Gesinde und seine Leibeigenen
bewirthschaften, unter welchen die nothwendigsten Handwerker und
Künstler [illegible] sich befanden. Von den ihm zustän-
digen Grundstücken und Gefällen that er einen Theil aus,
an [illegible] Vasallen, Getreue und Diener zu haben. Die öffentl.
Stellen und Anstalten aller Art machten keine Ausgaben nöthig, eine
[illegible] Gefälle oder auch noch Grundstücke damit schien verbunden

ernannt, und die zugelassenen Abgaben von den Protestanten
Lehnen, Accidentien, Verehrungen etc. sorgfältig einzuziehen. Auch der
Königsstadt Postat Einige Accise Abgaben. Ob, wie oftmals und
versichert, auch in den früheren Zeiten die neuen Staaten Pflichten d.
Nation an den König persönlich gemacht wurden, ist ungewiss; wenn
so, ob die vom alten Landrecht Abgaben abzuthun müssten, sey schwer
auf wen Staatsabgaben sorgfältig gesehen zu sein. Soll Latein sei,
so ein Pfingsgeld etc als Pfingsten oder Fronfasten und ähnlich
sey Frau, nicht grad als Einzige. Im ungarn Gesetzbuch
ist regentlich gar nichts zu gedenken, außer die Formulaten
Gut, die Strafantheilen, wenn gewaltsam etc Gut einem
Einzige Diebe, und wenigen ähnlichen Fällen. Baarschaften
und Kostbarkeiten würden vorsichtig aufgehoben
und nicht ausgegeben. Die Gymnasien, die Domestiquen
oder Leibbäumen, die Major Domus oder Hofmeyer des Königs
besorgte in Hofstaat Einrichtung seine Oeconomie. Gymnasien
sahen sehen die erste Stände und andere Einige; es ist aber
jetzo noch nicht bestimmbar, ob mit eigenen Gymnasien. —

Einrichtung vorgenommen
ad p 228

Das die ersten wesentlichsten Theile der Hofhaltung des neuen
Staates sind das Einrichtungen der gewöhnl. Hofmeister und
des Leibbäumen. Man fand nöthig die damaligen catholi-
sche Bischöfe mit zu setzen. Man fand nöthig die damaligen catholi-
schen Bischöfe mit zu setzen, theils als man zum Hof
stehe als man zum cath. Hofe rechnet. Da Ungarn als Catholischen,
und also im dem Hofhaltung Stelle fand, einen Platz verlieren, wo der
vom Hofe sie einen in einen neuen Posten stellen. Hier
zu Verhinderung aller cath. Bischöfe man verfahren, daß einige
also die Einige und Adelen beim Hofhalt nahmen. Die meisten
Posten und Ehrenämter, einem unterem in den Einigen oder durch
die Ariener theils in Abnahme gekommen, theils unthätig, und nicht
mehr aufgenommen werden. So geschah allmählig nach der Zeit,
eine Catholicisirung auf alle Ehren erhoben wurde. — Die Einige

x Ein franz. Heer zwang dann
den ersten Kaiser Conrad zu Arbeit
VII, ist Ende zurück 673. so Ryll
und Recorded [illegible]
[illegible]
[illegible]

mussten nichts von neuen Staates d. cath. Christey, und sahen sie enge-
schmeichelt, eine andere Seite schaudert. Die Einige schafften
von der Hofgesetzt sie eine Hofschrift schon sehr ausführliche Grund-
stücke und andere Güter. Diese wurden ihnen gelassen, etwas vor
übrig einem, und gar bald ausführlich vermehrt. Der schwache
sämtliche zu der Einige Antheil gerechnet wurde zu sagen und schon,
wurde nicht erlassen wurde, gutherzliche Abgaben unterstützt zu
haben. Kurze sagt man anstatt, das es damals nicht schon der meisten

als der Hofstaat gemeiniglich von vier gross-
und vierfach nach Naturalverpflegung lebten. Den Hofstaat (: in comitatu regis :) lebten gemeiniglich zur Bedienung als Staatsbedienungen (: capella regis, capellani, referendarii, notarii, cancellarii :) unsere Leute, aus welchen die Herrlichen Bischoffe, (: wie die weltlichen vielleicht aus den Ritterschaften :) bestellt wurden. Das Staatsbedienungs abzeichen hieß der Kreuzgallen (: summus capellanus :) und die dazu gemachten Aufsichtungen hieß der Oberreferendar (: summus referendarius :) (und) Oberkanzler, Kanzler (: summus cancellarius :) wozu man anfänglich nicht gross Bischoffe nahm, um sie nicht von ihrer Heerde lange zu entfernen. vid. Schmid. Hist. d. Deutsch. Kaiser 2. Theil 9. 10.

So man aufgefaßt der ersten Elemente d. Verfassung der Carolingischen Staaten. Gar bald hatten sich Abänderungen seinen die Reichs verschiedenartig sich; die auf Reichs und Kirchenwesen Verfassung einen wichtigen; Einfluß hatte und Einigkeit gibt dem sich nicht allgemeine als Land, und vereinfacht das Lehnwesen restaurirt die Ordnung Roms in einer Zeit. Die ersten Staatsschriften dürften, wenn ein Einzig selbst strenge Gesetze gelesen wird, sich wenig erhalten, wenn die Staaten selbst wenig gesehen wurde. Die Verfassung zu neue unabsehbaren Regierung, wenn die Kenntniß, vernachlässigten allgemein; und nachher wachsen sie die Grundsätze wenn die Einzig abwendig. Das Lehnwesen, das Mittel dazu, wenn man wenigstens jetzt glaubt, breitete sich aus und bemächtigt grad der Grundsätze. Die höchsten Gottesmänner, die Bischöffe, welche die Einzig so viel verdankten und so viel gesolten hatten, bekamen mit ihren Gütern weltlichen Rechte und adelichen Sinn. Sie wollten ihren Lehen, und als Bischöffe nicht dienen. Es stand zwischen ~~Lehen~~ und Gott; welchen sein Gut gab, gestattet ihnen das abzuschneiden, und diese ihnen seinen Arm. Das Lehnwesen trat in Verein mit der katholischen Kirche; in Namen Gottes und der gemeinen Wohlfahrt einen Krieg für Einzig und Lehnherren zugleich zu machen gemacht, welche manche gute, aber auch manche nachtheilige Folgen gehabt haben.

Der Lehnsmann verbrachte seine freie Zeit unter Frauen und Jungfrauen.
Die Frauen, welche so grosse Ehrungen erst erhalten, allein sich auch für
es aber erst gebrauchen konnten; gaben einmal nicht als Ehrfurcht
ung und Bedürfniss jene ausgezeichnete Ehrlosigkeit, die Lehnsdienst
Ehrenmale und unausgesetzt zu machen. Bey der natürl. Ehrsucht
d. Menschen, und einem gewissen Ehrgeiz als Hintergrund überhaupt
und die Concurrenz vermehrte, als Ehrsucht an Gehalt aber nicht zun-
ehr, welche auf Ehrenstellen und Lehen schließen sollten, erwarb die Lehns
nicht gesucht, die Lehnsleute aber so gelenkt, daß die Könige sich um die
übrigen Allodialbesitzer erst einen Anhang machten, und so lange, bis
die Vasallen nicht gegen Interesse gegen den König bekamen, ohne Vortheil
regieren, ohne Nationalaufgebot Krieg führen, ohne die Stellen der Vasallen
Lehen ertheilen, also freilich kein dauerhaften Besitz geben konnten.
Die Vasallen verdankten die gewissen Vortheil für die ihnen zugestan-
denen Vortheil den Königen. Zuerst Zeitgeschenke, wenn nöthig von
einmaligen Lehnsleistungen, welche den ganzen Umfang der Verfassung verfehlt.
die vielen Veränderungen d. Land. Einigen unter einander, als Lehnsherrn die
Vasallen ihre Ehrerbietigkeit bezeigen, welche die Einigen unverhältnissmäßig
für einzelne Anordnung und Prägung dieser Abhängigkeit war
ihr Besitz nur Lehn. Wenn aber von Aufforderung die König dazu
gemeinschaftl., so wurde gewöhnlich auf das Recht entschieden. Das
wurde Lehnsleute der Quelle d. Feudalsystems. ——

Die Heeresmacht und alle daraus folgende nöthige Ausgaben, und Lasten, wo
Lehnen und Pflichten angelegt wurden, sie auf Landesmann neue Grund-
stücken zu setzen, welche zuvorlang erst vorsurbar gemacht werden
müssten, setzen aber, wenn es z.B. Wälder gewesen waren, also Arbeits-
von Boden gaben. Diese Umstand hat sehr grosse Einfluss auf das
Politische Europens gehabt. In einzelnen angebauten Landen war
eine mäßige Anzahl Hufen und Höfe, worin wenige Bauern Gehalten, die
welches die Obrigkeit einen Rittersitz zu bestreiten, ganz anders als
das Verhältniss zu als vorher eben, einmalige angebauten und einmalige
schuldbaren Landen, schneller in den Lehn kamen. Im ersten Falle
ganz andre Landstriche zum Ritz als Adel angesetzt werden, als ein
Lehnliche Übersiedlung dahin kam. Der Anfang lag gewöhnlich der Stift-
gütern gestiftet; so ist Lehn zum Land, dort ist Adel zum Wald,
zum Jagd, zum Bau- und Brennholz, dort die Ritterlager, dortiges
Lachsalen. Aber auch die sächsischen Völker, Hüllmann, Städtewesen I. 79, sagt
die Pflicht sollten Übersiedlung, nicht gewesen sein haben. Aber in den Ländern
Landen wurden dort auf mehr an einander hängende Bücher, ganz
und sah wurde, gegeben, welche damals gewissen Lehnsleute hatten,
ältern, so aber durch Entfernung selbst lagen. Wenn also jetzt wir
etwas ab, gewöhnlich aber vorhanden kam, so wurde es bald mehr
werden.

Auszug aus Tydskrones Lexikon. 1ste Teil

1. natürlig Lexikon. — Ordning: nedan mang Menschen, Herr, Bonden; stang Kinder; nedan alle Ordes Rikt; allmänt mycken Sagt, Tenn, Kalkstenar — stark allmänna Ord; mycken Ester, Hosten, Fisk, Saar, Brön, Hok, Buk, Salt, Brann, Eragn, Bin, Fjäsk, Fjuk, Sand, Lerd, Kastjen afmalket; Fisk in Psalmen und Ordspråk, Owegtigt, Mysten, nedan mycket af Skaldar, Fisk och Kalmyr — Skönhetsfat und mycket Psalmen, Koppar 670. Adjektiv, Psalmbok mycket en man: Tydskt folk.

2. Lem och modern. — Sand Lid dörfs ej langer, mun Kinn, Hamn, Ordar; Fisk Fjäsk nedan; Fadrandligt Ord Fabrenius Lexicon, nedan: Capitularia reg. Fr. a. 791 om Sachsen Lärd og andet Magnords Lag, Lag; gjotten und gebraten, Falket og rigtet Lidsetten, Gemäste; Mod, Mun, Ost, Fisk, Fingt, Ole, Mod, mycken und mit Skjennet Fjenskap Lehn; Lenskjen Tydskt; Lydenn af et Lemmets Lag.

3. Lemmaat og Skjeftetyer. — Agerdyrkning, et Lands Jordbeskaffenhet, Jord og Sädesfält. Munken gav Lig og af Hand. Mund Kinnet og mang Gjälper Lenn Jordbruk og Lärka. Lemmet, f. Lyre, Hjorn, Horn, Hals, Lenn, Hund, Lenn (Generalt Lem Lysmet Hoofden og Kist Ende; Fastafstrids nedan, mycken Lemmet og mang Bestruktser, allmänt Lyrspelare, Fagdsmuken; allmänt Fagdet og Fagdstridsdyr. Fiskfiskar. nedan national; Jolg roth, Ledermannen, Linnen- und Fanskinder, Gold und Pelsverkaren; Lingr, Armband, Fakmycken, Klasp- -mund an Lätten etc; Fisksmed. —

4. Klädedrägt. — Kind, Fest, Tobn etc af Ord och Kläder und Klädnad og Lausskaug, Stein Fisk und Bauken, Stein og andra Apotekare — Lärjesdrätt mycket Kalk, Bersta, Hjelm — mycken Stein und Kalk gebaut; Glasrutor til und da; Thorsanlänges Sål; Hölzmes Kniven; Klasp- -ningen der Fost und Grundstycken mit Jannen, Fisk, Hjorden etc- rugglen Fost, Lärka, Bersta, Mordet, Fosmordet, mycken Kalk- -ster Lesang mit Kisten, Lärg, Fjällen, Fisk, Fjäll Lärkja — Hjorden und Gamet: Aldmannen og Lenden; mangfald Lärnad, Metallerbeit, Tenn, Lödda, Bly, Fjäll og Jernmad; Lärkjenskjäl, Klasser und Schmeed d. Menschen und Gotter Lenn Schmeeds und Fjärd- Lange, Hjorn, Hjerndon, Mysten, Adolf, Kastjengen, Fjäll, Fälk, Jannen, Brik, Fjällen, Fjällen, Hjorden, Langrisen, Fjäll Jaarn, Hjälp, Fisk) — Fjärdbunt und Fastenbunt — Lärgbau- Hjus-rebau; Fjärdbau —

5. Kvastaber. Kvastlig — et Lebtid alsen af den fenig Ansyst. — Jaadmollen. Lutden mycken Lys, mun Kaaun, nedre Jordstenen og Fjäsmedens Hjemt

Verfassung

193 ad p 315–318

Rom var allerede paa Xti Tid, [illegible]
første Stad, om end Alexandria var [illegible]

Parlamentets Oprettelse, Udvikling med Rette
paa Vasallernes gjensidige Forpligtelser at følge
Retsbevarelse, naar de drage om for at handhæve
Retten, eller at vidtløftig sige paa et Sværd Vord til
nøgtige Paaskjønnelser, naar de ikke efterkom-
me; de udgjorde altsaa paa Vasallernes Side
det mest Grundstridende, de paalaae dem paa Vasallen,
saavel i Fred, som i Krig. Gjennemgik man dette
altsaa nøiere det, nemlig i Pligt, og paalagde anfører
Parlamentets ogsaa Love, saa var Jacob VIte Tid i
Skotland. Paa denne Tid var det med fuldstændig
Modsætningen klart for Øiet, at de store
Baroner, som af Kongen aaenbar opfordredes, mødte
personligen indfandt dem paa det af Kongen bestemte Sted
og saaledes talrigen kunde, da at faae Ledighed og
Overvægten, paa Statsretten, fuldt og med Rette
tilfaldt.

Med disse Forsamlinger kom det altsaa for det
meste an paa de store Adel, og dem var paa
paa Jacob VIte Tid i Skotland i Kongens Magt. Alle
personer at indgive Baronen aldrig at møde med
et talrigt og velbevæbnet Følge. Men da Parla-
mentets Sammenkaldelse paa et Sted, hvis
Gjennemgang Kongen var fuldkommen paa; da kan dennes
Side kunne Overvægten blandt Adelen, og
Let kunde Kongen saaledes ved at forsamle, kun
kunne at udvælge; da det dennes Side kun frit for
at udelukke dem, som kan ikke stemme, eller ansaae
for aabenbar Oppositionen; da kan mulig kunne det
lee ved at Ufred at Land forbrændt det, de skulde kun
dragen, og paalagde Parlamentet ikke kunde andet
at gjøre, end at stemme ja, som han vil

...ærbydig og haftig Modstand paatale at ...
...Adlin fundt Resolut ved at forandre Forsamlingsh...
...paa übrigmaade, saa ganske fornødent ved den sædvan...
...ligen Forsamlingsmaade, at vi paagik alle Anled...
...som saadanne mueligt. Da vi nu ønskede, saa...
...de Grundsætninger, at Stillingen vil ved gjen...
...tagelsen bi ündvigerlig Nødvendighed, saa gjorde...
...vi gierne saa meget som Omstændighederne skulde...
...unskyldes ved disse almindelige ofte paa...
...Reisen. Efter sammenkaldte vi Rådet for at...
...confirmere Regjeringens Foranstaltninger ved den...
...Amtmandt, alle gik for at forberede dem. Paa...
...den nærgiste Dørdel som disse vil ankomme, at forsøge...
...i Gjæb om en saadan Confirmation, hvorved...
...os og andre regjeringens Handling.

Vurnet fortæller, at Carl 11te Gust, da han...
...vi Regjeringen, som ikke, at hans ældste Dat...
...Hedvig Elisabeth skulde blive Dronning, naar Kongen...
...efter Rigsdagens Forsamling, men at Kongen...
...man for nedig vilde tillade Jacob de Gabe...
...Lov.

Den vormyske Stat skal indbefatte...
...som 100000 □ Mil, heraf 55000 i Europa...
...omtrent 20000 i Asien og 25000 i Afrika...
...Dette Land var stærk bebygget, at kjende...
...stærkere end nu, vogt ved og ruinerede,...
...som følge af Borgerkrigene og andre Ulykker...
...saa og af dem som Mangel Klima...
...angiver ofte en paa Sommeren grø...
...ikke Calcul; 20 Mile. Sommer, 70 Mile ad...
...fri Felt og 60 Mile. Klamer. Under Radzi...
...regnede man at der var 6000 Vogne i alt rom...

Rom var allerede paa X^{te} Aar, 4^{hr}
første Rad, om ved Alexandria var m
nighed, Syracus mon fund, Athen o
bröndt. Syr for Augustus de Constant
Rad var ikke m vedmaarvist kappet
ak personlige Ry, som mdog oftr ü
ke Opfatab. Ikk nad synlig
mm mogen Rad, mon en Romand
sted af Gade og Skadr. Indbyrd
-anörnes sonit Ry, paa Klein Rad, K
somerste Ret i Rudrede, men myn
mer Forskelle o Ry ikke som da
paa Ry anden Del af Eder med,
nan Rudredsen 10 Egoster Mål-
-maarmes Antal var ikke mm
fra Millen, undtaget Forsk Ry
af Brød-Uddelingen nöd 3000
Fundsteder godt. Rom fandt af
7602 f. 1769 f. incolas og 1787 f.
domor. Insulae erant, quae ea
latere hinc inde itinera habebant,
pluebant, fronte in fastigium defin
domus deos amphoras x testudinata
quatuor partibus pluentes. ifr. Appen
notab. imp. ad. exedit. Pancirolli
Disse pringte fuse man for store Dal
af betydelig Omfang o paa Palaier,
Stagn Jord, Mysterieyklen af Bygninge
fulleb af ikke bestrit mindre Betydelighe
Kummer. Desuden paa bestrit fra mod 800000
Augusti fandt ab Bygge stærk ned 70 Sod
Ry under Regering var. Almindelighed
Restaurer. Offentlige Bygninger var

nuden langt ud i Havet. Ligeledes
Gallerier og Skibshuse, Skibsmure, Templa,
Capitolium, Curiæ, Fora, Skibspladser,
Theatra, Amphitheatra, Circi, Pauegi,
Naumachiæ, Porticus, Thermæ, Cloacæ,
Cloacæ, Landveiene, Vier, et ophøiet
Mursværk om Syracus, Corinth, Egypten,
Babylon, Sigma, Tabula, som saa store
og prægtige, at man maatte undre sig
ligeviss om dem som Fabler, ihvorvel man
ikke kand skaane af den endnu
August alene anvendte, under sin
30 Aars Regiering paa offentlige Arbeider
som kostede over 100 Centner, hvoraf
Skeen Capitol saa udmærket fik. Fora
naar ikke vil, hvorafblandt nordligst laae
Forum Augustum, Romanum, Forum
Julii Cæsaris, Forum Pacis, hvorfra Skeen
4 Mill. Skridt, Forum Augusti, Forum Trajani,
Forum Pacis og Byens maaske største, Forum
Adriani. Af de Skuepladser var
Circus Maximus den største, blandt
Flavius Vespasianus Colosseum, hvor
rummede 100000 Tilskuere. Cloacerne
var saa mægtige, at Skibe gik ihvorvel
uden. De var saaledes. Tarquin forfærdede
skal først paabegyndt dem. Vandledningen
Aqua Claudia, som førte 40000 Skridt,
og kostede blandt de Romerske Skatte,
over 4½ Mill. Skd.
Alexandria havde paa Aug. Tid, 300000 frie
Indbyggere, foruden Trælle, de fri Borgere
Tjenestfolk talte, og med dem Byen indbyggere
3/4 Maaned om med Hvede paa: alle[illegible]

ad p. 165. gamle Manddomsaand, fornemmelig det Romerske, for hvilket Romas Helte og [illegible] var vorden Alt; men dette var ogsaa det romerske Staatens gamle Skiød, [illegible] de Aarsager for det romerske Rom, de længe havde værdet [illegible] at [illegible]

ved Exc. p. 245 Livet. Augustus [illegible] af [illegible] og [illegible] for [illegible] Helte, et Frigi Cohorter, som, [illegible] det [illegible] og [illegible] med Barbarernes [illegible]; i [illegible] med [illegible] de [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] med en [illegible], [illegible] [illegible] Barbarernes [illegible]. Augustus [illegible] man [illegible] Soldater, [illegible], [illegible] Krige, [illegible] og [illegible], [illegible] med [illegible], [illegible] med [illegible], [illegible] [illegible] Romerske eller [illegible], eller [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] eller en [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible], som [illegible] [illegible] Herredømme, [illegible] at [illegible] [illegible] med. [illegible] [illegible] det [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] det romerske [illegible]; at de, som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] romerske [illegible], som [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] og [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]; at de af [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Soldater [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] Slottet, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible] eller [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] Romerne [illegible], [illegible] [illegible], det romerske [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] at [illegible]; at [illegible] med [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eller [illegible] som [illegible] at [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og en [illegible] romerske [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] og en [illegible], som en almindelig [illegible], [illegible] [illegible] af [illegible], [illegible] [illegible] og [illegible]. Det var [illegible] [illegible]; det [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] Montesquieu, at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] paa [illegible] [illegible].

Engelskloft [illegible] [illegible]: det byzantinske Rige [illegible] [illegible] [illegible] p. 197

ad p. 164. Et usaldeligt [illegible] var en [illegible] mellem Palatini og Grandseigneurs [illegible] (Palatini & [illegible]) [illegible] ved Konstantinopel. [illegible]

[illegible] og [illegible], [illegible] at indtage et [illegible] Quarteer [illegible], [illegible] med [illegible] Seidel [illegible], [illegible] Vinduer [illegible] Mage. [illegible] Side [illegible], at Palatinerne, [illegible] en Gjenstand for Alles [illegible] at [illegible] Bedømmelse [illegible] Indretningen : at [illegible] [illegible] og [illegible] alle [illegible] [illegible] Grandseigneurs, [illegible] Seidel, [illegible] [illegible] Ulemper [illegible] [illegible] Englænder.

---

ad p. 191. Den østlige Deel af Thracien [illegible] af det sorte Hav paa den ene Side og Propontis (Marmora-Søen) paa den anden Side, at [illegible] en Art af Halvøe, hvis Baggrund [illegible] af det Land, som [illegible] adskiller Europa fra Asien. [illegible] Halvøe, [illegible] Propontis [illegible] Bosphorus [illegible] Landsbyer [illegible] i gamle Dage [illegible] gyldne Horn ([illegible]) [illegible] Bosphorus, [illegible] af Propontis, [illegible] at [illegible] [illegible] Bosphorus [illegible]

(x) [illegible] Roma. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Rom, [illegible] [illegible] [illegible]

Continent. 7 Evangeliets Oprindelse, begroen fra [illegible] Kyst. [illegible] det Hofstaden fra-
den anlagte Byzanz, [illegible] [illegible] [illegible] udsmykket; og med det [illegible]
til [illegible] [illegible] østlige Egn, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] det [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] Konstantin [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] det, at [illegible] [illegible] nye
[illegible] [illegible] [illegible] nye Rom, (x) [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] i en [illegible] [illegible], [illegible]
det gamle; [illegible] [illegible] det, [illegible] anlagt [illegible] nye [illegible], [illegible] det [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Konstantinopel. [illegible]
[illegible] det første [illegible] [illegible] Konstantin, [illegible] [illegible] Maaer, [illegible] [illegible] [illegible]
fra den gamle, [illegible] [illegible] [illegible] Evangelier [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] nye [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible] alle 7 [illegible] og [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible]
[illegible]. [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] alle [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: Asien og Europa, og [illegible] alle [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], som [illegible]
af [illegible]; og at [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
at [illegible] [illegible] af [illegible] og [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], som
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible].

[illegible] [illegible]

[illegible] at [illegible] Europas og Asiens Rige, [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible]. —

---

ad p. 83 de Thermopyl. pugna.

Proc. de Aedif. IV. 2. [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] ved Thermopylæ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], da
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible], og [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] at [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
at [illegible] [illegible] [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].